

epravo.cz

MAGAZINE

4

2012

HOLEC, ZUSKA & Partneři

Profil advokátní kanceláře

**Právnícká firma
roku 2012:**

reportáž, kompletní
výsledková listina (str. 10)

Chci tě a ty mě můžeš mít

Nová třída A

Servis na 6 let nebo 120 000 km zdarma

www.tridaA.cz

A Daimler Brand

Mercedes-Benz Financial

Mercedes-Benz
The best or nothing.

obsah

úvodník

- 2 Dovolání jako blesk

názory

- 5 Doba není blbá, pouze jsou slyšet jen blbí lidé.
6 Vláda práva a kuře na paprice
8 Pozitivní diskriminace aneb ženy, do toho!

právnícká firma roku 2012

- 10 Právnícká firma roku 2012

rozhovor

- 18 JUDr. Martin Vychopeň, předseda České advokátní komory

profil advokátní kanceláře

- 23 HOLEC, ZUSKA & Partneři

aktuálně

- 31 Martin Šolc byl zvolen generálním tajemníkem International Bar Association
32 Jak posílit transparentnost ve veřejné správě?
32 Nový portál „Páry v Evropě“
34 Právo a právní ochrana „Nové generace“ s Richardem Susskindem
35 Rozhovor s Jitkou Chizzola, CEO D.A.S., pojišťovny právní ochrany
36 Občanské sdružení CzELA
36 Salans, FMC a SNR Denton pod jednou hlavičkou

lidé

- 39 lidé

z právní praxe

- 44 Existuje spravedlivé vypořádání při předčasném ukončení finančního leasingu?
48 Penzijní reforma – změny na poslední chvíli
50 K požadavku písemné formy smlouvy o spotřebitelském úvěru
52 Když daňáři mění Obchodní zákoník
55 Okamžité zrušení pracovního poměru za podvod s evidencí odpracované doby
56 Zamýšlení nad nejednotností rozhodovací praxe Ústavního soudu ve věci problematiky nabytí nemovitosti od nevladníka

- 58 Běh lhůty pro přihlášení pohledávek zahraničním věřitelům z Evropské unie
60 Odmítnutí insolvenčního návrhu – jak tomu zabránit?
65 Novela stavebního zákona
68 Stanou se rozsudky listinnými důkazy?
70 K přeměně běžného nájmu na nájem družstevní při koupi bytového domu družstvem
72 Sporné otázky kolem odstupného
76 Právní úprava účtu podle nového občanského zákoníku
79 Povinnost k náhradě škody v pojetí Nejvyššího soudu – kdo nese riziko?
82 Odklad vykonatelnosti rozhodčích nálezů
84 Spojování soutěžitelů – praktické aspekty řízení před ÚOHS
86 Ochranná známka jako předmět exekuce
89 Povinné pojištění proti ekologickým škodám
90 Úprava spoluvlastnictví podle nového občanského zákoníku
94 I při zpoždění letu máte dle evropského práva nárok na finanční kompenzaci
96 Developerský projekt a NOZ – proč koupit ještě v roce 2013
99 Náhradní plnění ve světle novely zákona o zaměstnanosti a výkladových stanovisek MPSV – co zaměstnavatele čeká a nemine
103 Jak opustit nemovitost
105 K zadávání veřejných zakázek dotovanými zadavateli postupy podle dotačních pravidel s ohledem na přechodná ustanovení novely zákona o veřejných zakázkách
110 Rozsah oprávnění prokuristy
113 Úhrada exekučně vymáhané pohledávky třetí osobou jako důvod pro zastavení exekuce
116 Nelegální provoz loterií – 1. část (problémy na vnitřním trhu)
118 Změny v úpravě rozhodčího řízení před Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky
120 K vybrané judikatuře z oblasti odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla

judikatura

- 122 Z aktuální judikatury Nejvyššího soudu

lifestyle

- 130 CFO Club: VIII. Výroční konference Excellence in Finance
132 Setkání právníků v boutique hotelu Jalta
134 S globalizací trhů stoupá zájem o tituly LL.M
136 Čínský malíř Hongyu Zhang předvedl v Praze své expresionistické portréty
138 Splněná přání aneb dobré skutky v hlavní roli
140 Fenoméni jménem severský design
145 Skupina Mint Investments dokončila akvizici obchodního centra Olomouc City
146 Central Park Praha – zelená rezidence uprostřed Žižkova
148 Druhá fáze jedinečného projektu Classic 7 v pražských Holešovicích je dokončena
150 Liberec Plaza dinosaurů na zimu neschovává
153 Seminář Doxee 2012 představil nové trendy v komunikaci v cloudu
154 Elektronický archiv Software602: Ověřené řešení pro práci s datovými zprávami a dalšími důležitými dokumenty v právní kanceláři
156 Martin Kučera: „Klienti u nás hledají bezpečí, jistotu a rozumné zhodnocení majetku nad inflaci.“
158 Změny v daňové správě od 1. ledna 2013

Dovolání jako blesk

Dovolání jako mimořádný opravný prostředek je v českém právním řádu již nějakou dobu a dalo by se říci, že si na něj všichni zúčastnění zvykli. To i pokud se jedná o průměrné doby, ve kterých je o dovoláních rozhodováno.

Od nového roku 2013 platná novela občanského soudního řádu č. 404/2012 Sb. přináší mimo jiné v části, věnované otázce dovolání, i nová ustanovení § 243c až § 243g, upravující způsob rozhodnutí o dovolání. Nově se zde objevuje lhůta, domnívám se, že nikoliv nepodstatná, limitující dobu rozhodnutí o dovolání, které není přípustné, nebo které trpí vadami, které nebyly ve stanovené lhůtě odstraněny a pro které nelze v řízení pokračovat. V § 243c odst. 1 o.s.ř. se totiž uvádí:

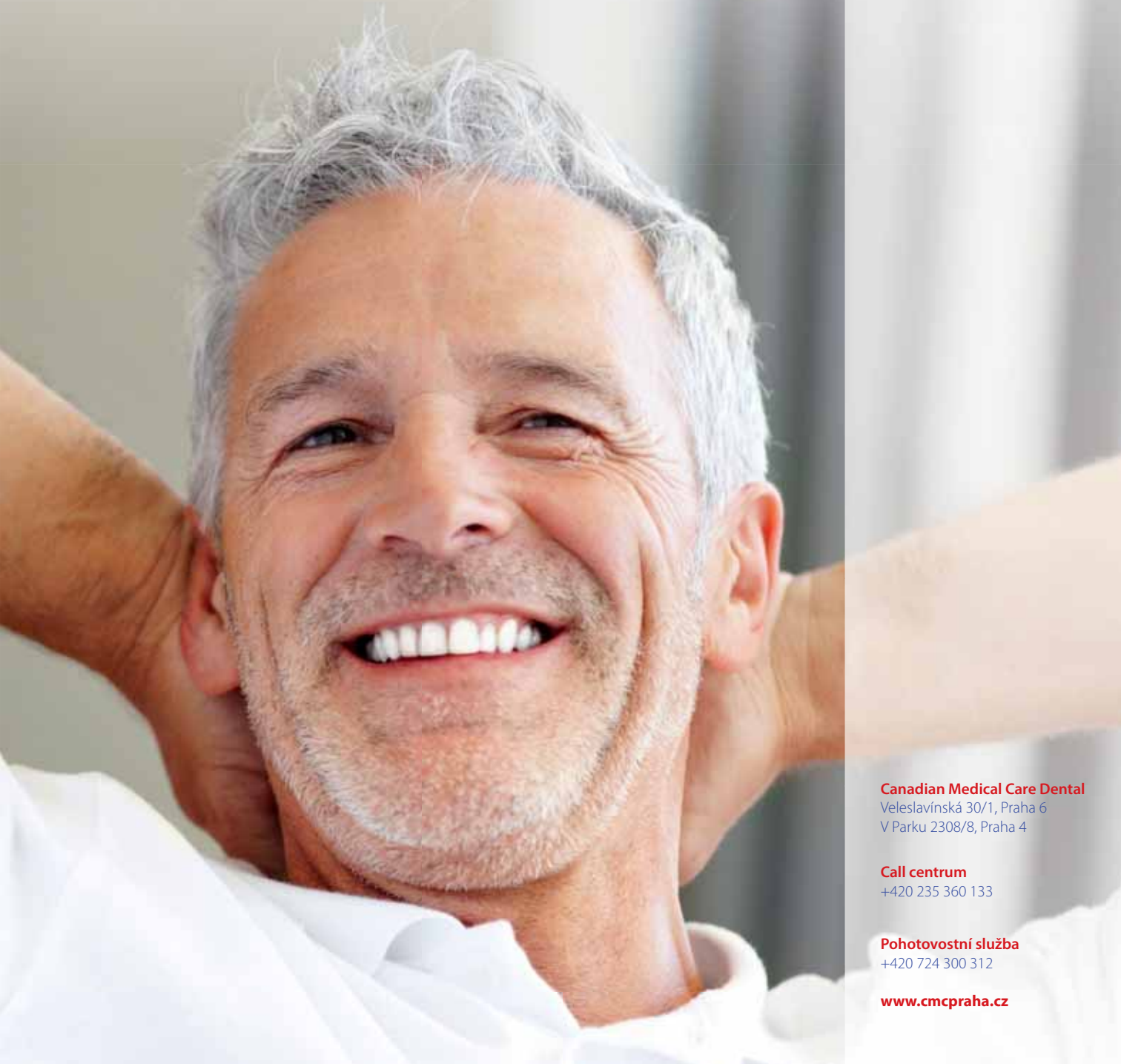
„Dovolání podané proti rozhodnutí odvolacího soudu, které není přípustné nebo které trpí vadami, jež nebyly ve lhůtě (§ 241b odst. 3) odstraněny a pro něž nelze v dovolacím řízení pokračovat, dovolací soud odmítne. Usnesení o tom dovolací soud vydá do 6 měsíců ode dne, kdy mu věc byla předložena (§ 241b).“ Navíc pak odst. 2 říká, že „K přijetí usnesení o odmítnutí dovolání z důvodu, že dovolání není podle § 237 přípustné, je třeba souhlasu všech členů senátu.“

Vezmeme-li pak v úvahu, že změnou úpravy dovolání došlo k poměrně nezanedbatelnému rozšíření okruhu rozhodnutí, proti kterým může dovolání směřovat, je stanovení zákonné šestiměsíční lhůty celkem podstatnou věcí. To tím spíše, že, byť se jedná „pouze“ o odmítnutí dovolání, toto odmítnutí není jen následkem neodstraněných vad dovolání, ale i důsledkem jeho nepřípustnosti. No a právě otázka přípustnosti doznala novelou značné změny. Pomineme-li totiž otázku odchýlení se odvolacího soudu od „ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu“, přípustnost dovolání definovaná poslední částí věty § 237 o.s.ř., kde se uvádí „anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak“, nenabízí zrovna jednoduché a bezproblémové řešení a z hlediska náročnosti rozhodnutí nevidím příliš rozdílů mezi „pouhým“ odmítnutím dovolání a rozhodnutím o něm.

Osobně mi tedy s ohledem na výše uvedené zákonná šestiměsíční lhůta na rozhodnutí připadá velice, ale velice krátká, těžko ale předpokládat, že zákonodárce nevycházel ze stávajícího nápadu a z kapacitních možností justice, a tak se můžeme těšit na další zrychlení v oblasti rozhodování. ●

Mgr. Jaroslav Vaško

Víte, kdo se stará o zářivý úsměv
mnoha diplomatů?

Canadian Medical Care Dental
Veleslavínská 30/1, Praha 6
V Parku 2308/8, Praha 4

Call centrum
+420 235 360 133

Pohotovostní služba
+420 724 300 312

www.cmcpraha.cz

Canadian Medical Care Dental pečuje o zuby mnoha lidí, pro které je zářivý úsměv profesní nutností. Jsme specializovaná zubní klinika, kde najdete špičkové profesionály, jen ty nejnovější technologie, excelentní estetické výsledky a přátelské prostředí, které ocení zejména děti. Obrátit se na nás můžete nejen s klasickou péčí o váš chrup, ale i s náročnými výkony, které vyžadují zkušené lékaře, a v případě nutnosti vás rádi ošetříme i v noci.

Brož
&
Sokol
&
Novák

Advokátní kancelář

Attorneys
Rechtsanwälte

Sokolská 60, 120 00 Praha 2,
Tel: 224 941 946, Fax: 224 941 940,
E-mail: advokati@akbsn.eu,

www.akbsn.eu

Pobočky:

- Praha: Ječná 39a, 120 00 Praha 2, tel.: 221 995 216-218, vyřizuje pohledávky DP hl.m. Prahy
- Přerov: nám. T.G.Masaryka 11, 750 02 Přerov, e-mail: akprerov@akbsn.eu
- Litoměřice: Mírové nám. 30, 412 01 Litoměřice, e-mail: aklitomerice@akbsn.eu
- SR: Špitálska 10. P.O.Box 22, 8514 99 Bratislava, Slovenská republika

Naše kancelář poskytuje právní služby ve všech oblastech práva, zejména v oblasti práva obchodního, občanského – procesního i hmotného, správního, rodinného, pracovního a trestního. Zabýváme se i rozhodčím řízením. S nárůstem klientely a rozšířením poskytovaných služeb jsme zřídili další pobočku v Praze a pobočky v Přerově, v Litoměřicích a ve Slovenské republice. Právní služby poskytujeme v jazyce českém, anglickém, francouzském, německém, polském, ruském a ukrajinském. Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák je členem mezinárodního sdružení International Jurists a může prostřednictvím tohoto sdružení zajistit poskytování právní služby po celém světě.

**Advokátní kancelář
byla vyhodnocena jako
„Právníká firma roku“
v oblasti trestního práva
za rok 2010 a 2011.**

Doba není blbá, pouze jsou slyšet jen blbí lidé.

Vážené kolegyně, vážení kolegové. Do Nového roku je třeba jasně zařvat, že všichni kradou. Pokud snad někdo momentálně nekrade, tak proto, že odpočívá. Nebo zrovna tuneluje. Dřív se říkalo, že všichni kradou a fotr navíc ještě udává. Mám pro vás radostnou zprávu. Za chvíli to nebude pravda. Díky legislativnímu pokroku takové rozdíly už brzy zmizí. Budeme si rovni a udávat bude moct každý. Nejenom fotr. Co, budeme moct udávat? Budeme muset! A rádi! Protože tak to má být.

Občané se dělí na zlojedy a na ty, co určují, kdo je zlojed. Pozná se to snadno. Když se někdo ptá, kdo je zlojed, tak je to von. Protože kdo nejvíc křičí, pod tím to syčí. Kdo tvrdí, že není zlojed, tak to je taky von. Protože lež má krátké nohy a zlojed, jak známo, též. Být zlojed je trestné. Zabití zlojeda naopak beztrestné. Je to jednání v krajní nouzi podle § 28 zákona č. 40/2009 Sb.

Tahle zem je jeden velký hnus, bordel a absurdistán. A ti, kdo tu dobrovolně žijí, jsou buď hnusáci nebo bordeláři, případně absurdistanci. To neplatí o těch, co se scházejí na Václavském náměstí anebo na podobných památných místech a tam sborově křičí, že tahle zem je jeden velký hnus, bordel a absurdistán. Ale není pravda, že by hned všechny ty hnusáky, bordeláře a absurdistance chtěli věšet. Někteří budou úředně utlučeni až poté, co se boží bojovníci dostanou k moci. Pryč s láskou a pravdou, pryč s demokracií, utněte neviditelnou ruku trhu! Nic než národ, který si to už dlouho nenechá líbit! A pak čepelem v tu zrádnou hrud! Každému, kdo má majetek, musí být zabaven! Nejlip, když neprokáže, kde ho vzal. O tom, jestli prokázal nebo neprokázal, budou rozhodovat zvláštní komise složené z božích bojovníků a posledních spravedlivých. Pokud neprokáže, propadne majetek státu. Tím bude odstraněna korupce, protože boží bojovníci a po-

slední spravedliví se už o zabavený majetek podělí spravedlivě. Demokracie je podvod způsobený rovným volebním právem. To se snadno spraví. Boží bojovníci a poslední spravedliví budou mít tři plusové hlasy a zlojedi dva minusové. Kdo dostane ve volbách víc než jeden minusový hlas, nesmí být deset let volen, ale smí se každý večer deset minut koukat skrz mříže. Mluvit může jen v případech, když prokáže dobro vůli a konjunkci Merkuru s Venuší.

Tak takhle nějak to vidí ti, co je bylo v roce 2012 nejvíc slyšet a vidět. Původně jsem chtěl psát o posledním legislativním nesmyslu, kterým je návrh věčného záměru novely antidiskriminačního zákona. Ten by měl z oznamovatelů, kterým se ale všude jinde než v tom záměru říká udavači, udělat něco jako ohrožený druh. A taky o posledním nesmyslu pana Okamury. Ten si fakt myslí, že kačera Donald a psa Pluta měla od jeho podpisových archů odehnat ta paní na poště, co vydává rekomanda. Jako že stát měl vydat zákon, podle kterého by pošta ověřovala podpisy na kandidátních listinách. Abychom tak mohli předvolební tanečky kdekjakého trotha platit z daní.

Ale pak jsem si řekl, že už bych pomalu byl jak ti, jejichž mantrou jsem začal. A že by se mělo říct něco úplně jiného.

Máme svobodu na jakýkoliv způsob. Můžeme podnikat, můžeme jet kamkoliv a říkat cokoli. Můžeme i volit koho chceme, dokonce i komunisty. Což oni sami jistě nechápou, protože kdyby se dostali k řídítkám, tak takovou blbost, jako je svobodná volba, by ihned zakázali. Přes všechny krize je naše celková ekonomická úroveň dramaticky vyšší než před dvaceti lety. Máme se, minimálně kolektivně a průměrně, po všech směrech mnohem lépe v roce 1989, přesněji lépe než kdykoliv dřív. Ale musíme za to platit, protože za všechno se platí. Třeba za svobodu podnikání nezaměstnaností části populace. Tu se stát pokouší kompenzovat, čímž si ovšem také přijdou na své ti, co práci považují za poslední a nejzoufalejší pokus jak získat peníze. Máme politiky, na které často není pěkný pohled a máme i spoustu dalších nehezkyhých

věcí. A abych nezapomněl, nejspíš i ošklivé rozbujeleu korupci a dost se tu krade. Jako ostatně furt. Pokud si z toho všeho někdo vybere to špatné a jen nadává, je to jeho věc. Mám jen občas pocit, že sedím v kupě s lidmi, kteří dobře vědí, že jiný vlak za jejich života nepojede, jinudy taky ne, ale tváří se žlučovitě a pořád melou něco o tom, že to byl omyl, že chtěli jet jinak a jinudy a že se chtějí vrátit a začít znova. Jako by to někdy v historii šlo. Nic proti racionální kritice, ale co je racionálního na tom, když občané nejdřív pokřikují, že je to tu odporné, pak že musí padnout vláda a nakonec vymění politiky za něco, co vzápětí mizí v lapáku? Je už to trochu nuda a opruz dívat se na blbnoucí občany, kteří vytáčeji jakési makabrální tance a vedou ultimativní řeči o špatné době, aby pak několik hodin nakupovali holé nesmysly v nějakém velkokrámu.

Připadá mi zvláštní, že denně mluvím s lidmi, kteří si myslí to samé co já. Tedy že by se mělo vážit spravedlivě. Na jednu stranu vah dát klady, na druhou záporu a pak se bavit, jak a co zlepšit. A ne snést všechno co je špatné na jednu kupu, u té se dvakrát morálně pozvracet a pak pronášet zásadní projevy o potřebě totální změny všeho. Zejména společnosti a jejich principů. Ale i v médiích jako by viděli jen ty záporu a na náměstích taky. Skoro se zdá, že existuje nějaké centrální zadání, podobné tomu, co mají lumíci, když kolektivně skáčou ze skály. Líčit všechno tak, aby nebylo pochyb, že žijeme opravdu, ale opravdu v blbě době. Jenže já si myslím, že doba není blbá, pouze jsou slyšet jen blbí lidé.

Pročež Vám přeji hezký nový rok.

JUDr. Tomáš Sokol,
advokát
Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák

Vláda práva a kuře na paprice

Po letech jsem se podíval v televizi na Českého slavíka. Daniel Landa získal bronz a rozvířil stojaté vody. Nešel přímo k mikrofonu jako ostatní, zmizel nejprve v zákulisí a vrátil se na pódiu s živým kohoutem. Hovořil pak k němu, ne k publiku. Řekl mu: „Podívej se dolů. To je český showbiznys!“ Nebo tak něco. Nemluvil příliš souvisle.

Kohout se díval z výšky na Karla Gotta, Lucii Bílou a sofistikovaný účes Tomáše Kluse. Každý z nich má svůj příběh, ale on ho nezná. Mezi sebou asi mají jasnou hierarchii. Lucie Bílá prohlásila, že jediným zlatým slavíkem je Karel Gott, i když vyhrál Tomáš Klus. A jak to vidí kohout? Jeho tékavý pohled byl znepokojivý.

Lennon kdysi vzbudil poprask slovy, že Beatles jsou slavnější než Bůh. Landa teď zase prohlásil, že Bůh je Karel Janeček. Že by revoluce? Nebo pozitivní evoluce? Situaci v Lucerně ale rychle normalizoval Tomáš Klus. Poděkoval Gottovi za to, co se od něj naučil. A moderátor mu poděkoval za to, že je slušný. A kohout? Nic. Třeba získá za odměnu zpět ztracené mládí jako kuře na paprice v některé blízké restauraci.

Slavíka nevolím. Čeká nás ale první přímá volba prezidenta. A tu si ujít nenechám! Jen nevím, podle čeho se má člověk rozhodnout, komu dát hlas?

Masaryk kdysi napsal knihu O methodě. Obsahuje jednoduchý recept proti bezradnosti. Když nevíš, jak dál, postupuj metodicky. A tak mě napadlo, jak vyberu svého prezidenta. Použiji internet, který se osvědčil Baracku Obamovi. Napíšu do vyhledavače to, co je nejdůležitější a podívám se, jestli o tom některý z prezidentských kandidátů alespoň mluví. Rozumně mluvit je méně než rozumně jednat, ale může to být slibný začátek.

Metoda byla jasná, ale překvapivě dlouho jsem zvažoval, co je vlastně nejdůležitější. Podrobil jsem se malé psychoanalýze. Rozmlouval jsem se svým superegem. Nadjá mi dávalo zajímavé podněty, které však bylo třeba kriticky vyhodnotit. Zavrhoval jsem myšlenky toho typu, že nejdůležitější je svoboda a že sůl je nad zlato, které do mého podvědomí pronikly díky umělecké tvorbě. Vyřazoval jsem různá přání z oblasti soukromého života, se kterými ani prezident nehne. Pak se to začalo ubírat rozumnějším směrem a nakonec se mi míhaly před očima jen dva pojmy, které snese vyhledavač: „právní stát“ a „vláda práva“.

Úvahou od menšího k většímu jsem dospěl k závěru, že právní stát je méně, než vláda práva. Vláda práva zaručí, že člověk neskončí bezdůvodně v cele, nebude vyřazen z účasti na veřejné zakázce, když zastupoval klienta proti státu a nebude se dívat, jak se mu zvyšují daně, aby se mohlo jejich placení odpouštět sponzorům vládnoucí strany. To se stává

v právním státě. Nestává se to v zemích, kde vládne právo. Vyhrála tedy „vláda práva“.

Prsty se mi chvěly nedočkavostí, když jsem zadával slova do vyhledavače. Chytí se někdo? Obával jsem se ale zbytečně. Google téměř hned vyplivl článek „Karel Schwarzenberg chce veselejší Hrad a vládu práva“. Psalo se tam, že kandidát na prezidenta Karel Schwarzenberg chce, aby byl Hrad veselejší a více otevřený lidem. A hlavně, že by prosazoval jako prezident větší vládu práva. Tak hurá! Mám vybráno. Jen nevím, bude-li mít kniže ještě dost sil... Dokáže nastavit znepokojivý kohoutí pohled české politice jako Landa showbiznysu?

Unaven přípravou na prezidentskou volbu jsem se rozhodl, že si udělám radost. Zašel jsem do oblíbené restaurace. Když jsem se usadil ke stolu, všiml jsem si, že v rohu někdo dřímá nad sklenicí červeného vína. Ne, byl to optický klam. Nešlo o dřímotu, ale o přemýšlení. Byl to Karel Schwarzenberg, kterému kuchař právě připravoval kuře na paprice. Před chvílí ho přinesl Landa. ●

JUDr. Michal Žižlavský
advokát, člen představenstva ČAK a insolvenční správce se zvláštním povolením
Žižlavský a partneři, advokátní kancelář

ŽIŽLAVSKÝ & PARTNEŘI
| advokátní kancelář | insolvenční správci |

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI

Advokátní kancelář

Máte právo na úspěch

Naše specializace:

- veřejné zakázky
- nemovitostní a stavební právo
- zdravotnické právo
- koncese a PPP
- právo informačních technologií
- trestní odpovědnost
právnických osob

Ocenění AK DPP:

Právníká firma roku 2011 v kategoriích veřejné zakázky
a nemovitostní a developerské projekty zařazena mezi velmi
doporučované právníkové firmy

Právníká firma roku 2010 v kategorii Veřejné zakázky

Právníká firma roku 2009 v kategorii Duševní vlastnictví / IT

Právníká firma roku 2008 v kategorii Veřejné zakázky

Advokátní kancelář Dáňa, Pergl & Partneři

Na Ořechovce 580/4, 162 00 Praha 6

Tel.: +420 224 232 611

E-mail: akdpp@akdpp.cz

www.akdpp.cz

Pozitivní diskriminace

Evropská komise je občas kritizována za nesmyslná nařízení a snahu unifikovat vše od velikosti rohlíků a názvu pomazánkového másla k uzavření všech jaderných elektráren, ale nyní přeče jenom eurokomisařka pro spravedlnost zabodovala a přišla s návrhem, jemuž lze jen zatleskat. Co zatleskat, zaslouží si ovace ve stoje, neboť předpokládá zavedení kvót na zvýšení podílu žen ve vedení největších evropských firem do roku 2018 ze současných 15% na 40%. Toto číslo se nemá týkat výkonných pozic, tj. pro laiky takových, kde je něco třeba skutečně konat a vykonat, alespoň občas, nýbrž jen pozic vedoucích, tedy těch nejvýznamnějších a zpravidla nejlukrativnějších. A pokud by se náhodou některé firmy rozhodly, že se kvótami nehodlají řídit, hrozí jim tučné sankce, jejichž výše je zřejmě natolik drastická, že se o ní zatím jen spekuluje.

Ač sám jen pouhopouhý muž, osměluji se k tomuto návrhu vyjádřit svůj názor, neboť zmíněný návrh považuji za geniální vyústění úsilí evropských žen o jejich rovnoprávné postavení i v oblastech, které dosud patřily téměř výhradně mužům. Podobně jako za své volební právo nebo možnost boxovat či vzpírat sváděly ženy po desetiletí urputný boj, bylo jejich snažení nakonec korunováno úspěchem a dnes jsou již ozdobami volebních místností, ringů i olympijských

trhů a zdvihů. Obdobně si tak například vybojovaly shodnou výši tzv. price money na grandslamových tenisových turnajích s muži, ačkoliv dodnes někteří zastánci nesmyslné rovnosti poukazují na nerovnost v podobě počtu odehraných setů, nevzdaly se svých práv vřískat na tenisových kurtech s intenzitou cirkulárky, staly se prezidentkami, premiérkami, premiantkami a berou prémie, pokud je někdo vyplácí, jenže co je to všechno platné, je jich prostě pořád málo ve srovnání s muži. Samozřejmě se vždy najde řada škarohlídů, tedy osob mužského pohlaví, škaředě pohlížejících na úspěchy něžnějších polovic, jak se kdysi v dávných předemancipačních dobách ženám přezdívalo, když si ještě zakládaly na svém ženství a nesažily se ho potlačovat manažerskými výrazy svých pokerfaceových tvář, brýlových „mátepádákových“ obrouček, drsných zmrtvění rtů, které koutkům nedovolí pohyb směrem vzhůru ani o píď, kteří argumentují jistými přirozenými dispozičními rozdíly obou pohlaví k výkonu některých činností, nicméně tito jedinci by neměli být bráni příliš vážně, aby jejich názory nezkalily radost z posledního návrhu paní eurokomisařky, byť není zcela dokonalý, jak si dovolím stručně nastínit v následujícím textu.

V první řadě se předpokládá realizace návrhu ve formě směrnice, což je pro věc tohoto významu nedostačující, protože umožňuje členským státům, aby si tuto směrnici implementovaly do svých národních právních předpisů, která nemusí zcela odpovídat obsahu či duchu směrnice. Nezbývá než tak volat po nařízení, které by podobným praktikám zabránilo, protože od parlamentů, složených většinou z mužů, nelze očekávat, že by se danou normu nepokusily přizpůsobit ve svůj prospěch.

Další slabinu vidím v nedostatečné razanci požadavku paní eurokomisařky. Oněch 40% se sice může zdát být dost, ale záleží na úhlu pohledu. Vezmeme-li v úvahu, že v průměrném představenstvu či dozorčí radě zasedá zhruba 6 členů (nemám na mysli české státní či polostátní molochy, tam je počet členů s ohledem na stranickou příslušnost, vzájemnou řevnivost a touhu po prebendách výrazně vyšší), je v současné době v daném orgánu při 15% podílu jen 0,9 ženy. To je strašně nízké číslo a muži by se

nad ním měli zamyslet, pokud se domnívají, že jim stačí, aby se s nimi na rozhodování podílela méně než jedna žena. I největší šovinisté zřejmě uznají, že necelá jedna žena bude něco postrádat. Otázkou samozřejmě je, co? Někdo řekne třeba mozek, ale to je tak ubohé, že nad tím není třeba bádát, ostatně váha mozku by stejně nevyvážila chybějící 0,1 z celku členky příslušného orgánu společnosti a musela by být ještě doplněna o jinou hmotu. Jinou možností je třeba úbytek ženských hormonů, ovšem ten bývá naopak vyvážen většinou (nikoliv vždy) přebytkem testosteronu, takže si zde váhově příliš nepomůžeme (obecně také ne). Smiřme se proto se závěrem, že vzhledem k prostoru vyhrazenému pro toto stručné pojednání se asi kýženého závěru nedobereme, což je ovšem našťástí jedno, protože zvýšená kvóta v podobě 40% vede úplně k jinému výsledku a v pojednávaném modelovém případě už v orgánu zasednou 2,4 ženy po boku mužských kolegů, tedy matematicky vyjádřeno se jednáni zúčastní také 3,6 mužů. Z těchto čísel je na první pohled zřejmé, že zde spočívá další ze slabín návrhu a daleko jednodušší by bylo stanovit kvótu flexibilněji tak, aby umožnila jen účast celých členek i členů orgánů společností. Polemizovat lze také na téma výše takto nově nastavených ženských kvót, protože již nastavení pod 50% je samo o sobě diskriminační a povede jen k zintenzivnění snah o skutečnou rovnoprávnost žen. S ohledem na úsilí, kolik času a peněz stojí evropské poplatníky přijetí jakéhokoliv předpisu, by asi bylo levnější nastavit kvótu tak, jak si ženy představují ve svých nejtajnějších snech už nyní a tak se vyhnout dalším průtahům s postupným navyšováním. Ani toto opatření ovšem podle mého soudu nebude dostačující, protože neřeší příčiny problému nedostatku žen v nejvyšších pozicích, ale jen jeho důsledky. Tento problém je proto třeba řešit komplexněji a začít hned v zárodku.

Důvodem nižšího počtu žen ve vedení společností je, a nyní se pokusím přistoupit k této otázce vědecky, příliš velký počet mužů v těchto vedeních, resp. malý počet společností vůbec, který by případně umožnil čistě ženské složení orgánů společností a tak vyrovnal přetrvávající nerovnost. Kromě zakládání nových, čistě ženských firem, což je jistě jedna z optimálních

aneb ženy, do toho!

variant, tak řešením musí být především regulace počtu narozených mužů a žen ve prospěch žen, což obnáší snížení počtu chlapečků a zvýšení holčiček, z nichž posléze vyrostou členky či členové orgánů společností. Rozhodně nevolám po radikálním řešení jako třeba v Číně, ale něco by se s tím dělat mělo. Díky asistovanému rodičovství si lze jistě představit odbornou pomoc v tomto smyslu již při početí vhodným výběrem dnů, pomoci může výběr partnera se spoustou sourozenců ženského pohlaví nebo registrovaného partnera, co nechce chlapečka, naslouchat radám porodních bab alespoň 9 měsíců před porodem apod. Tímto tedy vyzývám k bdělosti při přípravě početí za účelem eliminace rizika dalšího navyšování mužské populace.

Dalším významným faktorem je vzdělávání. Již v jeslích a mateřských školách je třeba nastavit kritéria přijímání tak, aby zde byly holčičky pozitivně diskriminovány a měly tak vždy přednost před malými hošíky. Jsem si vědom toho, že se i mezi ženami vyskytne pár takových, které se s touto praxí budou smířovat jen velmi nerady, ale s takovými se bude nutně vypořádat, nejlépe formou neformálních školení zvaných „babince“, kde jistě brzy pochopí, že to je v zájmu věci, tedy jednotného hnutí žen za pozdější zvýšení podílu žen na řízení společností.

Na základních, středních i vysokých školách lze uplatnit stejný princip a tak dosáhnout kontinuity vývoje jedinců, což samozřejmě nevylučuje, aby se dále vzdělávali i mladí muži, nicméně s ohledem na dlouholetou nerovnoprávnost žen budou muset akceptovat, že jen pro případ nenaplnění studijních stavů ze strany mladých žen.

Po ukončení studia by pak měl být výběr na veškeré vedoucí pozice evropských společností nastaven tak, aby zohlednil úroveň dosaženého vzdělání uchazeček i event. uchazečů a v případě, že by příslušná kritéria splnila žena i muž (což díky důmyslnému systému není příliš pravděpodobné), bude povinností společnosti danou pozici nabídnout vždy ženě. U volených pozic budou volby organizovány vždy tak, aby komise byly složeny pokud možno jen výhradně z žen, přičemž muži mohou být využiti na související činnosti. Zde doporučuji zvážit instala-

ci hlasovacích zařízení, přípravu občerstvení, činnost ochranky a matematické úkony typu sčítání hlasů.

Při stanovení kvót by bylo ovšem také více než žádoucí stanovit další kvóty, říkejme jim podkvóty, tedy takové, které ještě více pozitivně zdiskriminují některé ženy vůči jiným ženám tak, aby celý systém fungoval ještě precizněji a byl ještě spravedlivější. Tak si lze kupříkladu představit vyšší kvótu brunetek či černovlásek vůči blondýnám, jimiž je manažerský trh přehlacen stejně jako bulvár, kvótu plnoštíhlých proti vyzáblým, dříve narozených proti později narozeným atd. Odpadne alespoň zcela jistě kategorie blondýn, podporovaných staršími mecenáši, protože žádní mecenáši už nebudou existovat, jen mecenášky a troufám si pochybovat, že by byly stejně poštelilé jako my muži, co ještě některé z těch slaboduchých bytostí podporujeme.

Tím ovšem nejsme zdaleka u konce, protože ženy se nesmí spokojit jen s vedením evropských společností. Bez ohledu na výši vydobytých kvót jde jen o malý krůček v rámci snah žen o skutečnou emancipaci v nejširším slova smyslu. Proč by ženy neměly být pozitivně diskriminovány i v řadě dalších oblastí a nebojme se to říct nahlas, všech oblastí? Nevidím jediný důvod, proč by ženy nemohly vykonávat profese, o nichž se mnozí muži mylně domnívají, že jim nepřísluší, když je zřejmé, že tomu tak není. Co brání ženám stát se úspěšnými strojevedoucími, slavnými kuchařkami, hrobnicemi, fotbalovými či hokejovými trenérkami mužů, stavačkami, zednicemi, pokrývačkami, hornicemi nebo pilotkami, abych uvedl jen pár příkladů? Kolik let muži tvrdili, že se ženy nikdy nenaučí pořádně řídit auto? No vidíte, a přece jezdí! Takže je nejvyšší čas odhodit předsudky a nechat ženy seberealizovat ve všech oborech, po nichž zatouží. Pomoci jim mohou opět kvóty všeho druhu, přičemž se přimlouvám začít rovnou na 100 procentech a celý proces tak výrazně urychlit. Nad tuto hranici již další zvyšování nedoporučuji, protože připouštím, že nevím, zda by se ještě jakýmkoliv dalším pozitivním způsobem odrazila ve prospěch žen, jimž by měla sloužit.

Určité skeptické názory zaznávají již nyní (z řad mužů, jak jinak?) na téma dostupnosti dostatku

žen na příslušné pozice a profese, resp. jejich vhodnosti. Tyto obavy jsou však zcela liché, neboť předně je nutné si uvědomit, že již nyní existuje na světě velké množství žen, které nemají žádnou pozici v žádné společnosti a kromě toho dokonce ani žádnou profesi. Tyto ženy bude proto možné umístit tak, aby byly plně uspokojeny a pokud jich bude náhodou nedostatek, je možné získat adepty i ze zahraničí. V ojedinělých případech tato opatření nemusí být vždy přínosem pro některé méně šťastné společnosti, avšak jestliže jsme se vydali na cestu pozitivní diskriminace, pak se neohlížejme na drobné šrámy, které cestou tu a tam někdo utrhá. Ani péče o děti nebude překážkou, protože uvolnění muži získají pochopitelně velký časový prostor pro péči o domácnost včetně dětí a budou si tak moci vyzkoušet své manažerské schopnosti na novém poli. V neposlední řadě nelze zapomenout, že v souladu s mými předchozími doporučeními bude žen postupně výrazně přibývat a tím se vytvoří konkurenční prostředí.

Na základě výše uvedených postřehů jsem přesvědčen, že nyní je ta správná doba ukázat světu, čeho jsou ženy opravdu schopny, pokud nejsou bržděny muži v jejich snahách o skutečnou svobodu, seberealizaci a dosažení společenského uznání včetně adekvátních odměn za takové úsilí. Mužům bych současně doporučoval, aby se připravili na nevyhnutelné důsledky, které tento vývoj s sebou přinese a aby se tento vývoj v žádném případě nesnažili zpomalit nebo dokonce zastavit, protože už stejně nemají šanci, tím spíše, že již nyní se uvažuje o dalším návrhu stejné eurokomisařky, tentokrát o diskriminaci mužů, která však nemá být diskriminací pozitivní a má platit minimálně do konce 21. století. Což je zřejmě ten nejlepší konec – jako v pohádce.

P.S. S ohledem na velmi zajímavou pozici v jedné dozorčí radě prochám na sérii náročných operací, jejímž výsledkem by mělo být brzké přechýlení mého příjmení na –ová... ●

JUDr. Josef Vejmelka,
advokát

Vejmelka & Wunsch, s. r. o.

 VEJMELKA & WUNSCH
ADVOKÁTI ATTORNEYS AT LAW RECHTSANWÄLTE

Právnícká firma roku 2012

Společnost EPRAVO.CZ uskutečnila pátý ročník soutěže Právnícká firma roku. **Záštitu nad letošním ročníkem převzali předseda vlády ČR Petr Nečas a ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek.** Záštitu nad galavečerem převzala již tradičně Česká advokátní komora.

Výsledky soutěže Právnícká firma roku 2012 byly slavnostně vyhlášeny 12. listopadu 2012 v prostorách pražského hotelu InterContinental. Na základě aktuálního ročníku soutěže vznikl, tak jako v minulých letech, žebříček advokátních kanceláří působících v České republice.

Čtrnáct předních advokátních kanceláří si odneslo devatenáct ocenění, z nich bylo patnáct oborových. Hlavními kategoriemi byly Právnícká firma roku 2012 pro mezinárodní kancelář (vítěz: Weil, Gotshal & Manges) a Právnícká firma roku 2012 pro domácí kancelář (vítěz: Kocián Šolc Balaščík). Kromě stálých kategorií se nově objevily Právnícká firma roku 2012 za nejlepší klientské služby (vítěz: Weil, Gotshal & Manges) a Právnícká firma roku pro regionální kancelář (vítěz: MT Legal). Nejúspěšněj-

ší kanceláří co do počtu ocenění se stala advokátní kancelář Weil, Gotshal & Manges (Fúze a akvizice, Řešení sporů a arbitráží, Právnícká firma roku 2012 za nejlepší klientské služby, Právnícká firma roku 2012 pro mezinárodní kancelář). V každé soutěžní kategorii byly vyhlášeny také velmi doporučované a doporučované kanceláře.

Pátý galavečer soutěže Právnícká firma roku 2012 za účasti zástupců předních advokátních kanceláří a osobností domácí justice v čele s ministrem spravedlnosti Pavlem Blažkem a předsedou České advokátní komory Martinem Vychopněm moderoval již potřetí Libor Bouček. Součástí slavnostního večera jsou tradičně hudební vystoupení, letos sál svým hlasem potěšila mezzosopranistka Andrea Kalivodová. ●

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO DOMÁCÍ KANCELÁŘ

Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO MEZINÁRODNÍ KANCELÁŘ

WEIL, GOTSHAL & MANGES s. r. o., advokátní kancelář

PRÁVO OBCHODNÍCH SPOLEČNOSTÍ

PRK Partners s. r. o., advokátní kancelář

PRÁVO HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.

DEVELOPERSKÉ A NEMOVITOSTNÍ PROJEKTY

Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátní kancelář

FÚZE A AKVIZICE

WEIL, GOTSHAL & MANGES s. r. o., advokátní kancelář

RESTRUKTURALIZACE A INSOLVENCE

White & Case (Europe) LLP, organizační složka

ŘEŠENÍ SPORŮ A ARBITRÁŽE

WEIL, GOTSHAL & MANGES s. r. o., advokátní kancelář

BANKOVNICTVÍ A FINANCE

Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka

TELEKOMUNIKACE A MÉDIA

Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátní kancelář

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti

PRÁVO INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ

ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s. r. o.

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

Advokátní kancelář Dáňa, Pergl a Partneři

PRACOVNÍ PRÁVO

Randi Partners

SPORTOVNÍ PRÁVO

KŠD LEGAL, advokátní kancelář s. r. o.

TRESTNÍ PRÁVO

Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák s. r. o.

DAŇOVÉ PRÁVO

Rödl & Partner, v. o. s.

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU ZA NEJLEPŠÍ KLIENTSKÉ SLUŽBY

WEIL, GOTSHAL & MANGES s. r. o., advokátní kancelář

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO REGIONÁLNÍ KANCELÁŘ

MT Legal s. r. o., advokátní kancelář

PRÁVO OBCHODNÍCH SPOLEČNOSTÍ

PRK Partners

Cenu převzali partneři kanceláře Marek Procházka (vlevo) a Robert Němec

FÚZE A AKVIZICE

Weil, Gotshal & Manges

Cenu převzali Petr Hanzal a Karel Dřevínek (vpravo).

PRÁVO HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Kocián Šolc Balašík

Cenu převzali (zprava) Pavel Dejl, partner odpovědný za oblast hospodářské soutěže, a advokáti Pavel Nosek a Sylvie Sobolová.

RESTRUKTURALIZACE A INSOLVENCE

White & Case

Cenu převzal partner kanceláře, David Pích (vlevo) se svými kolegy Jiřím Tomolou (uprostřed) a Petrem Kuhnou.

DEVELOPERSKÉ A NEMOVITOSTNÍ PROJEKTY

Havel, Holásek & Partners

Skleněnou plastiku převzal partner kanceláře Jan Holásek.

ŘEŠENÍ SPORŮ A ARBITRÁŽE

Weil, Gotshal & Manges

Ocenění převzali partneři kanceláře Karolína Horáková a Roman Vojta.

BANKOVNICTVÍ A FINANCE

Allen & Overy

Cenu převzal partner kanceláře Václav Valvoda.

PRÁVO INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ

Rowan Legal

Cenu převzali partneři kanceláře Josef Donát (vpravo) a Martin Maisner.

TELEKOMUNIKACE A MÉDIA

Havel, Holásek & Partners

Cenu si odnesl partner kanceláře Robert Nešpůrek.

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

Dáňa, Pergl a Partneři

Cenu převzal Robert Pergl, partner kanceláře.

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

Holec, Zuska & Partneři

Skleněnou plastiku převzali tři partneři kanceláře, Karel Zuska (vpravo), Matěj Kliman (uprostřed) a Oldřich Trojan.

PRACOVNÍ PRÁVO

Randl Partners

Cenu převzali zakládající partneři kanceláře, manželé Pavel a Nataša Randlovi.

SPORTOVNÍ PRÁVO

KŠD Legal

Cenu převzali Jan Štoviček a Tereza Rýdlová.

TRESTNÍ PRÁVO

Brož & Sokol & Novák

Cenu převzali partneři advokátní kanceláře Jan Brož (uprostřed), Tomáš Sokol (vpravo) a Jiří Novák.

DAŇOVÉ PRÁVO

Rödl & Partner

Cenu převzali advokátka Pavlína Vondráčková (vpravo) a partneři kanceláře Petr Novotný a Monika Novotná.

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU ZA NEJLEPŠÍ KLIENTSKÉ SLUŽBY

Weil, Gotshal & Manges

Cenu převzal z rukou předsedy představenstva pořadatelské společnosti EPRAVO.CZ, Miroslava Chochoły, partner kanceláře Martin Kramář.

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO REGIONÁLNÍ KANCELÁŘ

MT Legal

Cenu převzali partneři kanceláře, Tomáš Machurek (vpravo) a Milan Šebesta.

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO MEZINÁRODNÍ KANCELÁŘ

Weil, Gotshal & Manges

Cenu pro mezinárodní kancelář převzal z rukou ministra spravedlnosti Pavla Blažka řídící partner kanceláře Karel Muzikář.

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO DOMÁCÍ KANCELÁŘ

Kocián Šolc Balaščík

Předseda České advokátní komory Martin Vychopeň předal cenu řídící partnerce kanceláře, Dagmar Dubecké, v doprovodu partnerů Alexandra Kociána (uprostřed) a Martina Krejčího.

Jaroslav Kramer, foto Jan Kolman

Výsledková listina

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO DOMÁCÍ KANCELÁŘ

Vítěz kategorie: Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO MEZINÁRODNÍ KANCELÁŘ

Vítěz kategorie: WEIL, GOTSHAL & MANGES s. r. o. advokátní kancelář

PRÁVO OBCHODNÍCH SPOLEČNOSTÍ

Vítěz kategorie: PRK Partners s. r. o. advokátní kancelář

Velmi doporučovanými kancelářemi jsou:

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s. r. o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučovanými kancelářemi jsou:

- Baker & McKenzie, v. o. s., advokátní kancelář
- CMS Cameron McKenna v. o. s.
- DVORÁK & SPOL., advokátní kancelář, s. r. o.
- Glatzová & Co., s. r. o.
- Hogan Lovells (Prague) LLP, organizační složka
- Kinstellar, s. r. o., advokátní kancelář
- SALANS EUROPE LLP, organizační složka
- Schönherr s. r. o.
- Squire Sanders, v. o. s., advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v. o. s.

PRÁVO HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Vítěz kategorie: Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.

Velmi doporučovanými kancelářemi jsou:

- Baker & McKenzie, v. o. s., advokátní kancelář
- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátní kancelář
- PRK Partners s. r. o. advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s. r. o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučovanými kancelářemi jsou:

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Glatzová & Co., s. r. o.
- Advokátní kancelář Pokorný, Wagner & partneři, s. r. o.
- PwC Legal
- Schönherr s. r. o.
- Vejmelka & Wunsch, s. r. o.
- Vrána & Pelikán, advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v. o. s.

DEVELOPERSKÉ A NEMOVITOSTNÍ PROJEKTY

Vítěz kategorie: Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátní kancelář

Velmi doporučovanými kancelářemi jsou:

- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Kinstellar, s. r. o., advokátní kancelář
- SALANS EUROPE LLP, organizační složka
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s. r. o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v. o. s.
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučovanými kancelářemi jsou:

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Baker & McKenzie, v. o. s., advokátní kancelář
- CMS Cameron McKenna v. o. s.
- DLA Piper Prague LLP, organizační složka
- Glatzová & Co., s. r. o.
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.
- PRK Partners s. r. o. advokátní kancelář
- Schönherr s. r. o.
- Squire Sanders, v. o. s., advokátní kancelář

FÚZE A AKVIZICE

Vítěz kategorie: WEIL, GOTSHAL & MANGES s. r. o. advokátní kancelář

Velmi doporučovanými kanceláři jsou:

- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Glatzová & Co., s. r. o.
- Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.
- PRK Partners s. r. o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučovanými kanceláři jsou:

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Baker & McKenzie, v. o. s., advokátní kancelář
- DVOŘÁK & SPOL., advokátní kancelář, s. r. o.
- SALANS EUROPE LLP, organizační složka
- Schönherr s. r. o.
- Squire Sanders, v. o. s., advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v. o. s.

RESTRUKTURALIZACE A INSOLVENCE

Vítěz kategorie: White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Velmi doporučovanými kanceláři jsou:

- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátní kancelář
- Žižlavský a partneři, advokátní kancelář s. r. o.

Doporučovanými kanceláři jsou:

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Baker & McKenzie, v. o. s., advokátní kancelář
- Glatzová & Co., s. r. o.
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s. r. o.
- PRK Partners s. r. o. advokátní kancelář
- SALANS EUROPE LLP, organizační složka
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s. r. o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v. o. s.

ŘEŠENÍ SPORŮ A ARBITRÁŽE

Vítěz kategorie: WEIL, GOTSHAL & MANGES s. r. o. advokátní kancelář

Velmi doporučovanými kanceláři jsou:

- Baker & McKenzie, v. o. s., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.
- PRK Partners s. r. o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v. o. s.
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučovanými kanceláři jsou:

- Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák s. r. o.
- ČÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol.
- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Glatzová & Co., s. r. o.
- Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátní kancelář
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s. r. o.
- ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s. r. o.
- SALANS EUROPE LLP, organizační složka
- Squire Sanders, v. o. s., advokátní kancelář
- Vrána & Pelikán, advokátní kancelář

BANKOVNICTVÍ A FINANCE

Vítěz kategorie: Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka

Velmi doporučovanými kanceláři jsou:

- Baker & McKenzie, v. o. s., advokátní kancelář
- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Glatzová & Co., s. r. o.
- Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátní kancelář
- PRK Partners s. r. o. advokátní kancelář
- SALANS EUROPE LLP, organizační složka
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s. r. o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučovanými kanceláři jsou:

- CMS Cameron McKenna v. o. s.
- Kinstellar, s. r. o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.
- Squire Sanders, v. o. s., advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v. o. s.

TELEKOMUNIKACE A MÉDIA

Vítěz kategorie: Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátní kancelář

Velmi doporučovanými kanceláři jsou:

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Baker & McKenzie, v. o. s., advokátní kancelář
- Bird & Bird, s. r. o.
- PIERSTONE s. r. o., advokátní kancelář
- ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s. r. o.
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s. r. o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučovanými kanceláři jsou:

- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- CMS Cameron McKenna v. o. s.
- DLA Piper Prague LLP, organizační složka
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.
- PRK Partners s. r. o. advokátní kancelář

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

Vítěz kategorie: HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti

Velmi doporučovanými kanceláři jsou:

- Baker & McKenzie, v. o. s., advokátní kancelář
- Čermák a spol.
- Glatzová & Co., s. r. o.
- Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátní kancelář
- Advokátní kancelář Kříž a partneři s. r. o.
- PELIKÁN KROFTA KOHOUTEK advokátní kancelář s. r. o.
- Rott, Růžička & Guttman
- ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s. r. o.

Doporučovanými kanceláři jsou:

- Bird & Bird, s. r. o.
- CMS Cameron McKenna v. o. s.
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.
- PRK Partners s. r. o. advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s. r. o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v. o. s.
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

PRÁVO INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ

Vítěz kategorie: ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s. r. o.

Velmi doporučovanými kancelářemi jsou:

- Baker & McKenzie, v. o. s., advokátní kancelář
- Bird & Bird, s. r. o.
- Čermák a spol.
- Glatzová & Co., s. r. o.
- Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátní kancelář
- Jansa, Mokřý, Otevřel & partneři v. o. s., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.
- PIERSTONE s. r. o., advokátní kancelář

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

Vítěz kategorie: Advokátní kancelář Dáňa, Pergl a Partneři

Velmi doporučovanými kancelářemi jsou:

- Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátní kancelář
- MT Legal s. r. o., advokátní kancelář
- ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s. r. o.
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s. r. o. advokátní kancelář

Doporučovanými kancelářemi jsou:

- CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol.
- HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s. r. o.
- PRK Partners s. r. o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v. o. s.

PRACOVNÍ PRÁVO

Vítěz kategorie: Randl Partners

Velmi doporučovanými kancelářemi jsou:

- Baker & McKenzie, v. o. s., advokátní kancelář
- Advokátní kancelář Bělina & Partners
- Glatzová & Co., s. r. o.
- Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátní kancelář
- PRK Partners s. r. o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v. o. s.

Doporučovanými kancelářemi jsou:

- DVOŘÁK & SPOL., advokátní kancelář, s. r. o.
- FELIX A SPOL. advokátní kancelář, s. r. o.
- HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s. r. o.
- SALANS EUROPE LLP, organizační složka

SPORTOVNÍ PRÁVO

Vítěz kategorie: KŠD LEGAL advokátní kancelář s. r. o.

Velmi doporučovanými kancelářemi jsou:

- CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol.
- Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.

TRESTNÍ PRÁVO

Vítěz kategorie: Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák s. r. o.

Velmi doporučovanými kancelářemi jsou:

- Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s. r. o.
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s. r. o.
- LŽIČAŘ & LŽIČAŘ, advokátní kancelář
- Advokátní kancelář Pejchal & Nespala, s. r. o.
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

DAŇOVÉ PRÁVO

Vítěz kategorie: Rödl & Partner, v. o. s.

Velmi doporučovanými kancelářemi jsou:

- Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.
- KPMG Legal s. r. o.
- PwC Legal
- Weinhold Legal, v. o. s.
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučovanými kancelářemi jsou:

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Baker & McKenzie, v. o. s., advokátní kancelář
- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- PRK Partners s. r. o. advokátní kancelář

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU ZA NEJLEPŠÍ KLIENTSKÉ SLUŽBY

Vítěz kategorie: WEIL, GOTSHAL & MANGES s. r. o. advokátní kancelář

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO REGIONÁLNÍ KANCELÁŘ

Vítěz kategorie: MT Legal s. r. o., advokátní kancelář

Velmi doporučovanými kancelářemi jsou:

- Jansa, Mokřý, Otevřel & partneři v. o. s., advokátní kancelář
- ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ JELÍNEK s. r. o.
- Maršálek & Žíla, advokátní kancelář
- Advokátní kancelář Perthen, Perthenová, Švadlena a partneři s. r. o.

Weil

Weil, Gotshal & Manges s.r.o. advokátní kancelář

 <p>2011 právnická firma roku</p>				
 <p>2011 právnická firma roku</p>				

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU 2011
PRO MEZINÁRODNÍ KANCELÁŘE

a současně

Právnická firma roku 2011 v kategoriích:

- Fúze a akvizice
- Řešení sporů a arbitráže

Děkujeme našim klientům

Křižovnické nám. 193/2
110 00 Praha 1
tel.: 221 407 300, fax: 221 407 310

MARTIN VYCHOPĚŇ:

*Oslovil jsem zástupce velkých
advokátních kanceláří
s nabídkou zapojení do všech
orgánů Komory.*

Předseda České advokátní komory v otevřeném rozhovoru nejen o tom, že advokacie zůstává advokacií bez ohledu na to, jak velkými a významnými případy se konkrétní advokát či kancelář zabývají.

Pane předsedo, v čele České advokátní komory jste od roku 2009. Dalo by se popsat jednou větou, jaké pro Vás to období zatím bylo?

Uvedené období bylo pro mne především hektické, poznamenané nebývalým časovým i pracovním stresem.

Rok letošní se do dějin Komory zapíše přinejmenším rekordním počtem advokátů. Deset tisíc je opravdu velké číslo. Připravovali jste se na něj, anebo zůstává v Komoře „vše při starém“?

V běžném chodu Komory nebylo nutno přijímat žádná opatření pro výkon správy pro tento počet advokátů. S přihlédnutím k tomu, že je k dnešnímu dni zapsáno přibližně 3500 koncipientů, očekáváme, že se počet advokátů v nejbližším období ještě dále zvýší. Zvýšený počet advokátů i koncipientů vytváří nejvíce tlak na matriku a její elektronické systémy, rostou požadavky na účetní systém a účetní operace a stále více náročnější je organizace advokátních zkoušek. Protože nedošlo k žádné změně zákona o advokacii, mohu říci, že v Komoře zůstává „vše při starém“. Myslím, že je to dobře, a znamená to, že systém veřejné správy advokacie je nastaven správně.

Z tohoto čísla je téměř polovina advokátů v Praze. To mě nutně vede k otázce, jak velké jsou rozdíly mezi „velkou“ a „malou“ advokacií?

Nemyslím si, že existují nějaké zásadní rozdíly mezi tzv. velkou a malou advokacií. Tak, jak jsem měl možnost během funkčního období poznat způsoby práce různých advokátů, spatřuji hlavní rozdíl především v charakteru a velikosti případů, stále se zvyšující specializaci apod. Velkou roli hraje také přístup ke klientům a nutnost týmové práce, zejména ve složitějších případech. Advokacie však zůstává advokacií bez ohledu na to, jakými případy se konkrétní advokát či kancelář zabývá.

Vraťme se k době od roku 2009. Povedlo se Vám splnit to, co jste si na začátku předsevzal? Média Vás ještě před předsednictvím popisovala jako „sebevědomého mladého místopředsedu“.

Nemohu říci, že by se mi povedlo vše, co jsem si na počátku svého funkčního období předsevzal a věci postupují mnohem pomalejším tempem, než jsem čekal.

Jako příklad mohu uvést to, že se nám sice velmi rychle povedlo vyměnit nevyhovující papírové identifikační karty za nové a moderní, nicméně na druhé straně stále vyjednáváme o možnosti užívat karty k identifikaci při vstupu do soudních budov bez osobních prohlídek, které řada z nás považuje za velmi ponižující.

Na úseku elektronizace justice vůbec čeká českou advokacii ještě mnoho úkolů a problé-

mů. Některá předsevzetí nebylo možno ani plnit s ohledem na vzniklou ekonomickou krizi a problémy z toho plynoucí, které vedly především k překotným změnám advokátního tarifu a souvisejících předpisů.

Pokud si dobře vzpomínám, pojem „sebevědomý mladý místopředseda“ byl použit v souvislosti s mojí funkcí zkušební komisaře při zkoušce jednoho ze známějších adeptů a k výkonu funkce předsedy ČAK se nikterak nevztahuje. Osobně mám spíše „úctu k židli“ a cítím odpovědnost za důvěru, kterou mi advokátní obec dala.

A nějaký úspěch?

Za úspěch však považuji to, že byl konečně vydán komentář k zákonu o advokacii, jehož mám čest být spoluautorem.

Pokud byste měl popsal pět nejalčivějších problémů České advokátní komory k dnešnímu datu, které by to byly? A jak „na ně“?

Nevím, zda budu schopen zformulovat zrovna pět nejalčivějších problémů.

Patří k nim však rozhodně obsah praxe advokátních koncipientů, kdy bude s největší pravděpo-

dobnosti stavovským předpisem potřeba upravit povinnosti advokátů – školitelů ve vztahu ke koncipientům. V této souvislosti poznamenávám, že ČAK iniciovala společnou schůzku zástupců všech justičních profesí za účelem zahájení diskuse o základních zásadách sjednocení

pravidel justiční přípravy, její délky, dále také např. společného vzdělávání, praxí, stáží apod. Nelze totiž zapomenout, že musí být vytvářeny podmínky pro vzájemnou propustnost těchto profesí a základní podmínkou je alespoň zásadně jednotný způsob přípravy.

Další problém?

Legislativní práce na úseku tzv. bezplatné právní pomoci, kdy dochází k předkládání různých návrhů, které naprosto nevyhovují potřebám praxe. Stát se z mně neznámých důvodů snaží o úpravu, která světuje provádění bezplatné právní pomoci subjektům, jež jsou nečinitelné, nemají žádnou odpovědnost, povinnost mlčenlivosti, organizační strukturu a nemají také žádné zkušenosti s poskytováním této bezplatné právní pomoci. Navíc se argumentuje naprosto zcestně tím, že to bude zadarmo, a zapomíná se na to, že tyto subjekty v mnoha případech dostávají peníze od státu. Zapomíná se také na to, že více než dvacet let poskytují bezplatnou právní pomoc klientům sami advokáti (jak jim ostatně velí právní úprava i rozhodnutí Ústavního soudu) na své náklady. To je i v evropských zemích raritní, neboť všude za to dostávají alespoň minimální odměnu.

A do třetice...

Třetím problémem, či spíše úkolem, je dokončení stavebních úprav nemovitostí v majetku Komory, které vyžadují další investice. Nepochybně bych mohl ve výčtu problémů pokračovat, ale při výkonu své funkce nedělím problémy na palčivé a nepalčivé – každý problém je důležitý a musí se řešit.

Není tajemstvím, že se blíží volby do nejvyšších orgánů Komory. Máte už představu, s jakými tématy do nich půjdete?

Nějakou představu o tématech už samozřejmě mám, ale v tomto období pracuji především na tom, abych vytvořil společně kandidující skupinu, stejným způsobem jako na minulém sněmu. Představenstvo je kolektivní orgán a je velmi důležité, aby bylo tvořeno advokáty, kteří budou nejen osobnostmi, ale také týmovými hráči, aby představenstvo bylo schopno v průběhu svého funkčního období přijímat rozhodnutí a neutápělo se v bezbřehých a nikam nevedoucích diskusích.

Už jste nějaké kroky učinil?

Stejně jako při mé první kandidatuře jsem oslovil zástupce velkých advokátních kanceláří s nabídkou zapojení do všech orgánů Komory a doufám, že moje výzva bude vyslyšena.

Děkujeme za rozhovor. ●

autor: Jaroslav Kramer
foto: ČAK

...už nepoužívám klávesnici, jenom diktuji...

**PROFESIONÁLNÍ SOFTWARE PRO
PŘEVOD MLUVENÉHO SLOVA DO TEXTU**

Novavoice

100 %
jen za 100 %

APOGEO

audit | tax | valuation | finance

*Platíte jen
za perfektní práci*

*Jako náš klient platíte jen
za práci odvedou kvalitně a včas!*

*Poradenská skupina
APOGEO poskytuje širokou škálu
služeb v oblasti auditu, daní, účetního
a mzdového poradenství, outsourcingu
mezd a personální agendy, znaleckých služeb
a management consultingu.*

Profil advokátní kanceláře HOLEC, ZUSKA & Partneři

O KANCELÁŘI

Advokátní kancelář HOLEC, ZUSKA & Partneři existuje od roku 1990. Pavel Holec ji založil se svými tehdejšími kolegy z bývalé Československé obchodní a průmyslové komory. Za více než 20 let působení na trhu právních služeb se sice někteří z původních společníků vyměnili, kancelář však zůstala na pozici zkušeného a uznávaného poskytovatele právních služeb nejvyšší kvality zaměřeného především na firemní klientelu. Na tuzemském trhu se řadí mezi advokátní kanceláře střední velikosti. Stejně tak, jako se měnilo zaměření kanceláře, proměňoval se i její tým. V kanceláři vyrostla celá řada advokátů, kteří jsou nyní společníky či advokáty v jiných kancelářích. Počáteční zaměření kanceláře na poradenství při privatizacích a při vstupu zahraničních společností na český trh se v průběhu let rozrostlo na komplexní právní a poradenské služby jak pro soukromý, tak pro veřejný sektor. Mezi hlavní specializace patří dnes právo obchodních společností, pracovní právo, právní poradenství v oblasti nemovitostí, řešení sporů a arbitráže, právo duševního vlastnictví, právo informačních technologií, ochrana dat, jakož i komplexní poradenství subjektům při distribuci zboží a maloobchodní činnosti (retail). V posledních deseti letech se kancelář intenzivně věnuje i problematice projektového financování, PPP a veřejných zakázek. Jako jedna z mála advokátních kanceláří zrealizovala kancelář HOLEC, ZUSKA & Partneři úspěšně řadu PPP projektů, a to jak na municipální, tak i na celostátní úrovni. Stejně tak je kancelář velmi aktivní a úspěšná v oblasti poradenství při zadávání a realizaci veřejných zakázek. Vedle uvedených aktivit

▣ ▣ ▣ HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

se kancelář dlouhodobě zaměřuje na problematiku financování výzkumu, vývoje a inovací a dopadů národní a evropské úpravy financování VaVaI na vnitřní poměry výzkumných organizací a na problematiku transferu technologií. To činí naše služby jedinečnými pro výzkumné organizace, příjemce podpor z OP VaVpI, z OP PI a komunitárních programů EU. V neposlední řadě mezi výjimečné odborné specializace kanceláře patří i zaměření na problematiku plánování a financování sociálních služeb. Kancelář v letošním roce získala prestižní ocenění Právníká firma roku v oblasti práva duševního vlastnictví v pátém ročníku soutěže Právníká firma roku pořádané společností EPRAVO.CZ pod záštitou předsedy vlády ČR RNDr. Petra Nečase, ministra spravedlnosti ČR JUDr. Pavla Blažka, Ph.D. a České advokátní komory. Mimoto je kancelář zařazena mezi doporučované kanceláře pro svoje služby v oblasti pracovního práva a veřejných zakázek. Mezi klienty kanceláře patří celá řada nadnárodních, stejně tak jako domácích společností a institucí veřejného sektoru. Klientům kanceláře nabízíme osobní a maximálně profesionální přístup při vyřizování jejich záležitostí.

V letech 2000–2005 byla kancelář členem KLegal, tehdejší mezinárodní sítě právních kanceláří fungující v rámci struktury KPMG. Od roku 2007 je pak kancelář členem mezinárodní sítě právních kanceláří International Alliance of Law Firms zaměřených na komplexní poradenství v obchodním právu s více než 60 členy ve 43 zemích celého světa. Nadto je kancelář aktivně využívána celou řadou velkých zahraničních právních firem jako tzv. referenční kancelář v ČR. V rámci této nadnárodní sítě a referenční spolupráce řeší kancelář ročně několik desítek případů, čímž si kontinuálně rozšiřuje svoje odborné zkušenosti i portfolio nabízených služeb. Poradenství poskytované přímo v anglickém a německém jazyce je samozřejmostí.

Mimo mezinárodní sítě právních kanceláří spolupracuje kancelář HOLEC, ZUSKA & Partneri velmi úspěšně s významnými mezinárodními auditorskými a daňověporadenskými společnostmi a dalšími renomovanými subjekty v oblasti poradenství zejména v rámci fúzí, akvizic, restrukturalizací, služeb projektového poradenství a řízení, veřejných zakázek a PPP projektů, projektů v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, zpracování analýz, metodik a legislativních prací.

JUDr. Pavel Holec i JUDr. Karel Zuska jsou, mimo svou advokátní praxi, také zkušenými rozhodci zapsanými na listině rozhodců Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR. Oba jsou nositeli mezinárodního Certificate Intensive Program Working with the EU. JUDr. Pavel Holec je členem Kontrolní rady České advokátní komory, členem redakční rady Bulletinu advokacie a nositelem ocenění Právník roku v oboru Development (2005). JUDr. Karel Zuska je členem Řídícího výboru Asociace PPP a nositelem ocenění za přínos rozvoji PPP v letech 2007 a 2009. Manažerem kanceláře je JUDr. Lubomír Lanský. Vedoucími jednotlivých odborných sekcí jsou JUDr. Anna Bartůňková, Mgr. Iva Valová, JUDr. Oldřich Trojan, Mgr. Jan Lašmanský, LL.M. a Mgr. Matej Kliman.

PARTNEŘI KANCELÁŘE

JUDr. Pavel Holec získal doktorát na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v roce 1983. V roce 1987 dokončil postgraduální studium v oblasti mezinárodního obchodu na VŠE v Praze. Před rokem 1989 pracoval několik let v právním odboru Československé obchodní a průmyslové komory v Praze. V roce 1990 založil se svými kolegy vlastní advokátní kancelář, která úspěšně prosperuje dodnes. Pavel Holec působí aktivně také jako rozhodce, mimo jiné v obchodních sporech projednávaných u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR. Pravidelně přednáší na mezinárodních i domácích konferencích o právu. Od roku 2002 je členem Kontrolní rady České advokátní komory a od roku 2005 členem redakční rady Bulletinu advokacie. V roce 2005 získal prestižní ocenění Právník roku v oboru Development. Po vzniku kanceláře zastupoval celou řadu

mezinárodních firem při privatizacích majetku i při jejich vstupu na český trh. Významný byl v té době též jeho osobní podíl na činnostech týmu domácích i zahraničních poradců tehdejší České správy letišť při projektu 4. etapy rozvoje mezinárodního letiště Praha-Ruzyně či podíl v projektu rezidenčního bydlení zahrnujícího výstavbu 145 rodinných domů v lokalitě Malá Šárka, v Praze 6-Nebošicích, v těsné blízkosti International School of Prague. Za více než 20 let v privátní sféře se Pavel Holec podílel i na celé řadě dalších komplikovaných zakázek v oblasti mezinárodních i národních fúzí a akvizic, jakož i dalších korporátních a majetkových transakcí. Jako partner kanceláře má na starost oblast právních služeb poskytovaných především podnikové sféře, specializuje se především na obchodní smlouvy, fúze a akvizice, nemovitostní a developerské projekty.

JUDr. Karel Zuska získal doktorát na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v roce 1983. V roce 1985 získal soudcovskou kvalifikaci a pracoval jako předseda senátu Obvodního soudu pro Prahu 5. Koncem 80. let se jako člen legislativního odboru ČSTV podílel na právní legalizaci profesionálního fotbalu a hokeje v ČR. V roce 1990 se stal advokátem a členem Advokátní komory a založil si vlastní advokátní kancelář. V roce 1993 se stal partnerem v AK HOLEC & Partneri. V letech 1987–1992 byl členem právního výboru Evropského olympijského sdružení. V roce 2002 byl na sněmu advokátů ČR zvolen do Kontrolní rady České advokátní komory. V roce 2006 byl zapsán na listinu rozhodců u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR. Karel Zuska si v posledních deseti letech vybudoval značné renomé v oblasti veřejných zakázek a právního poradenství v rámci Public Private Partnership, vedl vůbec první úspěšně realizované PPP projekty v ČR, a to jak na municipální, tak i celostátní úrovni. Jako partner kanceláře zodpovídá za oblast právních služeb poskytovaných především veřejnoprávním subjektům a ostatním institucím v nepodnikové sféře, specializuje se na oblasti veřejných zakázek, problematiku veřejné podpory, projekty veřejné infrastruktury a financování sociálních služeb.

NABÍZENÉ SLUŽBY

Právní služby obchodním společnostem

Kancelář poskytuje komplexní právní poradenství při strukturování, projednávání obsahu, realizaci i ukončování veškerých typů obchodních smluv pro podnikatelskou praxi na území ČR. Ve spolupráci s poskytovateli specializovaných poradenských služeb v oblasti auditu a daňového, transakčního a podnikového poradenství zajišťujeme poradenství týkající se daňových otázek či speciálních transakčních či podnikových specifik. Typické služby na poli práva obchodních společností zahrnují zejména:

- Zakládání obchodních společností včetně tzv. SPV společností (včetně získání všech oprávnění k výkonu podnikatelské činnosti) a rušení obchodních společností včetně služeb souvisejících s likvidací.
- Nabývání a prodej obchodních společností či jejich podílů (včetně zajištění souvisejícího akvizičního právního auditu či záležitostí týkajících se hospodářské soutěže). Vedle právního auditu zajišťujeme komplexní transakční poradenství v oblasti finančního auditu, daňového, transakčního a podnikového poradenství. Služby zahrnují též zastupování klientů v řízeních před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže.
- Korporátní služby spočívající v běžném „corporate housekeeping“ a provádění veškerých změn týkajících se existujících společností, změn interních dokumentů, revize obsahu společenských smluv, stanov, povinné nabídky při výkupu akcií, squeeze-out.
- Poradenství při strukturování i ukončení právních vztahů s členy statutárních orgánů společností či členy vrcholového managementu.
- Ve spolupráci s partnerskými zahraničními kancelářemi nabízíme rovněž komplexní poradenství v transakcích přesahujících hranice České republiky.

Nemovitosti

Advokátní kancelář HOLEC, ZUSKA & Partneři má bohaté zkušenosti v oblasti transakcí s nemovitostmi; její poradenská činnost se dotýká veškerých aspektů těchto transakcí, včetně zakládání speciálních právnických subjektů (SPV) za účelem nabytí vlastnictví, strukturování a financování projektu, sestavení, projednání a realizace kupních smluv, smluv pro realizaci výstavby, asistence při získání potřebných souhlasů pro územní a stavební řízení, financování projektů, nájmu a marketingu. Oba partneři kanceláře byli osobně zapojeni do činnosti širšího týmu domácích i zahraničních poradců tehdejší České správy letišť v rámci projektu 4. etapy rozvoje mezinárodního letiště Praha-Ruzyně. Pavel Holec nadto řídil služby kanceláře pro projekt rezidenčního bydlení zahrnujícího výstavbu 145 rodinných domů v těsné blízkosti International School of Prague, v lokalitě Malá Šárka, v Praze 6-Nebošicích. Vedle toho se Pavel Holec za více než 20 let působení v privátní sféře podílel na mnoha desítkách významných transakcí s nemovitostmi všeho druhu, rezidenčních transakcích, transakcích výrobních, skladových, maloobchodních a kancelářských prostor až po transakce v obchodních centrech. Za to byl Pavel Holec v roce 2005 oceněn v prestižní soutěži Právník roku 1. místem v kategorii Development.

Spory, arbitráž

Kancelář má rozsáhlou praxi v zastupování tuzemských a zahraničních společností před obecnými i rozhodčími soudy včetně mezinárodních rozhodčích soudů v zahraničí, zejména v obchodních, občanských a pracovních sporech. Kancelář dále poskytuje právní poradenství v administrativních řízeních před správními orgány a zastupuje klienty také

při přezkumu rozhodnutí správními soudy. Kancelář dosáhla významných úspěchů v žalobách zejména v daňových věcech včetně řady úspěchů v kasačních stížnostech u Nejvyššího správního soudu ve věcech přezkumu nezákonných rozhodnutí finančních úřadů. JUDr. Karel Zuska rozhodoval před vstupem do advokacie řadu let jako soudce Obvodního soudu občanské i trestní spory. Oba partneři jsou zapsáni na listině rozhodců Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR a aktivně v těchto komorách působí. Partneři a jejich kancelář jsou pro své profesionální a kvalitní služby pravidelně doporučováni v publikacích vydavatelství PLC Dispute Resolution či PLC Which Lawyer.

Právo duševního vlastnictví

Advokátní kancelář HOLEC, ZUSKA & Partneři se v oblasti práva duševního vlastnictví zaměřuje na správu portfolií průmyslových práv, software a jeho právní ochranu, autorské právo, doménová jména, know-how a ochranu obchodního tajemství, léčiv a zdravotnických prostředků. Poskytuje poradenství při nakládání s duševním vlastnictvím v rámci projektů v oblasti výzkumu, vývoje a inovací. Zvláště za poradenství v této sféře bylo letos kanceláři uděleno prestižní ocenění Právníká firma roku pro oblast práva duševního vlastnictví. Významně se podílí na realizaci projektu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy EF-TRANS, a to mj. zpracováním metodik v oblasti ochrany duševního vlastnictví a licencí. Kancelář poskytuje komplexní poradenství, ať již se jedná o otázky nesporné, jako např. příprava smluvních ujednání a právní poradenství s tím spojené, či o spornou agendu týkající se porušování těchto práv a následných soudních jednání jak v rámci práva soukromého (předběžná opatření, žaloby apod.), tak v rámci práva veřejného (celní opatření na ochranu těchto práv apod.). Kancelář poskytuje služby i v oblasti ochrany osobnosti a nekalé soutěže, jakož i v oblastech souvisejících, např. v otázkách ochrany osobních údajů či výrobního marketingu, reklamních aktivit a právní regulace související s ochranou spotřebitele. Uznání v oblasti IP se dostalo kanceláři např. v publikaci PLC Which Lawyer.

Pracovní právo

Advokátní kancelář HOLEC, ZUSKA & Partneři poskytuje široké spektrum služeb, které zahrnují veškeré aspekty pracovního práva v České republice i s ohledem na členství ČR v Evropské unii. Poradenské služby v pracovněprávní oblasti se zaměřují jednak na preventivní opatření, která mají minimalizovat rizika při kontrolách zaměstnavatelů prováděných státními orgány, tak i na vztahy mezi zaměstnavateli a zaměstnanci, zejména pak na eliminaci možných negativních důsledků při ukončování pracovních poměrů (neplatnost výpovědi apod.). Vedle strukturování a přípravy smluv samotných, výpovědí či jiných písemností právní povahy se kancelář zaměřuje i na poradenství týkající se:

- optimalizace strukturování pracovního vztahu, pozdější realizaci i ukončování pracovních smluv
- práv, povinností a nároků vyplývajících pro zaměstnance i zaměstnavatele z existujícího pracovního poměru, včetně povinného sociálního a zdravotního pojištění
- podmínek získání pracovního povolení pro cizince
- možností a nároků vyplývajících z ukončení pracovního poměru (včetně hromadného propouštění)
- doložek týkajících se zákazu konkurence
- možností outsourcingu
- vztahů k odborům (kolektivní smlouvy apod.) či k jiným představitelům zaměstnanců (Rada zaměstnanců, Evropská rada zaměstnanců) – poradenství o povinnostech vůči zaměstnancům při slučování podniků apod.

- řešení otázek souvisejících s odpovědností zaměstnavatelů v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, pracovních úrazů a nemocí z povolání apod.
- zastupování v pracovních sporech před soudy

Ve spolupráci s ostatními specialisty zajišťujeme komplexní poradenství včetně daňových otázek ve vztahu k ujednání či plnění dle smluv z oblasti pracovního práva. Uznání v této oblasti se již v minulosti dostalo kanceláři např. v publikaci PLC Which Lawyer. Kancelář je za svoje zkušenosti v oblasti pracovního práva doporučována v rámci prestižní soutěže Právnická firma roku. V roce 2012 zpracovala kancelář pro MŠMT v rámci projektu EF-TRANS významnou analýzu pracovněprávních vztahů v oblasti výzkumu, vývoje a inovací.

Veřejné zakázky

Advokátní kancelář HOLEC, ZUSKA & Partneři se v soutěži Právnická firma roku 2011 umístila v kategorii veřejných zakázek mezi pěti nejlepšími doporučenými kancelářemi. Právní poradenství v oblasti „public procurement“ zahrnuje jednak právně-poradenskou podporu zadavatelů veřejných zakázek k úspěšnému zvládnutí nástrah zadávacích řízení, jednak podporu dodavatelů (uchazečů) při podávání nabídek a účasti v zadávacím řízení. Kancelář se zvláště zaměřuje na poradenství při zadávání veřejných zakázek financovaných ze strukturálních fondů EU a jednotlivých operačních programů, zejména pak OP VaVpI, OP VK, OP LZZ, OP PI. V rámci poradenství v oblasti veřejných zakázek nabízí kancelář komplexní poradenství v zadávacích řízeních při:

- administraci veřejných zakázek v postavení pověřené osoby
- zastupování před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže
- zastupování před správními soudy
- poradenství a zastupování ve sporech plynoucích z uzavřených smluv
- auditů veřejných zakázek, zpracování posudků a stanovisek
- zpracování vnitřních zadávacích směrnic, pravidel pro výběr dodavatelů apod.

Stejně jako v minulém roce se i letos naše kancelář umístila v soutěži Právnická firma roku jako jedna nejdoporučovanějších kanceláří v oblasti práva veřejných zakázek.

Public Private Partnership

Zaměření kanceláře na problematiku Public Private Partnership (PPP) v oblastech veřejné infrastruktury a veřejných služeb s využitím financování z veřejných a soukromých zdrojů vyústilo v úspěšnou praktickou realizaci celé řady PPP projektů, a to jak na municipální, tak i celostátní úrovni. Kancelář je členem Asociace PPP, partner kanceláře JUDr. Karel Zuska je členem Řídícího výboru Asociace PPP. Kancelář získala ocenění za přínos rozvoji PPP za rok 2007 a 2009 (JUDr. Karel Zuska) a 2011 (Mgr. Jan Lašmanský).

Služby kanceláře v oboru PPP zahrnují zpracování studií proveditelnosti, zpracování koncesních projektů, koncesních dokumentací a koncesních smluv, poradenství při řešení projektů formou institucionálních partnerství (IPPP), poradenství v koncesních řízeních, administrace koncesních řízení v postavení pověřené osoby, zastoupení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. K největším úspěchům působení kanceláře na poli PPP je významný projekt výběru provozovatelů, kteří zajistí vytvoření a provoz elektronických tržišť veřejné správy. Mimoto se kancelář stala uznávaným poradcem řady ministerstev a ostatních orgánů státní správy či územní samosprávy v problematice realizace PPP projektů v oblasti zabezpečení veřejných služeb.

Financování sociálních služeb

Kancelář se také zaměřuje na právní poradenství v oblasti plánování a financování sociálních služeb, což zahrnuje právněporadenskou podporu územně samosprávných celků – zadavatelů sociálních služeb, poskytovatelů sociálních služeb a orgánů státní správy v této oblasti. JUDr. Karel Zuska je členem expertního týmu Ministerstva práce a sociálních věcí (MPSV) v rámci projektu Podpora procesů v sociálních službách. Mezi nejvýznamnější výstupy kanceláře v této oblasti patří zejména právní analýzy problematiky veřejné podpory a veřejného zadávání sociálních služeb pro MPSV a již několikaletá úspěšná poradenská podpora Královéhradeckého kraje (KHK) při realizaci individuálních projektů financovaných z ESF a projektu víceletého financování sociálních služeb v KHK.

Výzkum, vývoj a inovace

Kancelář si vybudovala významné postavení v řešení otázek financování výzkumu, vývoje a inovací, dopadů národní a evropské úpravy financování VaVaI (včetně evropského soft law) na vnitřní poměry výzkumných organizací a na problematiku nakládání s výsledky, transferu technologií. Naše služby vycházející z dlouholeté zkušenosti je tak činí jedinečnými a využívají je výzkumné organizace, příjemci podpor z OP VaVpI, OP PI, komunitárních programů EU apod. Kancelář uspořádala již několik celostátních konferencí zaměřených na aktuální problematiku financování VaVaI, je autorem několika analýz celostátního projektu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy EF-TRANS, zaměřených na problematiku vytvoření spin-off, ochrany duševního vlastnictví, problematiku pracovněprávních vztahů na vysokých školách a ve veřejných výzkumných institucích apod. Kancelář poskytuje poradenství předním projektům financovaným z OP VaVpI národního i mezinárodního rozměru, významným výzkumným institucím, je též poradcem Technologické agentury ČR a dalších subjektů působících v této mimořádně významné oblasti.

Veřejná podpora

Právní poradenství v oblasti problematiky veřejné podpory je nedílnou součástí našich služeb pro veřejný sektor, zejména pro poskytovatele podpor z různých dotačních programů a zahrnuje poradenství při nastavení projektů s prvky veřejné podpory, poradenství v oblasti stanovení vyrovnávacích plateb, eliminace rizik nedovolené veřejné podpory, mimo jiné také v oblasti veřejných zakázek a PPP.

Fondy EU a další programy podpor

Specializace na poradenství a auditu v oblasti projektů financovaných z fondů EU včetně jejich administrace, a to zejména v rámci 7. RP, CIP, OPPI, OPLZZ, OP VaVpI, OPVK, IOP, přinesla kanceláři celou řadu zajímavých příležitostí k poskytování služeb, včetně poradenství v oblasti veřejných zakázek financovaných ze strukturálních fondů EU, poradenství v oblasti komunitárních programů Evropské Unie, poradenství při realizaci programů podpor ve výzkumu a vývoji.

▣ ▣ ▣ **HOLEC, ZUSKA
& PARTNEŘI**

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

VEDOUCÍ PRÁVNÍCI SEKCI

JUDr. Lubomír Lanský je manažerem kanceláře. Absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy Praha v roce 1982. Před svým příchodem do kanceláře HOLEC, ZUSKA & Partneři pracoval v řadě zahraničních firem jako in-house právník a později na pozici generálního manažera. Díky této praxi získal JUDr. Lanský značnou zkušenost s provázaním právních aspektů s praktickou obchodní realitou v českém prostředí. Značnou měrou se podílel na rozsáhlé analýze týkající se implementace evropské legislativy do právního prostředí České republiky (Projekt EI). Dlouhodobě působil jako člen mezinárodní právní skupiny pro elektronický obchod. Po řadu let se zabýval právní problematikou energetického sektoru, zejména tzv. „unbundlingu“. V kanceláři HOLEC, ZUSKA & Partneři se rovněž zaměřuje na řízení společnosti a na jednání s novými klienty. Podílel se na řadě složitějších transakcí a právních činností, např. právní audity (vč. due diligence) a poradenství v rámci tzv. „public procurement.“ Hovoří česky, slovensky, anglicky a španělsky.

JUDr. Anna Bartůňková studovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v letech 1999–2005 (magisterské studium), v roce 2008 složila úspěšně státní rigorózní zkoušku a získala titul JUDr. V témže roce složila advokátní zkoušku a od té doby se zaměřuje především na pracovní právo – komplexní právní poradenství zahrnující zejména uzavírání pracovních a jiných smluv se zaměstnanci, úpravu postavení statutárních orgánů, ukončování pracovních poměrů, vypracovávání pracovních řádů a vnitřních předpisů, provádění or-

ganizačních změn u zaměstnavatele, právní poradenství v oblasti odměňování, odstupného, forem kratší pracovní doby a/nebo formy flexibilní pracovní doby, ochrany proti konkurenčnímu jednání zaměstnanců, čerpání dovolené, hromadného čerpání dovolené a opatření proti diskriminaci apod. Nadto zastupuje jako vedoucí sekce sporové agendy zaměstnavatele v pracovních právních sporech (např. v soudních řízeních o neplatnost skončení pracovního poměru, o nároky z pracovních úrazů apod.). Mimo pracovního práva a sporů má Dr. Bartůňková rovněž rozsáhlé zkušenosti s insolvenčními a poradenstvím pro klienty v „retail“ sféře. Jejím pracovním jazykem, mimo rodné češtiny, je němčina a angličtina.

Mgr. Iva Valová, absolvovala v roce 2000 Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni a na Právnické fakultě University of Padova v Itálii vystudovala obory Právo EU a Mezinárodní právo veřejné. Advokátní zkoušky složila v roce 2003. Před svým příchodem působila v mezinárodní advokátní kanceláři Linklaters, v.o.s., jako advokátní koncipientka a advokátka. Je vedoucí sekce obchodního a korporátního práva a sekce nemovitostí. Specializuje se na právo obchodních společností, fúze a akvizice, cenné papíry, právně-závazkovou agendu a nemovitosti. Má rozsáhlé zkušenosti s poskytováním právního poradenství zejména nadnárodním korporacím v oblasti zakládání podnikatelských aktivit v ČR, správy korporátní agendy, dodavatelsko-odběratelských vztahů, všeobecných obchodních podmínek, smluv v oblasti marketingu a reklamy, (pod)nájemních smluv, kupních smluv a věcných břemen a účastí na transakcích různých typů akvizic mezinárodního i tuzemského rozměru (převod podniku, převod majetkových účastí na obchodních společnostech, fúze apod.). Jejím pracovním jazykem je kromě češtiny, angličtina a italština, má i aktivní znalost francouzštiny.

JUDr. Oldřich Trojan vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v roce 1978. Jako senior právník se specializuje na právo duševního vlastnictví. Před příchodem do advokátní kanceláře HOLEC, ZUSKA & Partneři působil v rámci ÚPV při udělování průmyslověprávní ochrany, řešení sporných případů a v odboru legislativně-právním při přípravě právních předpisů. Poté pracoval pro PriceWaterhouseCoopers a Lovells. V kanceláři se zaměřuje na poradenství ve všech oblastech IP, včetně know-how a obrany proti nekalosoutěžnímu jednání, ochrany obchodního tajemství, ať již při přípravě smluvních ujednání, v rámci zápisných a udělovacích řízení či ve sporných případech v rámci správního a/nebo soudního řízení. Dále poskytuje právní služby v oblasti ochrany osobnosti, jakož i v oblastech souvisejících, např. v otázkách ochrany osobních údajů či výrobového marketingu, reklamních aktivit a právní regulace související s ochranou spotřebitele. Právní poradenství poskytuje subjektům činným v oblasti informačních technologií, a to ve vztahu ke všem aspektům této oblasti – příprava smluv a poradenství při obchodních jednáních, řešení případných sporů, optimalizace vztahů mezi dodavateli a uživateli technologií, poradenství z oblasti telekomunikačních technologií, internetu a zabývá se i právní problematikou e-commerce a elektronického podpisu. Mimo český jazyk ovládá angličtinu a ruštinu.

Mgr. Jan Lašmanský, LL.M. ukončil studia Právnické fakulty Masarykovy univerzity v roce 2002. Advokátní zkoušku složil v roce 2006. V roce 2009 ukončil mezinárodní program LL.M. – obchodní právo (LL.M. in Corporate Law) na Masarykově univerzitě, který je validován Nottingham Trent University. V advokátní kanceláři řídí sekci public procurement, vodohospodářské projekty, sociální služby. Mezi hlavní oblasti, kterými se Jan Lašmanský zabývá, patří problematika spolupráce veřejného a soukromého sektoru (příprava a úspěšná organizace prvního koncesního řízení v ČR realizovaného podle zák. č. 139/2006 Sb.), právní poradenství pro veřejnou sféru, zadávání veřejných zakázek a koncesí, obchodněprávní konzultace poskytované zejména zahraničním obchodním společnostem – korporátní a závazkové právo, oblast fúzí a akvizic (M&A). Jeho pracovním jazykem je kromě češtiny a francouzštiny i angličtina.

Mgr. Matej Kliman, absolvent Právnické fakulty Univerzity Karlovy v roce 2008, je vedoucím sekce výzkum a vývoj, veřejná podpora. Intenzivně se též věnuje německy mluvící klientele především v obchodních a korporátních záležitostech. Jako vedoucí VaVaI sekce si může ke svým zkušenostem připsat účast v pracovní skupině pro změnu zákona č. 130/2002 Sb. iniciované ze strany TA ČR, poskytuje poradenství Fyzikálnímu ústavu AV ČR (v rámci prestižního evropského projektu ELI Beamlines), komplexní právní poradenství pro sdružení CESNET, realizuje zakázky

pro MŠMT v rámci Projektu EF-TRANS, ve věcech týkajících se zakládání společností, ochrany duševního vlastnictví, problematiky licencí, věnuje se souladu vnitřních předpisů českých vysokých škol a veřejných výzkumných institucí a právním rámcem financování VaVaI, pracovněprávními vztahy. Má zkušenosti s poskytováním právního poradenství v rámci revolvingového financování a financování pre-seed aktivit či zadávání formou PCP. Spolupracoval na Analýze transformace Škoda Auto a. s. Vysoká škola na samostatný subjekt, na analýze aspektů financování VaVaI Královohradeckým krajem pro Technologické centrum KHK, analýze dopadů v oblasti duševního vlastnictví v projektu vývoje nového letounu pro Asociaci leteckých výrobců a na dalších projektech. Mgr. Kliman vládne výbornou znalostí principů a nástrojů strukturální (regionální) politiky EU, znalostí strategických dokumentů na úrovni EU a ČR. Věnuje se také problematice PPP. Mimo český jazyk ovládá angličtinu, ruštinu, němčinu, francouzštinu a slovenštinu. ●

□ □ □ HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

HOLEC, ZUSKA & Partneři

ADRESA: Palác Anděl, Radlická 1c
Praha 5
150 00

URL: www.holec-advokati.cz

E-MAIL: recepce@holec-advokati.cz

TELEFON: 296 325 235

Think international law

Study at UNYP LL.M in International and Commercial Law

International faculty
Flexible schedule for working professionals
Degree awarded from University of Greenwich, U.K.

University
of New York
in Prague

EDUCATING TOMORROW'S LEADERS

www.unyp.cz

Titul LL.M na University of New York in Prague ve spolupráci s partnerskou University of Greenwich láká studenty, kteří hledají dovednosti pro práci na mezinárodních trzích.

Spuštění magisterského programu v oboru mezinárodního a obchodního práva oznámila University of New York in Prague (UNYP) v roce 2009. Výzkumné aktivity posiluje mezinárodní spolupráce UNYP s partnerskou University of Greenwich (UoG). Od té doby studium absolvovaly dva ročníci studentů a zájem o program stále stoupá. Program LL.M na UNYP je určen pro studenty, kteří chtějí prohloubit svou právní kvalifikaci a zajímají je při tom zejména mezinárodní aspekty práva a práce pro společnosti či instituce, jež působí na více trzích.

Accreditations:

Memberships:

MALÁ KANCELÁŘ S VELKOU VIZÍ

Služby v pracovněprávní oblasti

Pro klienty Randl Partners jsme vytvořili **kompletní zázemí v pracovněprávní oblasti**, od běžného poradenství a přípravy veškerých dokumentů, přes akutní telefonické a emailové rady až po publikaci HR News a organizaci HR Exchange Meetingů.

Členství v prestižní pracovněprávní alianci Ius Laboris nám dodává potřebný mezinárodní přesah a praxi.

“Tým má velmi dobrou znalost českého pracovního práva a věnuje zvláštní pozornost obchodním aspektům poskytnuté rady. Právníci skvěle spolupracují jako celek a mají dobré vyjednávací schopnosti.”

Chambers Europe 2011

Služby v obchodněprávní oblasti

Obchodní právo se zaměřením na **právo obchodních společností a závazkové právo** je jednou z hlavních specializací Randl Partners. Náš obchodněprávní tým však poskytuje i poradenství v souvisejících oblastech, jako je např. soutěžní právo, právo duševního vlastnictví, administrativní právo, právo nemovitostí, telekomunikační právo, PPP (public private partnerships) či finanční právo.

Naši klienti mohou vždy očekávat vysoce **individuální přístup** k jejich záležitostem.

Dlouholetá praxe a hluboké znalosti obchodního práva, zajištěné specializací všech členů obchodněprávního týmu na obchodní právo a s ním související oblasti, jsou zárukou profesionality veškerých našich služeb.

v oboru
Pracovní právo

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Česká republika
Tel.: +420 222 755 311
Fax: +420 239 017 574
Email: office@randls.com
Web: www.randls.com

Martin Šolc byl zvolen generálním tajemníkem International Bar Association

International Bar Association (IBA – Mezinárodní advokátní komora) bude mít poprvé ve své historii generálního tajemníka pocházejícího ze střední a východní Evropy. IBA je profesní organizace, sdružuje více než 200 advokátních komor a přes 45 tisíc jednotlivých advokátů z celého světa. Od ledna příštího roku se jejím generálním tajemníkem stane Martin Šolc, jeden ze zakládajících partnerů české advokátní kanceláře Kocián Šolc Balaščík (KŠB). Funkce generálního tajemníka je po prezidentovi a viceprezidentovi organizace nejdůležitější pozicí v IBA. Pravidlem je, že ti, kdo ji zastávají, obvykle v následujících letech stanou v samotném čele IBA.

„Samozřejmě mne výsledek volby těší. Beru jej nejen jako uznání mé více než dvacetileté práce pro IBA, ale i jako ocenění role, kterou v rámci světové komunity právníků hrají čeští advokáti a Česká advokátní komora,“ prohlásil Martin Šolc. Ve svém funkčním období, které

začne v lednu 2013 a potrvá dva roky, plánuje především zaměřit se na to, aby IBA zůstala i v budoucnu institucí, představující globální hlas advokátní profese. Přál by si ale rovněž, aby započala diskuse o změně způsobu, jakým IBA funguje – například o tom, zda se má těm, kdo si nemohou dovolit cestovat, umožnit online členství a přístup k obsahu konferencí a seminářů, nebo o tom, zda a jakým způsobem má IBA posílit své regionální aktivity.

Volba generálního tajemníka se uskutečnila během výroční konference IBA, která se letos v říjnu konala v irském Dublinu a již se zúčastnilo několik tisíc právníků. O volbě svými hlasy rozhodli zástupci více než dvou stovek advokátních komor z celého světa. Martin Šolc, jehož na začátku letošního roku vystřídala v roli řídicího partnera KŠB Dagmar Dubecká, se ale i přes svoji novou funkci bude dále podílet na poskytování právních služeb klientům kanceláře a na tvorbě její strategie.

„Srdečně Martinovi gratuluji – jeho osobní úspěch pozitivně dopadá i na mezinárodní postavení České advokátní komory a toto postavení posiluje. I přes svoji pracovní vytíženost si Martin v případě potřeby vždy našel čas na spolupráci s ČAK a doufejme, že tomu tak bude i nadále. Za celou českou advokacii mu přeji hodně zdraví a úspěchů v jeho nové pozici,“ komentoval volbu Martin Vychopeně, předseda České advokátní komory. ●

Jsme advokáti
v pohybu. Žijeme
tempem našich
klientů.

Ctíme právo a etiku.
Stavíme na důvěře
a osobním přístupu.

Jsme tým
Abbot Legal.

www.abbotlegal.cz
info@abbotlegal.cz

Jak posílit transparentnost ve veřejné správě?

Magistrát hlavního města Prahy, společně s advokátní kanceláří Toman, Devátý & partneři a poradenskou společností Grant Thornton Advisors, uspořádali na konci léta v Paláci Žofín diskusní setkání k otázce transparentnosti veřejné správy.

Cílem diskusního fóra „Jak posílit transparentnost ve veřejné správě?“ byla výměna názorů na současné problémy transparentnosti veřejné správy. A to nejen názorů pořadatelů akce, ale i hostů z publika. V rámci tohoto setkání vystoupili nejprve řečníci ze státní a municipální správy i soukromého sektoru. Své postřehy představili Doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc., primátor hl. města Prahy, Ing. David Pirner, MBA, managing partner Grant Thornton Czech Republic, a JUDr. Petr Toman, partner AK Toman Devátý. Diskusi řídil šéfredaktor internetového média István Lékó.

Primátor Bohuslav Svoboda na úvod diskuse seznámil posluchače s dosud realizovanými a plánovanými opatřeními na posílení transparentnosti na pražské radnici. Mezi tato

opatření patří zavedení tzv. „rozklikávacího rozpočtu“ na internetových stránkách města, zřízení veřejně přístupných „rodných listů“ veřejných zakázek, veřejné elektronické aukce či používání oponentních posudků před realizací jednotlivých veřejných zakázek.

Petr Toman v úvodu svého vystoupení akcentoval nutnost odpovědnosti konkrétních osob za konkrétní rozhodnutí, a to nejen v rámci zadávání veřejných zakázek, ale v rámci rozhodování veřejné správy obecně. Dále upozornil na přepjatý formalismus při zadávání veřejných zakázek, kdy je zákon o veřejných zakázkách neustále novelizován, avšak v konečném důsledku přináší tyto novelizace spíše větší byrokratizaci než transparentnost celého procesu. V oblasti veřejných zakázek na právní služby upozornil JUDr. Toman také na skutečnost, že stávající právní úprava neumožňuje veřejným zadavatelům, aby si své právní poradce vybrali na základě předchozích pozitivních zkušeností a důvěry, přestože advokacie je na důvěře mezi klientem a advokátem založena. V závěru pak poukázal na nové právní instituty, které mohou přispět k omezování korupce ve veřejné správě, a to na institut spolupracujícího obviněného a na trestní odpovědnost právnických osob.

David Pirner zahájil svůj příspěvek optimisticky. Současné snahy o zavádění protikorupčních opatření svědčí, dle jeho názoru, o pozitivním trendu vývoje ve společnosti. Zdůraznil však, že je nutné pokračovat v hledání dalších způsobů racionalizace nakládání s veřejnými prostředky. David Pirner se také připojil k názoru JUDr. Tomana, že komplikovanost procesu zadávání veřejných zakázek může mít zcela opačný účinek, než zákonodárce zamýšlel.

Po úvodních vystoupeních přednášejících proběhla diskuse, do které se zapojili hosté fóra. Závěr celé akce byl tedy věnován výměně názorů všech účastníků.

Diskusní fórum „Jak posílit transparentnost ve veřejné správě?“ bylo přínosným setkáním osob, kterým není stávající situace ve veřejné správě lhostejná, a mají zájem na tom, aby byla transparentnost veřejné správy posílena. ●

Nový portál „Páry v Evropě“

Ve čtvrtek dne 8. listopadu 2012 proběhla v Praze konference pořádaná Radou notářství Evropské unie (CNUE) ve spolupráci s Notářskou komorou České republiky. V rámci programu byl veřejnosti poprvé představen nový portál „Páry v Evropě“ o majetkových režimech manželů a registrovaných partnerů www.coupleseurope.eu.

Projekt, který vznikl z iniciativy Rady notářství Evropské unie (CNUE) s podporou Evropské komise, si klade za cíl poskytnout široké i odborné veřejnosti praktické informace o úpravě majetkových režimů párů ve 27 členských zemích Evropské unie. Zvláštní důraz je přitom kladen na úpravu majetkového režimu mezinárodních párů. Na portálu si lze vybrat z 21 jazyků členských zemí.

www.coupleseurope.eu

EVOLIO

i n f o r m a č n í   s y s t é m

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

precizní vedení
advokátního spisu
a navíc ...

SaaS - Software as a Service
Možnost financování formou služby.

- Elektronický spis včetně podpory týmové práce
- Podatelna včetně propojení na datové schránky
- Mobilní aplikace (s windows mobile)
- Modul Správa pohledávek a EPR
- Evidence úkonů a výkaznictví
- Insolvenční rejstřík
- Import s bankou

Získejte moderní informační
systém s minimálními náklady.
Získejte kvalitu, podpořenou
certifikací - firma AVE Soft
je Microsoft Gold Partner.

již od
750 Kč
měsíčně

Mobil: +420 777 587 684

Email: info@avesoft.cz

www.avesoft.cz

Právo a právní ochrana „Nové generace“ s Richardem Susskindem

Poprvé v historii se v České republice uskutečnil celosvětový kongres pojišťoven právní ochrany. Dvě stovky účastníků z celého světa se v Praze věnovaly tématu „New Generation“, očekáváním a potřebám zákazníků tzv. Generace 2.0. **Kongres uspořádala D.A.S., pojišťovna právní ochrany, za mediálního partnerství epravo.cz.**

Mezinárodní sdružení pojišťovatelů právní ochrany (RIAD) se sídlem v Bruselu pořádá pravidelné konference na téma právo, pojišťovnictví a služby. Pod hlavičkou české D.A.S., pojišťovny právní ochrany, se poprvé v éře české demokracie kongres uskutečnil v Praze.

Hlavním tématem konference byla analýza a pochopení potřeb „právní ochrany nové generace“, její vize, vlivy a změny. Stěžejními otázkami byly: „Co nového se přihodilo v oblasti právních služeb a jaký další vývoj můžeme očekávat? Mění se nějak potřeby klientů, které musí poskytovatelé právních služeb splnit/uspokojit? Jakou roli v této hře převzou pojišťovny nabízející právní ochranu?“ Odpovědi hledal exkluzivní panel diskutujících, složený ze zástupců průmyslu, sektoru právních služeb, akademiků a politiků, stejně jako zástupců spotřebitelů z celého světa. Záštitu převzali ministr spravedlnosti, JUDr. Pavel Blažek, Ph.D. a předseda České advokátní komory, JUDr. Martin Vychopen.

V diskusi o dalším vývoji a inovaci trhu s právními službami se představil zejména hostující řečník, profesor Richard Susskind, profesor na Oxfordské univerzitě, IT poradce nejvyššího soudce Anglie, prezident Společnosti pro výpočetní techniku a právo, sloupkař britských novin The Times, autor knihy The End of Lawyers? – Rethinking the Nature of Legal Services (Konec právníků? – Přehodnocení povahy právních služeb). Richard se snažil účastníkům objasnit svou myšlenku – proč se advokátní kanceláře budou muset postupně měnit ve spe-

ciální firmy, a co to bude znamenat pro jejich klienty a samotný právní proces. Že bude jeho příspěvek velmi neobvyklý, bylo jasné už během předcházející tiskové konference, kde prohlásil: „Kdybychom neměli problémy se zdravím, nepotřebujeme doktory. Stejně je to s právem. Důvod proč máme právníky je, že potřebujeme řešit problémy. Pokud jste tedy právník, chcete problémy – a ty pak řešit. Je to ve vašem zájmu.“

Program konference zahájila nově zvolená prezidentka RIAD, Marie-Emmanuelle Schiltzová, která přivítala nejenom účastníky, ale také deset studentů z pražské právnické fakulty. Poté přišla napjatě očekávaná hodina s Richardem Susskindem a jeho tématem „Rethinking legal service – Přehodnocení právních služeb“. Začal s výzvou, aby se právníci zaměřili zejména na to, co po nich chtějí klienti. „Dobrá právní firma neříká „chceme poskytnout poradenství, které budeme účtovat po hodině...ale chceme přetvořit naše znalosti ve prospěch klientů. Znalost je základ,“ prohlásil profesor Susskind s tím, že je jisté, že online přístup ke znalosti je jedna z možností.

„Právníci nejsou proaktivní, ale reaktivní,“ řekl Richard Susskind s důrazem na to, že společnost nechce jenom řešení sporů, ale sporům se vyhýbat. „Chceme radši plot, který nás zachrání od pádu než dole přistavenou sanitku. Takže je prostě nejlepší se právnímu problému vyhnout,“ dodal. Richard Susskind poukázal na tři hlavní katalyzátory změn v poskytování právních služeb:

1. „chceme více za méně“

Jak zajistíme více právních služeb za méně nákladů? Lidé podle profesora Susskinda plá-

noují za právní služby vydávat o 30 – 50 procent méně. Ale jak na to – zní jeho otázka. „Drazí právníci dělají po celém světě rutinní, administrativní úkony,“ řekl s tím, že radí osekát náklady. „Jakákoliv právní činnost může být rozčleněna na menší části. Je možné rozřezat slona a až poté řešit, jak nejlépe vyžrát na dílčí problém. Neđivejme se na problém jako na jednolité kolos. I když to právníci nechtějí slyšet, říkám, že každý problém můžeme rozčlenit,“ prohlásil. Co konkrétně měl na mysli dodal vzápětí: „Co advokáta odlišuje od jiných lidí v organizaci je strategie a taktika. Ostatní práci, jako revizi dokumentů a rešerše mohou dělat jiní lidé za menší peníze a lépe. A nemyslím tím juniorní právníky, ale třeba někoho v Indii.“

2. „liberalizace právních služeb“

Právní služby nebudou muset být poskytovány jen právníky. Alternativou bude jít ke specialistovi než k tradiční právní firmě – jeho vizi je například banka nebo pojišťovna poskytující právní služby ve svém oboru.

3. rapidní a rychlý „technologický rozvoj“

Podle profesora Susskinda je patrné, že změna v oblasti práva bude enormně rychlá, bude v nepoměru ke změnám za posledních 200 let. „V IT není žádná „finishing line“. Když může mít 30 milionů uživatelů své vlastní online zvíře, proč by neměli online právníka? Dnešní děti se dívají na svět jinak, jsou internetová generace,“ řekl.

„Rychleji, levněji a efektivněji. To je téma nadcházející dekadý. Ve společnosti bude méně sporů a více online služeb. Větší roli bude hrát také ODR (online dispute resolution – online řešení spotřebitelských sporů),“ uzavřel Richard Susskind s tím, že nejlepší cesta, jak předvídat budoucnost, je ... vymyslet ji.

Profesora Susskinda vystřídal Bob Screen. Britský právník účastníkům představil koncept bezplatné právní informační služby „LawOnTheWeb“, který má dva a půl milionu

unikátních návštěvníků ročně na 9 tisíc stránek obsahu. Na příkladu Steva, zaměstnance banky, ukázal, jaké možnosti online pomoc nabízí. Za poplatek 30 liber má totiž možnost několika konzultací přímo s právníkem. „Stojí ho to sice nějaké peníze, ale mnohem méně než obvykle.“ řekl Bob Screen. Blok „inovací“ v oboru právních služeb doplnil advokát Petr Kausta s ideou „advokátní kanceláře jednadvacátého století“. A to zejména inovaci v technologiích ve vztahu advokátní kancelář-klient a advokátní kancelář uvnitř.

Odpolední panel s názvem „Budoucnost právních služeb – pouze evoluce nebo revoluce?“ vedli kromě Richarda Sussskinda a Petra Kausty také Brad Askew (ředitel „Everything Legal“), György Szabo (D.A.S. Maďarsko) a Koen Druyts (Broker – Swaegers Verzekeringen, Belgie). Následovala diskuze na téma „Generace 2.0. – potřeby a požadavky“. Dvě studentky práv, Češka Kateřina Bardovová a Britka Grace Mortimer, jsou „ženy Generace 2.0“. Obě si vybraly studia práv, a proto delegátům popsaly, co jejich generace od poskytovatelů

právních služeb očekává. Zmínily také, co očekávají od své vlastní budoucnosti v oboru a jak vnímají svou roli na trhu.

Posledním bodem byl panel se zástupci pojišťoven právní ochrany z Francie, Holandska a Jižní Afriky. Odpovídali na dotaz „Jak působí ve svých zemích pojišťovatelé právní ochrany pojišťovny a kde vidí problémy, stejně jako potenciál pro budoucnost?“

Rozhovor s Jitkou Chizzola, CEO D.A.S., pojišťovny právní ochrany

Uspořádat takto velký kongres jistě nebylo jednoduché. Co Vás vedlo k jeho uspořádání?

„K uspořádání mne vyzvali moji kolegové z RIADu. Byla to pro mne výzva, poprvé v postkomunistických zemích organizovat takto specializovaný kongres. Měli jsme tzv. Action Team, šest zástupců z různých zemí a udělali jsme nejprve osnovy kongresu. Potom už „stačilo“ jen celý průběh zorganizovat s mými spolupracovníky v Praze.“

Proč jste si vybrali téma „New generation“?

„New generation“ byl vlastně můj nápad. Mám ráda vize a práci, která mne vede pořád k něčemu novému. Jako osoba, která se již osmáct let pohybuje v pojištění, jsem si kladla otázku, jestli víme, co po nás bude chtít naše budoucí generace, naši budoucí klienti, ale také spolupracující advokáti a právníci.“

Proč jste si jako moderátora akce vybrali Libora Boučka?

„Protože jsem přesvědčena, že je pro tuto tematiku nejlepší moderátor v českém prostředí. A také proto, že je mladý a je to naše budoucí generace. Teď vážně, Libor předvedl neskuptečný výkon. Bez jeho moderace by celý kongres neměl takový spád.“

Co delegáti ocenili na konferenci nejvíc?

„Program, řečníky, moderátora, organizaci, techniku a pohostinnost Prahy. To vše dohromady udělalo absolutní výjimečnost tohoto kongresu.“

Kdyby se dalo shrnout řešení otázky „Jaká jsou očekávání a požadavky Generace 2.0.“, co by to bylo?

„Rychlejší a levnější přístup k právu, modernizace komunikace mezi klientem a právníkem. Mladí lidé nechtějí čekat týdny a měsíce na právní pomoc.“

Jaké největší výzvy, podle Vás, pojišťovatele právní ochrany v blízké budoucnosti čekají?

„Určitě modernizace komunikace jak s budoucími tak i se stávajícími klienty. Rychlá on-line komunikace s advokáty. Být pro klienty tzv. plnohodnotným partnerem v jeho právních věcech. K tomu potřebujeme ještě intenzivnější práci s advokáty a právníky.“

A na závěr, v návaznosti na přednášku profesora Sussskinda – jaký máte názor na svět bez právníků?

„Bylo by naivní se domnívat, že se bez právníků obejdeme. Kdyby se společnosti podařilo vycházet a žít ve větší vstřícnosti a pochopení, jsem přesvědčená, že i tak budeme potřebovat právníky. Na podstatné věci. Dnes pracuje mnoho právníků pro malichernosti, nechceme se mezi sebou domluvit. Záleží to tak na nás.“

Informace o konferenci naleznete také zde: www.das.cz, www.riad-online.eu.

Občanské sdružení **CzELA**

Pod názvem CzELA (Czech Employment Lawyers Association) začala působit česká asociace advokátů – specialistů na pracovní právo. Cílem nově založené asociace advokátů – specialistů na pracovní právo je setkávání, výměna zkušeností a užší spolupráce odborníků této právní disciplíny. Svým působením chce sdružení CzELA vydobýt pracovnímu právu větší pozornost ve veřejné debatě a jako poradní sbor pro tvůrce zákonů přispět k tomu, aby české pracovní právo fungovalo lépe a v souladu s potřebami pracovního práva.

Pro média chce asociace fungovat jako kompetentní zdroj informací o této oblasti českého práva. Novináři na webových stránkách asociace www.czela.cz najdou užitečné odkazy, pozvánky na akce a pracovní právní judikaturu. „Pracovní právo se dotýká většiny popula-

ce – všech, kdo pracují.“ říká jedna z členek představenstva sdružení. „Řešíme velmi citlivé spory s velkým společenským dopadem a jsem ráda, že konečně máme nástroj, jak pracovní právní svět zviditelnit a snad i zdokonalit.“

Asociace má 22 zakládajících členů, předních českých advokátů, kteří již dlouhodobě a aktivně působí na poli pracovního práva. Profily všech členů CzELA i s kontakty, stejně jako stanoviny sdružení najdete na webových stránkách.

Zakládajícími členy sdružení jsou:

Veronika Bočanová (Vych & Partners), Dominik Brůha (samostatný advokát), Markéta Cibulková (DLA Piper Prague LLP), Matěj Daněk (PRK Partners), Tereza Erényi (PRK Partners), Marie Janšová (Glatzová & Co.), Ladislava Jasanská

(Jasanská & Co.), Tereza Kadlecová (Weinhold Legal), Michal Kašpárek (Kocián Šolc Balaščík), Radek Matouš (Balcar Polanský Eversheds), Romana Náhliková Kaletová (Randl Partners), Veronika Odobinová (Schoenherr), Eva Procházková (Weinhold Legal), Jan Procházka (Ambroz & Dark / Deloitte Legal), Tomáš Procházka (DVOŘÁK & SPOL.), Nataša Randlová (Randl Partners), Markéta Schormová (Jasanská & Co.), Ladislav Smejkal (WHITE & CASE (EUROPE) LLP), Petra Sochorová (Havel, Holásek & Partners), Jaroslav Škubal (PRK Partners), Klára Valentová (Vilimková Dudák & Partners), Ivana Zbořilová (samostatný advokát)

Sdružení CzELA

(Czech Employment Lawyers Association)

Hvězdova 1716/2B

140 00 Praha 4 – Pankrác

e-mail: czela@czela.cz ●

Salans, FMC a SNR Denton pod jednou hlavičkou

Tři přední mezinárodní advokátní kanceláře se v prvním čtvrtletí roku 2013 přetvoří v novou právní kancelář. Ta bude rázem patřit mezi desítku největších mezinárodních právních firem na světě.

Podstatné konkurenční výhody si od jediného spojení slibují partneři tří předních mezinárodních advokátních kanceláří – Salans, Fraser Milner Casgrain (FMC) a SNR Denton. Na konci listopadu proto schválili spojení těchto advokátních kanceláří a stali se tak zakládajícími partnery nově vytvořené firmy – DENTONS Salans FMC SNR Denton.

Spojení, které nabude účinnosti v prvním čtvrtletí roku 2013, vytvoří plně integrovanou globální firmu, sedmou největší na světě co do počtu právníků a dalších specialistů. Navíc půjde o první globální spojení s významnou kanadskou kancelář. Nová firma tak bude plně polycentrická a nebude podle zakladatelů za-

ložena jen na jedné nebo dvou dominantních kulturách.

Nová firma nebude mít žádné ústředí. Využije příležitost spojit tři firmy s „ideálně se doplňujícím geografickým rozložením“. Podle zakladatelů to ocení zejména klienti v oblasti přeshraničních a multiteritoriálních transakcí a na obchodně zaměřené řešení složitých právních problémů, které takové transakce přináší. Klientská základna nové firmy bude zahrnovat řadu předních světových soukromých i veřejně obchodovaných korporací, fondů, bank, pojišťoven i vládních organizací. Firma si navíc slibuje rozšíření svého podílu na trhu právních služeb.

Výsledkem spojení Salans, FMC a SNR Denton bude tým 2500 právníků a dalších specialistů v 79 lokalitách umístěných v 52 státech Afriky, Blízkého a Středního východu, Evropy a střední Asie, Kanady, východní Asie a Tichomoří, včetně Velké Británie a USA. Nová firma bude mimo jiné zaměřena na klíčové

obchodní sektory (energetika; těžba nerostných surovin; bankovníctví a finance; transakce, řešení sporů a regulatorika; nemovitosti anebo pojišťovnictví) i tradičně poptávané odbornosti. Z celosvětového pohledu bude mít nová firma největší praxi (podle počtu právníků) v odvětví energetiky, pojišťovnictví, médií/zábavy a nemovitostí, přičemž druhou největší světovou praxi bude mít v odvětví insolvence, mezinárodního obchodu a životního prostředí.

Nová firma bude ode dne nabytí účinnosti spojení využívat webové adresy www.dentons.com a bude organizována jako sdružení (Verein) podle švýcarského práva. Vedení případně globální správní radě a výkonnému vedoucímu týmu.

Další informace a podrobnosti naleznete na adrese www.dentonscombination.com

Inkaso pohledávek

Software pro automatizované soudní
i mimosoudní vymáhání pohledávek

Inkaso pohledávek®

- Hromadné podávání návrhů na elektronický platební rozkaz
- Hromadné generování tiskových výstupů
- Insolvenční rejstřík
- Datové schránky
- Elektronické bankovníctví
- Propracovaný reporting

Ověřte si, že máte tu pravou...

Dokážete vy a vaši kolegové s jistotou rozpoznat, zda elektronické doklady, které dostáváte, mají veškeré povinné náležitosti? Můžete se spolehnout, že je budou úřady a auditoři akceptovat i ve vzdálenější budoucnosti jako nezpochybnitelné? Využijte naši ověřovací služby SecuStamp pokrývající 150 certifikačních autorit, včetně celé EU! Archivujte pouze zcela korektní doklady! www.602.cz

software602

lidé

Ludvík Juříčka

Advokátní kancelář Havel, Holásek & Partners

přivítala nového partnera,
Ludvíka Juříčku a dva nové
advokáty, Pavla Vraného
s Janem Diblíkem

Pavel Vraný

Ludvík Juříčka se stal novým partnerem brněnské pobočky česko-slovenské advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners. V kanceláři se zaměří zejména na oblasti fúzí a akvizic, nemovitostí a stavebního práva či práva obchodních společností. Navíc se bude specializovat také na problematiku v oblasti cen a spornou agendu. Spolu s Robertem Nerudou povede brněnskou kancelář.

Ludvík Juříčka vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně a Stavební fakultu Vysokého učení technického v Brně. Od roku 2001 pracoval jako vedoucí advokát v Ambruz & Dark a byl zodpovědný za řízení poboček v Brně a Ostravě. Posléze působil jako ředitel pobočky advokátní kanceláře Deloitte Legal v Brně. Ludvík je členem České advokátní komory, hovoří plynule česky a anglicky. Ve volném čase se především věnuje svému 11 letému synovi, rád sportuje, cestuje a zajímá se o historii a architekturu.

Jan Diblík

Pavel Vraný se stal vedoucím advokátem kanceláře Havel, Holásek & Partners. Specializuje se na oblast fúzí a akvizic, korporátního práva, bankovníctví, finance a kapitálové trhy. V kanceláři se kromě výše zmíněných specializací bude soustředit také na poskytování komplexních právních služeb pro privátní klientelu a na soudní, správní a rozhodčí řízení.

Miroslav Dudek

Advokátní kancelář Schönherr rozšířila

pražský tým o dva advokáty,
Miroslava Dudka a Miroslava
Gejdoše

Miroslav Gejdoš

Miroslav Dudek tak posílí transakční a nemovitostní tým advokátní kanceláře Schönherr. Miroslav vystudoval právo na Univerzitě Karlově v Praze a absolvoval též zahraniční studia v Německu. Ve své praxi se zaměřuje zejména na obchodní právo, právo nemovitostí a stavební právo. Miroslav hovoří plynule německy a anglicky.

Pavel dokončil v roce 2001 studium na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Poté působil v pražské pobočce mezinárodní advokátní kanceláře Andersen Legal a deset let v kanceláři Baker & McKenzie. Během těchto let se v oblasti fúzí a akvizic podílel na řadě transakcí v telekomunikacích, finančním sektoru či private equity. Dále se specializoval na poskytování právních služeb v oblasti dluhového financování a na investice do komerčních nemovitostí.

Pavel Vraný je členem České advokátní komory, hovoří plynule anglicky. Ve volném čase se věnuje rodině a sportu.

Jan Diblík je právník se specializací na oblast fúzí a akvizic, právo informačních technologií a duševního vlastnictví, média a telekomunikace či právo obchodních společností.

Jan získal v roce 2009 titul JUDr. na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, roční pobyt absolvoval také na irské Univerzity of Limerick. Před nástupem do advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners působil v PRK Partners a pražských pobočkách francouzské kanceláře Gide Loyrette Nouel a britské kanceláře Linklaters.

V oblasti práva informačních technologií a duševního vlastnictví se Jan Diblík zaměřuje na oblast softwarových licencí, dodávky a implementace IT řešení, outsourcing, regulaci elektronických komunikací a ochranu osobních údajů. V rámci mediálního práva pravidelně radí klientům s aspekty nekalé soutěže, reklamy, televizního a rozhlasového vysílání a ochrany osobnosti. Účastnil se i řady projektů a transakcí, zejména v odvětvích energetiky, dopravy a médií.

Jan Diblík je členem České advokátní komory a je spoluautorem několika odborných publikací. Hovoří anglicky, německy, italsky a francouzsky. Ve volném čase se věnuje cestování (se svými dvěma bratry napsal knihu Tři bratři v cizích světech), jízdě na koni a rodině; je otcem tří synů. ●

Miroslav Gejdoš posílí tým bankovníctví a financí. Miroslav je absolventem právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni. Zaměřuje se především na finanční a pracovní právo. V rámci finančního práva se specializuje především na specifika syndikovaného financování a regulatoriku, úvěrové smlouvy a jejich zajištění. Miroslav hovoří plynule anglicky. ●

Andrea Schelleová

Advokátní kancelář Kocián Šolc Balaščík získala posilu na veřejné zakázky, Andreu Schelleovou a přivítala nového advokáta, Jana Lasáka

Jan Lasák

Andrea Schelleová se stala novou členkou týmu advokátní kanceláře Kocián Šolc Balaščík. Andrea donedávna působila na Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS), kde vedla odbor druhostupňového rozhodování v oblasti veřejných zakázek.

Od příchodu Andrey Schelleové si kancelář díky jejím velkým zkušenostem a odbornosti slibuje ještě kvalitnější právní služby v oblasti veřejných zakázek. „Především podrobná znalost výkladové a rozhodovací praxe z pohledu regulátora, kterou Andrea Schelleová disponuje, bude pro naši kancelář velkým přínosem,“ uvedl Pavel Dejl, partner advokátní kanceláře odpovědný za oblast hospodářské soutěže. Andrea se rozhodla pro kariérní změnu a odchod do soukromého sektoru z důvodu získání nových zkušeností. Odbor, který Andrea Schelleová v rámci ÚOHS řídila, připravuje rozhodnutí pro předsedu ÚOHS, který je oprávněn rozhodovat o rozkladech (opravných prostředcích) proti prvostupňovým rozhodnutím Úřadu a jehož rozhodnutí jsou ve věci konečná. Úřad každoročně v druhostupňovém řízení vydá téměř 200 rozhodnutí, obvykle se jedná o odborně nejsložitější případy.

Karin Konstantinová

Advokátní kancelář Squire Sanders zásadně posiluje svou pracovněprávní praxi s novou partnerkou Karin Konstantinovou

Karin Konstantinová je jedním z předních odborníků na pracovní právo v České republice a má více než 15 let zkušeností v poskytování právního poradenství českým i nadnárodním klientům v širokém spektru záležitostí podle českého práva i práva EU. Má rozsáhlé zkušenosti v zastupování podniků v oblasti strojírenství, farmacie, IT a v bankovním a finančním sektoru a pracovala pro řadu nadnárodních i českých klientů. Je vysoce hodnocena nezávislými klientskými adresáři Chambers and Partners a Legal 500 pro svoje odborné znalosti a praktický přístup k řešení problémů.

Případy, kterými se Karin Konstantinová zabývá, zahrnují zejména organizační změny a restrukturalizace, převody a relokace zaměstnanců, manažerské a jiné smlouvy, propouštění, opční plány a další benefitové programy, jednání s odbory a radami zaměstnanců, včetně kolek-

Jan Lasák bude klientům advokátní kanceláře Kocián Šolc Balaščík poskytovat právní služby především v oblasti práva obchodních společností, fúzí a akvizic, závazkového práva, komunitárního práva a restrukturalizací. Před složením advokátních zkoušek působil Jan Lasák jako asistent předsedkyně Nejvyššího soudu a následně v advokátní kanceláři KŠB jako advokátní koncipient.

Jan vystudoval v roce 2008 Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, kde o dva roky později získal i titul JUDr. V současné době na téže fakultě dokončuje postgraduální doktorský program. V rámci Masarykovy univerzity získal v roce 2007 také bakalářský titul na Fakultě sociálních studií. Vzdělání si dále prohloubil v USA na John Marshall Law School v Chicagu a dále na Columbia Law School v New Yorku, kterou v roce 2010 absolvoval s titulem LL.M. (Master of Laws). Vedle právní praxe je Jan Lasák činný i na akademické a publikační půdě. Externě přednáší právo obchodních společností na Právnické fakultě Masarykovy Univerzity. Otázkám práva obchodních společností se pravidelně věnuje i na tuzemských a zahraničních právních konferencích.

Nejen ve spolupráci s profesorem Janem Dědičem, partnerem advokátní kanceláře KŠB, vydal Jan Lasák řadu publikací na téma obchodních společností. Pravidelně publikuje také v odborných médiích a je členem redakce Souboru civilních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu, který vydává nakladatelství C. H. Beck. V poslední době publikoval jako vedoucí autorského kolektivu komentář k zákonu o nabídkách převzetí u nakladatelství Wolters Kluwer. V současnosti se podílí i na přípravě komentářové literatury a učebnic k novému občanskému zákoníku a k zákonu o obchodních korporacích, které budou coby součást reko-difikace soukromého práva účinné od roku 2014. ●

tivních smluv, otázek týkajících se ochrany zdraví a bezpečnosti práce, soudní i mimosoudní řešení sporů, běžné právní poradenství v oblasti pracovního práva a imigrační záležitosti. Karin dříve působila jako partnerka a vedoucí skupiny pracovního práva v Baker & McKenzie. Do pražské kanceláře Squire Sanders nastupuje společně se svojí kolegyní, Hanou Machýčkovou.

Hana Machýčková vystudovala právo na Právnické fakultě Univerzity Karlovy a má zkušenosti v poskytování právního poradenství klientům v řadě pracovněprávních a imigračních záležitostí podle českého práva i práva EU, včetně organizačních změn a restrukturalizací, propouštění zaměstnanců, jednání s odbory a radami zaměstnanců a běžné právní poradenství v oblasti pracovního práva a imigračních záležitostí.

Příchod Karin a Hany ocenila Caroline Noblet, vedoucí celosvětové skupiny Squire Sanders zaměřené na pracovní právo: „Již nějakou dobu jsme hledali tu pravou osobu pro rozvoj specializované praxe v Praze. V Karin, jak věřím, jsme našli tu pravou osobnost se správnou kombinací ambicí a zkušeností potřebných k vedení týmu. Karin a Hana jsou skutečným přínosem pro náš globální tým a jeho budoucí úspěch.“ Radek Janeček, vedoucí partner pražské kanceláře, dodává, že příchod Karin a Hany je pro kancelář důležitým strategickým krokem a odráží závazek rozšiřovat kancelář Squire Sanders v Praze. ●

Tereza Rýdlová

Advokátní kancelář KŠD LEGAL jmenovala partnerkou Terezu Rýdlovou

Tereza Rýdlová se stala novou partnerkou advokátní kanceláře KŠD LEGAL a rozšířila tak základnu partnerů na pět. Tereza má za cíl další rozvoj oblastí ve své působnosti a budoucí zajištění výsadního postavení kanceláře na trhu právních služeb.

Tereza pracuje v kanceláři KŠD LEGAL od roku 2004

a dlouhodobě se zaměřuje na oblast veřejných zakázek, veřejné podpory, práva obchodních společností a obchodních závazkových vztahů a dále na problematiku sportovního práva a sportovního prostředí. V průběhu svého působení v kanceláři se Tereza Rýdlová významně podílela na celé řadě tuzemských i zahraničních projektů a spolupracovala na řadě zadávacích řízení.

„Jmenování Terezy Rýdlové na pozici partnerky naší kanceláře je nejen oceněním její vynikající práce a profesních znalostí, ale je i odměnou za spokojenost a důvěru našich klientů ve vztahu ke klientské práci této naší kolegyně,“ uvedl Mgr. Lukáš Trojan, zakládající partner kanceláře KŠD LEGAL. ●

Martina Šourková

Advokátní kancelář TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI rozšířila svůj advokátní tým o čtyři nové advokáty, Martinu Šourkovou, dále Bereniku Prádlarovou, Janu Vlkovou a Martina Pujmana

Martina Šourková již před příchodem do kanceláře v březnu 2012 působila jako advokátka ve středně velké pražské advokátní kanceláři. Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze a Fakultu mezinárodních vztahů na VŠE v Praze, absolvovala též stáže u Evropského parlamentu a Evropské komise. Před příchodem do advokacie v roce 2007 pracovala jako bankovní a podnikový právník. V rámci své dlouholeté právní praxe se specializuje zejména na obchodní a občanské právo (spornou i nespornou a smluvní agendu) a dále též na právo veřejných zakázek, insolvenční právo a bankovní právo.

Berenika Prádlarová studovala práva v Praze a v Pa-sově. V kanceláři TOMAN DEVÁTÝ & PARTNEŘI působí od podzimu 2010, nejprve jako advokátní koncipientka a následně pak jako advokátka. V rámci své praxe se specializuje zejména na oblast obchodněprávní a občanskoprávní sporné i nesporné agendy a dále pak na trestní a správní právo.

Jana Vlková vystudovala práva na Univerzitě Palackého v Olomouci. V letech 2006 až 2009 působila v londýnské advokátní kanceláři jako paralegal se zaměřením na poskytování právních služeb při nákupu nemovitostí v zahraničí, zejména ve východní Evropě. V kanceláři TOMAN DEVÁTÝ & PARTNEŘI pracuje od roku 2009, nejprve jako koncipientka a od letošního roku jako advokátka. Specializuje se zejména na problematiku majetkových vztahů mezi manželi, in-

solvenční právo, rozhodčí řízení a dále na oblast restitučního práva a problematiku nakládání s majetkem státu.

Martin Pujman absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze a od roku 2010 je členem kanceláře. V rámci své advokátní praxe se specializuje zejména na právo hospodářské soutěže, obchodní a občanské závazkové právo, autorské právo a civilní proces a dále na oblast veřejných zakázek. Během své dosavadní praxe se podílel např. na zastupování klientů ve sporech z nekalé soutěže, zastupování akcionářů při výkonu jejich práv. ●

Berenika Prádlarová

Jana Vlková

Martin Pujman

Klient hledal možnosti, jak nejlépe zhodnotit své volné prostředky, aby v čase neztratily nic ze své hodnoty.

Na doporučení Erste Private Banking nakoupil do svého portfolia kilogram zlata ve formě zlatých slitků.

ERSTE
Premier

Erste Private Banking zabezpečuje služby investičního poradenství a správy aktiv na nejvyšší úrovni vybraným klientům ERSTE Premier. Služby jsou zajišťovány elitním týmem privátních bankéřů, kteří se mohou opřít o zázemí nejvýznamnější a nejsilnější bankovní skupiny ve střední Evropě – Erste Group Bank.

Existuje spravedlivé vypořádání při předčasném ukončení finančního leasingu?

Finanční leasing je zcela obvyklou finanční službou poskytovanou podnikatelům i spotřebitelům velmi často za účelem pořízení nového vozidla. Přesto problematika způsobu vypořádání účastníků finančního leasingu při jeho předčasném ukončení byla po mnoho let předmětem mnoha teoretických odborných diskuzí a intenzivně zaměstnávala české soudnictví, včetně Nejvyššího soudu, který teprve nedávno po několika vlastních přešlapech a pokusech našel jednotný „recept“, jak mají účastníci leasingové smlouvy postupovat.

Finanční smlouva není smluvním typem výslovně upraveným v našem právním řádu. Leasingové společnosti proto využívají smluvní volnosti a používají leasingové podmínky, které při předčasném ukončení smlouvy z důvodu na straně nájemce (nejčastěji neplnění leasingových splátek nebo užívání předmětu financování v rozporu se smluvními podmínkami) nebo v případě odcizení či totálního zničení předmětu financování přiznávaly leasingovým společnostem právo na úhradu všech splátek včetně těch, jejichž splatnost měla nastat až po předčasném ukončení smlouvy. V praxi to například znamená, že při krádeži vozidla musí nájemce zaplatit leasingové společnosti všechny budoucí leasingové splátky, a to i za dobu, kdy už je vůz v nenávratnu a kdy si navíc musí nájemce obstarat za ukradené vozidlo náhradu. Co potom situace, kdy leasingová společnost při odstoupení od leasingové

smlouvy kvůli prodlení se splácením požaduje nejen navrácení financovaného vozidla, ale též inkasuje veškeré splátky, které by jinak byl povinen nájemce plnit, i kdyby k odstoupení od leasingové smlouvy nedošlo, a nájemce kromě toho musí zaplatit ještě smluvní pokutu za opožděné platby a úroky z prodlení z pozdních splátek?

Je takový přístup spravedlivý? Ano! Tedy podle aktuální judikatury je takové vypořádání předčasně ukončené leasingové smlouvy z důvodů na straně nájemce v souladu s poctivým obchodním stykem! Poslední rozhodnutí Nejvyššího soudu nastolený trend potvrzují i při vypořádání předčasně ukončených leasingových smluv s leasingovým nájemcem – spotřebitelem. Bylo konstatováno, že takové vypořádání s nájemcem – spotřebitelem – není v rozporu ani s úpravou obsaženou v zákoně o spotřebitelském úvěru, ani s požadavkem dobré víry, a nejedná se tak o zakázané (neplatné) ujednání ve spotřebitelských smlouvách ve smyslu § 56 odst. 1 občanského zákoníku (viz např. rozsudek NS ČR sp. zn. 32 Cdo 1373/2010).

Podle soudů takový způsob vypořádání odpovídá zásadám finančního leasingu. Leasingové společnosti pořizují předmět leasingu do svého vlastnictví nikoli s cílem vyvíjet podnikatelskou činnost jeho provozováním, nýbrž z důvodu uzavírání leasingové smlouvy v rámci finančních služeb poskytovaných leasingovému nájemci, který si takto pořizuje předmět leasingu podle svých potřeb, výběru a určení. Vracený předmět leasingu je při předčasném ukončení leasingové smlouvy z hlediska podnikání leasingových společností nejenže prakticky bezcenný, nýbrž jim takto vznikají i další neplánované náklady (například s uskladněním nebo prodejem vrácené věci).

Pokud se tedy nenaplní sjednaný účel leasingové smlouvy a tato smlouva je ukončena z důvodu na straně nájemce, nemění to proto nic na povinnosti nájemce zaplatit leasingové společnosti dosud nezaplacený zůstatek pořizovací ceny předmětu leasingu, splátky splatné do ukončení smlouvy a dosud nezaplacené úroky. Jsou-li totiž náklady vynaložené leasingovou společností a její přiměřený zisk rozloženy do všech leasingových splátek, má leasingová společnost právo na jejich zaplacení, a to s ohledem na zásadu „pacta sunt servanda“ (smlouvy je třeba dodržovat). Této zásadě odpovídá smluvní ujednání o vypořádání takto ukončené leasingové smlouvy, které zakládá povinnost leasingového nájemce vrátit nejen předmět leasingu, ale též nepeněžitě plnění, které mu poskytl leasingový pronajímatel, tj. obvyklou cenu leasingu poskytnutého za obdobných podmínek v daném místě a čase (včetně případné akontace). Leasingový pronajímatel má dále rovněž právo na

úhradu nákladů vzniklých v důsledku předčasně ukončení leasingu (např. náklady na transport předmětu leasingu, jeho úschovu, zajištění a zpeněžení), jakož i nárok na náhradu tím způsobené škody (např. škoda spočívající v daňovém znevýhodnění leasingového pronajímatele), popř. nárok na úhradu smluvní pokuty, byla-li sjednána.

Při vypořádání předčasně ukončené leasingové smlouvy však nesmí dojít k bezdůvodnému obohacení leasingových společností na úkor nájemce. Podle judikatury je proto leasingová společnost v rámci vypořádání předčasně ukončené leasingové smlouvy povinna odečíst od obvyklé ceny leasingu ty finanční náklady, které odstoupením od smlouvy ušetřila (zejména úrok z úvěru, jenž nemusela hradit v důsledku předčasně ukončení leasingové smlouvy nebo splátky pojištění vztahující se na období po prodeji vozidla apod.). Vzhledem k tomu, že v obvyklé ceně leasingu je rovněž zahrnuta pořizovací cena předmětu leasingu, je nutno od ní odečíst také výtěžek z prodeje předmětu leasingu.

Ani při odpočtu ceny, za kterou byl prodán předmět leasingu, nesmí dojít k připuštění libovůle a bezdůvodnému obohacení leasingového pronajímatele, který musí postupovat při prodeji předmětu leasingu s odbornou péčí. Soudy proto opakovaně potvrdily, že při vypořádání je nutné vždy posuzovat přiměřenost ceny, za níž byl předmět leasingu prodán, jinak by důsledky obchodní neobratnosti, nebo dokonce zlého úmyslu leasingového pronajímatele při prodeji předmětu leasingu zcela bezdůvodně dopadly na leasingového nájemce. Pokud by se prodejní cena předmětu leasingu v neprospěch leasingového nájemce podstatně odchýlovala od obvyklé tržní ceny, za kterou by ho bylo možno v daném místě a čase prodat, je třeba při odpočtu prodejní ceny vyjít z této obvyklé ceny (viz např. rozsudky NS ČR sp. zn. 23 Cdo 3929/2011, sp. zn. 23 Cdo 4064/2011).

Tyto principy vypořádání, pokud byly sjednány ve smlouvě, byly soudy aplikovány též při ukončení leasingu z důvodu dodatečné nemožnosti plnění, když předmět leasingu zanikl (totální škoda), došlo k jeho odcizení, nebo jestliže nastala okolnost, že pronajímatel přestal být vlastníkem předmětu leasingu z důvodů zapříčiněných nájemcem (např. nájemce v rozporu s leasingovými podmínkami registroval vozidlo na sebe a v důsledku toho bylo vozidlo prodáno třetí osobě v dražbě). V těchto případech se však neuplatní právo leasingového nájemce na vydání předmětu leasingu nebo právo na vrácení výtěžku z prodeje předmětu leasingu, ale namísto toho, je-li předmět leasingu pojištěn, vzniká nájemci právo na odpočet pojistného plnění, jež obdržel leasingový pronajímatel.

Na základě obdobné argumentace jsou pro soudy akceptovatelná rovněž ta smluvní ujednání, na jejichž základě mají leasingové společnosti nárok na splátku i za období, kdy nájemce nemohl užívat předmět leasingu například proto, že předmět financování zabavila Policie ČR v rámci trestního řízení, nebo pokud nájemce nemohl užívat vozidlo pro jeho vady. Podle soudů je v souladu s účelem a smyslem finančního leasingu, aby na základě leasingové smlouvy nesl leasingový nájemce veškerá rizika výskytu vad předmětu leasingu, i když na tom nese žádnou vinu a tyto vady nezpůsobil. Vyskytnou-li se takové vady, je proto povinen nadále platit leasingové splátky v plné výši a rovněž uplatnit jménem leasingového pronajímatele všechna práva vyplývající z odpovědnosti za vady ze záručních a servisních podmínek přímo u dodavatele předmětu leasingu, s výjimkou odstoupení od kupní smlouvy (viz NS ČR sp. zn. 23 Cdo 5281/2009, 32 Cdo 111/2005).

Na základě výše citovaných soudních rozhodnutí jsme demonstrovali, že „spravedlivé“ (tj. v souladu s poctivým obchodním stykem a dobrými mravy) vypořádání předčasně ukončené leasingové smlouvy skutečně existuje. Nicméně práva a povinnosti účastníků při tzv. konečném vypořádání musí být důkladně smluvně upraveny, a to při respektování principů nastavených aktuální judikaturou Nejvyššího soudu. Nezbyvá nic jiného než sledovat, jak se budou tyto principy dále vyvíjet a precizovat, jinak v rámci soudního sporu mohou leasingové společnosti dojít k nemilému zjištění, že jimi užívané smluvní podmínky jsou neplatné či jinak nevymahatelné. ●

Mgr. Jana Šetřilová,
advokátka
Glatzová & Co., s.r.o.

GLATZOVÁ & Co.
Advokátní kancelář – Law Firm

investiční magazin

První skutečně investiční časopis v ČR.
Investiční vzdělávání a tipy
pro širokou veřejnost.

Vychází vždy 20. dne v měsíci.

Mediální partneři:

investicni
web.cz

finance.cz
Poznejte hodnotu informací

epravo.cz

chytrýhonza.cz
Investiční poradce

poradci-sobě.cz

Hästens
since 1852

We Sleep.
Do you?

HÄSTENS CONCEPT STORE
Vínohradská 1420/33
120 00 Praha 2

Telefon: +420 222 254 292

SOHO INTERIÉROVÉ CENTRUM
Svratecká 989
664 42 Brno - Modřice

Telefon: +420 543 217 032

e-mail: info@postele-hastens.cz

www.hastens.com
www.postele-hastens.cz

Penzijní reforma

– změny na poslední chvíli

V souvislosti se startem důchodové reformy od 1. 1. 2013 se vládě podařilo prosadit některé změny, které jsou pro hladký rozjezd reformy nezbytné.

V průběhu listopadu tak byly vydány tři nové zákony – zákon č. 403/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, a další související zákony („Zákon 403/2012“), zákon č. 397/2012 Sb., o pojistném na důchodové spoření a zákon č. 399/2012 Sb., o změně a doplnění zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření („Zákon 399/2012“). Všechny tři výše uvedené zákony nabývají účinnosti od 1. ledna 2013 s výjimkou některých ustanovení zákona č. 399/2012 Sb., které nabyly účinnosti vyhlášením a které se týkají zejména změn v distribuci důchodového a doplňkového penzijního spoření (viz níže).

První z významných změn je zavedení tzv. předdůchodů upravených v Zákoně 403/2012 Sb. Tato novelizace zavádí možnost dosáhnout na předdůchod rovněž osobám, jejichž věk je o 5 let nižší než věk pro dosažení nároku na starobní důchod, a to při splnění specifických podmínek, zejména dostatečného objemu prostředků účastníka v účastnických fondech.[1]

Vzhledem k tomu, že původní právní úprava počítala pro účely výběru příspěvků do II. pilíře se zřízením jednotného inkasního místa, ke kterému však k 1. 1. 2013 nedojde, bylo třeba tuto situaci vyřešit přijetím zvláštního zákona o pojistném na důchodové spoření. Přijetí nového zákona o pojistném na důchodové spoření tak bylo nezbytné pro praktické zajištění tzv. opt-outu části pojistného na důchodové spojištění ve prospěch spoření v II. pilíři.

Největší rozsah změn potom obsahuje Zákon 399/2012 Sb., který odstraňuje řadu nedostatků identifikovaných v mezidobí od vydání zákonů o penzijní reformě, zejména v zákoně o doplňkovém penzijním spoření („ZDPS“) a zákoně o důchodovém spoření („ZDS“).

Technické změny

Zákon 399/2012 zpřesňuje postup registrace smlouvy o důchodovém spoření a některé související otázky. Dále se odstraňuje pochybnost, která panovala ohledně vymezení kapitálu, který musí penzijní společnost udržovat. Dle novely se jedná o vlastní kapitál a fakticky se tak potvrzuje přístup, který platil podle zákona o penzijním připojištění.

Pro účely zjednodušení aplikace tzv. věkového autopilota, podle kterého se počínaje 10 let před dosažením důchodového věku začnou

prostředky účastníka přesunovat do více konzervativních důchodových fondů, byla doplněna úprava pro ženy tak, že pro tyto účely platí, že každá žena vychovala 2 děti.

Zákon 399/2012 přináší rovněž úpravu § 191 ZDPS a zpřesňuje tak úpravu výjimek v případě převodů prostředků účastníka mezi transformovanými fondy, které jsou jinak od 1. 1. 2013 vyloučeny. Mimo jiné odstraňuje nejistotu, která panovala ohledně možných převodů prostředků účastníka mezi transformovanými fondy v případě, že účastník uzavřel před 1. 1. 2013 dvě smlouvy o penzijním připojištění a jednu tzv. zakonzervoval a pozastavil placení příspěvků na tuto smlouvu. Novela tak staví na jisto, že bude možné převést prostředky z jednoho transformovaného fondu do druhého podle volného rozhodnutí účastníka. Tyto převody se řídí zákonem o penzijním připojištění.

Úprava nákladů na reklamu a sjednání smlouvy

Novelizace přinesla několik zpřesnění a úprav v oblasti regulace nákladů na reklamu a marketing. Především došlo k odstranění § 36 zákona o důchodovém spoření, který limitoval celkové průměrné náklady na uzavření jedné smlouvy o důchodovém spoření po odečtení zprostředkovatelské provize. Zákodárce vcelku logicky usoudil, že administrativní náročnost kontroly takového limitu na straně penzijní společnosti i náklady na dohled ze strany ČNB by byly kontraproduktivní. Naproti tomu zákonodárce zahrnul do oprávněných nákladů penzijní společnosti na distribuci i náklady za správu smluv o důchodovém a doplňkovém penzijním spoření a související činnosti, aby tak zabránil možnému obcházení zákona v případě limitu odměny pro distributory. Dále došlo ke zpřesnění limitu nákladů na propagaci, reklamu a podporu prodeje v souvislosti s důchodovým spořením. V případě, že nebude možné určit, zda šlo o náklady v souvislosti s důchodovým či doplňkovým penzijním spořením, zahrne se do limitu polovina těchto nákladů.

Rozšíření okruhu distributorů

Jednou z nejvýraznějších změn, kterou Zákon 399/2012 přináší, je změna v oblasti distribuce. Především dostali možnost distribuovat důchodové a doplňkové penzijní spoření také obchodníci s cennými papíry (bankovní i nebankovní) a jejich vázaní zástupci. Technická novela tak celkem logicky vrátila do distribuce velmi významný a pro penzijní společnosti

z bankovních skupin klíčový distribuční kanál, kterým jsou bankovní pobočky. V této souvislosti je vhodné zmínit, že ČNB vydalo stanovisko k otázce registrace předmětné činnosti v případě bankovních a nebankovních obchodníků s cennými papíry.[2]

Úprava pravidel registrace a zápisu

Novela přináší některá zpřesnění v oblasti registrace a zápisu činnosti distribuce důchodového a doplňkového penzijního spoření pro investiční zprostředkovatele, obchodníky s cennými papíry a jejich vázané zástupce. Především posunula účinnost příslušného ustanovení a ČNB tak registraci a zápis zahájila ode dne účinnosti novely. V této souvislosti je vhodné zmínit, že ČNB spustila nový elektronický registrační systém REGIS[3], který však zatím nepřijímá žádosti pouze pro účely rozšíření registrace investičních zprostředkovatelů o zprostředkování v oblasti penzijních produktů. Dále je možno upozornit na stanovisko ČNB ke způsobu prokazování odbornosti v rámci žádosti o registraci distributorů penzijních produktů.[4]

Novela dále přinesla zpřesnění a odstranění některých technických problémů v případě obnovy registrace, resp. zápisu činnosti distribuce důchodového a doplňkového penzijního spoření. Nově bude první registrace i zápis předmětné činnosti platit vždy do konce kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém byl zápis proveden.[5] V rámci obnovy zápisu zastoupený vždy oznámí ČNB, za které vázané zástupce platí obnovovací poplatek. Formu a obsah oznámení a způsob placení poplatku oznámí ČNB na svých webových stránkách, takže se

tak snad podaří předejít technickým problémům.

Změny v prokazování odbornosti distributorů

Novela dále přináší zkrácení přechodného období pro prokázání odborné způsobilosti odbornou zkouškou u akreditované osoby o 6 měsíců, tedy pouze do 31. 5. 2013[6]. Nově tedy všechny osoby, které budou od 1. 6. 2013 žádat o registraci či zápis podle zákona o doplňkovém penzijním spoření, budou muset prokázat složení odborné zkoušky ve smyslu § 87 citovaného zákona[7]. Povinnost absolvovat odbornou zkoušku před akreditovanou osobou však bude dopadat rovněž na osoby, které v této době již zaregistrovány či zapsány budou. Tzn., že všechny tyto osoby musí předmětnou zkoušku rovněž absolvovat nejpozději do 31. 5. 2013. Splnění této povinnosti může ČNB kontrolovat v rámci dohledu na dálku a v případě zjištění nedostatku v tomto směru, může ČNB případně přistoupit až ke zrušení registrace.[8] V případě vázaných zástupců jsou primárně odpovědné osoby, pro které vykonávají distribuční činnost, tzn. investiční zprostředkovatelé, případně obchodníci s cennými papíry. V případě, že vázaný zástupce nesloží do 31. 5. 2013 odbornou zkoušku, zastoupení by měli závazkový vztah vypovědět a informovat o tom ČNB, která následně provede výmaz takového vázaného zástupce z příslušného seznamu.[9] ●

Adam Nečas, of Counsel
Zdeněk Husták, of Counsel
BBH, advokátní kancelář, v. o. s.

Poznámky

- [1] Příjemci dávek, jejichž dávka z doplňkového penzijního spoření bude splňovat následující podmínky:
- jednotlivá splátka bude muset dosahovat výše alespoň 30% průměrné mzdy v národním hospodářství,
- výplata splátek bude sjednána v neklesající výši,
- dávka bude vyplácena měsíčně, bez možnosti výplatu přerušit nebo pozastavit, a výplata bude rozvržena tak, aby skončila nejdříve tři roky před dosažením věku příjemce potřebného pro vznik nároku na starobní důchod podle zákona o důchodovém pojištění.
- [2] V případě nebankovního obchodníka s cennými papíry se bude jednat o další podnikatelskou činnost podle § 6a zákona o podnikání na

- kapitálovém trhu a v případě bankovního obchodníka s cennými papíry se bude jednat o činnost v rámci finančního makléřství ve smyslu § 1 odst. 3 písm. i) zákona o bankách (blíže stanovisko ČNB dostupné na www.cnb.cz).
- [3] Nový systém REGIS, pro elektronické podávání žádostí, odkaz na www.oam.cnb.cz/registxtad/REGISXT.www_forms.uvod.
- [4] Dostupné na www.cnb.cz, k dispozici na www.cnb.cz.
- [5] Obnova registrace bude vždy na dalších 12 měsíců.
- [6] Původní znění § 201 písm. c) ZDPS stanovilo přechodné období pro složení odborné zkoušky před akreditovanou osobou až do 31. 12. 2013.

- [7] V případě rozšíření registrace bude muset investiční zprostředkovatel ke své žádosti přiložit osvědčení o absolvování odborné zkoušky před akreditovanou osobou podle § 87 odst. 4 zákona o doplňkovém penzijním spoření, v případě vázaného zástupce si osvědčení musí vyžádat zastoupený.
- [8] Pozbytí odbornosti jako změna skutečnosti, na jejichž základě byla provedena registrace ve smyslu § 154 odst. 2 písm. e) zákona o doplňkovém penzijním spoření.
- [9] K tomu blíže § 83 odst. 3 ve spojení s § 83 odst. 1 zákona o doplňkovém penzijním spoření a § 79 odst. 9 ve spojení s odst. 8 písm. d) téhož zákona.

K požadavku písemné formy smlouvy o spotřebitelském úvěru

Čím hlubší regulatorní záběr zákonodárce, tím jednodušeji může při formulaci zákona dojít k drobným nedokonalostem. Ty se nevyhnuly ani zákonu o spotřebitelském úvěru. V konkrétním případě již však zákonodárce přichystal opravu.

Zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru („ZSÚ“), který se upravě dané problematiky věnuje, klade důraz na důkladnou ochranu spotřebitele při sjednávání tohoto produktu. V § 6 proto zakotvuje jednak rozsáhlé informační povinnosti poskytovatele úvěru, jednak povinnost sjednat spotřebitelský úvěr v písemné formě. Požadavek písemné formy má sledovat vyšší právní jistotu i informovanost spotřebitele. Na druhou stranu je zároveň stanoveno, že nedodržení písemné formy nemá za následek neplatnost smlouvy. To je pochopitelné, neboť sankce neplatnosti by znehodnotila především zákazníka. Hledáme-li však jinou sankci, kterou zákon o spotřebitelském úvěru – který jinak pokutami ani jinými opatřeními nešetří – za nedodržení písemné formy ukládá, zjistíme, že tato sankce ze zákona výslovně nevyplývá.

Jediný způsob, jak poskytovatele nepřímo potrestat, spočívá v možnosti uložit pokutu až do výše 5 000 000 Kč za porušení povinnosti poskytnout v rámci smlouvy spotřebiteli písemně informace požadované zákonem. Tento správní delikt zavádí ustanovení § 20, odst. 1,

písm. c) ZSÚ. Čili pokud poskytovatel nedodrží ani písemnou formu při poskytnutí informací, sankcionovat ho lze. Myslitelná je i aplikace ustanovení § 8 ZSÚ, podle něhož úvěr poskytnutý na základě smlouvy, která neobsahuje informace vyžadované zákonem o spotřebitelském úvěru, bude úročen pouze diskontní sazbou. I zde však zákonodárce na požadavek písemné formy zapomněl a tato sankce tak nastoupí tam, kde byly předmětné informace poskytnuty jinak.

Toho hojně využívají zejména nebankovní subjekty, které se při kontraktaci nebojí písemnou formu zcela opomíjet. V praxi je řada těchto produktů poskytována pouze na základě telefonické dohody, vyplnění on-line formuláře nebo přes SMS. Za úplnou kuriozitu lze považovat příklad, kdy poskytovatel úvěru za uzavření písemné smlouvy vydává podpis spotřebitele na poštovní poukázce potvrzující převzetí částky úvěru.

Řešení této situace nabízí návrh novely zákona o spotřebitelském úvěru, který v současnosti

projednává Poslanecká sněmovna. Ten již na postih nedodržení písemné formy výslovně pamatuje. Situaci zamýšlí řešit rozšířením ustanovení § 8 ZSÚ, kde má být výslovně zakotveno, že mj. i spotřebitelský úvěr sjednaný jinak než písemně bude úročen pouze diskontní sazbou. Vzhledem k rozšíření katalogu sankcí již nebude problém ani s ukládáním pokuty, která může nově činit až dvacet milionů korun.

Zda se tato pravidla skutečně stanou literou zákona, zatím není jisté. Podle navrhovatele měla nabýt účinnosti již od 1. ledna 2013; není však vyloučeno, že se tento termín nepodaří stihnout. Poskytovatelé spotřebitelských úvěrů by jim však měli již nyní věnovat zvýšenou pozornost a případně urychleně písemně uzavírané smlouvy zavést. ●

Mgr. Jakub Tomšej
Jakub Šindelář
CMS Cameron McKenna v.o.s.

C/M/S
Law. Tax

novinka

Globální vyhledávání

inteligentní řazení výsledků podle důležitosti

Barevné odlišení záložek

Nové ergonomické uspořádání

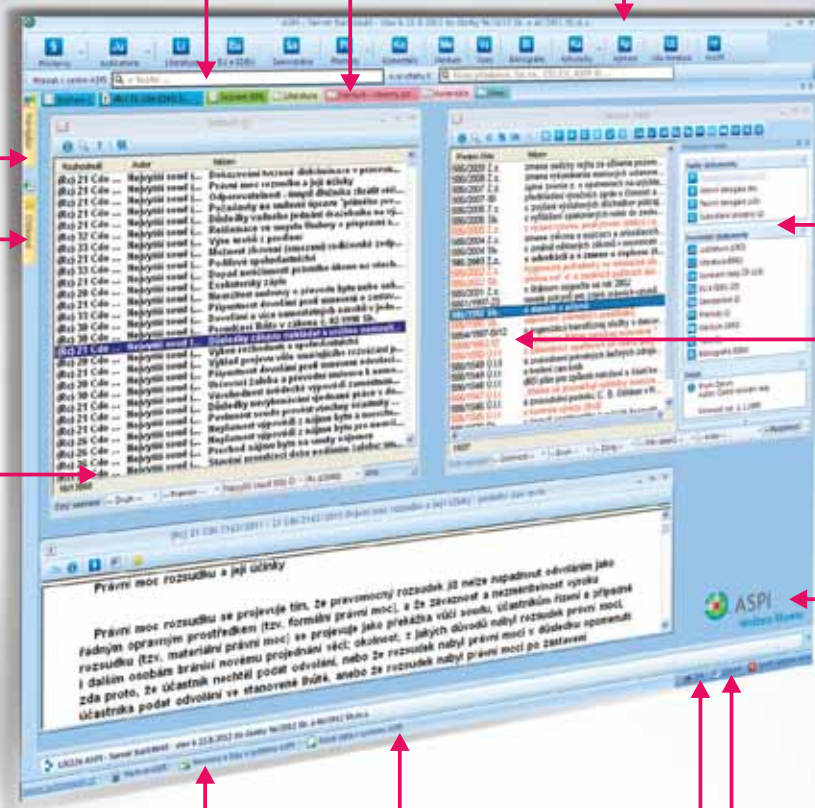
Seznam naposledy otevřených dokumentů

Rychlý přístup

k často používaným dokumentům

Vyhledávání souvisejících dokumentů

- ke konkrétnímu předpisu, judikátu

Počty souvisejících dokumentů

- rychlá a lepší orientace v souvisejících dokumentech

Rychlé a kompaktní vyhledávání

ve všech modulech najednou

Rychlejší aktualizace

Nová data, tipy, novinky

Tisk dokumentů

Export do Wordu

Když daňáři mění Obchodní zákoník

Poslední novela slovenského Obchodního zákoníku si již od svého přijetí vysloužila značnou dávku kritiky, a to především s ohledem na prodloužení procesu založení s. r. o., další zbytečnou byrokraci, a v neposlední řadě i zásah do smluvní volnosti u převodů obchodních podílů.

Od 1. 10. 2012 totiž fyzické i právnické osoby potřebují k založení s. r. o. a k převodu většinového obchodního podílu souhlas správce daně. Podle zpráv z médií již v prvních dvou týdnech účinnosti zákona úřady nestihaly pokrýt všechny žádosti o souhlas v zákonné třídní lhůtě. Otázkou zůstává, zda v článku popsané změny naplní účel sledovaný Ministerstvem financí zlepšit plnění daňových povinností a nebudou spíše kontraproduktivní.

Dne 1. 10. 2012 nabyl na Slovensku účinnosti zákon č. 246/2012 Z. z., kterým se mění a doplňuje zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z přidané hodnoty ve znění pozdějších předpisů. Touto novelou, připravenou Ministerstvem financí SR za účelem boje proti daňovým podvodům, byla novelizována celá řada zákonů, včetně Obchodního zákoníku.

Do Obchodního zákoníku přinesla novela zejména nová omezení týkající se jednak založení společnosti s ručením omezeným, jednak převodu většinového obchodního podílu ve společnosti s ručením omezeným.

Co se týče převodu obchodního podílu, novela doplňuje ustanovení § 115 Obchodního zákoníku v tom smyslu, že u převodu většinového obchodního podílu bude muset být k návrhu na zápis změny v osobách společníků do obchodního rejstříku doložen také souhlas správce daně s touto změnou, a to i v případě převodu většinového obchodního podílu na stávajícího společníka. Souhlas je povinná vyžádat společnost. Podle daňového řádu, který byl zákonem č. 246/2012 Z. z. rovněž novelizován, vydá správce daně souhlas se zápisem do tří pracovních dnů za předpokladu, že výška daňového nedoplatku převodce ani nabyvatele obchodního podílu nepřevyšuje sumu 170 EUR.

Většinovým obchodním podílem se podle zákona rozumí obchodní podíl, který vzhledem k poměru hodnoty vkladu společníka k výši základního kapitálu společnosti společníkovi přiznává alespoň polovinu všech hlasů společníků, nebo obchodní podíl, se kterým spojuje alespoň polovinu všech hlasů společníků společenská smlouva.

Souhlas správce daně s převodem obchodního podílu se nebude vyžadovat v případech, kdy:

- dochází k převodu obchodního podílu v rámci zrušení společnosti bez likvidace v důsledku zániku účasti společníka ve společnosti,

- společnost nabývá nebo převádí vlastní obchodní podíl,
- jde o zahraniční osobu,
- dochází k převodu menšinového obchodního podílu.

Ve výše uvedených případech doloží společnost návrh na zápis změny v osobách společníků do obchodního rejstříku písemným prohlášením převodce a nabyvatele obchodního podílu o tom, že se na ně tato povinnost nevztahuje. Žádné obsahové ani formální náležitosti takového prohlášení přitom novela nestanovila.

K podstatné změně došlo také ve vztahu k obecnému pravidlu, podle kterého byl dosud převod obchodního podílu mezi smluvními stranami účinný (zpravidla) uzavřením smlouvy o převodu obchodního podílu a vůči společnosti ode dne jejího doručení společností. U převodu většinového obchodního podílu je nyní převod účinný až okamžikem jeho zápisu do obchodního rejstříku.

Co se týče založení společnosti s ručením omezeným, podle nového ustanovení § 105b Obchodního zákoníku od prvního října 2012 na Slovensku nemůže založit společnost s ručením omezeným osoba, která má daňový nedoplatek. Na rozdíl od převodu obchodního podílu zákonodárce jasně opomenul stanovit postup při zakládání nové společnosti s ručením omezeným a kromě strohého konstatování, že „s. r. o. nemůže založit osoba, která má daňový nedoplatek“ nijak neupřesnil, kdy a jak prokazuje, že daná osoba nemá žádné daňové nedoplatky. Zda budou při zápisu nové s. r. o. postupovat rejstříkové soudy analogicky podle ustanovení o převodu většinového obchodního podílu, zatím není jasné. ●

Mgr. Peter Marciš, advokát
Mgr. Pavol Kundrik, advokátní koncipient
NITSCHNEIDER & NOVÁK, s.r.o.
advokátní kancelář

NITSCHNEIDER & NOVÁK
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

We know how to score.

KŠD ŠTOVÍČEK
advokátní kancelář, s.r.o.

PRAHA BRATISLAVA

KŠD ŠTOVÍČEK
ECONOMIC SERVICES, a.s.

www.ksd.cz

ALFA INTERNATIONAL
THE GLOBAL LEGAL NETWORK

P A R T N E R S

advokátní kancelář

Získáte vše. Samozřejmě.
Bez kompromisů.

PRK Partners je přední advokátní kancelář a nositelem nejvýznamnějších mezinárodních i lokálních ocenění.

PRK Partners je partnerstvím desítek excelentních osobností z různých zemí, s různou profesní historií a osobní zkušeností. Spojením jejich know-how vzniká unikátní firemní prostředí, v němž nemusíte volit mezi kvalitami...

Díky PRK Partners získáte bezkonkurenční poradenství v souvislosti se změnami v soukromém právu. Náš tým je složen z autorů rekodifikace soukromého práva a předních odborníků v jednotlivých právních specializacích.

PRK Partners **Váš průvodce novým občanským zákoníkem**

www.prkpartners.com

PRAHA | BRATISLAVA | BUDAPEŠŤ | OSTRAVA

CHAMBERS
EUROPE
AWARDS
for Excellence
2010
WINNER

Okamžité zrušení pracovního poměru za podvod s evidencí odpracované doby

Zaměstnavatelé poskytují zaměstnancům přístup ke svému majetku. Proto je v rámci jejich vztahů potřebný vztah důvěry, spolehlivost zaměstnance a jeho poctivost. Povinnost nezpůsobit zaměstnavateli škodu výslovně ukládá i ustanovení § 301 písm. d) zákoníku práce.

Pokud zaměstnanec tyto povinnosti poruší, je na zaměstnavateli, aby zhodnotil intenzitu porušení pracovních povinností a přistoupil k příslušným krokům. Jakým způsobem Nejvyšší soud posoudil intenzitu porušení pracovních povinností ve svém rozhodnutí ze dne 17. října 2012, sp. zn. 21 Cdo 2596/2011, uvádíme v následujícím příspěvku.

Skutkové okolnosti případu

Zaměstnanec se na začátku pracovní doby dostavil na pracoviště a vyznačil v souladu s interními předpisy zaměstnavatele svůj příchod do zaměstnání, vzápětí však pracoviště opustil a zbytek pracovní doby strávil mimo své pracoviště a zabýval se vlastními soukromými záležitostmi. Krátce před koncem pracovní doby se navrátil na pracoviště a vyznačil svůj odchod tak, jako by celou pracovní dobu strávil na pracovišti výkonem sjednané práce. Zaměstnavatel uvedené porušení povinností zjistil a se zaměstnancem okamžitě zrušil pracovní poměr pro zvlášť hrubé porušení pracovních povinností. Zaměstnanec s postupem zaměstnavatele nesouhlasil a obrátil se na soud, aby

určil neplatnost okamžitého zrušení jeho pracovního poměru.

Názor Nejvyššího soudu

Vzhledem k okolnostem, za nichž k porušení pracovních povinností zaměstnancem došlo, se má dle Nejvyššího soudu přihlížet zejména k tomu, že zaměstnanec se předstíráním výkonu práce pro zaměstnavatele pokusil získat na úkor zaměstnavatele konkrétní výhodu (mzdu za práci, kterou nevykonával) a tím vlastně (úmyslně) usiloval o nekorektní (nezákonné) snížení majetku zaměstnavatele. Jinými slovy, dopustil se útoku na majetek svého zaměstnavatele. Nejvyšší soud dospěl k závěru, že útok na majetek zaměstnavatele, ať už přímý (např. krádeží, poškozováním, zneužitím apod.) nebo nepřímý (např. pokusem odčerpat část majetku zaměstnavatele bez odpovídajícího protiplnění – jako v tomto případě), představuje tak významnou okolnost, že zpravidla již sama o sobě postačuje pro závěr o porušení povinností zaměstnance vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci zvlášť hrubým způsobem.

Náš komentář

Rozhodnutí Nejvyššího soudu potvrzuje předchozí rozhodnutí o tom, že útok zaměstnance na majetek zaměstnavatele je nepřípustný. Pro posouzení intenzity porušení pracovních povinností zaměstnance přitom není podle tohoto rozhodnutí určující, zda se jedná o útok přímý (krádež) nebo nepřímý (odčerpání majetku nezákonným způsobem).

Zjistí-li tedy zaměstnavatel, že se zaměstnanec dopustil útoku na majetek zaměstnavatele, dle Nejvyššího soudu se zpravidla jedná o zvlášť hrubé porušení pracovních povinností a s takovým zaměstnancem má zaměstnavatel možnost rozvázat pracovní poměr okamžitým zrušením. ●

JUDr. Jaroslav Škubal, advokát, partner
Mgr. Tomáš Liškutín, advokátní koncipient
PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář

Zamyšlení nad nejednotností rozhodovací praxe Ústavního soudu ve věci problematiky nabytí nemovitosti od nevlastníka

Ústavní soud se již mnohokrát zabýval posouzením otázky nabytí nemovitosti od nevlastníka a jeho rozhodovací praxe se v této věci postupně vyvíjela především v souvislosti s ochranou dobré víry nabyvatele.

Přincip ochrany dobré víry nového nabyvatele přitom působí proti zásadě, že nikdo nemůže na druhého převést více práv, než sám má, a proti principu ochrany vlastnického práva původního vlastníka. Od upřednostňování ochrany vlastnického práva původního vlastníka, kdy měl Ústavní soud za to, že nemovitost od nevlastníka nabyt nelze, resp., že dobrá víra nabyvatele by měla význam pouze v souvislosti s vydržením [1], se názor Ústavního soudu významně posunul směrem k rozšíření ochrany nabyvatelů vlastnického práva od nevlastníka, pokud tito jednali v dobré víře.

Již je to více než rok, kdy Ústavní soud vydal poměrně zásadní nález, sp. zn. II. ÚS 165/11 ze dne 11. 5. 2011, ve kterém se otázkou dobré víry při nabytí nemovitosti od nevlastníka podrobně zabýval. Ústavní soud mimo jiné navázal na nález sp. zn. I. ÚS 143/07, který byl kritizován ze strany Nejvyššího soudu [2], a dospěl k závěru, že i v případě absolutní neplatnosti původní smlouvy o převodu nemovitosti, je třeba poskytnout ochranu nabyvateli, který v dobré

více jako další v pořadí nabytí i přes absolutní neplatnost původní smlouvy nemovitost od nevlastníka. Ústavní soud taktéž uvedl, že „osobě, která učinila určitý právní úkon s důvěrou v určitý, jí druhou stranou prezentovaný skutkový stav, navíc potvrzený údaji z veřejné, státem vedené evidence, musí být v materiálním právním státě poskytována ochrana.“

Avšak i uvedené rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 165/11 podrobil Nejvyšší soud

značné kritice [3]. Nejvyšší soud zejména postrádal v nálezu Ústavního soudu nosné důvody a podrobnou argumentaci vyvracející jeho názor, že v případě absolutní neplatnosti původní smlouvy o převodu nemovitosti se další nabyvatel nestane vlastníkem nemovitosti pouze na základě toho, že při uzavření převodní smlouvy jednal v dobré víře v zápis do katastru nemovitostí. Nejvyšší soud např. vylíčil Ústavnímu soudu, že zcela ponechal stranou institut vydržení, přičemž akceptace

názoru Ústavního soudu by institut vydržení učinila fakticky obsolentní.

Odhlédneme-li od opačného názoru Nejvyššího soudu, dalo by se předpokládat, že Ústavní soud se bude držet závěrů vyslovených ve svém shora uvedeném nálezu. Jak se však ukazuje, otázka nabytí nemovitosti od nevládníka stále nemá v judikatuře Ústavního soudu jasné řešení. Dne 13. 8. 2012 totiž vydal první senát Ústavního soudu dvě protichůdná rozhodnutí (usnesení a nálezy) týkající se problematiky nabytí nemovitosti od nevládníka.

Prvním z těchto rozhodnutí je usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2012, sp. zn. I. ÚS 2016/10. V daném případě obecné soudy konstatovaly, že původní smlouva o převodu nemovitosti byla pro rozpor se zákonem absolutně neplatná. Další nabyvatel však jednal v důvěře v zápis v katastru nemovitosti. Ústavní soud jednak zmínil zásadu, že nikdo nemůže na druhého převést více práv, než sám má, a pokud jde o princip dobré víry, odkázal na „pracovaná a přesvědčivá odůvodnění rozhodnutí obecných soudů a Nejvyššího soudu především.“ Soud prvního stupně přitom uvedl, že okolnost, zda byl nabyvatel v dobré víře, je v daném případě nerozhodná. Odvolací soud pak uvedl, že nabyvatel nemohl být v dobré víře, jelikož mu nic nebránilo v tom nahlédnout do původní převodní smlouvy založené ve sbírce listin v katastru nemovitostí a zjistit tak, že je neplatná. Nejvyšší soud však otázce dobré víry ve svém rozhodnutí (sp. zn. 29 Cdo 1322/2009) uvedl toliko následující: „Námítka, že se soudy nezabývaly otázkou ochrany dobré víry dovolatelky, která nabyla nemovitosti od třetí osoby v dobré víře, není pro posouzení věci významná. I kdyby totiž žalobkyně v dobré víře jednala, nebyla by tato skutečnost dostačující pro závěr, že se vlastníci nemovitosti stala (srov. rozsudek velkého senátu Nejvyššího soudu ze dne 9. prosince 2009, sp. zn. 31 Odo 1424/2006).“ Je tedy zřejmé, že Nejvyšší soud se posouzením dobré víry vůbec nezabýval, jelikož vycházel ze svého názoru vysloveného v rozsudku sp. zn. 31 Odo 1424/2006, podle kterého se v případě absolutní neplatnosti původní smlouvy nestává další nabyvatel nemovitosti jejím vlastníkem jen na základě toho, že při uzavření další smlouvy jednal v dobré víře v zápisu do katastru nemovitosti. Ústavní soud, který ve svém nálezu sp. zn. II. ÚS 165/11 zdůrazňoval povinnost obecných soudů pečlivě zkoumat dobrou víru dalšího nabyvatele a zhodnotit její naplnění, měl bez bližšího vysvětlení odůvodnění Nejvyššího soudu za postačující, přestože toto odůvodnění se odchyluje od současně uplatňovaného názoru Ústavního soudu. Rozhodnutí Ústavního soudu tak vybočuje z dosavadní rozhodovací praxe a bylo by možné se domnívat, že

Ústavní soud do značné míry korigoval svůj předchozí právní názor prolamující zásadu „nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet“.

Druhým rozhodnutím z téhož dne je pak nálezy téhož senátu Ústavního soudu, sp. zn. I. ÚS 3061/11. Předmětem sporu byla opět absolutní neplatnost první kupní smlouvy. V tomto nálezu se Ústavní soud naopak (aniž by toto odchýlení blíže zdůvodnil) přiklonil k názoru upřednostňujícímu ochranu dobré víry. V nálezu Ústavní soud uvedl, že: „Podle citovaného nálezu Ústavního soudu (I. ÚS 143/07 pozn. autora) lze proto závěry plynoucí z judikatury Ústavního soudu týkající se odstoupení od smlouvy „vztáhnout i na případ, kdy první kupní smlouva nebo jiný nabývací titul byla zrušena z jiného důvodu než odstoupením.“ Tímto jiným důvodem zrušení kupní smlouvy byla přitom její absolutní neplatnost dle ustanovení § 39 o. z. Ústavní soud uzavřel, že pokud se za dané situace obecné soudy otázkou dobré víry stěžovatele nezabývaly, porušily ve vztahu k němu čl. 11 Listiny, neboť nerespektovaly závěr, že vztah mezi smluvními stranami nemůže mít vliv na řádně nabyté vlastnické právo třetích osob. Z tohoto nálezu plyne široká ochrana dobré víry nabyvatele, jež musí být vždy pečlivě zkoumána vzhledem k individuálním okolnostem daného případu.“

V této souvislosti si dovoluujeme se pozastavit nad právním závěrem Ústavního soudu, že absolutní neplatnost kupní smlouvy může být tzv. „důvodem pro následné zrušení kupní smlouvy“. Ústavní soud tímto pravděpodobně navazuje na svůj názor uvedený v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 143/07, podle kterého rozhodnutí obecných soudů, jež posuzovaly absolutní neplatnost smluv, mají obdobné právní důsledky jako odstoupení od smlouvy (tedy de facto zruší smlouvu). Domníváme se, že rozdíly mezi následným zrušením platně uzavřené kupní smlouvy (např. z důvodu odstoupení) a počáteční neplatnosti uzavřené kupní smlouvy (např. pro rozpor s ust. § 39 OZ) jsou však nepochybné. Ačkoli rozhodnutí soudu, kterým je vyslovena neplatnost kupní smlouvy, může mít pro účastníky smlouvy podobné praktické dopady, jako odstoupení od smlouvy, nelze odhlédnout od skutečnosti, že soudní rozhodnutí je toliko deklaratorní povahy, kdežto odstoupení od smlouvy má povahu konstitutivní (ruší smlouvu). Bohužel s těmito otázkami se Ústavní soud ve svých rozhodnutích nijak nevypořádává.

Aniž bychom se v této věci chtěli věcně přiklánět ke správnosti právního závěru Nejvyššího soudu či Ústavního soudu, je třeba souhlasit s Nejvyšším soudem v kritice nedostatečného odůvodnění Ústavního soudu [5]. Ačkoli Ústavní soud sám nezřídka vytká

Nejvyššímu soudu nedostatečné odůvodnění a nesdělnost [6], sám je v této důležité právní problematice skoupý na podrobnější argumentaci a zůstává toliko u odkazů a parafrází svých předchozích rozhodnutí.

Domníváme se, že by za účelem právní jistoty účastníků smluvních vztahů, jakož i předvídatelnosti a jednotnosti soudních rozhodnutí bylo žádoucí, aby Ústavní soud v další rozhodovací praxi zaujal stanovisko (ať již při rozhodování v senátu či v plénu), ve kterém by vyčerpávajícím způsobem odůvodnil svůj právní závěr (bez ohledu na to, ke kterému dospěje), a rovněž se podrobně vypořádal s protiargumenty Nejvyššího soudu či další odborné veřejnosti. ●

Mgr. Josef Vacek, advokát
Mgr. Daniela Mašková, advokátní koncipientka
TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
advokátní kancelář, s.r.o.

Poznámky

- [1] Nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 8. 2006, sp. zn. II. ÚS 349/03
- [2] Rozsudek velkého senátu Nejvyššího soudu ze dne 9. 12. 2009, sp. zn. 31 Odo 1424/2006
- [3] Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 6. 2011, sp. zn. 30 Cdo 2010/2011
- [4] Nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 5. 2011, sp. zn. II. ÚS 165/11, nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2012, sp. zn. I. ÚS 3061/11
- [5] Např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 9. 2012, sp. zn. 30 Cdo 1587/2011
- [6] Např. nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 5. 2011, sp. zn. II. ÚS 165/11

Běh lhůty pro přihlášení pohledávek zahraničním věřitelům z Evropské unie

Nejvyšší soud ČR zveřejnil dne 26. července 2012 v insolvenčním rejstříku pod sp. zn. 29 NSČR 13/2010-P48-17 usnesení, ve kterém jasně vymezil obsah pojmu „známý věřitel“, který je užíván v ustanovení § 430 insolvenčního zákona a v ustanovení čl. 40 nařízení Rady 1346/2000.

Vymezení pojmu „známý věřitel“ je klíčové pro určení okamžiku, od kdy plyne zahraničním věřitelům lhůta pro přihlašování pohledávek, neboť lhůty pro přihlášení pohledávek známého věřitele běží až od okamžiku, kdy mu bude zvláště doručeno vyrozumění s výzvou k podávání přihlášek.

Nejvyšší soud ČR vymezil pojem „známého věřitele“ jako věřitele, o kterém by se insolvenční soud, případně předběžný správce nebo (od rozhodnutí o úpadku) insolvenční správce dlužníka, dozvěděl při obvyklém chodu věci z listin, jež je dlužník povinen předložit insolvenčnímu soudu nebo z řádně vedeného účetnictví dlužníka anebo z jiných dlužníkem řádně vedených záznamů o stavu jeho majetku a závazků (včetně korespondence).

Nejvyšší soud ČR učinil tento závěr v případě zahraničního věřitele se sídlem ve Spolkové republice Německo, který nebyl řádně označen

v účetnictví dlužníka a který se o insolvenčním řízení dozvěděl se značným zpožděním, po déle jak jednom roce.

Soud prvního stupně přihlášku pohledávek odmítl jako opožděnou s odůvodněním, že věřitel měl být o zahájení insolvenčního řízení i o vydání rozhodnutí o úpadku informován, ovšem pouze za předpokladu, že by v době zahájení insolvenčního řízení soud věděl, že věřitel je skutečně známým věřitelem.

Odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil a k doplnění argumentace soudu prvního stupně uvedl, že rozhodnutí obsahující vyrozumění o zahájení insolvenčního řízení může insolvenční soud vydat jen v případě, že existence známého věřitele s obvyklým místem pobytu, bydlištěm nebo sídlem v některém z členských států Evropské unie s výjimkou Dánska vyjde v řízení najevo nejpozději do vydání rozhodnutí o úpadku dlužníka, a vyrozumění o vydání rozhodnutí o úpadku lze vydat jen v případě, že existence takového známého věřitele vyjde najevo nejpozději do doby, než uplyne lhůta pro podávání přihlášek pohledávek stanovená rozhodnutím o úpadku.

Nejvyšší soud ČR jako soud dovolací usnesení soudu prvního stupně i soudu odvolacího zrušil, neboť dospěl k závěru, že právní posouzení věci není správné. Dovolací soud odmítl právní názor soudů obou stupňů, které vyzvovaly z pochybení dlužníka negativní důsledky pro zahraničního věřitele, a uvedl přitom, že je v rozporu se zásadou spravedlivého insolvenčního řízení založit odmítnutí přihlášky věřitele jako opožděné na porušení základní povinnosti dlužníka, jež je právě ve vztahu k zahraničním věřitelům zárukou, že i jim budou poskytnuty rovné možnosti, neboť s nimi bude zacházeno jako se známými věřiteli dlužníka.

Dovolací soud dále souhlasně s dovolatelem uvedl, že ustanovení čl. 40 nařízení Rady 1346/2000 neslouží pouze k účelu překoná-

ní přirozené jazykové bariéry, ale jde rovněž o úpravu mající za cíl usnadnit známému věřiteli uplatnění jeho pohledávky v insolvenčním řízení a též překonání bariér daných tím, že na rozdíl od věřitele tuzemského (zpravidla) není obeznámen s procesními pravidly platnými pro insolvenční řízení státu, ve kterém bylo zahájeno insolvenční řízení.

Dovolací soud dále odůvodnil své rozhodnutí tak, že dlužník, který nevede řádné záznamy o stavu svého majetku a o svých závazcích nebo který nesplní řádně a včas povinnost předložit soudu seznam závazků, nemá právo spoléhat se na to, že věřitel tak přijde v důsledku dlužníkovy nedbalosti o možnost přihlásit svou pohledávku do insolvenčního řízení.

Nicméně dovolací soud vymezil pojem známého věřitele i negativně, když za „známého věřitele“ nepovažuje takového věřitele dlužníka, o kterém do uplynutí propadné lhůty určené v rozhodnutí o úpadku k podávání přihlášek do insolvenčního řízení nevyjde v insolvenčním řízení ničeho najevo, a to ani z dlužníkem řádně vedeného účetnictví nebo jiných záznamů o majetku a závazcích dlužníka, ani jinak. Vyjdou-li takové skutečnosti najevo později, není insolvenční správce ani insolvenční soud zbaven povinnosti postupovat ohledně takového věřitele ve smyslu ustanovení § 430 insolvenčního zákona, respektive ustanovení článku 40 nařízení (plnit vůči němu informační povinnost), zmeškaná lhůta k podání přihlášky se však takovému věřiteli nevrací. ●

JUDr. Jiří Voda, LL.M., advokát
Giese & Partner, v.o.s.

GIESE & PARTNER

Exekutorský úřad Přerov

**NEVÍTE SI RADY S DLUŽNÍKY?
OBRAŤTE SE NA NÁS!**

Komenského 38 | 750 02 Přerov

Tel.: 581 216 030 | Fax: 581 738 020

E-mail: urad@exekuce.cz

www.exekuce.cz

Odmítnutí insolvenčního návrhu – jak tomu zabránit?

K odmítnutí klasické žaloby soudem dochází spíše výjimečně, což však nelze říci o odmítání insolvenčních návrhů. Nahlédnutím do insolvenčního rejstříku lze zjistit, že každý pracovní den soudy odmítnou v průměru 20 insolvenčních návrhů, což je 100 návrhů za týden, 400 za měsíc, tedy přibližně 5 000 ročně.

Když podá nekvalifikovaný insolvenční návrh fyzická osoba, která se nachází v tak žalostné ekonomické situaci, že si nemůže dovolit najmout specialistu, lze to pochopit. Pokud je však navrhovatelem firma a návrh připraví právník, lze omluvit odmítnutí insolvenčního návrhu pro jeho vady jen stěží. Takových insolvenčních návrhů je ale bohužel více než dost.

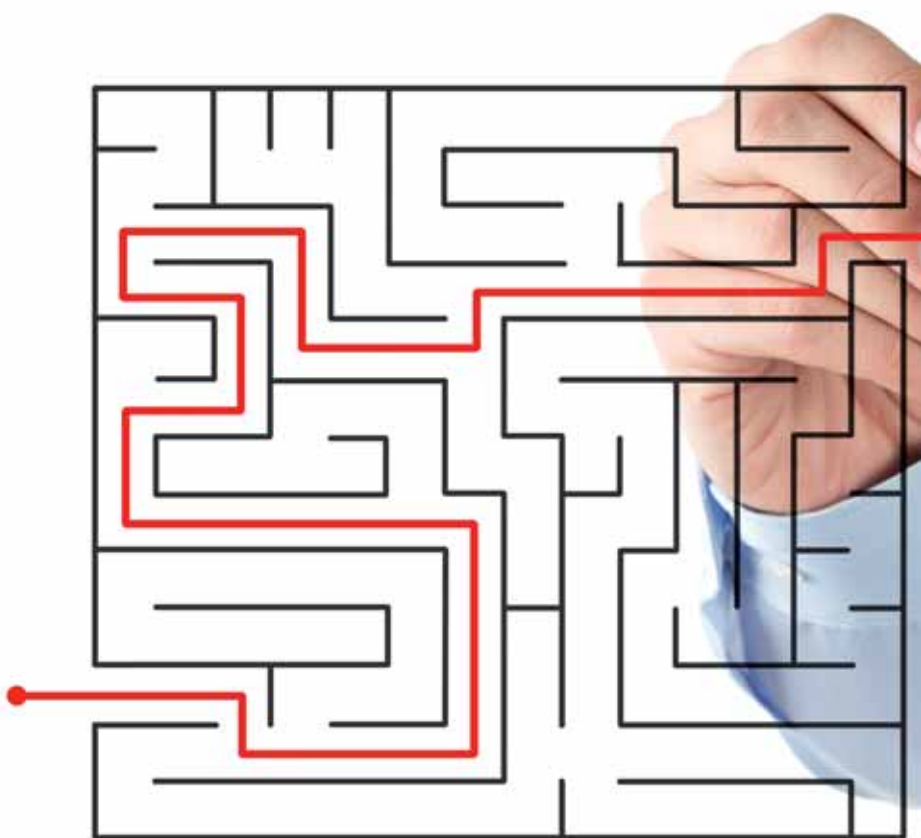
Odmítnutí insolvenčního návrhu je přitom procesní rozhodnutí soudu, které je vydáno jen z důvodu formálních vad.[1] Řízení o podaném insolvenčním návrhu skončí bez toho, aby byl věcně projednán.

Zákon stanoví obligatorně náležitosti insolvenčního návrhu a podává velmi podrobný „návod“, jak by měl insolvenční návrh vypadat.[2] Přesto někteří navrhovatelé nepřistupují k sepsání insolvenčního návrhu s takovou vážností, jakou si zaslouží a sami se neuváženě vystavují riziku náhrady škody, způsobené odmítnutým insolvenčním návrhem. Každý insolvenční

návrh omezuje dlužníka.[3] Zákonná omezení mohou poškodit nejen dlužníka ale i třetí osoby (obchodní partnery dlužníka). Snad jen krátká lhůta pro odmítnutí insolvenčního návrhu soudem alespoň částečně toto riziko eliminuje.[4] Odpovědnost za škodu nebo jinou újmu v každém případě nese insolvenční navrhovatel, který inicioval podání odmítnutého insolvenčního návrhu, pokud dlužníku nebo věřiteli vznikla

škoda zahájením insolvenčního řízení nebo opatřeními přijatými v jeho průběhu.[5]

Insolvenční návrh je zvláštním druhem žaloby, jak ji známe z obecné úpravy dle občanského soudního řádu. Insolvenční zákon má sice přednost před obecnými ustanoveními občanského soudního řádu, ale náležitosti žaloby a insolvenčního návrhu jsou podobné. Obě po-

dání musí být úplná, určitá a srozumitelná. Na rozdíl od klasické žaloby se však u insolvenčního návrhu nevyžaduje petit, resp. jeho absence nemůže vést k odmítnutí insolvenčního návrhu za předpokladu, že návrh obsahuje všechny zákonom požadované náležitosti.[6]

Odmítnout insolvenční návrh z důvodu, že neobsahuje obligatorní náležitosti nebo je

neurčitý anebo nesrozumitelný, je pro soud nejjednodušší způsob vyřízení věci. Zvláště za situace, kdy soud není povinen vyzvat navrhovatele k odstranění vad návrhu a musí rozhodnout o podaném návrhu do sedmi dnů od jeho podání (nelze užít § 43 občanského soudního řádu). V insolvenčním řízení vyzývá soud navrhovatele k odstranění vad insolvenčního návrhu jen tehdy, když nejsou k insolvenční

mu návrhu připojeny zákonem požadované přílohy nebo neobsahují-li tyto přílohy stanovené náležitosti.[7] Po uplynutí sedmidenní lhůty (u navrhovatelů podnikatelů může být lhůta delší) ale i zde soud návrh odmítne, nebude-li řádně doplněn. Pro úplnost je třeba uvést, že soudní judikatura se v této souvislosti ustálila na závěru, že insolvenční navrhovatel může odstranit vady insolvenčního návrhu jen do doby, než soud návrh odmítne. [8] Je-li insolvenční návrh odmítnut a navrhovatel podá odvolání, ve kterém zhojí vady, pro které byl insolvenční návrh odmítnut, nemůže již odvolací soud odvolání vyhovět.

Z rozhodovací soudní praxe vyšších soudů také plyne, že insolvenční návrh, který neobsahuje všechny náležitosti (například bude chybět identifikační číslo dlužníka právnické osoby), ještě nemusí být soudem odmítnut, neboť judikatura přepjatý formalismus zapovídá.[9] Praxe prvoinstančních soudů ale mnohdy vybočuje z judikatury vyšších soudů a je značně formalistická. To lze přičítat velkému objemu insolvenční agendy, sledováním počtu věcí, vyřizovaných soudy a rychlosti, s jakou lze věc skončit odmítnutím insolvenčního návrhu. Rozhodně však bude odmítnut insolvenční návrh, který trpí takovými nedostatky a absencí základních náležitostí, pro které nelze pokračovat v řízení. Nejčastější důvody odmítnutí insolvenčního návrhu jsou uvedeny dále.

Úpadek dlužníka není osvědčen

Navrhovatelé podceňují v insolvenčních návrzích osvědčování dlužníkovra úpadku nebo hrozícího úpadku dle § 3 insolvenčního zákona. Tvzení navrhovatele osvědčující úpadek či hrozící úpadek dlužníka musí být konkrétní a musí být uvedena přímo v insolvenčním návrhu, neboť přílohy a listiny nejsou součástí insolvenčního návrhu. Aby mohly být právně významné skutečnosti předmětem osvědčení či dokazování, musí tu být úplná a dostatečně konkrétní skutková tvrzení o skutečnostech, jež naplňují všechny znaky konkrétního skutkové podstaty úpadku (úpadek má více forem).

Dlužník má oproti věřiteli výhodu v tom, že má dostatek informací k tomu, aby svůj úpadek v insolvenčním návrhu popsal. Věřitelé často takovými informacemi nedisponují, přitom nesou břemeno tvrzení a břemeno důkazní ohledně všech skutečností rozhodných pro závěr, že byl osvědčen dlužníkuv úpadek. Má-li přitom jít o úpadek ve formě platební neschopnosti, musí navrhující věřitel vedle tvrzení vlastní splatné pohledávky proti dlužníkovi uvést v návrhu nejen konkrétní tvrzení o mno-

hosti věřitelů dlužníka a o tom, že dlužník své splatné závazky nehradí po zákonem stanovenou dobu po lhůtě splatnosti, nýbrž i tvrzení, z nichž plyne, že dlužník po tuto dobu není schopen úhrady svých splatných závazků. Nestačí pouhá neochota platit (kupř. z důvodu vad dodané díla). Insolvenční řízení není řízení vymáhací, proto jen obecná tvrzení v insolvenčním návrhu, že je dlužník v úpadku, je předlužen nebo není schopen plnit své splatné závazky, samo o sobě neobstojí.[10] Nستاčí ani pouhé (časté) tvrzení, že dlužník nezaplatil pohledávku věřiteli, a proto se nachází v platební neschopnosti. Věřitel nese následky svého rozhodnutí podat insolvenční návrh proti dlužníkovi, o jehož věřitelích a majetku nemá dostatečné informace.[11] Soud jej může zavázat k náhradě škody, kterou způsobí dlužníkovi anebo jiné osobě podáním vadného insolvenčního návrhu.[12]

V insolvenčním návrhu je třeba nejen tvrdit konkrétní okolnosti každého jednotlivého případu, ale navrhovatel k nim musí soudu nabídnout konkrétní důkazy. Výsledek dokazování dlužníkovra úpadku sice není závislý jen na důkazech navržených v insolvenčním návrhu a insolvenční soud musí ve smyslu ustanovení § 86 insolvenčního zákona provést i jiné důkazy potřebné k osvědčení dlužníkovra úpadku, než byly účastníky navrhovány. Otázkou ale je, zda je rozumné na to spoléhat. Uvedená povinnost soudu v každém případě platí jen tehdy, když insolvenční návrh nemá žádné vady a je projednatelný. V opačném případě nesmí insolvenční soud činit žádné další úkony a je povinen neprodleně insolvenční návrh odmítnout.

Insolvenční návrh nedovoleně odkazuje na přílohy

Z ustálené judikatury vyplývá, že povinnost vylíčit v insolvenčním návrhu rozhodující skutečnosti osvědčující úpadek dlužníka není splněna tím, že insolvenční navrhovatel ohledně těchto skutečností odkáže na listinný důkaz, který k návrhu připojil jako přílohu.[13] Tyto skutečnosti musí navrhovatel konkrétně rozepsat přímo v insolvenčním návrhu v rámci popisu rozhodujících skutečností. K listinám připojeným k insolvenčnímu návrhu lze přihlídnout jen v případě, že se jedná o řádný seznam majetku a závazků připojený k insolvenčnímu návrhu, na který navrhovatel v insolvenčním návrhu odkázal.[14]

Chybí přihláška pohledávky nebo je vadná

Jde-li o návrh podaný věřitelem, musí navrhovatel navíc (na rozdíl od situace, kdy podává

insolvenční návrh sám dlužník) řádně vylíčit skutečnosti, ze kterých vyplývá jeho oprávnění podat návrh, tj. skutečnosti svědčící o tom, že má proti dlužníku splatnou pohledávku.[15] Kdo nemá proti dlužníkovi splatnou pohledávku, není oprávněn (aktivně legitimován) k podání věřitelského insolvenčního návrhu. Doložení aktivní legitimace navrhujícího věřitele je základním předpokladem věcného projednání insolvenčního návrhu. Věřitel proto musí připojit k insolvenčnímu návrhu řádnou přihlášku své pohledávky, která má všechny zákonné náležitosti a je učiněna v zákonem předepsané formulářové podobě, jinak soud jeho návrh odmítne.[16]

Insolvenční návrh a návrh na povolení oddlužení

Zvláštní případ představuje insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení. Insolvenční návrh a návrh na povolení oddlužení lze podat v jedné listině. Jedná se však o dva návrhy, které soudy posuzují samostatně. Listina musí v prvé řadě splňovat náležitosti samotného insolvenčního návrhu,[17] zejména musí obsahovat vylíčení rozhodujících skutečností osvědčujících dlužníkům úpadek nebo hrozící úpadek. Pokud není v návrhu osvědčen dlužníkům úpadek, soud se již nezabývá návrhem na povolení oddlužení a celý návrh odmítne. Teprve je-li insolvenční návrh bezvadný, soud přistoupí k posouzení návrhu na povolení oddlužení. Když je vadný jen návrh na povolení oddlužení, vyzve soud dlužníka k opravě nebo doplnění návrhu a sta-

noví k tomu maximální lhůtu sedmi dní.[18] Neodstraní-li dlužník v této lhůtě vady návrhu na povolení oddlužení, soud návrh nejen odmítne, ale následně prohlásí na majetek dlužníka konkurs.[19]

Zhojení vad insolvenčního návrhu dalším insolvenčním návrhem

Zajímavou situaci řešil Nejvyšší soud, když posuzoval případ, kdy bylo podáno více insolvenčních návrhů na téhož dlužníka, které byly samy o sobě vadné, ale v souhrnu poskytovaly dostatečný podklad pro rozhodnutí o úpadku dlužníka. Nejvyšší soud ve svém usnesení sp. zn. 29 NSČR 20/2012 ze dne 28. března 2012 konstatoval, že od okamžiku, od kterého se další insolvenční návrh považuje za přistoupení k řízení o původním insolvenčním návrhu a od kterého se osoba, která další insolvenční návrh podala, považuje za dalšího insolvenčního navrhovatele,[20] se na původní insolvenční návrh a na přistoupení k řízení pohlíží stejně, jako kdyby šlo o podání učiněná společně původním insolvenčním navrhovatelem i dalším insolvenčním navrhovatelem. Nejvyšší soud vytkl prvoinstančnímu soudu stejně jako soudu odvolacímu, že posuzovaly první insolvenční návrh i následný druhý insolvenční návrh stejného dlužníka samostatně a pro jejich vady oba tyto návrhy odmítly. Posuzované insolvenční návrhy sice obsahovaly vady, pro které by mohly být samostatně odmítnuty, nicméně posouzením obou těchto návrhů v jejich souhrnu došlo ke zhojení vad jednotlivých návrhů.

Tento závěr je v praxi dobře využitelný zejména pro další věřitele, kteří mají více informací než věřitel, který podal insolvenční návrh. Ti mohou urychlit řízení a zhojit vady původního insolvenčního návrhu tím, že přistoupí do řízení jako další navrhovatelé a doplní chybějící informace a podklady, což zabrání odmítnutí insolvenčního návrhu a umožní soudu rozhodnout o úpadku dlužníka.

Závěr

Počet odmítaných insolvenčních návrhů svědčí o jejich nízké kvalitě. Lze očekávat, že v praxi bude stále více uplatňováno právo na náhradu škody nebo jiné újmy, způsobené odmítnutým insolvenčním návrhem.[21] K tomu zřejmě přispěje i tzv. protiškanozní novela insolvenčního zákona, která právě nabývá účinnosti a která umožní soudům nejen odmítat vadné insolvenční návrhy a ukládat navrhovatelům pořádkové pokuty do výše 50 tisíc korun ale vytváří i efektivní nástroje k zajištění prostředků na náhradu škody, způsobené nedůvodnými insolvenčními návrhy.[22] Odmítnutí insolvenčního návrhu a vzniku škody, která s tím může být spojena, zabrání jedině kvalifikovaný sepis insolvenčního návrhu, podložený důkladnou znalostí soudní praxe. ●

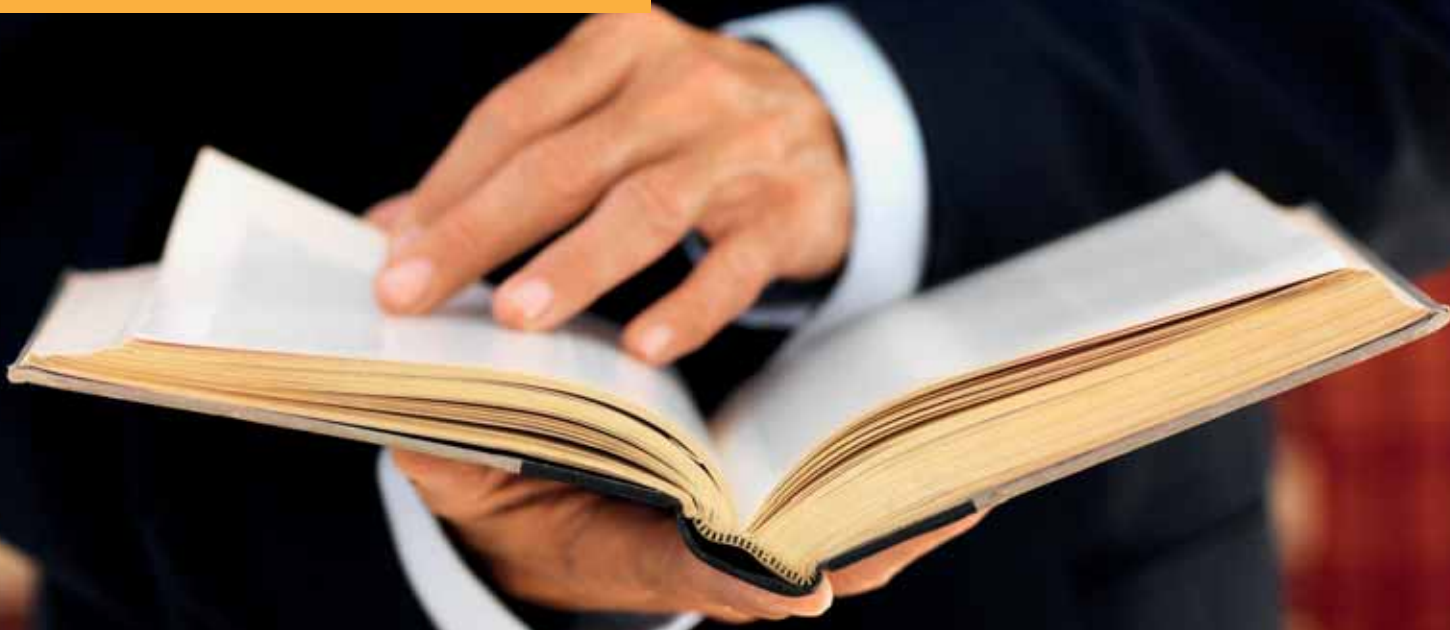
Mgr. Hana Himmatová
advokátka a insolvenční správkyně
Žižlavský a partneři, advokátní kancelář

Poznámky

- [1] § 128 a násl. InsZ
  - [2] § 103 a násl. InsZ
  - [3] Viz účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, vymezené zejména v § 109 až § 111 InsZ
  - [4] Tato lhůta stanovená v § 128 InsZ je lhůtou pořádkovou a jejím nedodržením může být založena odpovědnost státu za škodu způsobenou případným prodloužením s vydáním rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci (nesprávný úřední postup). K tomu lze srovnat kupř. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 5. 2010, sp. zn. KSPL 27 INS 1784/2009, 29 NSČR 22/2009
  - [5] § 147 InsZ
  - [6] Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. MSPH 79 INS 4386/2008, 2 VSPH 274/2008-A ze dne 27. 11. 2008
  - [7] § 128 odst. 2 InsZ
  - [8] Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. KSBR 31 INS 1583/2008, 29 NSČR 7/2008-A-16 ze dne 26. 2. 2009
  - [9] Usnesení Nejvyššího soudu, sp. zn. 29 NSČR 23/2010-A-18 ze dne 22. 9. 2011
  - [10] Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. KSPL 27 INS 1784/2009, 29 NSČR 22/2009 ze dne 20. 5. 2010
  - [11] Usnesení Vrchního soudu v Praze, č. j. KSPL 27 INS 7385/2011, 2 VSPH 912/2011 – A – 10 ze dne 7. 9. 2011
  - [12] Toto riziko zvyšuje tzv. protiškanozní novela insolvenčního zákona, kterou již přijala poslanecká sněmovna.
  - [13] Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. KSBR 31 INS 158/2008, 29 NSČR 7/2008 ze dne 26. 2. 2009
  - [14] Usnesení Nejvyššího soudu ČR č. j. 29 NSČR 7/2008-A-16 ze dne 26. 2. 2009, usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 1 VSPH 342/2010-A-56 ze dne 11. 5. 2010
  - [15] § 105 InsZ
  - [16] Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. KSUL 43 INS 384/2008, 1 VSPH 7/2008-A ze dne 31. 3. 2008
  - [17] podle ustanovení § 103 InsZ
  - [18] § 393 odst. 3 InsZ
  - [19] § 396 odst. 1 InsZ
  - [20] § 107 odst. 1 InsZ
  - [21] § 147 InsZ
  - [22] Zatím vedeno jako tisk PSP 604/0
- Autorka je advokátkou ve společnosti Žižlavský a partneři, advokátní kancelář a insolvenční správkyní. Je členkou odborné sekce České advokátní komory pro insolvenční právo a členkou komise Ministerstva spravedlnosti České republiky pro zkoušky insolvenčních správců.

Společnost **MT Legal s.r.o.**, advokátní kancelář poskytuje komplexní právní a poradenské služby pro veřejný a soukromý sektor v rámci celé České republiky, a to prostřednictvím svých více jak 20 právních specialistů.

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

- **PRAHA**
Karolíny Světlé 25, 110 00 Praha 1
tel.: +420 222 866 555
- **BRNO**
Jakubská 121/1, 602 00 Brno 2
tel.: +420 542 210 351
- **OSTRAVA**
Bukovanského 30, 710 00 Ostrava
tel.: +420 596 629 503

■ email: info@mt-legal.com
■ www.mt-legal.com

NABÍZENÉ SLUŽBY

- komplexní právní poradenství
- poradenství dodavatelům a zadavatelům veřejných zakázek
- kontrola nabídek dodavatelů, administrace zadávacích a koncesních řízení
- zpracování právních rozborů a analýz
- zastupování v soudních, správních a arbitrážních řízeních
- přednášková činnost, metodická podpora

HLAVNÍ SPECIALIZACE

- právo veřejného investování (veřejné zakázky, koncese, projekty PPP, veřejná podpora, strukturální fondy EU)
- právo EU
- právo duševního vlastnictví, právo ICT
- energetické právo
- zdravotnické právo
- vodní a lesnické právo
- právo obchodní, občanské, správní, pracovní
- arbitráže a investiční spory

PPS
advokáti

Hradec Králové | Praha | Vysoké Mýto | Rychnov nad Kněžnou | Kolín

- Obchodní závazkové vztahy, e-commerce, obchodní právo mezinárodní
- Zakládání a přeměny obchodních společností, koncernové právo, fúze a akvizice, Due Diligence
- Právo ochrany obchodní firmy, hospodářská soutěž, ochrana proti nekalé soutěži
- Právo veřejných zakázek, koncesí a veřejných podpor
- Živnostenské právo
- Mediální právo, reklama
- Likvidace a restrukturalizace, insolvenční právo
- Autorské právo, ochranné známky, ochrana osobností a osobních údajů
- Občanskoprávní závazkové vztahy
- Převody a správa nemovitostí, bytová problematika a developerské projekty
- Rodinné právo
- Právo ve zdravotnictví
- Stavební právo, právo životního prostředí a odpadového hospodářství
- Municpální právo, právo veřejné správy
- Evropské právo
- Právo správního a daňového řízení
- Trestní právo, přestupkové právo
- Vymáhání pohledávek
- Přednášková činnost a školení
- Činnost rozhodců

Advokátní kancelář Perthen, Perthenová, Švadlena a partneři s.r.o.

www.ppsadvokati.cz | pps@ppsadvokati.cz

Jsme členy mezinárodní asociace AEA
(The European Association of Attorneys)

www.aeuropea.com

Novela stavebního zákona

V letošním roce byla schválena a vydána ve sbírce zákonů pod č. 350/2012 Sb. velká novela stavebního zákona („Novela“). Novela má nabýt účinnosti 1. ledna 2013 a přináší změny prakticky všech institutů územního plánování a stavebního práva. Níže přinášíme stručný přehled těch nejvýznamnějších.

Vládní návrh Novelu z dílny Ministerstva pro místní rozvoj („ministerstvo“) byl do Poslanecké sněmovny předložen v lednu 2012. Jednalo se o první zásadní návrh změny dosavadního zákona od roku 2007, kdy nabyl nový stavební zákon účinnosti. Ze strany ministerstva šlo však již o druhý pokus, neboť poprvé, v roce 2009, skončil návrh po pádu vlády Miroslava Topolánka v připomínkovém řízení.

Ministerstvo si kladlo za cíl především napravit stávající nejasnosti a legislativní chyby v zákoně, které se projevily v rámci aplikační praxe, avšak jeho návrh přinesl i zásadní koncepční změny. Novela deklaruje liberalizaci některých postupů a institutů jak v územním řízení, tak v povolování provedení stavby. Bohužel, jak bude níže ukázáno, skutečný účinek některých navržených změn bude spíše opačný.

Územní plánování

Novela v oblasti územního plánování odstraňuje některé problémy, s nimiž se aplikační praxe dosud potýkala. Výslovně je stanoveno, že se souhlasem nadřízeného orgánu územního plánování může územně plánovací dokumentace obsahovat i regulaci, která by jinak systémově náležela nadřazené dokumentaci (takto tedy může územní plán zahrnout i plochy či koridory nadmístního významu, které nejsou upraveny v zásadách územního rozvoje a zásady územního rozvoje mohou zahrnout i záměry republikového významu, které nejsou převzaty z politiky územního rozvoje).

Zcela nově Novela upravuje institut tzv. dohody o parcelaci, která bude vyžadována již v územním plánu jako podmínka pro realizaci záměrů v určitém území. V dohodě o parcelaci musí dotčení vlastníci pozemků a staveb vyjádřit souhlas se záměrem v území a dohodnout

Novela zrušuje fiktivní souhlas s provedením stavby (dosud platí, že pokud se úřad k ohlášení ve lhůtě 40 dnů nevyjádří, má se za to, že s ohlášenou stavbou souhlasí). Nahrazuje ji 30denní lhůta k vydání rozhodnutí, proti kterému se nelze odvolat. Platnost souhlasu byla prodloužena na dva roky, přičemž ve lhůtě jednoho roku jej lze přezkoumat nadřízeným orgánem, avšak po uplynutí 15 měsíců již nelze vydat v tomto přezkumném řízení rozhodnutí. Stanovení těchto lhůt je ve prospěch investorů a jejich právní jistoty, neboť doposud bylo možné souhlas s provedením ohlášené stavby zrušit v přezkumném řízení bez omezení lhůtami.

Na nedostatky dosavadní úpravy pak Novela reaguje automatickým „překlopením“ neúspěšného ohlášení do stavebního řízení, a to usnesením úřadu, proti kterému není odvolání přípustné. To prakticky znamená návrat k právní úpravě dle stavebního zákona z roku 1976. Zatímco tedy podle stávající úpravy musí investor po zákazu provedení ohlášené stavby podat žádost o stavební povolení, nově původní ohlášení nahradí tuto žádost.

Veřejnoprávní smlouvy

Významné změny dopadají také na úpravu veřejnoprávních smluv podle stavebního zákona, kterými je možné nahradit územní rozhodnutí a stavební povolení. Nově bude možné uzavřít s úřadem jedinou smlouvu jak o umístění stavby, tak zároveň o jejím provedení, tj. nahradit jedinou veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí i stavební povolení. Další úpravy pak mají vést k vyjasnění některých otázek a nápravě současných nedostatků této alternativy povolovacích správních řízení.

Novela především přináší autonomní úpravu těchto veřejnoprávních smluv, která má přednost před obecnou úpravou podle správního řádu. Zákon nově specifikuje jednotlivé náležitosti veřejnoprávních smluv uzavíraných podle stavebního zákona. V případě umístění stavby musí být návrh smlouvy úřadu předkládán spolu s dokumentací totožnou jako pro žádost o územní rozhodnutí, situačním plánem, závaznými stanovisky nebo rozhodnutími dotčených orgánů a dokladem o právu provést stavbu na pozemku. Úřad následně posoudí návrh smlouvy v 30denní lhůtě a případně odmítnutí uzavřít smlouvu odůvodní. Veřejnost má být informována na úřední desce po dobu osmi dnů o předložení návrhu smlouvy úřadu a po dobu 15 dnů o nabytí účinnosti smlouvy.

Z hlediska právní jistoty je velmi důležité, že nově by měl stavební úřad na smlouvu vyzna-

čit nabytí účinnosti veřejnoprávní smlouvy, jejíž podmínkou má být předložení souhlasů všech osob, které by byly účastníky řízení. Mělo by se tak předcházet dnešní nejistotě investorů, neboť účinnost smlouvy je vázána na udělení souhlasu všech dotčených osob a dotčených orgánů, přičemž praktická ohraničenost této množiny je iluzorní. Za případnou škodu vzniklou v důsledku chybného vyznačení účinnosti smlouvy stavebním úřadem tak bude odpovídat stát.

Veřejnoprávní smlouva bude pozbývat účinnosti po dvou letech. Účinnost bude nově možné prodloužit, a to buď novou veřejnoprávní smlouvou, nebo rozhodnutím stavebního úřadu. Uzavřenou veřejnoprávní smlouvou bude možné přezkoumat do jednoho roku od její účinnosti, a to i bez návrhu, ale obdobně by muselo být rozhodnuto do 15 měsíců od účinnosti (opět posílení právní jistoty, dosud žádné časové omezení pro přezkum veřejnoprávních smluv nebylo stanoveno).

Certifikát autorizovaného inspektora

Povolování provedení stavby prostřednictvím soukromých odborníků již bylo v praxi ověřeno, avšak účelem Novely je zpřísnění dohledu stavebních úřadů nad tímto procesem. Nově budou certifikáty vydané autorizovaným inspektorem nejenom stavebnímu úřadu označovány, ale budou podléhat jeho přezkumu. Úřad bude moci proti oznámenému certifikátu podat výhrady, stejně jako dotčené orgány nebo osoby, jež by byly účastníky stavebního řízení; tyto úkony mohou být učiněny v 30denní lhůtě od vyvěšení oznámení o stavbě na úřední desce a mají odkladný účinek vůči certifikátu, tj. do pravomocného rozhodnutí o námitkách či výhradách nemůže být se stavbou započato. Inspektor by se mohl k námitkám a výhradám vyjádřit a o námitkách či výhradách bude rozhodováno procesem obdobným odvolacímu řízení správním orgánem nadřízeným stavebnímu úřadu.

Tento kvazi-odvolací úřad by pak certifikát přezkoumal a rozhodl, buď že oznámení o vydaném certifikátu nemá účinky (de facto zrušení oznámení certifikátu), nebo že námitky, resp. výhrady, se zamítají.

Pro zvýšení právní jistoty stavební úřad na požádání investora vyznačí na certifikátu datum vzniku oprávnění provést stavbu.

Narizení odstranění staveb

Pro zahájení dodatečného řízení o povolení stavby na návrh vlastníka nebo stavebníka

zavádí Novela zákonnou 30denní lhůtu od zahájení řízení o narizení odstranění stavby, po jejímž uplynutí je nutné očekávat nepříznivé výsledky tohoto řízení. K jejich zmírnění má pak sloužit povinnost upozornit na běh této lhůty v oznámení o zahájení řízení o odstranění.

Novela dále přináší zvláštní vymezení účastníků řízení o narizení odstranění stavby. Kromě standardních vlastníků pozemku a oprávněných z věcných práv k němu, pak je účastníkem povinný k odstranění stavby a vlastníci sousedních pozemků (vč. oprávněných z věcných práv), které by mohly být odstraňováním stavby přímo dotčeny.

Změna zákona o správních poplatcích

Jednou z významných změn, kterou přináší Novela, je také výrazné navýšení poplatků ve stavebním řízení. Zatímco do konce roku bude za vydání stavebního povolení pro rodinný dům stačit 300 Kč, po Novém roce to bude již 5 000 Kč. U staveb pro bydlení s více než třemi byty jde o navýšení z 1 000 Kč na 10 000 Kč, v případě změny stavby zaplatí investor namísto 300 Kč nově 1 000 Kč. ●

Mgr. Aleš Roztočil, LL.M.

Mgr. Lumír Swiech

Havel, Holásek & Partners s.r.o.
advokátní kancelář

Stanou se rozsudky listinnými důkazy?

Právní povaha rozsudků je v kontinentálních právních systémech dlouhodobě ustálena. Rozsudky typicky netvoří precedenční právo, byť v sobě nesou určitou sílu fakticity (mnohdy úměrnou postavení instance, která je vydala), a právně závazné jsou pouze pro znesvářené strany.

Přestože se účastníci řízení často ohání judikaturou a zásadou předvídatelnosti soudních rozhodnutí, soudy si cení ústavně zakotvené zásady nezávislosti a k závěrům svých kolegů v obdobných věcech se staví zdrženlivě. Rozsudky v jiných věcech zásadně nejsou prezentovány jako listinné důkazy a nejsou v řízení prováděny. Bude ale situace stejná i poté, co nabude účinnosti nový občanský zákoník?

Procesní zásada v hmotném právu

Chtělo by se říci, že hmotněprávní předpis nemůže nic změnit na chápání rozsudku jako klíčového procesního úkonu soudu. Jenže to by v novém občanském zákoníku nesmělo být ustanovení § 13 následujícího znění: „Každý, kdo se domáhá právní ochrany, může důvodně očekávat, že jeho právní případ bude rozhodnut obdobně jako jiný právní případ, který již byl rozhodnut a který se s jeho právním případem shoduje v podstatných znacích; byl-li právní případ rozhodnut jinak, má každý, kdo se domáhá právní ochrany, právo na přesvědčivé vysvětlení důvodu této odchylky.“

Výše uvedené ustanovení tak do českého pozitivního práva zakotvuje zásadu předvídatelnosti soudních rozhodnutí v té podobě, že

stanoví právo na to, aby byly obdobné věci rozhodovány shodně, resp. obdobně. Tuto právní úpravu lze jednoznačně podpořit, když hlavním záporným atributem vymáhání práva v České republice je aktuálně bohužel poměrně nízká předvídatelnost soudních rozhodnutí. Soudy rády zapominají, že i jejich nezávislost má své mantinely, a měla by končit tam, kde se střetává s legitimním očekáváním účastníků, které je součástí práva na spravedlivý proces. Nelze ale přehlížet, že tato zásada mohla být spíše součástí některé z řady novel občanského soudního řádu, než součástí základních zásad občanského práva hmotného. V kombinaci s tradičními procesními břemeny tvrzení a důkazním totiž může výrazně změnit náhled na závaznost a povahu rozsudků v českém právu.

Argumentace judikaturou před a po 1. 1. 2014

Nejlépe lze změnu v chápání rozsudků demonstrovat na následujícím příkladě:

Ve sporu vedeném před 1. 1. 2014 se účastník řízení dovolává zásady předvídatelnosti soudních rozhodnutí a na svoji podporu předloží několik rozsudků vydaných v obdobných věcech. Soud tyto rozsudky neprovádí jako důkaz a argumenty účastníka zůstávají právním hodnocením, které zásadně náleží soudu. Předložené rozsudky jsou v souladu s ustanovením § 159a odst. 1 občanského soudního řádu závazné jen pro strany toho konkrétního sporu.

Ve sporu vedeném po 1. 1. 2014 se účastník řízení dovolává zásady předvídatelnosti soudních rozhodnutí a na svoji podporu předloží několik rozsudků vydaných v obdobných věcech. Tím se ale účastník fakticky dovolává aplikace ustanovení § 13 nového občanského zákoníku. Protože jde o normu hmotného práva, stihá ho podle ustanovení § 101 odst. 1 občanského soudního řádu povinnost tvrzení a korespondující povinnost důkazní. Účastník řízení tak musí tvrdit existenci jiných právních případů, jejich obdobnost k projednávanému právnímu případu a existenci pravomocných soudních rozhodnutí v takových věcech [1]. K tomu musí navrhnout patřičné důkazy, tedy soudní rozhodnutí (rozsudky). Soud pak bude povinen v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů tyto rozsudky k důkazu provést nebo v odůvodnění rozsudku vysvětlit, proč je k důkazu neprovedl. V návaz-

nosti na to se pak může účastník řízení proti rozhodnutí odvolat za použití odvolacích důvodů uvedených v ustanovení § 205 odst. 2 písm. d), e) nebo g) občanského soudního řádu (podle toho, zda soud rozsudky k důkazu neprovedl, nebo provedl, ale dovedl, že se nejedná o obdobné věci, nebo provedl a přesto věc posoudil jinak).

Zůstanou tedy rozsudky závazné jen pro strany sporu?

Povaha rozsudků se tak od 1. 1. 2014 může výrazně změnit a české právo se v mnohém přiblíží precedenčnímu anglosaskému právu. Rozsudek vynesený v konkrétní věci bude sice nadále vykonatelný pouze mezi účastníky řízení, ale třetí osoby, kterým bude znám, se ho budou moci dovolávat v rámci svých skutkových tvrzení v obdobném právním sporu.

Tento krok správným směrem s sebou ponese další důsledky. Především špatný rozsudek by mohl strhnout lavinu obdobných rozhodnutí a na jednotlivé soudce proto budou kladeny mnohem vyšší nároky co do kvality odůvodnění rozhodnutí. Dále může dojít k většímu zatížení soudů (např. zvětšení objemu soudních spisů) a zneužívání zásady předvídatelnosti soudních rozhodnutí k prodlužování sporu. Soud totiž bude muset, respektive měl by, rozsudek nejprve alespoň zběžně pročíst, aby mohl přijmout závěr, že nejde o rozsudek v obdobné věci. Konečně může dojít i k tomu, že soud se bude chtít za zásadu předvídatelnosti „skrýt“ a bude slepě postupovat podle obdobných rozsudků, ale přehlédne, že jim projednávaná věc vykazuje odchylky. Soudům tak vlastně přibude od 1. 1. 2014 nová povinnost se kromě právního posouzení věci vypořádat i s existencí judikatury v obdobných věcech a buď takovou judikaturu následovat, nebo účastníkům přesvědčivě vysvětlit svůj odchýlný názor. ●

Mgr. Stanislav Servus, LL.M., advokát
Mgr. Michal Vrajík
DVOŘÁK & SPOL., advokátní kancelář, s.r.o.

DVOŘÁK & SPOL.
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ LAW OFFICES

[1] Leda by byla existence takové judikatury soudu známa z jeho činnosti podle ustanovení § 121 občanského soudního řádu, ale účastník dbalý svých procesních práv se na toto nemůže spoléhat.

asociace insolvenčních správců

- seznam insolvenčních správců
- centrální evidence prodejů
- garance odbornosti
- důvěryhodnost
- profesionalita

K přeměně běžného nájmu na nájem družstevní při koupi bytového domu družstvem

V rámci privatizace bytových domů často dochází k situaci, kdy nájemci bytů v domě, který patří obci, založí bytové družstvo za účelem nabytí bytového domu do vlastnictví tohoto bytového družstva[1]. Původní nájemci se stanou členy bytového družstva a byt, který každý nájemce užíval na základě nájemní smlouvy s obcí, bude užívat na základě nájemní smlouvy s bytovým družstvem. Pokud mezi družstvem a jeho členem není uzavřena nová nájemní smlouva, vyvstává pak otázka, zda se bez dalšího mění původní nájemní vztah na družstevní nájem a jakou roli v této transformaci hrají stanovy bytového družstva.

Úvod

Dle ust. § 680 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OZ“) dojde-li ke změně vlastnictví k pronajaté věci, vstupuje nabyvatel do právního postavení pronajímatele. V případě nabytí domu bytovým družstvem dospěl Nejvyšší soud k názoru, že běžný nájem bytu se v okamžiku nabytí bytu družstvem transformuje v nájem družstevní.[2] Těto transformaci předchází založení bytového družstva, vznik členství původního nájemce bytu v tomto družstvu a následné nabytí vlastnického práva k předmětnému domu družstvem. Nejvyšší soud však ve většině případů řešil vznik společného nájmu družstevního bytu manželů a ve svých rozhodnutích se nezabýval specifiky stanov bytového družstva.

Bytové družstvo a jeho stanovy

Bytovým družstvem se dle § 221 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ObchZ“) rozumí družstvo, které zajišťuje bytové potřeby svých členů. Dle judikatury je třeba tímto vymezit

ním rozumět faktické zajišťování bytových potřeb svých členů nezávisle na formulaci předmětu činnosti ve stanovách.[3]

Kromě obecných obligatorních náležitostí stanov družstva musí stanovy bytového družstva mimo jiné obsahovat i podmínky, za kterých lze uzavřít nájemní smlouvy mezi bytovým družstvem a členy bytového družstva. [4] Stanovy bytového družstva však často sepisují zakladatelé družstva jako laikové, neboť nepovažují za nutné si na tuto problematiku najmout právníka, což může mít za následek, že stanovy bytového družstva nebudou obsahovat některé obligatorní náležitosti. Lze se setkat se stanovami bytového družstva, které nejen že neobsahují podmínky, za kterých lze uzavřít nájemní smlouvy mezi bytovým družstvem a členy bytového družstva, ale ze stanov ani nevyplývá, že členství v družstvu je spojeno s právem na uzavření nájemní smlouvy k družstevnímu bytu. Vystává pak otázka, zda nájemní vztah k bytu v domě, který nabude bytové družstvo se stanovami s výše uvedenými nedostatky, se skutečně transformuje v nájem družstevního bytu, či zda bude třeba uzavřít novou nájemní smlouvu mezi družstvem a jeho členem.

Vznik družstevního nájmu

Pro odpověď na otázku, zda ve výše uvedeném případě vzniká družstevní nájem bytu, je třeba zkoumat, zda členovi bytového družstva vzniká právo na uzavření nájemní smlouvy automaticky bez dalšího zároveň se vznikem členství v bytovém družstvu. Domníváme se totiž, že podmínkou transformace původního nájemního vztahu na nájem družstevní je skutečnost, že vzniklo členovi družstva právo na uzavření nájemní smlouvy s družstvem.[5] Pokud by totiž neměl člen bytového družstva vůbec nárok na uzavření nájemní smlouvy s družstvem, nevidíme zde důvod, proč by se původní nájemní vztah měl transformovat bez dalšího na družstevní.

Nejvyšší soud se ve svých rozhodnutích týkajících se transformace původního nájemního vztahu na nájem družstevní právem na uzavření nájemní smlouvy nezabýval, z textů rozhodnutí však lze usuzovat, že považoval právo na uzavření nájemní smlouvy za samozřejmou součást práv a povinností člena bytového družstva. Jak je však uvedeno dále, otázka spojení práva na uzavření smlouvy s členstvím v bytovém družstvu není tak jednoznačná v případech, že stanovy toto spojení neupravují.

Mezi práva člena bytového družstva patří právo účasti na činnosti bytového družstva a s tím spojené právo využívat výhod spojených s členstvím v bytovém družstvu.[6] Mezi základní výhody spojené s členstvím v bytovém družstvu bezpochyby patří právo užívat byt na základě nájemního vztahu s družstvem. Nejvyšší soud však v jednom ze svých rozhodnutí zaujal stanovisko, že „určují-li stanovy, že k členským právům patří i právo na uzavření smlouvy o nájmu družstevního bytu, pak zánikem členství převodce v bytovém družstvu zanikne podle ustanovení § 714 věty první občanského zákoníku jeho nájem bytu a nabyvateli členských práv z dohody o převodu práv a povinností vznikne právo na uzavření smlouvy o nájmu družstevního bytu, splní-li další podmínky určené stanovami“[7].

Z uvedeného rozhodnutí lze dovodit, že pokud stanovy vůbec neurčí, že právo na uzavření smlouvy o nájmu družstevního bytu patří k členským právům a povinnostem člena bytového družstva, pak toto právo s členstvím v družstvu spojené není, byt se jedná o bytové družstvo, které zajišťuje bytové potřeby svých členů. Takový výklad by však dle našeho názoru nebyl správný. Na druhou stranu je třeba mít na paměti, že zákon výslovně nestanoví automatické spojení práva nájmu, resp. práva na uzavření smlouvy o nájmu družstevního bytu a členství v bytovém družstvu a nechává toto právě na stanovách bytového družstva. Ve prospěch názoru, že právo na uzavření nájemní smlouvy je bez dalšího součástí členských práv, se vyjadřuje například Dvořák, T.[8] a lze souhlasit i s názorem, že obecně principem družstevního nájmu bytu je spojení práva družstevního nájmu s členstvím nájemce v bytovém družstvu.[9]

Na základě výše uvedeného se lze spíše přiklonit k závěru, že pojmovým znakem vztahu bytového družstva a jeho člena je právo na uzavření nájemní smlouvy na družstevní byt, bez ohledu na to, zda je toto právo zakotveno ve stanovách, či nikoli a toto právo je tedy součástí členských práv člena každého bytového družstva.

Pokud přijmeme výše uvedený závěr, pak máme-li zde bytové družstvo (tj. družstvo, které zajišťuje bytové potřeby svých členů či alespoň družstvo za tím účelem založené[10]), členem tohoto družstva je nájemce bytu v domě, který vlastní např. obec, pak nabytím vlastnictví domu družstvem se nájemní vztah mezi nájemcem bytu a novým majite-

lem domu, tj. družstvem, mění na družstevní nájem bytu se všemi důsledky s touto transformací spojenými, bez ohledu na to, že stanovy družstva o takové transformaci mlčí nebo dokonce ani neurčují, za jakých podmínek lze uzavřít nájemní smlouvu s členem družstva dle § 685 odst. 2 OZ, ani že právo na uzavření nájemní smlouvy na družstevní byt je spojeno se členstvím v družstvu.[11] Ve stanovách však bezpochyby mohou být podrobněji určeny podmínky, za kterých se uskuteční transformace běžného nájmu v nájem družstevní, popř. může být tato transformace vyloučena a družstevní nájem by vznikl až uzavřením nové nájemní smlouvy dle podmínek upravených ve stanovách.[12]

Výše uvedený výklad se zdá být rozumnější i vzhledem ke skutečnosti, že vůle zúčastněných subjektů (bytového družstva a jeho člena) směřuje ke vzniku družstevního nájmu bytu a nikoli pouze ke změně osoby pronajímatele bytu jakožto vlastníka domu, obzvláště když z judikatury vyplývá, že tato transformace probíhá bez dalšího na základě popsaných skutečností a není třeba uzavírat novou nájemní smlouvu. Nelze však nevidět, že tento výklad poměrně rozšiřuje literu zákona a není s ní zcela v souladu[13], avšak je ve prospěch dobré víry účastníků soukromoprávních vztahů, a též v souladu se základním principem a účelem existence bytového družstva.

Závěr

Založení bytového družstva nájemci bytů za účelem koupě domu, v němž se pronajímané byty nacházejí, je zcela běžným způsobem

privatizace obecních domů. Základním dokumentem pak jsou stanovy bytového družstva, které v případě kvalitního zpracování mohou předejít velkému množství problémů. Vzhledem ke snadné dostupnosti vzorů takových stanov však často zakládající členové družstva podceňují význam tohoto dokumentu a nevěnují mu náležitou pozornost. Nedokonalá zákonná úprava pak v kombinaci s nedokonalými stanovami může vést k překvapivým závěrům, čemuž by však měl předcházet výklad zákona soudy. Nejvyšší soud se v předešlých rozhodnutích rozhodl chránit dobrou víru účastníků právních vztahů – bytového družstva a jeho člena – a dospěl k závěru, aniž by podroboval zkoumání stanovy družstva, že se nájemní vztah při převodu vlastnictví domu na družstvo transformuje na družstevní nájem. Lze konstatovat, že se tak stane i v případě, že stanovy družstva nebudou obsahovat žádnou úpravu týkající se této transformace či nebudou vůbec upravovat podmínky, za nichž lze uzavřít nájemní smlouvu se členem bytového družstva, nebo ani nebudou spojoval právo na uzavření nájemní smlouvy s členstvím v bytovém družstvu. ●

Mgr. Jirí Dostál, advokát

Mgr. Jindřich Mayer, advokátní koncipient

Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o.

FIALA, TEJKAL A PARTNEŘI S.R.O.
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Poznámky

[1] Založením družstva často podmiňuje obec prodej domu do „rukou“ nájemců.

[2] viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 8. 2005 sp. zn. 29 Odo 330/2005, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 10. 2005 sp. zn. 26 Cdo 951/2005, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 11. 2003 sp. zn. 26 Cdo 2435/2002, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2003 sp. zn. 26 Cdo 1313/2002

[3] viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 7. 2008 sp. zn. 21 Cdo 327/1999

[4] viz např. Dvořák, T. Družstevní právo. 3. vydání. Praha: C.H. Beck, 2006, s. 236 nebo Pokorná, J.; Kovařík, Z.; Čáp, Z. a kol. Obchodní zákoník. Komentář. II. díl. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2009, s. 1123

[5] Dle ojedinělých názorů tato transformace

nenastane ani v případě, že členovi družstva bude svědčit právo na uzavření nájemní smlouvy viz např. Maňásková, A. Byty a bydlení v podmínkách bytového družstva. Rigorózní práce. Masarykova univerzita, 2006, s. 147

[6] viz např. Dvořák, T. Družstevní právo. 3. vydání. Praha: C.H. Beck, 2006, s. 73 nebo Pokorná, J.; Kovařík, Z.; Čáp, Z. a kol. Obchodní zákoník. Komentář. II. díl. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2009, s. 1135

[7] usnesení Nejvyššího soudem ze dne 18. 8. 2005 sp. zn. 29 Odo 330/2005

[8] Dvořák, T. Několik úvah na téma, jaký byt je vlastně družstevní. In: Pocta Miloši Tomsovi k 80. narozeninám. Plzeň: Aleš Čeněk, 2006, s. 128

[9] Švestka, J.; Spáčil, J.; Škárková, M.; Hulmák,

M. a kol. Občanský zákoník II. § 460 – 880. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, s. 1790

[10] viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 6. 2010 sp. zn. 29 Cdo 2004/2009

[11] Rozbor problematiky (ne)platnosti stanov v případě absence některé obligatorní náležitosti, popř. problematiky neplatnosti družstva přesahuje cíl tohoto článku.

[12] Švestka, J.; Spáčil, J.; Škárková, M.; Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník II. § 460 – 880. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, s. 1792

[13] viz znění § 685 odst. 2 OZ kde je stanoveno, že nájemní smlouvu lze uzavřít pouze za podmínek upravených ve stanovách

Sporné otázky kolem odstupného

Může sjednat zaměstnanec a zaměstnavatel odstupné ve smyslu § 67 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce (zákoník práce) i pro případ ukončení pracovního poměru z jiných důvodů, než z jakých jej práv § 67 zákoníku práce zaměstnanci přiznává? To je jedna z nových otázek dnešního pracovního práva, která se objevila po vyhlášení rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 18. 9. 2012 vydaného pod sp. zn. 21 Cdo 732/2011.

Odstupné

Institut odstupného se v českém právním řádu poprvé objevuje ve vyhlášce federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 195/1989 Sb. Do zákoníku práce (zákon č. 65/1965 Sb.) je pak zavedeno zákonem 74/1994 Sb., který nabyl účinnosti od 31. 5. 1994. Tato první úprava odstupného neumožňovala, aby si zaměstnanec a zaměstnavatel dohodli odlišnou výši odstupného, natož aby umožnila smluvně rozšířit okruh důvodů, s nimiž je vznik nároku na vyplacení odstupného spojen. Odstupné se může navyšovat nad zákonem stanovené minimum až od počátku roku 2001, ale pouze

o další násobky průměrného výdělku a pouze v kolektivní smlouvě, nebo ve vnitřním předpisu zaměstnavatele.

Možnosti navýšení odstupného

Za původní právní úpravy se odborná veřejnost ve většině klonila k názoru, že je možné odstupné zvýšit pouze o celé násobky průměrného výdělku zaměstnance. Zákoník práce však hovořil pouze o násobcích průměrného výdělku, nikoli celých násobcích. Autoři jsou tedy toho názoru, že již v této době bylo možné

v kolektivní smlouvě či vnitřním předpisu zvýšit odstupné např. o 2,5 násobek průměrného výdělku zaměstnance, ačkoliv běžnou praxí bylo spíše navyšování o násobky celé.

Podle současného zákoníku práce (zákon č. 262/2006) je možné se smluvně odchýlit od těch ustanovení zákona, z jejichž díkce neplyne, že odchýlení možné není, přičemž v případě ustanovení uvedených v § 363 (ustanovení kterými se provádějí předpisy EU) je možné se odchýlit pouze ve prospěch zaměstnance. Jakákoliv limitace samotné míry zvýšení odstupného nemůže v současné právní úpravě najít oporu. Zaměstnanec a zaměstnavatel

se tak na výši odstupného mohou libovolně dohodnout, pokud bude zachována minimální hranice stanovená zákonem. Nic tedy například nebrání tomu, aby celkové odstupné (zákonné + zvýšené) bylo stanoveno v rámci dohody jednou konkrétní částkou, či aby zvýšené odstupné bylo vázáno na jiný než průměrný výdělek (např. na základní měsíční mzdu).

Možnost rozšíření důvodů pro vyplacení odstupného

Aktuální znění § 67 zákoníku práce však přináší jiný interpretační problém. Tím je spor o to, zda je možné, aby dohoda mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem přiznala zaměstnanci odstupné v smyslu § 67 zákoníku práce i z jiných důvodů, než které jsou v tomto paragrafu vypočteny.

Jak bylo uvedeno v úvodu tohoto článku, k této otázce dispozitivnosti ustanovení § 67 zákoníku práce se nedávno vyjádřil Nejvyšší soud v již zmíněném rozhodnutí sp. zn. 21 Cdo 732/2011 ze dne 18. 9. 2012.

Prvostupňové a odvolací řízení

V posuzované věci obsahovala manažerská smlouva žalobce ustanovení, podle kterého mu náleží pro případ ukončení pracovního poměru odstupné ve sjednané výši. Soud prvního stupně žalobě vyhověl. Předmětné ujednání v manažerské smlouvě však posoudil ne jako dohodu o sjednání odstupného ve smyslu § 67 zákoníku práce, ale jako „dohodu o finančním plnění označeném jako odstupné“.

Naopak odvolací soud došel k závěru, že předmětem ujednání v manažerské smlouvě je odstupné ve smyslu § 67 zákoníku práce. Toto ustanovení zákoníku práce však posoudil jako relativně kogentní normu, když uvedl, že strany si mohou sjednat vyšší odstupné, než je v zákoně uvedené minimum, avšak nemohou si odstupné sjednat i pro další důvody ukončení pracovního poměru. Soud přitom vyšel z úvahy, že smyslem odstupného není poskytnout zaměstnanci plnění v souvislosti s ukončením pracovního poměru, nýbrž odškodnění za předčasné ukončení pracovní smlouvy. Odvolací soud proto žalobu zamítl.

Žalobce podal proti tomuto rozsudku dovolání, postavené na dvou základních argumentech. Jednak podle jeho názoru z žádného právního předpisu nevyplývá zákaz sjednat mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem dohodu o tom, že zaměstnavatel při splnění určitých podmínek vyplatí zaměstnanci sjedna-

nou finanční částku, a jednak se domníval, že z ustanovení § 67 zákoníku práce nevyplývá, že by se od něj strany nemohly odchýlit ve prospěch zaměstnance.

Nejvyšší soud

Nejvyšší soud k tomu uvedl, že zákoník práce je vybudován na zásadě „co není zakázáno, je dovoleno“. Účastníci pracovněprávních vztahů si tak mohou vzájemná práva a povinnosti upravit odchýlně od zákoníku práce a dalších pracovněprávních předpisů, ledaže by to bylo v rozporu se zněním těchto předpisů. Ustanovení § 67 zákoníku práce je pak podle soudu ustanovením relativně kogentním v tom smyslu, že zakazuje, aby zaměstnanci bylo při rozvázní pracovního poměru z důvodů v něm vyjmenovaných poskytnuto nižší odstupné, než (dle tehdejší právní úpravy) trojnásobek či dvanáctinásobek průměrného měsíčního výdělku.

Nejvyšší soud při svém rozhodování dále přihlédl k účelu odstupného, který spatřuje v pomoci zaměstnanci překonat často složitou sociální situaci, v níž se zaměstnanec ocitne proto, že ztratil dosavadní zaměstnání. Nepřiklonil se tedy k již zmíněnému názoru odvolacího soudu, který spatřoval smysl odstupného pouze v odškodnění za předčasné ukončení pracovní smlouvy.

Z výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší soud k závěru, že je možné upravit poskytované odstupné odchýlně od zákona, v tom smyslu, že tato odlišná úprava založí zaměstnanci právo na odstupné i v dalších případech, než které jsou vypočteny v § 67 zákoníku práce.

Shrnutí

Nejvyšší soud se tedy v předmětném rozsudku vyjádřil v tom smyslu, že podmínky pro poskytnutí odstupného si mohou zaměstnavatel a zaměstnanec libovolně dohodnout, ovšem za předpokladu, že zůstane zachován nárok zaměstnance na odstupné alespoň ve výši a v případech stanovených v § 67 zákoníku práce. Sjednání čehokoliv navíc v oblasti odstupného pak není v rozporu s právní úpravou a je tedy taková dohoda možná.

Dopady poskytnutí odstupného v jiných než zákonem stanovených případech

Vydeme-li z výše uvedeného závěru Nejvyššího soudu, že je možné odstupné vyplatit i na

základě jiných, než zákonem stanovených důvodů (např. § 52 e zákoníku práce) (dále též jako „jiné odstupné“), začne se otevírat i další otázka, a to, jaký vliv bude mít tato skutečnost na veřejnoprávní sféru.

Z odstupného se totiž, na rozdíl od jiných plnění poskytnutých v souvislosti s pracovním poměrem, neodvádí zdravotní[1] a sociální[2] pojištění a zákonem odstupné má pak dopad na výplatu podpory v nezaměstnanosti, která se odkládá za měsíce, které jsou jím pokryty.[3]

Ve zmíněných veřejnoprávních oblastech však relevantní právní normy vždy hovoří o „odstupném poskytnutém na základě zvláštních právních předpisů“. Odstupné poskytnuté z jiných než v zákoníku práce uvedených důvodů však není poskytováno na základě zvláštního právního předpisu, ale pouze na základě dohody smluvních stran, popřípadě na základě vnitřního předpisu.

Podle názoru autorů, vyplacení takového jiného odstupného

- tak nemůže mít vliv na odklad výplaty podpory v nezaměstnanosti. Tento závěr podporuje i skutečnost, že zákon o zaměstnanosti váže tento odklad pouze na ze zákona odvozenou minimální výši odstupného, která v případě jiného odstupného vůbec neexistuje;
- musí podléhat i odvodům jak na zdravotní, tak sociální pojištění. Jsme přesvědčeni, že k tomuto výkladu se v budoucnu přikloní i příslušné správní orgány a nezahrnutí jiného odstupného pod povinné odvody zdravotního a sociálního pojištění by pravděpodobně bylo problematické. Finální verdikt by pak případně přineslo až rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. ●

.....
Ondřej Chlada
Tomáš Neuvirt
Randl Partners
 advokátní kancelář, člen *ius laboris*

Randl Partners
 PRÁVNÍ KANCELÁŘ

Poznámky

- [1] § 3 odst. 2 písm. b) zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění
- [2] § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti
- [3] § 44a zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti

Skutky naděje

Pojďte s námi!

„Skutky naděje 2012“ – je již pátým ročníkem unikátního projektu, který svým rozsahem, aktivním přístupem pořadatelů a hlavně samotných účastníků se řadí k nejmasovějším humanitárním a charitativním akcím v celé republice. Projekt svými aktivitami oslovuje širokou veřejnost a všechny společenské vrstvy. Právě propojení různých společenských vrstev a jednotlivých odvětví sportovních i nespportovních aktivit je jednou z hlavních předností tohoto projektu.

Aktivity projektu Skutky naděje:

Běh naděje

Golf naděje

Kolo naděje

Tenis naděje

Krása pro naději

Projekt Skutky naděje přispívá:

- sbírka věnována na výzkum rakoviny v českých a moravských výzkumných ústavech.
- sbírka věnována na podporu volnočasových aktivit dětí a mládeže.

Více informací o projektu na www.skutkynadeje.cz

Generální partner

Hlavní partneři

Partneři

Hlavní mediální partner

Mediální partneři

č. účtu: 500 100 5500/5500

Organizátoři nenesou odpovědnost za případné úrazy účastníků.

Hlavní organizátor akce a veřejné sbírky a majitelem práv Běhu naděje je společnost Levity a.s.

Veřejná sbírka je pořádána na základě osvědčení vydaného Magistrátem hl. m. Prahy ze dne 27. 2. 2008 pod č. j. S-MHMP/245574/2011

LEVITY

Právníci **ROWAN LEGAL** jsou autory

- **Komentář k zákonu o veřejných zakázkách**
- **Přehled judikatury ve věcech veřejných zakázek**
- **Softwarové právo**
- **Kapitola za Českou republiku v ICCA Handbook on Commercial Arbitration**

v kategorii

PRÁVO INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ

www.rowanlegal.com

Právní úprava účtu podle nového občanského zákoníku

Současná a nová právní úprava účtu se od sebe v zásadních obsahových skutečnostech příliš neliší. I přes to je dobré se s úpravou problematiky v „novém kabátě“ seznámit, neboť nový občanský zákoník poněkud mění její koncepci, což může nezasvěceného na první pohled překvapit.

Některé zdánlivě marginální změny (především v oblasti zmocnění k nakládání s účtem) zároveň mohou mít značné dopady pro zavedenou praxi. Za pozornost pak stojí i to, jakými právními předpisy se budou řídit účty a z nich plynoucí práva a povinnosti kolem počátku účinnosti nového občanského zákoníku.

Účinná právní úprava pojednává problematiku účtu hned v několika předpisech. Primárně je to obchodní zákoník[1], který upravuje dva samostatné smluvní typy, smlouvu o běžném účtu[2] a smlouvu o vkladovém účtu[3]. Obě smlouvy jsou tzv. absolutními obchody, tedy se řídí obchodním zákoníkem bez ohledu na povahu účastníků závazkového vztahu (výjimkou je zachování ochrany nepodnikatele – spotřebitele dle občanského zákoníku[4] (OZ) a též jeho odpovědnost za porušení povinností plynoucích z právních vztahů podle OZ). Pokud je navíc kterýkoliv z těchto účtů platebním účtem[5] podle zákona o platebním styku[6] (ZoPS), použije se přednostně tato zvláštní právní úprava. Zvlášť je upravena též vkladní knížka[7], a to v občanském zákoníku.

Nový občanský zákoník[8] (NOZ), který nabývá účinnosti 1. ledna 2014, upravuje všechny výše zmíněné smluvní typy, s poněkud odlišnou koncepcí. V § 2662 zavádí obecný smluvní typ „smlouvy o účtu“, pod který bude možné zahrnout běžný i vkladový účet. Důvodová zpráva k NOZ k tomu poukazuje na postupné sblížení právní úpravy obou účtů natolik, že jejich rozlišování v samotném zákoně již ztratilo smysl. S jejich existencí v praxi se i nadále počítá, ovšem právně by měly být ošetřeny pouhou modifikací obecných ustanovení o účtu.

Co se naopak nemění, je úprava platebního účtu a platebních transakcí, která v NOZ prošla jen kosmetickou, spíše formalistickou změnou.

Zákon o platebním styku totiž zůstává účinný i po účinnosti NOZ, ke kterému bude podobně jako k OZ v pozici *lex specialis*, speciálního zákona s aplikační předností. Zatímco obchodní zákoník jde cestou výslovného vyloučení aplikace konkrétních ustanovení[9] týkajících se účtu pro případ, kdy se na právní vztah uplatní ZoPS, NOZ v § 2669 pouze obecně odkazuje na „jiný zákon“; předmětná ustanovení, kolidující se ZoPS již totiž nebyla do NOZ převzata. Vymizel tedy např. požadavek písemnosti smlouvy o účtu, požadavky na označení majitele účtu a dispozitivní ustanovení týkající se obsahu smlouvy (typu „Smlouva o běžném/vkladovém účtu může obsahovat...“) a další ustanovení OZ, jež upravovala především povinnosti banky

vůči majiteli účtu, a která se s účinností zákona o platebním styku stala v zásadě obsoletními už v rámci dosavadní právní úpravy.

Pro účty, které nespádají do působnosti ZoPS (např. účty, které si mezi sebou vedou poskytovatelé platebních služeb, nebo účty stavebního spoření) a pro transakce vyňaté z působnosti ZoPS (např. placení směnkou či šekem) NOZ zřizuje speciální pododdíl v rámci oddílu

ku na zvláštní plnou moc s úředně ověřeným podpisem od majitele účtu v případě, že chce umožnit nakládání s účtem třetí osobě[10]. § 2664 NOZ pouze zmiňuje možnost zmocnění majitele účtu za podmínek ujednaných ve smlouvě nakládat s peněžními prostředky na účtu, aniž by speciálně upravoval formu zmocnění. Na zmocnění pro jednání s bankou se tedy budou vztahovat pouze obecná ustanovení o smluvním zastoupení[11]. Jednat s bankou za majitele účtu by pak teoreticky bylo možné na základě plné moci bez ověřeného podpisu, v rámci širšího než „zvláštního“ zmocnění či dokonce generální plné moci. Banky a peněžní ústavy, pokud budou na požadavku zvláštní plné moci trvat, si jej tedy budou muset vložit přímo do smluv s klienty.

V oddíle o účtu NOZ, jako o speciálním případě účtu, pojednává též o vkladní knížce, která byla doposud upravena v občanském zákoníku v hlavě pojednávající o vkladech, tedy zcela odděleně od ostatních smluvních typů týkajících se účtu. Zákodárce argumentuje tím, že vkladní knížka má stejnou podstatu jako účet a liší se pouze způsobem nakládání s peněžními prostředky a způsobem provádění záznamů o provedených transakcích. Obsahově nová úprava v podstatě přebírá současnou s tím, že vypouští ustanovení, která jsou z hlediska aktuální praxe překonaná (např. cestovní vkladní knížka).

Zásadní je pak změna v postupu při ztracení či zničení vkladní knížky. Podle § 784 OZ musí banka v takovém případě nejprve vkladní knížku prohlásit za umořenou[12] a teprve poté je vkladateli vydána nová vkladní knížka a vkladatel může s vkladem opět nakládat. NOZ už podstoupení této procedury nevyžaduje, když v § 2678 prostě konstatuje, že banka v těchto případech na žádost majitele vystaví novou vkladní knížku. Umořovací řízení mělo své opodstatnění v době, kdy byly kromě vkladních knížek na jméno vystavovány i vkladní knížky na doručitele[13]. Vzhledem k tomu, že tento typ vkladu již zákon neumožňuje a právo na jeho výplatu se promlčí k 31. 12. 2012, bylo by již převzetí umořovacího řízení do NOZ nadbytečné.

Po přechodu na novou právní úpravu bude pro praxi zásadní, jakou úpravou se budou řídit právní poměry vzniklé před nabytím účinnosti NOZ a práva a povinnosti z nich plynoucí. Obecně platí, že se budou řídit dosavadní právní úpravou[14]. Z této obecné zásady však existuje mnoho výjimek[15], z nichž jedna, uvedená v § 3077 NOZ, cílí i na úpravu účtu. Účet se od 1. 1. 2014 v zásadě řídí NOZ, i když k uzavření smlouvy o účtu došlo před tímto datem. Podle dosavadní právní úpravy se bude řídit pouze (logicky) vznik této smlouvy (neboť byla uzavřena za účinnosti dosavadní právní úpravy),

jako i práva a povinnosti z ní vzniklé před dnem nabytí účinnosti NOZ. Práva a povinnosti vzniklé po tomto datu, stejně jako změny smlouvy či její ukončení, se však již budou řídit novou právní úpravou. To má důsledky např. pro délku promlčecí lhůty pro výplatu prostředků ze zaniklého účtu. Pokud totiž promlčecí lhůta začne běžet před počátkem roku 2014, bude se posuzovat podle dosavadních právních předpisů i po účinnosti NOZ[16].

Jestliže však lhůta začne běžet být jediný den po jeho účinnosti, v souladu s § 3077 se již bude řídit podle NOZ, tedy podle jeho § 609 a násled. o promlčení. ●

Jakub Nedoma
Weinhold Legal, v.o.s.

WEINHOLD LEGAL

Poznámky

- [1] zákon č. 513/1991 Sb., v platném znění
- [2] § 708 a násled. obch. z.
- [3] § 716 a násled. obch. z.
- [4] zákon č. 40/1964 Sb., v platném znění
- [5] Platebním účtem je účet, který slouží k provádění platebních transakcí, tj. vložení peněžních prostředků na účet, výběru peněžních prostředků z účtu nebo převod peněžních prostředků; § 2 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 284/2009 Sb., v platném znění
- [6] zákon č. 284/2009 Sb., v platném znění
- [7] § 781 a násled. OZ
- [8] zákon č. 89/2012 Sb.
- [9] § 708 odst. 3 obch. z. pro běžný účet a § 716 odst. 3 obch. z. pro vkladový účet
- [10] § 709 odst. 3 obch. z.
- [11] § 436 – 488 NOZ
- [12] Umořovací řízení podrobně upravuje vyhláška Ministerstva financí č. 47/1964 Sb., o peněžních službách občanům, v platném znění.
- [13] S vkladem mohl nakládat kdokoliv, kdo předložil vkladní knížku, bez ohledu na osobu vkladatele; prostředky na vkladní knížce mohly být převáděny pouhým předáním vkladní knížky. Novela OZ účinná od 1. 1. 2001 již však vydávání knížek na doručitele neumožňovala a ponechala pouze možnost vystavování vkladních knížek na jméno.
- [14] § 3028 NOZ
- [15] Úprava se nachází v přechodných a závěrečných ustanoveních NOZ; § 3028 a násled.
- [16] Kombinace § 3036 a § 3077 NOZ.

o účtu (§ 2670 a násled.), ve kterém je v základním rozsahu upravena problematika úroků, připoisování prostředků na účet, výpisů z účtu a výpovědi smlouvy.

Další spíše formalistickou změnou v NOZ je pak upuštění od používání pojmu „banka“. Zákodárce to zdůvodňuje nevhodností vázání označení jedné ze smluvních stran na její regulaci z hlediska veřejného práva, a proto je tato smluvní strana nově označována jako „ten, kdo vede účet“.

Zdánlivě možná nevýraznou, ale svým významem (zejména pro peněžní ústavy) značnou změnou v nové úpravě je vypuštění požadav-

home advantage in central europe

fúze & akvizice
společensvévní právo
soutěžní právo & právo EU
energetika, telekomunikace
veřejné zakázky
nemovitosti & stavební právo
bankovníctví & finance
insolvence & restrukturalizace
pracovní právo
ip, it
řešení sporů

Schönherr je přední advokátní kancelář se zastoupením ve všech zemích střední a východní Evropy. Těžíme ze zkušeností a know-how 310 právníků ve 12 pobočkách mimo jiné i v Praze. Naší základní filozofií je kombinace vysoké profesní kvality a efektivního řešení právních problémů.

www.schoenherr.eu

Schönherr s.r.o. | advokátní kancelář | Palladium | nám. Republiky 1079/1a | CZ-110 00 Praha 1 | | office.czechrepublic@schoenherr.eu

schönherr
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

AUSTRIA | BULGARIA | CROATIA | CZECH REPUBLIC | EUROPEAN UNION
HUNGARY | POLAND | ROMANIA | SERBIA | SLOVAKIA | SLOVENIA | UKRAINE

Povinnost k náhradě škody v pojetí Nejvyššího soudu – kdo nese riziko?

V oblasti práva náhrady škody jsme si v minulosti zvykli na konstantní judikaturu Nejvyššího soudu České republiky, která vychází z tradičního pojetí českého práva a nepřináší zásadní změny. Změny tak očekáváme spíše po přijetí nových zákonů anebo zásadních rozhodnutích Ústavního soudu.

V nedávné době však tato očekávání Nejvyšší soud silně narušil, když přišel s přelomovým rozsudkem sp. zn. 23 Cdo 3473/2009, ze dne 27. 9. 2011, v němž bylo rozhodnuto o povinnosti k náhradě škody dle § 268 zákona č. 513/1991, obchodního zákoníku (obch. zák.) zcela v protikladu s dosavadní praxí.

Neplatnost smluv s veřejným zadavatelem

V daném případě se žalobce domáhal žalobou náhrady škody, která mu vznikla v příčinné souvislosti se způsobením neplatnosti rámcových smluv, které byly uzavřeny s žalovaným, státním podnikem, na základě výběrového řízení na dodávky a služby, a to na dobu určitou osmi let.

Již po roce realizace smluv však státní podnik oznámil žalobci, že považuje uzavřené smlou-

vy za neplatné, plnění smluv žalobci znemožnil a další plnění závazků mu zakázal. Výběrová řízení byla totiž realizována mimo režim zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách (ZVZ), což, jak žalovaný později zjistil, mělo být v rozporu s jeho postavením jako veřejného zadavatele.

Žalovaný založil svůj právní názor ohledně neplatnosti smluv uzavřených s žalobcem na změněné rozhodovací praxi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS), který nejprve v rámci předběžných konzultací během zadávacího řízení žalovaného za zadavatele nepovažoval, avšak poté, co obdržel veškeré podklady, svůj názor změnil a svým rozhodnutím udělil státnímu podniku pokutu za porušení ZVZ.

Protože jednání státního podniku jako veřejného zadavatele bylo od počátku v rozporu se

ZVZ a způsobilo, že uzavřené smlouvy byly neplatné, začal se žalobce soudní cestou domáhat náhrady škody.

Žalobce zcela logicky postupoval podle § 268 a § 373 obch. zák., dle kterých je ten, kdo způsobil neplatnost právního úkonu povinen nahradit škodu osobě, které byl právní úkon určen... ledaže prokáže, že porušení povinnosti bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost, a požadoval náhradu škody, zejména vzhledem k tomu, že své ekonomické plánování podřídil existenci rámcových smluv.

Soud prvního stupně nedal žalobci za pravdu a tvrdil, že se žalovaný liberoval. Naproti tomu odvolací soud přišel se zcela neotřelým názorem, že celý spor podléhá náhradě škody dle občanského zákoníku[1] a žalovaný se na základě konzultací s ÚOHS před vyhlášením výběrových řízení vyvinil. Proti tomuto rozsud-

ku podal žalobce dovolání s tím, že nesouhlasí ani s podřízením odpovědnosti za porušení ZVZ občanskému zákoníku, ani s možností vyvinění.

Rozsudek Nejvyššího soudu

Překvapení pro žalobce, který se zřejmě po přečtení komentářů k obchodnímu zákoníku mohl domnívat, že výhra je jen otázkou času a dosavadní rozhodnutí jsou jen určitou chybou v soudním řízení, však přišlo i po vynesení rozsudku Nejvyššího soudu.

V případě první sporné otázky Nejvyšší soud aplikaci občanského zákoníku na předmluvní vztah dvou podnikatelů zcela rezolutně odmítl, a to poukazem na svoji předchozí judikaturu ve vztahu k bezdůvodnému obohacení.

Podle Nejvyššího soudu k závěru, že uplatňovaný nárok žalobkyně proti žalovanému na náhradu škody ze způsobené neplatnosti smlouvy podle ustanovení § 268 obch. zák. je obchodním závazkovým vztahem, postačí předchozí úsudek, že obchodní závazkový vztah by jinak založil onen neplatný právní úkon.[2] Jde-li tedy o speciální právní úpravu odpovědnosti za škodu v obchodním zákoníku, použije se v obchodních závazkových vztazích tato právní úprava odpovědnosti za škodu před úpravou odpovědnosti za škodu v zákoníku občanském.

Oproti tomu soud ale již zcela popřel nejen rozhodnutí obou předchozích instancí, ale i chápání odpovědnosti za porušení zákonné povinnosti v obchodních vztazích.

Podle Nejvyššího soudu je odpovědnost za škodu v obchodním zákoníku postavena na objektivním principu a skutková podstata ustanovení § 268 obch. zák. předpokládá „způsobení“ neplatnosti právního úkonu odpovědnou osobou a pro případnou její liberaci „vědomost“ poškozeného o neplatnosti právního úkonu. Jde tak o zvláštní typ předmluvní odpovědnosti obsahující v sobě prvky určitého předpokládaného aktivního jednání odpovědné osoby, která neplatnost právního úkonu „způsobila“. Proto pro závěr o tom, jestli smluvní strana neplatnost právního úkonu (zde smlouvy) způsobila, jsou významné zejména okolnosti předmluvního jednání stran o uzavírání smlouvy, přípravy návrhu smlouvy nebo případné předmluvní povinnosti stran stanovené zákonem či dohodou stran.

Součástí předmluvního jednání žalovaného směřujícího k uzavření smluv se žalobkyní bylo i zjištění stanoviska orgánu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, tedy zmíněné konzultace před vyhlášením výběrového řízení a v jeho průběhu.

Na základě toho pak Nejvyšší soud dovodil, že za situace, kdy orgán dohledu nad zadáváním veřejných zakázek žalovanému sdělil, že nemá při uzavírání smluv na dodávky komplexních lesnických činností postupovat podle ZVZ a žalovaný proto podle citovaného zákona nepostupoval, ač jako veřejný zadavatel postupovat měl, nelze dospět k závěru, že žalovaný způsobil neplatnost smluv uzavřených postupem nesouladným se ZVZ a že druhé smluvní straně tak podle ustanovení § 268 obch. zák. odpovídá za škodu.

Následky – kam to může dojít?

Rozsudek Nejvyššího soudu je zcela inovátorský a přináší s sebou naprosto zásadní změny, neboť odmítá vznik odpovědnosti subjektu z důvodů konzultace s jakýmkoliv orgánem dohledu a tuto výjimku navíc výslovně povoluje v oblasti veřejných zakázek.

Nejvyšší soud oproti ustálené praxi vylučuje odpovědnost poukazem na doposud nejudikované řádné předmluvní chování spočívající v konzultaci s ÚOHS. Takový přístup, kdy je odmítána odpovědnost subjektu zcela evidentně porušujícího platné právo, by byl odůvodnitelný v okamžiku, kdy by toto „řádné“ předmluvní chování bylo zákonem kvalifikováno jako liberační důvod (okolnost vylučující odpovědnost ve smyslu § 374 ObchZ). Nejvyšší soud však takový přístup neaplikuje a dovozuje, že se jedná o další okolnost vylučující protiprávnost, doposud soudy neaprobovanou.

Tím Nejvyšší soud obchází obchodním zákoníkem přesně stanovené liberační důvody, a to bez ohledu na dosavadní konstantní judikaturu nejvyšších soudů.

Vytvoření další rozhodné okolnosti vylučující protiprávnost ale zároveň vede k odmítnutí odpovědnosti subjektu porušujícího obecně závazný právní předpis a subjekt, který utrpěl z takového jednání škodu, je nucen nést škodu v plném rozsahu bez možnosti se domoci její náhrady od kohokoliv.

Protiprávnost je totiž objektivním kritériem posuzování jednání v souladu s právem, přičemž v důsledku existence okolnosti vylučující protiprávnost nevznikne škůdci povinnost nahradit škodu, neboť nedošlo k naplnění podmínek pro vznik odpovědnostního vztahu.

Běžně se takovou skutečností rozumí nutná obrana, krajní nouze nebo např. svolení poškozeného, tedy skutečnosti, které jsou vyvolány významnými okolnostmi neovlivnitelnými samotným porušovatelem. Konzultace škůdce ve vztahu k orgánu dohledu však za takovou okol-

nost rozhodně považovat nelze, nikdy nebyla soudy judikována a je nutně podobný výklad odmítnout. Navíc mnohdy poškozený o konzultacích nebude vědět, čímž vzniká začarovaný kruh žalob a jejich zamítání.

Závěr však není zvláštní jen ve vztahu k absolutnímu odmítnutí spravedlnosti vůči poškozenému, na nějž Nejvyšší soud zcela uvalil břímě zásady casum sentit dominus, ale i k systému veřejných zakázek, který má zajišťovat řádné fungování veřejné moci a vynakládání veřejných prostředků.

Dopad závěrů Nejvyššího soudu na systém veřejných zakázek totiž může být zcela zničující.

Pokud se každý veřejný zadavatel při zjištění, že jeho postup je v rozporu s ZVZ, oficiálně zeptá „orgánu dohledu“, jak má postupovat a bude se těmito konzultacemi zaštiťovat ve vztazích s dodavateli a uchazeči o veřejnou zakázku, pak nebude možné postihnout jakékoliv protiprávní jednání, kterým tento veřejný zadavatel způsobí třetí osobě škodu.

Není zřejmé, zda si byl Nejvyšší soud vědom negativních dopadů svého rozhodnutí a nejistoty, kterou tím přinese. Ať už je ale odpověď jakákoliv, nyní nezbyvá než doufat, že velmi široké možnosti k vyloučení odpovědnosti brzy zůžijí. ●

JUDr. Jiří Hrádek, Ph.D., LL.M.,
advokát
Schönherr s.r.o.

schönherr
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Poznámky

[1] Je třeba poukázat na ustanovení § 89 zákona č. 40/2004 Sb. ve znění v době uzavření smluv, podle kterého za škodu způsobenou porušením tohoto zákona odpovídá zadavatel podle příslušných ustanovení obchodního zákoníku.

[2] Obdobně k nároku z bezdůvodného obohacení vzniklého přijetím plnění z neplatného právního úkonu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. srpna 2003, sp. zn. 29 Odo 813/2001.

Stoprocentně vlastněné pobočky
s jednotným managementem,
know-how a firemní kulturou

1 firma pro region střední
a východní Evropy

Praktická a ekonomicky
efektivní řešení zohledňující
regionální synergie

120 právníků
a daňových poradců

Detailní znalost právního,
ekonomického, podnikatelského
i kulturního prostředí a jazyků
jednotlivých zemí a regionální vize

Špičková kvalita
právních služeb

8 zemí

www.peterkapartners.com

Odklad vykonatelnosti rozhodčích nálezů

Předmětem tohoto článku je krátké pojednání o odkladu vykonatelnosti rozhodčích nálezů s přihlédnutím ke změně tohoto procesního institutu v podmínkách novelizované právní úpravy rozhodčího řízení účinné od 1. dubna 2012.

Odklad vykonatelnosti rozhodčího nálezu je upraven v ustanovení § 32 odstavec 2 a 3 zákona o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů (dále jen „zákon o rozhodčím řízení“). Rozhodnutí o odkladu vykonatelnosti rozhodčího nálezu je součástí řízení o zrušení rozhodčího nálezu, a to v „nespotřebitelských sporech“ jde o návrhové procesní rozhodnutí, ve „sporech spotřebitelských“ pak o odkladu vykonatelnosti rozhodčího nálezu soud rozhoduje z úřední povinnosti (viz ustanovení § 32 odstavec 3 ZRŘ).

Ustanovení § 32 odstavec 2 zákona o rozhodčím řízení je nutno vykládat jako oprávnění soudu v řízení o zrušení rozhodčího nálezu prolomit vykonatelnost pravomocného rozhodčího nálezu v době, kdy ještě nedošlo k jeho soudnímu přezkoumání v intencích ustanovení § 31 a následujícího zákona o rozhodčím řízení (když v rámci „spotřebitelských sporů“ jde nově i o přezkoumání meritorní, jak vyplývá z ustanovení § 31 písmeno g) zákona o rozhodčím řízení).

Rozhodnutí o odkladu vykonatelnosti rozhodčího nálezu je svou povahou rozhodnutím procesním, které je rozhodnutím dočasné (zatímní) povahy.[1] Podání návrhu na zrušení rozhodčího nálezu nemá za následek odložení

právní moci ani vykonatelnosti napadeného rozhodnutí. Dle ustanovení § 266 odstavec 2 o.s.ř. však příslušný orgán (soud, resp. exekutor v exekučním řízení) může i bez návrhu povinného odložit provedení výkonu rozhodnutí/exekuce, lze-li očekávat, že výkon rozhodnutí/exekuce bude zastaven (§ 268 o.s.ř.). Povolení odkladu vykonatelnosti rozhodčího nálezu má za následek, že takové rozhodnutí nelze v řízení o výkon rozhodnutí nebo v exekučním řízení vykonat. V případech, že již byl výkon rozhodnutí (exekuce) nařízen, odloží soud jeho provedení až do doby pravomocného skončení řízení, v jehož rámci byl odklad vykonatelnosti povolen, nebyl-li odklad povolen na kratší dobu. Odklad vykonatelnosti rozhodčího nálezu tedy nemá žádný vliv na právní moc rozhodnutí. Účinky právní moci rozhodčího nálezu, jež se projevují tím, že ho již nelze napadnout přezkoumáním dle ustanovení § 27 zákona o rozhodčím řízení (pokud se strany na možnosti přezkoumání rozhodčího nálezu dohodly), tedy formální právní

moc, a dále závaznost výroku rozhodnutí a jeho nezměnitelnost (materiální právní moc), zůstávají odkladem vykonatelnosti rozhodčího nálezu nedotčeny.[2]

O odkladu vykonatelnosti napadeného rozhodčího nálezu může soud, který rozhoduje o návrhu na zrušení rozhodčího nálezu, rozhodnout (ještě před rozhodnutím ve věci samé) v případě, že:

- by neprodleným výkonem rozhodčího nálezu hrozila závažná újma, nebo nově, s účinností od 1. dubna 2012,
- je z návrhu na zrušení rozhodčího nálezu možné usuzovat, že je důvodný.

Předpokladem odkladu vykonatelnosti rozhodčího nálezu je, že návrh na zrušení rozhodčího nálezu má všechny náležitosti vyplývající z ustanovení § 31 a následujícího zákona o rozhodčím řízení, tedy návrh na zrušení rozhodčího

ho nálezu byl podán včas (viz ustanovení § 32 odstavec 1 zákona o rozhodčím řízení) a k tomu legitimovaným subjektem, kterým je strana, která byla účastníkem rozhodčího řízení a domáhá se zrušení rozhodčího nálezu.

Pokud návrh na zrušení rozhodčího nálezu podá spotřebitel, soud přezkoumá, zda nejsou dány důvody pro odložení vykonatelnosti rozhodčího nálezu podle odstavce 2, aniž by o to spotřebitel žádal. O odložení vykonatelnosti rozhodne soud do 7 dnů od podání návrhu; po tuto dobu nelze rozhodčí nálezu vykonat. Zde je však třeba poukázat na skutečnost, že pokud spotřebitel sám návrh na odklad vykonatelnosti rozhodčího nálezu nepodá, pak lze jen stěží usuzovat, že by v návrhu na zrušení rozhodčího nálezu tvrdil hrozbu závažné újmy a lze se důvodně domnívat, že tento institut soud ex officio využije pouze v případech, že by z obsahu spisu bylo patrné, že návrh na zrušení rozhodčího nálezu je důvodný.

Odklad vykonatelnosti rozhodčího nálezu v případě hrozby závažné újmy způsobené výkonem rozhodčího nálezu lze aplikovat v případech, kdy strana, která se domáhá zrušení rozhodčího nálezu tvrdí a doloží, že neprodělným výkonem rozhodnutí by jí hrozila závažná újma. Navrhovatel je tedy pro úspěšnost povinen sdělit soudu relevantní údaje týkající se jeho příjmových, majetkových a osobních poměrů, z nichž by bylo možno na hrozící závažnou újmu pro navrhovatele v případě nuceného výkonu napadeného rozhodčího nálezu usuzovat.

Pokud se týče nového důvodu, kterým je „důvodnost návrhu na zrušení rozhodčího nálezu“, je pro rozhodnutí o odkladu vykonatelnosti rozhodčího nálezu rozhodující skutečnost, že podle obsahu soudního spisu je pravděpodobné, že návrhu na zrušení rozhodčího nálezu bude vyhověno. V dané věci tedy soud posuzuje existenci důvodů pro zrušení rozhodčího nálezu jako otázku prejudiciální a vychází zejména z obsahu spisu, tvrzených a uplatněných důvodů pro zrušení rozhodčího nálezu, jakož i z předběžného posouzení rozhodčího spisu (popř. v rámci spotřebitelských sporů skutečnost, zda rozhodce rozhodoval spor v souladu s právními předpisy na ochranu spotřebitele).

S ohledem na skutečnost, že odklad vykonatelnosti rozhodčího nálezu z předpokladu důvodnosti návrhu na zrušení rozhodčího nálezu byl do právního řádu inkorporován zákonem č. 19/2012 Sb., je vhodné se zabývat i tím, zda a jaký vliv má tento důvod na řízení o zrušení rozhodčích nálezů vydaných v rámci právní úpravy účinné do 31. března 2012.

Článek II., Přechodná ustanovení, zákona číslo 19/2012 Sb., mimo jiné uvádí následující:

1. Rozhodčí řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, včetně řízení v případě sporů ze spotřebitelských smluv, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

2. Platnost rozhodčí smlouvy se posuzuje podle zákona č. 216/1994 Sb., ve znění účinném v době uzavření rozhodčí smlouvy.

Důvodová zpráva k zákonu č. 19/2012 Sb., k Článku II konstatuje, že první přechodné ustanovení je obecným pravidlem stanovícím, že nové úpravy lze použít až v rozhodčích řízeních zahájených ke dni účinnosti zákona. Druhé přechodné ustanovení stanoví obecné pravidlo, které by platilo i bez jeho výslovného uvedení v zákoně.

Účelem institutu zrušení rozhodčího nálezu soudem je umožnit ještě v jiném řízení přezkoumání toho, zda byly splněny základní podmínky pro projednání a rozhodnutí věci v rozhodčím řízení, event. ve spotřebitelských sporech přezkoumání rozhodnutí z pohledu souladu s předpisy stanovenými na ochranu spotřebitele. Jde tedy o samostatné řízení, které není součástí původního rozhodčího řízení, přičemž toto nové řízení je vedeno současně jiným orgánem, než původní rozhodčí řízení.

Přechodná ustanovení zák. č. 19/2012 Sb. stanoví tzv. nepravou retroaktivitu, která by měla v rámci procesního práva platit vždy. Podle názoru autora tohoto článku je ustanovení § 32 odstavec 2 zákona o rozhodčím řízení typickým institutem práva procesního a vztahuje se na něj nepravá retroaktivita. Právní věda rozeznává retroaktivitu pravou a retroaktivitu nepravou. Pravá retroaktivita zahrnuje případy, kdy právní norma reglementuje i vznik právního vztahu a nároky z něho vzešlé před její účinností. Nepravá retroaktivita spočívá v tom, že právní vztahy hmotného i procesního práva, které vznikly za platnosti práva starého, se spravují zásadně tímto právem, a to až do doby účinnosti práva nového; po jeho účinnosti se však řídí právem novým.

Pokud jde o časovou působnost novely zákona o rozhodčím řízení zákonem č. 19/2012 Sb., z Přechodných ustanovení, konkrétně pak z Článku II., vyplývá zásada, že od data účinnosti nového procesního předpisu se ve věci postupuje podle nových ustanovení. Z uvedeného, dle názoru autora tohoto článku, vyplývá, že je soud povinen při posuzování odkladu vykonatelnosti rozhodčího nálezu, který byl vydán v režimu zákona o rozhodčím řízení účinného do 31. března 2012, posuzovat kdykoli v době po nabytí účinnosti novely zákona o rozhodčím řízení současně i z hlediska důvodnosti návrhu, tedy z pohledu předpokládané úspěšnosti návrhu na zrušení rozhodčího nálezu a postupovat dle ustanovení § 32 odsta-

vec 2 zákona o rozhodčím řízení ve znění účinném od 1. 4. 2012.

Pro úplnost autor tohoto článku poukazuje na § 48 zákona o rozhodčím řízení, který upravuje „Režim rozhodčích smluv uzavřených před účinností samotného zákona č. 216/1994 Sb.“, tedy nikoli režim procesní úpravy novelizačního zákona č. 19/2012 Sb., který má vlastní úprava časové působnosti.

Povolení odkladu vykonatelnosti má za následek, že napadená rozhodnutí nelze v řízení o výkon rozhodnutí nebo v exekučním řízení prováděném podle zákona č. 120/2001 Sb. vykonat. Nařízení výkonu rozhodnutí však nebrání. Znamená to, že i po povolení odkladu vykonatelnosti rozhodčího nálezu může být návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce) vyhověno, jsou-li k tomu splněny další předpoklady, a že současně provedení výkonu (exekuce) odloží až do doby pravomocného skončení řízení o zrušení rozhodčího nálezu.[3] ●

Mgr. Michal Žíla, advokát
Maršálek & Žíla, advokátní kancelář

MARŠÁLEK & ŽÍLA
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ A TŘEBNĚ
APRILATES

Poznámky

- [1] K tomu podrobněji např. rozhodnutí Ústavního soudu ČR pod sp. zn. III.ÚS 1682/10 -1, ze dne 13. 7. 2010.
- [2] V rámci těchto právních závěrů vychází autor tohoto článku z analogického posouzení účinků odkladu vykonatelnosti soudního rozhodnutí, které je obsaženo v právní větě usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 17. února 2011 pod sp. zn. 29 NSČR 29/2009, když dle názoru autora tohoto článku předmětné rozhodnutí přesně vystihuje účinky odkladu vykonatelnosti a je možné je vztáhnout i na rozhodčí nálezy.
- [3] Pro uvedené právní závěry platí shodně totéž, co je uvedeno v poznámce pod bodem 2.

Spojování soutěžitelů – praktické aspekty řízení před ÚOHS

Nezbytnou a nevyhnutelnou součástí každé větší akvizice je i posouzení, zda bude třeba transakci oznámit Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), a s její realizací počkat až na schválení ze strany Úřadu. V tomto článku se budeme zabývat některými praktickými aspekty řízení o povolení spojení soutěžitelů, se kterými by měli být podnikatelé seznámeni při zvažování, zda mají podat Úřadu návrh na zahájení řízení o povolení spojení.

Obratová kritéria

O povolení pro uskutečnění spojení je nutno žádat u fúzí, které spadají do obratových limitů stanovených v zákoně č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže (dále jen „ZOHS“). ZOHS stanoví, že spojení soutěžitelů podléhá povolení Úřadu, pokud celkový čistý obrat všech spojujících se soutěžitelů dosažený za poslední účetní období na trhu České republiky převyšuje 1,5 miliardy Kč a alespoň dva z nich dosáhli samostatně za poslední účetní období na trhu České republiky obratu 250 milionů Kč.

Případně u některých typů soutěžitelů je stanoven obratový limit 1,5 miliardy Kč na českém trhu u jednoho účastníka spojení a 1,5 miliardy Kč celosvětově u dalšího účastníka transakce.

Toto zdánlivě jednoduché obratové kritérium obsahuje pojmy, které je třeba pro jednoznačné určení, zda plánovaná transakce podléhá

posouzení Úřadu, blíže vyloužit. Níže se tedy zaměříme na následující otázky:

- kdo je spojující se soutěžitel,
- co je to spojení soutěžitelů,
- jak vypočítat čistý obrat,
- jak zjistit výši obratu dosaženého na trhu České republiky.

Soutěžitel

Pro určení výše obratu je podstatné, že Úřad za soutěžitele nepovažuje pouze konkrétního účastníka transakce, ale i osoby, které budou se spojujícími se podnikateli po uskutečnění spojení provázány prostřednictvím vztahů kontroly. Do celkového čistého obratu pro splnění obrátového kritéria se tak započítávají nejen obraty spojujících se podnikatelů, ale také obraty jejich (po uskutečnění spojení) dceřiných, mateřských a sesterských společ-

ností. Určení toho, které osoby jsou spojujícími se soutěžiteli, se samozřejmě liší v návaznosti na to, o jakou formu spojení se v případě dané transakce jedná.

Spojení soutěžitelů

Aby mohla být konkrétní transakce považována za spojení soutěžitelů ve smyslu záko-

na, musí splňovat několik základních znaků. Obecně lze konstatovat, že půjde o transakce mezi (i) samostatnými soutěžiteli, (ii) jejímž důsledkem je trvalá a dlouhodobá změna struktury trhu. Spojení soutěžitelů ZOHS rozděluje na 3 základní kategorie:

- fúze na trhu dříve samostatně působících soutěžitelů,
- nabytí podniku jiného soutěžitele či jeho části, a to včetně převodu části majetku (assets deals),
- získání možnosti kontrolovat jiného soutěžitele, a to včetně založení soutěžitele, který je společně kontrolován více subjekty.

Za jedno spojení soutěžitelů Úřad považuje i soubor transakcí, které jsou vzájemně podmíněny. Není tedy podstatné, že transakce se skládá z několika smluv mezi různými subjekty. Pokud v důsledku souboru transakcí stejní soutěžitelé převzou kontrolu nad jedním nebo vícero soutěžiteli a transakce spolu souvisejí v tom smyslu, že jedna transakce realizovaná bez druhé by ztratila ekonomický smysl, pak je třeba tento soubor transakcí považovat za jedno jediné spojení soutěžitelů.

Výpočet čistého obratu

Úřad rozumí čistým obratem spojujících se soutěžitelů, který je pro vznik notifikační povinnosti rozhodující, čistý obrat dosažený jednotlivými aktéry transakce pouze při činnosti, která je předmětem jejich podnikání, a to na území České republiky. Jedná se tedy o obrat dosažený prodejem zboží, výrobků a služeb, zaznamenaný ve výkazu zisků a ztrát jednotlivých spojujících se soutěžitelů.

Do čistého obratu Úřad dále zahrnuje i podpory, které byly soutěžiteli uděleny veřejnoprávními subjekty a které se vztahují k jeho předmětu podnikání. Naopak od čistého obratu se odečítají obraty, jež byly sice dosaženy činností tvořící předmět podnikání, ale v rámci koncernu, tedy mezi mateřskými, dceřinými a sesterskými společnostmi. To platí proto, aby nedošlo k jejich vícenásobnému započítání.

Geografické členění obratu

Podnikatelům může v některých případech činit potíže určit obrat, kterého dosáhli na území České republiky. Základní kritéria, která Úřad v praxi používá, se člení podle toho, zda se jedná o obrat dosažený při prodeji zboží a výrobků, či poskytování služeb. Při prodeji zboží a výrobků je obrat dosažen na území České republiky, pokud se zde nacházel zákazník v době uskutečňování trans-

akce, případně zde došlo k předání zboží či výrobků zákazníkovi. Obrat dosažený při poskytování služeb se považuje za dosažený v České republice, pokud zde byla služba poskytnuta zákazníkovi.

Řízení o povolení spojení

Pokud tedy obchodní transakce splňuje obrátová kritéria stanovená podle výše popsaných pravidel, je třeba ji ještě před realizací ohlásit Úřadu. V opačném případě by spojujícími se soutěžitelům hrozila pokuta až do výše 10 milionů Kč nebo 10 % obratu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období.

K návrhu na zahájení řízení je mimo jiné potřeba připojit potvrzení o uhrazení správního poplatku ve výši 100 000 Kč a poměrně obsáhlý dotazník k povolení spojení. V dotazníku je zejména třeba uvést a doložit detailní informace o situaci na relevantních trzích a obchodní podíly spojujících se soutěžitelů na nich. Vzhledem k tomu, že při vyplňování dotazníků většinou vyvstane celá řada otázek, Úřad nabízí a doporučuje firmám využít možnosti tzv. přednotifikačních jednání. V rámci něj je možné s Úřadem prodiskutovat vše potřebné, včetně výše uvedených obrátových kritérií, a to ještě před podáním návrhu.

Zahraněční notifikace

Výše jsme se věnovali hlavním aspektům notifikace určitých transakcí Úřadu. Je však nutné upozornit i na to, že společnosti, které dosahují obrátů i mimo území České republiky, by měly zároveň pečlivě zvážit a nechat prověřit, zdali jejich transakce nevyvolá nutnost žádat o schválení transakce soutěžní orgány i v jiných státech.

Stále totiž platí, že v některých zemích stačí ke vzniku notifikační povinnosti splnit poměrně nízká obrátová kritéria. Ač se to pak v daném případě může zdát absurdní, povinnost žádat o schválení může spustit i pouhá skutečnost, že jeden ze soutěžitelů je na daném trhu zastoupen svou sestrou a druhý soutěžitel tam realizoval obrat „pouze“ v řádu tisíců euro. ●

Mgr. Stanislav Servus, LL.M., advokát
JUDr. Zuzana Tučková, advokátní koncipientka
DVOŘÁK & SPOL., advokátní kancelář, s.r.o.

DVOŘÁK & SPOL.
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ LAW OFFICES

Ochranná známka jako předmět exekuce

Ochrannou známku lze v tomto kontextu chápat jako samostatné právo ve smyslu § 118 odst. 1 občanského zákoníku, zákon č. 40/1964 Sb., v platném znění, jež je způsobilé být předmětem vlastnictví a právních vztahů.

Jedná se tedy o právo majetkové, jež je převoditelné. Tyto podmínky nejsou naopak splněny pro některé jiné nehmotné statky, respektive práva k nim, např. autorská práva, obchodní firma, označení původu, zeměpisné označení. Samozřejmě i pro práva osobnostní či původcovská.

Výslovně je mezi jinými věcnými právy k ochranné známce uvedeno v § 14 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, v platném znění, že ochranná známka může být i předmětem výkonu rozhodnutí či exekuce. Způsob provedení exekuce u ochranných známek (a u jiných předmětů průmyslového vlastnictví, práv k nim) je pak zejména upraven v § 64 zákona č. 121/2001 Sb., exekuční řád, v platném znění.

Exekuci lze vést na všechny druhy ochranných známek: (i) národní ochrannou známku, (ii) mezinárodní ochrannou známku požívající ochrany na území České republiky, (iii) ochrannou známku Společenství požívající ochrany na území České republiky – blíže viz § 2 shora uvedeného známkového zákona. S ohledem na charakter kolektivních ochranných známek lze dovodit, že tyto předmětem exekuce být nemohou.

Mezinárodní ochranná známka podléhá exekuci za stejných podmínek jako národní ochranná známka v případě, že Úřad průmyslového vlastnictví České republiky („Úřad“) je úřadem původu. Ochranná známka Společenství podléhá exekuci v tom členském státě, kde má její majitel bydliště, sídlo nebo pobočku a exekuci je

postižena s platností na celém území Evropské unie (uplatnění principu „všechno nebo nic“).

V první řadě by exekucí byla postižena práva vlastníka ochranné známky jako jeho absolutní práva. Exekuci lze vést i na práva z licence (souhlas s užíváním) udělené vlastníkem ochranné známky. Tato relativní a subsidiární/odvozená práva pak podléhají ustanovení o exekuci příkázáním jiných peněžitých pohledávek.

Určitá nejednoznačnost panovala při řešení otázky, zda předmětem exekuce může být přihláška ochranné známky, respektive její předmět. K jejímu řešení zajistě napomohl rozsudek ESLP č. 73049/01 z 11. 7. 2007 ve věci Anheuser Bush Inc. v. Portugalsko, v němž je uvedeno, že i přihláška ochranné známky je majetkem ve smyslu čl. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, a není rozhodné, že toto majetkové právo může být později zrušené. To je ostatně i v souladu s právní tezí, že pod pojem majetek lze subsumovat kromě věcí i práva a pohledávky. Je tedy možné dovodit, že právo z přihlášky ochranné známky by jako právo majetkové a převoditelné mělo být způsobilé předmětem exekuce.

Pro úplnost je vhodné dodat, že u ochranných známek Společenství je přímo v textu předmětného nařízení uvedeno, že exekuce na přihlášku ochranné známky Společenství je proveditelná za stejných podmínek jako exekuce na ochrannou známku Společenství. Jsou-li dány veškeré podmínky pro provedení exekuce, samotné provedení exekuce a exekuční řízení probíhá vcelku standardním způsobem s určitými zvláštnostmi vyplývajícími z povahy ochranných známek (a dalších předmětů průmyslového vlastnictví).

Pokud exekutor zjistí, že povinný je vlastníkem nebo spoluvlastníkem ochranné známky, případně licence k ní, sepíše je; povinnému je zakázáno nakládat s majetkem (od doručení usnesení a návrhu na nařízení exekuce). Jakýkoliv právní úkon povinného týkající se změny práv k ochranné známce, tj. převod, zřízení zástavního práva, vzdání se práv k ochranné známce od okamžiku doručení by bylo nutno považovat za absolutně neplatný (§ 39 shora uvedeného občanského zákoníku). Úřad je bezpochyby v rámci správního řízení oprávněn z moci úřední přezkoumávat i absolutní neplatnost právních úkonů, při kladném závěru pak postupovat pří-

slušným způsobem. Osvědčení o zápisu ochranných známek se odevzdá exekutorovi, v případě nutnosti se postupuje přiměřeně podle ustanovení o exekuci odebráním věci. Při exekuci exekutor spolupracuje s Úřadem, o výše uvedených skutečnostech musí informovat tento Úřad. Úřad je povinen po obdržení takového sdělení vyznačit do příslušných rejstříků exekuci u všech exekucí dotčených a exekutorem označených ochranných známek. Součástí sdělení je i datum sepsání a informace o tom, že povinný nesmí s těmito ochrannými známkami, respektive s právy k nim, počínaje tímto dnem nakládat. Výjimkou by mělo být právo žádat o obnovu zápisu ochranné známky a zaplacení příslušného správního poplatku k přijetí žádosti o obnovu zápisu ochranné známky.

Důležitá je zejména včasnost, úplnost a aktuálnost zápisů ve veřejnoprávních rejstřících a důkladné ověřování si jejich stavu. Ochranná známka platí 10 let ode dne podání přihlášky. Nepožádá-li vlastník o obnovu zápisu a nezplatí příslušný správní poplatek, ochranná známka zanikne. Toto právo náleží v první řadě vlastníku, v případě exekuce jistě nebude jeho zájmem udržovat exekvovanou ochrannou známku v platnosti. Je proto nutné přisvědčit tomu, že v případě ochranné známky, jež je předmětem exekuce, by osobou oprávněnou k podání žádosti o obnovu a zaplacení příslušného správního poplatku měl být i exekutor. V případě, kdy po obnově zápisu ochranné známky k žádosti exekutora by exekuce byla zastavena, obnova by zřejmě zůstala v platnosti, nicméně správní poplatek za obnovu by měl na výzvu Úřadu zaplatit vlastník ochranné známky. V případě zastavení exekuce exekutor vyrozumí Úřad o právní moci rozhodnutí (soudu).

Po zpeněžení práva (shora uvedený exekuční řád uvádí „osvědčení o zápisu ochranných známek“) je exekutor povinen vyrozumět Úřad o převodu práv k ochranné známce a sdělit mu identifikační údaje o nabyvateli těchto práv. Se získanou částkou se naloží jako s výtěžkem prodeje. Úřad poté provede zápis o převodu v rejstříku. Exekutor po dobu exekuce vykonává všechna práva při převodu ochranných známek, která jinak přísluší povinnému jako jejich vlastníku zapsanému v příslušném rejstříku. ●

Oldřich Trojan
HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti

▣ ▣ ▣ HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

Advokátní kancelář **HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI** patří od roku 1990 mezi renomované kanceláře zaměřené na komplexní právní a poradenské služby pro veřejný a soukromý sektor. Mezi klienty kanceláře patří řada nadnárodních i domácích společností a organizací a institucí veřejného sektoru. Kancelář je členem **mezinárodní sítě** právních kanceláří **International Alliance of Law Firms** zaměřených na komplexní poradenství v obchodním právu s více než 59 členy ve 43 zemích celého světa. Kancelář poskytuje **multidisciplinární služby** v rámci úzké spolupráce s významnými mezinárodními auditorskými a daňově-poradenskými společnostmi zejména v rámci fúzí, akvizic, restrukturalizací, služeb projektového poradenství a řízení, veřejných zakázek a PPP projektů, projektů v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, zpracování analýz, metodik a legislativních prací. Mezi **hlavní nabízené služby kanceláře** patří:

Veřejný sektor:

- Poradenství a administrace veřejných zakázek
- Poradenství v oblasti veřejné podpory
- PPP projekty
- Poradenství v projektech financovaných z EU fondů
- Poradenství v oblasti výzkumu, vývoje a inovací
- Poradenství v oblasti plánování a financování sociálních služeb
- Analýzy, metodiky, studie proveditelnosti, legislativní podpora, monitoring

Soukromý sektor:

- Právo obchodních společností / obchodní smlouvy
- Fúze & akvizice, due diligence, reorganizace, insolvence
- Pracovní právo
- Retail / Ochrana spotřebitele
- Ochrana duševního vlastnictví, IP / IT, ochrana dat
- Řešení tuzemských a mezinárodních sporů – činnost rozhodců a zastoupení v rozhodčím a soudním řízení
- Nemovitosti a stavební právo

HOLEC, ZUSKA & Partneři

Palác Anděl
Radlická 1c/3185
150 00 Praha 5

Tel: (+420) 296 325 235
Fax: (+420) 296 325 240
recepce@holec-advokati.cz

Dosáhněte lehce svého cíle. S námi.

ERHARTOVÁ VÍTEK
advokátní kancelář law offices

Povinné pojištění proti ekologickým škodám

V roce 2008 byl přijat zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů.

Tento zákon upravuje povinnost předcházet vzniku ekologické újmy a povinnost vzniklou ekologickou újmu napravit, jinými slovy jedná se o odpovědnost za škodu způsobenou na životním prostředí, odpovědnost za ekologickou škodu. Protože od 1. 1. 2013 začne platit i povinnost zabezpečit si finanční zajištění k náhradě nákladů na předcházení nebo nápravu ekologické újmy, chceme vás v tomto článku seznámit se základními požadavky zákona na toto zajištění.

Odpovědnost za ekologickou újmu je v zákoně upravena jako odpovědnost objektivní, tzn. že není podstatné, zda provozovatel věděl, že újmu může způsobit. Základním předpokladem vzniku tohoto typu odpovědnosti je příčinná souvislost mezi hrozící nebo existující ekologickou újmu a činností provozovatele. Návrh zákona však upravuje výjimky, na které se nevztahuje (např. ozbrojený konflikt nebo živelná událost výjimečné a neodvratné povahy), a některé liberační důvody ve vztahu k této odpovědnosti (např. provozovatel provedl vhodná bezpečnostní opatření a k újmě došlo i přes tato opatření).

Dojde-li k ekologické újmě, za kterou provozovatel odpovídá, je povinen neprodleně provést veškerá proveditelná nápravná opatření k okamžité kontrole, omezení, odstranění nebo jinému zvládnutí znečišťujících látek nebo jiných škodlivých faktorů, jejichž cílem je omezit ekologickou újmu a nepříznivé účinky na lidské zdraví nebo předejít dalšímu rozšiřování ekologické újmy, nepříznivým účinkům na lidské zdraví nebo dalšímu zhoršení funkcí přírodních zdrojů. Náhrada nákladů je založena na zásadě „znečišťovatel platí“, tzn.,

že na provozovatele jsou přenášeny veškeré náklady, které se k ekologické újmě vztahují.

Povinnost zabezpečit zajištění náhrady nákladů (zajistit si finanční prostředky k náhradě nákladů na preventivní a nápravná opatření) se vztahuje na provozovatele činností uvedených v příloze č. 1 k zákonu. Patří sem např. činnosti vyžadující integrované povolení, provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů, odběr podzemních nebo povrchových vod, vypouštění odpadních vod, nakládání s nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky, přípravky na ochranu rostlin nebo biocidními přípravky a provozování stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší vyžadující povolení podle zvláštního zákona. Výjimky platí pro ekologickou újmu, jejíž náprava si vyžádá náklady nižší než 20 000 000 Kč, pro provozovatele registrované v Programu EMAS a pro provozovatele, kteří mají certifikovaný systém environmentálního řízení uznávaný podle souboru norem ČSN EN ISO 14000. Provozovatelé mohou využít výjimky již od okamžiku, kdy zahájí činnosti potřebné pro zaregistrování v Programu EMAS nebo pro získání certifikace systému environmentálního řízení uznávaného podle souboru norem ČSN EN ISO 14000.

Zásada „znečišťovatel platí“ vyžaduje, aby sjednané finanční zajištění bylo dostačující k úhradě nákladů na nápravu způsobené ekologické újmy, včetně nákladů na zjištění a posouzení ekologické újmy, posouzení vzniku její bezprostřední hrozby, nákladů na řízení, na provedení preventivních nebo nápravných opatření nebo jejich vymáhání od provozovatele, nákladů na sběr dat, na sledování a kontrolu nebo další náklady související s předcházením ekologické újmy nebo s její nápravou.

Zákon neuvádí konkrétní částku, na kterou má být finanční zajištění zabezpečeno, ani o jaký typ finančního zajištění se má jednat. Finanční zajištění může být zabezpečeno např. formou komerčního pojištění, pomocí smluvní nebo bankovní garance nebo vytvořením vlastního rezervního fondu.

Základními hledisky pro posuzování rozsahu finančního zajištění jsou výše možných

nákladů a intenzita a závažnost vytvářeného rizika ekologické újmy. Za tímto účelem je provozovatel povinen provést hodnocení rizik jednotlivých provozních činností v rozsahu stanoveném nařízením vlády č. 295/2011 Sb.

Nezabezpečení potřebného zajištění má závažné právní důsledky. Vedle toho, že se provozovatel vystavuje riziku, že ponese náklady na odstranění ekologické újmy ze svých prostředků (provozovatelé nesou odpovědnost za ekologickou újmu, ať jsou pojištěni, či nikoliv), může mu být uložena pokuta až do výše 1 000 000 Kč. Zákon zakazuje, aby byla vykonávána některá z činností uvedených v příloze č. 1 zákona, aniž je zabezpečeno finanční zajištění. ●

Mgr. Ing. Michal Bureš
Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o.

Úprava spoluvlastnictví podle nového občanského zákoníku

Současná obecná právní úprava spoluvlastnictví obsažená v ustanoveních §§ 136 až 142 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále jen „OZ“) je stručná a přestože se jeví na první pohled zároveň jasná a nekompromisní, vytváří v praxi často prostor pro vznik sporů mezi spoluvlastníky, kdy kýžené pravidlo aplikovatelné na spoluvlastnické vztahy generaliter je definováno až soudní judikaturou.

Právní úprava spoluvlastnictví, kterou přináší nový občanský zákoník, tj. zákon č. 89/2012 Sb. (dále jen „NOZ“) v ustanoveních §§ 1115 až 1239 je naopak poměrně rozvinutá. Systematika předmětné právní regulace sestává z ustanovení obecných, týkajících se spoluvlastnického podílu, správy společné věci, oddělení ze spoluvlastnictví a zrušení spoluvlastnictví, bytového spoluvlastnictví, tzv. přídatného spoluvlastnictví a zvláštních ustanovení o společenství jmění.

S ohledem na rozsah nové právní úpravy spoluvlastnictví si dovoluujeme v tomto příspěvku zabývat se pouze obecnou úpravou spoluvlastnictví, spoluvlastnického podílu a správou společné věci.

Obecná úprava spoluvlastnictví

Podle NOZ jsou spoluvlastníky ti, jimž náleží vlastnické právo k věci společně. Vzhledem k věci jako celku se spoluvlastníci považují za jedinou osobu a nakládají s věcí jako jediná osoba. Právo každého z nich je pak právem vztahujícím se k celé věci a je omezeno stejným právem každého dalšího spoluvlastníka.

Spoluvlastník má zákonem deklarováno právo na vyúčtování o tom, jak bylo se společnou věcí nakládáno, a dále právo na podíl z plodů a užitků^[1] ze společné věci.

Spoluvlastnický podíl

Spoluvlastnický podíl vyjadřuje míru účasti každého spoluvlastníka na vytváření společné vůle a na právech a povinnostech vyplývajících ze spoluvlastnictví věci. V případě, že

velikost podílu vyplývá z právní skutečnosti, na níž se zakládá spoluvlastnictví nebo účast spoluvlastníka ve spoluvlastnictví, není zákonem vyloučeno, aby byly velikosti podílů dohodnuty jinak; takové ujednání však musí splňovat náležitosti stanovené pro převod podílu.

NOZ oproti úpravě OZ výslovně uvádí, že spoluvlastník může se svým podílem nakládat podle své vůle, avšak tak, že jeho nakládání nesmí být na újmu právům ostatních spoluvlastníků bez zřetele k tomu, z čeho vyplývají.

Lze dovodit, že dané ustanovení plynule navazuje na názor vyjádřený Ústavním soudem ČR v jeho nálezu sp. zn. IV. ÚS 1735/07 ze dne 21. 10. 2008[2], v němž byla řešena otázka postavení minoritního spoluvlastníka vůči majoritnímu. Toto rozhodnutí lze považovat za zlomové, neboť v daném případě došel Ústavní soud ČR k závěru, že v případě, kdy je počínání si většiny spoluvlastníků (většinového spoluvlastníka) sice v souladu s ustanovením § 139 OZ[3], ale fakticky toto jednání negativně postihuje menšinu spoluvlastníků způsobem a rozsahem, kdy jsou porušována práva menšinového spoluvlastníka jakožto vlastníka, garantovaná mu Listinou základních práv a svobod[4], jsou obecné soudy povinny aplikovat na ustanovení § 139 OZ výklad praeter legem, případně i contra legem, neboť nelze připustit, aby hospodaření probíhalo způsobem, který vůbec nerespektuje oprávněné zájmy menši-

nového spoluvlastníka a tím popírá samu podstatu a smysl jeho základního práva. Obdobnou úpravu lze nalézt například také v SRN[5]. Lze uzavřít, že doplnění právní regulace v tomto směru je ve vztahu k dosavadní právní úpravě a rozhodování soudů kontinuální a právní vztahy spoluvlastníků vyjasňuje.

Předkupní právo

Zásadní změnou, kterou do vztahů mezi spoluvlastníky NOZ přináší, je úprava předkupního práva. NOZ stanoví, že bylo-li spoluvlastnictví založeno tak, že spoluvlastníci nemohli svá práva a povinnosti od počátku ovlivnit, a převádě-li některý ze spoluvlastníků svůj podíl, mají ostatní spoluvlastníci k podílu po dobu šesti měsíců ode dne vzniku spoluvlastnictví předkupní právo[6]. Nedohodnou-li se spoluvlastníci na způsobu vykonání předkupního práva, mají právo vykoupení podíl poměrně podle velikosti podílů. Předkupní právo mají spoluvlastníci i v případě, že některý ze spoluvlastníků převádí podíl bezúplatně (!)[7].

I zde je zřejmá návaznost na „případy ze života“, kdy spoluvlastník povinnost umožnit realizaci předkupního práva obcházel často tím, že svůj spoluvlastnický podíl daroval (a případně si za něj nechal neoficiálně uhradit kupní cenu, což sice takto obelstění spoluvlastníci často tušili, avšak v případě zahájení soudního sporu trpěli důkazní nouzí, a odcházeli s nepořízenou). Předmětným ustanovením tak byla jednou provždy vyřešena otázka, na níž byl po dlouhou dobu v právní praxi nejednotný názor, přičemž pozdější judikatura, předně judikatura Nejvyššího soudu ČR, znamenávala spíše opačný směr, tj. příklonění se k názoru, že předkupní právo svědčí spoluvlastníkům podle ustanovení § 140 OZ pouze v případě úplatných převodů[8].

Zvláštní úprava předkupního práva je pak v NOZ stanovena u spoluvlastnictví k zemědělskému závodu, když předkupní právo se v tomto případě vztahuje i na dědický podíl. Předkupní právo je zde vyloučeno pouze v případech, převádě-li spoluvlastník svůj podíl osobě, která by byla jeho dědicem podle ustanovení o zákonné posloupnosti dědiců, nebo jinému spoluvlastníku nebo vzdal-li se spoluvlastník v písemné formě předkupního práva.

Na tomto místě si dovoluujeme pro úplnost poznamenat, že podle ustanovení § 3062 NOZ zákonné předkupní právo založené podle ustanovení § 140 OZ zanikne uplynutím 1 roku ode dne nabytí účinnosti NOZ, tj. 1. 1. 2015[9].

Správa společné věci

Každý ze spoluvlastníků je oprávněn k účasti na správě společné věci. Stejně jako podle stávající právní úpravy i podle NOZ při rozhodování o společné věci se hlasy spoluvlastníků počítají podle velikosti jejich podílů a z právního jednání týkajícího se společné věci jsou všichni spoluvlastníci oprávněni a povinni společně a nerozdílně.

O běžné správě společné věci (což je např. i volba jejího správce) rozhodují spoluvlastníci podle obou právních úprav většinou hlasů. Rozhodnutí má však podle NOZ právní účinky pro všechny spoluvlastníky pouze v případě, že všichni byli vyrozuměni o potřebě rozhodnout.

NOZ nově stanoví, že povinnost vyrozumět se nevztahuje na případy, kdy se jednalo o záležitost, která vyžadovala jednat okamžitě. V takovém případě může spoluvlastník opominutý při rozhodování navrhnout soudu[10], aby určil, že rozhodnutí o neodkladné záležitosti nemá vůči němu právní účinky, nelze-li po něm spravedlivě požadovat, aby je snašel.

K rozhodnutí o významné záležitosti[11] týkající se společné věci, je třeba alespoň dvoutřetinové většiny hlasů spoluvlastníků. Nedosáhne-li se této většiny, rozhodne na návrh spoluvlastníka soud. Přehlasovaný spoluvlastník má v tomto případě možnost navrhnout, aby o záležitosti rozhodl soud; v rámci toho může též navrhnout, aby soud dočasně zakázal jednat podle napadeného rozhodnutí.

Přehlasovaný spoluvlastník, jemuž rozhodnutí hrozí těžkou újmu, zejména neúměrným omezením v užívání společné věci nebo vznikem povinnosti zřejmě nepoměrné k hodnotě jeho podílu, může soudu navrhnout, aby toto rozhodnutí zrušil.

Pro podání obou shora uvedených návrhů NOZ spoluvlastníku určuje lhůtu jako v případě, kdy nebyl vyrozuměn o rozhodování o neodkladné záležitosti[12].

Právo podat příslušný návrh soudu přehlasovaný spoluvlastník nemá v případě, že většina spoluvlastníků rozhodne o opatření potřebném pro zachování nebo zlepšení společné věci a zaváže-li se vůči přehlasovanému spoluvlastníku, že po něm nebude požadovat, aby se na nákladech podílel, nebo že mu nahradí veškerou újmu způsobenou přijatým opatřením a poskytne dostatečnou jistotu.

K rozhodnutí, na jehož základě má být společná věc zatížena nebo její zatížení zrušeno, a k rozhodnutí, na jehož základě mají být práva spoluvlastníků omezena na dobu delší než 10 let, je třeba souhlasu všech spoluvlastníků. Ke zřízení zástavního práva nebo jiné obdobné jistoty sloužící k zajištění peněžité pohledávky vzniklé při zlepšení společné věci nebo při její obnově postačí rozhodnutí alespoň dvoutřetinové většiny spoluvlastníků.

Správce společné věci

Správce má právní postavení příkazníka. Správce je podle NOZ povinen spoluvlastníkům správu vyúčtovat. Správci náleží náhrada

účelně vynaložených nákladů, kterou si může vybrat z výnosů spravované věci. Svěřili se správa několika osobám, rozhodují většinou hlasů, přičemž každá z nich má jeden hlas.

Také spoluvlastník, který vynaložil na společnou věc náklad v zájmu ostatních spoluvlastníků bez jejich vyrozumění a souhlasu (!), může požadovat

- poměrnou část náhrady v rozsahu zhodnocení věci, jednalo-li se o náklad, který byl spoluvlastníkům ku prospěchu,
- náhradu nutných nákladů, jednalo-li se o náklad, který bylo třeba vynaložit na záchranu věci.

Domníváme se, že úhrada nákladů v případech zachraňování společné věci je snadno pochopitelná, naopak poněkud diskutabilní je možnost spoluvlastníka jednak vynakládat samovolně náklady na společnou věc bez byť jen vyrozumění či souhlasu ostatních spoluvlastníků a jeho právo poměrnou část těchto nákladů žádat za podmínky, že tento náklad byl spoluvlastníkům ku prospěchu. Domníváme se, že dané ustanovení je budoucím zdrojem hrozících soudních sporů, kdy bude především nutné definovat, které takto vynaložené náklady jsou považovány za vynaložené ku prospěchu spoluvlastníků. Obáváme se, že dojde-li ke zhodnocení věci, bude každý spoluvlastník oprávněně tvrdit, že takový náklad ku prospěchu všech vynaložen byl,

problém spíš vzniká v tom, zda mají všichni spoluvlastníci zájem směřovat své investice k dosažení tohoto „prospěchu“ právě na společné věci a ne jinde (míněno na jiných věcech spoluvlastníků).

Podle ustanovení § 1138 NOZ platí, že dohodnou-li se spoluvlastníci nemovitě věci o její správě jinak, vyžaduje dohoda formu veřejné listiny. Dohoda se založí do sbírky listin u orgánu, u něhož je nemovitá věc zapsána ve veřejném seznamu. Usuzujeme, že veřejnou listinou je zde míněna dohoda ve formě notářského zápisu, což považujeme za zbytečný náklad, který budou muset spoluvlastníci vynaložit (včetně každé následné její změny).

Soudní úprava poměrů spoluvlastníků

Navrhně-li některý ze spoluvlastníků soudu, aby rozhodl, že rozhodnutí většiny spoluvlastníků nemá vůči němu právní účinky, aby takové rozhodnutí zrušil, nebo je nahradil svým rozhodnutím, uspořádá soud právní poměry spoluvlastníků podle slušného uvážení. Soud může zejména rozhodnout, zda se má změna uskutečnit bez výhrad, s výhradami či proti zajištění, anebo zda se uskutečnit vůbec nemá. Stejně soud rozhodne také tehdy, domáhá-li se jeho rozhodnutí některý ze spoluvlastníků proto, že se při rozhodování o společné věci nedosáhlo potřebné většiny.

Zde je zavádějící pojem „slušné uvážení“. Domníváme se, že tento pojem s ohledem na jeho dosavadní absenci v českém právním řádu i přes jeho evidentní inklinaci k přirozenoprávnímu pojetí práva bude v praxi působit spíše rozpaky a tendenci k nepředvídatelnosti soudních rozhodnutí a nepochopení významu tohoto pojmu především laickou veřejností.

Závěrem

Závěrem si dovoluujeme uvést, že právní úprava spoluvlastnictví podle NOZ, která byla parciálně představena v tomto příspěvku, často vnáší do právních věcí a vztahů světlo, a je nutné ji proto hodnotit pozitivně. Zároveň je však již dnes evidentní, že zažití přinášených pravidel v rámci nyní určitým ustáleným způsobem etablovaných postupů mezi spoluvlastníky v návaznosti na dosavadní právní úpravu a judikaturu neproběhne bez zaváhání ať již ze strany laiků či profesionálů. ●

Mgr. Alena Ropková, LL.M., advokátka
MSB Legal, v.o.s.

Poznámky

[1] Plody a užitky ze společné věci se dělí podle poměru podílů. Nastane-li situace, kdy tyto nelze podle podílů rozdělit, vypořádají se spoluvlastníci na základě dohody. Není-li tato dohoda dosažena, zákon již předjímá řešení této situace tak, že tyto plody a užitky se prodají vhodným způsobem a výnos se rozdělí podle podílů.

[2] Ústavní soud zde došel k závěru, že „majorizaci (rozhodování většinou, respektive většinového spoluvlastníka) je možné respektovat pouze v případech, v nichž není výsledek v extrémním nesouladu s principy spravedlnosti a neporušuje základní práva menšinových spoluvlastníků.“

[3] Tj. kdy k jednání většiny, které zavazuje všechny spoluvlastníky společně a nerozdílně, dojde teprve po provedení zákonem předvídaného postupu, tj. po hlasování všemi spoluvlastníky. Postup většiny je pak považován za legitimní, přestože s ním menšinová spoluvlastníka vyjádřili nesouhlas.

[4] Tj. konkrétně ustanovení čl. 11 zákona č. 2/1993 Sb.

[5] Viz ustanovení § 745 odst. 1 BGB, podle něhož může být většinou hlasů rozhodnuto pouze o řádném nakládání se společnou věcí. Ustanovení § 745 odst. 1 BGB je přitom podle německé judikatury i doktríny (Karsten Schmidt in: Ulmer, P. (ed.) Münchener Kommentar zum Bürgerlichen Gesetzbuch. Band 5: Schuldrecht, Besonderer Teil III. 4. Auflage, München: C. H. Beck, 2004, str. 732 – 733 a tam uvedená literatura a judikatura) třeba vykládat tak, že řádným nakládáním s věcí není takové nakládání, které nerespektuje oprávněné zájmy menšinového spoluvlastníka.

[6] S výjimkou, kdy spoluvlastník podíl převádí jinému spoluvlastníku nebo svému manželu, sourozenci nebo příbuznému v řadě přímé.

[7] Tehdy mají spoluvlastníci právo podíl vykoupit za obvyklou cenu. To platí i v jiných případech zákonného předkupního práva.

[8] Např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 22 Cdo 1917/2010 ze dne 6. 10. 2010, nebo rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 22 Cdo 2408/2007 ze dne 20. 10. 2008, podle něhož „Vztažení principu předkupního práva i na darovací smlouvy je v rozporu s podstatou darování. Nebylo by tak již možno mluvit o (dobrovolném) darování, ale o nuceném převodu.“

[9] Netýká se spoluvlastnictví k zemědělskému nebo rodinnému závodu.

[10] Není-li návrh podán do 30 dnů od přijetí rozhodnutí, právo podat jej zaniká; nebyli-li spoluvlastníci o nakládání uvědoměni, běží lhůta ode dne, kdy se o rozhodnutí dozvěděl nebo dozvědět mohl.

[11] Kterou NOZ příkladmo definuje jako rozhodnutí o podstatném zlepšení nebo zhoršení společné věci, změně jejího účelu či o jejím zpracování.

[12] Viz poznámka pod čarou č. 10.

Česko-slovenská advokátní kancelář s mezinárodním dosahem

1. místo mezi domácími
právníckými firmami
(2012)

PRACTICAL LAW COMPANY®

Právnícká firma roku
v České republice
(2012)

WHO'SWHOLEGAL

Klienty nejlépe hodnocená
právnícká firma
v České republice

1. místo v počtu realizovaných
fúzí a akvizic v České republice
a východní Evropě
(2011)

THOMSON REUTERS

1. místo v počtu realizovaných
fúzí a akvizic
v České republice
(2011)

DEALWATCH™
By ISI Emerging Markets

- I více než deset let úspěšného působení na trhu
- I Havel, Holásek & Partners se sídlem v Praze a kanceláři v Brně, Ostravě a Bratislavě je s týmem více než 140 právníků, několika desítek studentů právnických fakult a více než 400 spolupracovníků, včetně 130 zaměstnanců spolupracující inkasní agentury Cash Collectors, největší česko-slovenskou právníckou firmou
- I kancelář je podle výsledků oficiální soutěže Právnícká firma roku v posledních třech letech podle počtu titulů a nominací jednou z nejúspěšnějších českých advokátních kanceláří
- I kancelář je vysoce doporučovaná v zásadě všemi hlavními mezinárodními ratingovými publikacemi
- I 700 stálých klientů, 30 společností z Czech Top 100 a 80 společností uvedených v seznamu největších světových firem Fortune 500
- I partnerství s klienty založené na nadstandardní podpoře jejich podnikání, individuálním přístupu, porozumění a respektu, důvěře a loajalitě
- I kancelář je součástí tří z deseti nejprestižnějších mezinárodních právníckých sítí: World Law Group, State Capital Group a First Law International
- I služby poskytované v angličtině, češtině, slovenštině, němčině, francouzštině, italštině, ruštině, španělštině, portugalštině, polštině a ukrajinštině

I při zpoždění letu máte dle evropského práva nárok na finanční kompenzaci

Počet cestujících, které ročně odbaví všechna letiště v Evropské unii, dosahuje řádů stamilionů. Většina z těchto cestujících, resp. alespoň těch, kteří pocházejí z České republiky, je alespoň v minimální míře obeznámena se svými právy a s povinnostmi leteckého dopravce.[1]

Některé nároky se staly téměř obecně známou skutečností. Můžeme mezi ně zařadit např. nárok na náhradu škody za poškozené nebo ztracené zavazadlo,[2] nárok na finanční kompenzaci ve výši 250 – 600 EUR při zrušení letu (podle délky letu), nárok na vrácení ceny letenky a zajištění letenky pro nejbližší let nebo zajištění občerstvení, ubytování v hotelu, přepravy mezi letištěm a hotelem a poskytnutí dvou telefonických hovorů (příp. e-mailů) v případě odepření nástupu na palubu letadla.

Mezi cestujícími je rozšířeno i povědomí o jejich právech v případě zrušení letu, nikoliv však o jejich právech v případě zpoždění letu, a to zejména ve vztahu k nároku na finanční kompenzaci. Evropská legislativa totiž o nároku na finanční kompenzaci v případě zpoždění letu mlčí. Soudní dvůr EU avšak svou rozhodovací činností dovodil, že cestující, jejichž let byl opožděn, mají za určitých okolností (viz níže) také nárok na finanční kompenzaci.

Evropská legislativa

Právní úprava práv cestujících a povinností leteckých dopravců zahrnuje komplexní souhrn právních norem, na jejichž vrcholu se nachází Úmluva o sjednocení některých pravidel v mezinárodní letecké přepravě z roku 1999 (známá jako „Montrealská úmluva“), jejíž stranou je

i Evropská unie, která její text inkorporovala v nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 2027/97 o odpovědnosti leteckého dopravce při letecké dopravě cestujících a jejich zavazadel.

Pro práva cestujících v letecké dopravě v Evropské unii je ale nejvýznamnějším na-

řízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů (dále jen „Nařízení č. 261/2004“).

V článku 6 Nařízení č. 261/2004 je cestujícím, jejichž let byl zpožděn[3], garantováno poskytnutí stravy a občerstvení v rozsahu přiměřeném čekací době a dále pak dvou telefonních hovorů, podání zpráv telexem nebo faxem nebo elektronickou poštou. Jestliže zpoždění letu trvá alespoň 5 hodin, má cestující možnost volby mezi finanční kompenzací pořízovací ceny letenky za část neuskutečněné cesty (jestliže let nadále neslouží původně požadova-

Evropská judikatura

Judikatura Soudního dvora EU v hojně míře dotváří evropské letecké právo. Dokladem toho může být rozsudek Soudního dvora EU ze dne 19. listopadu 2009 ve spojených věcech Sturgeon a další[4], ve kterém Soudní dvůr rozhodl, že „článek 2 písm. l) a články 5 a 6 Nařízení č. 261/2004 musí být vykládány v tom smyslu, že bez ohledu na dobu trvání zpoždění – byť by se jednalo o zpoždění významné – nelze zpožděný let považovat za zrušený, jestliže je uskutečněn v souladu s původním plánem stanoveným leteckým dopravcem.“

Články 5, 6 a 7 Nařízení č. 261/2004 musí být dle Soudního dvora vykládány v tom smyslu, že pro účely uplatnění nároku na náhradu škody lze na cestující zpožděných letů nahlížet stejně jako na cestující zrušených letů, a že se tedy tito cestující mohou dovolávat nároku na náhradu škody podle článku 7 Nařízení č. 261/2004, jestliže z důvodu zpoždění letu dosáhnou cílového místa určení po uplynutí tří nebo více hodin po čase příletu původně plánovaným leteckým dopravcem.

Soudní dvůr zároveň stanovil liberační důvody pro dopravce, a to v tom smyslu, že zpoždění nebude zakládat nárok na náhradu škody ve prospěch cestujících, jestliže letecký dopravce prokáže, že zpoždění bylo způsobeno mimořádnými okolnostmi, kterým by nebylo možné zabránit, i kdyby byla přijata všechna přiměřená opatření. Na to Soudní dvůr navázal tím, že „technická závada na letadle, která má za následek zrušení nebo zpoždění letu, nespadá pod pojem „mimořádné okolnosti“ ve smyslu uvedeného ustanovení, s výjimkou situace, kdy je daná závada způsobena událostmi, které svou povahou či původem nejsou vlastní běžnému výkonu činnosti dotčeného leteckého dopravce a vymykají se jeho účinné kontrole.“

Dlouhou dobu se jednalo o jediný judikát Soudního dvora EU, který přiznal náhradu škody cestujícím, v případě zpožděného letu. O 3 roky později zaujal stejný postoj také generální advokát Yves Bot. Ten ve svém stanovisku ke spojeným věcem Emeka Nelson a další[5] shrnul, že unijní právo stanoví náhradu škody cestujícím v letecké dopravě pouze v případech, kdy jejich let byl zrušen, nicméně ve věci Sturgeon Soudní dvůr EU dospěl k závěru, že obdobná práva náleží cestujícím, jejichž let byl zpožděn o více než 3 hodiny. Generální advokát se domnívá, že s ohledem na neexistenci nových skutečností a na zachování zásady rovného zacházení s cestujícími, jejichž let byl zrušen nebo zpožděn, je nutné setrvat na výkladu uvedeném ve věci Sturgeon.

Dle generálního advokáta je tento výklad zcela v souladu se zásadou proporcionality, neboť

podmínky stanovené v rozsudku Sturgeon se jeví jako zcela adekvátní, zvláště pak v případě, kdy má letecký dopravce garantovanou liberaci v případech, kdy prokáže, že zpoždění letu bylo způsobeno mimořádnými okolnostmi, které nemohl objektivně ovlivnit.

Těmto argumentům generálního advokáta dal Soudní dvůr EU ve svém rozsudku, který byl zveřejněn 23. 10. 2012, za pravdu a potvrdil, že neexistuje sebemenší důvod k odchýlení se od jeho závěrů uvedených ve věci Sturgeon.

Aktuální přístup Soudního dvora EU k problematice zpožděných letů tak cestujícím přináší (staro)nová práva a leteckým dopravcům (staro)nové povinnosti, které musejí být bez dalšího respektovány. ●

JUDr. Jiří Janák, advokát
Mgr. Michal Švec, advokátní koncipient
KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.

Poznámky

- [1] Tato práva cestujících jsou uvedena mimo jiné i v přepravních podmínkách leteckých dopravců.
- [2] Ta může podle čl. 22 odst. 2 Montrealské úmluvy dosahovat výše až 1.131 zvláštních jednotek čerpání (SDR). Přepočtení zvláštních jednotek čerpání na národní měny se provádí podle čl. 23 Montrealské úmluvy, a to podle metodiky přepočtu, kterou používá Mezinárodní měnový fond pro své operace a transakce ke dni vynesení rozsudku. Přepočtení jednotek zvláštních práv čerpání na národní měny se u smluvní strany, jež není členem Mezinárodního měnového fondu, provede podle metodiky, kterou určí tento stát. Přepočtení 1131 SDR na české koruny činí cca 27 000 Kč.
- [3] A to buď o dvě hodiny v případě letů o délce nejvýše 1.500 km nebo o 3 hodiny nebo více v případě všech letů ve Společenství delších než 1500 km a všech ostatních letů o délce od 1500 km do 3 500 km nebo v případě zpoždění letu o čtyři hodiny nebo více v případech všech letů, na které nespádají předchozí podmínky.
- [4] Spojené věci C-402/07 Christopher Sturgeon, Gabriel Sturgeon, Alana Sturgeon v. Condor Flugdienst GmbH a C-432/07 Stefan Böck, Cornelia Lepuschitz v. Air France SA ze dne 19. listopadu 2009.
- [5] Spojené věci C-581/10 Emeka Nelson a další v. Deutsche Lufthansa AG a C-629/10 TUI Travel Inc., ze dne 15. května 2012.

nému účelu) a zpátečním letem do původního místa odletu. Pokud je ale původně očekávaný čas odletu posunut alespoň o jeden den, mají cestující právo spolu se zajištěním občerstvení také na přepravu mezi letištěm a místem ubytování.

Developerský projekt a NOZ

– proč koupit ještě v roce 2013

Už v současné době se ve smlouvách poměrně často zabýváme novým občanským zákoníkem. Jestli opravdu bude účinný již od 1. 1. 2014, je záhodno se připravit na některá jeho úskalí, která mohou klientům znepříjemnit život.

Zanedbání smluvní úpravy může totiž vést k dlouholetým sporům. Jednou z takových situací je koupě domů z developerských projektů. Ty se často kupují na základě smluv o smlouvách budoucích kupních, kdy po úpravách klienta dle jeho přání dochází po zhotovení domu k uzavření finální kupní smlouvy. Ponechme stranou, že pro klienta je tato varianta nevýhodná a zaměříme se přímo na jeden problém, který se může po účinnosti NOZ objevit.[1]

Stává se, že majitelem pozemků, na kterých developerský projekt stojí, je osoba odlišná od developera, který postavený dům klientovi prodává. Pokud proběhne převod řádně a včas, stane se kupující majitelem pozemku a stavby a nic se neděje. Je již poměrně zažito, že s NOZ se vrací zásada superficies solo cedit, a proto stavba s pozemkem po účinnosti NOZ „splynou v jeden celek“.

Problém nastává v situaci, kdy z nějakého důvodu dojde k převodu pouze pozemku nebo stavby a druhá nemovitost zůstane po roce 2014 ve vlastnictví odlišné osoby. Např. v případě, kdy bude developer v prodlení, stavba hotova až v roce 2014[2] a klient se stane do té doby pouze majitelem pozemku.

Za účinnosti nyní platného občanského zákoníku by se nic nedělo. Obchodovatelnost by byla prakticky neomezená. V NOZ je tomu ale

jinak. Není potřeba mít ani obavy z toho, že se „cizí stavba“ stane součástí pozemku a naopak. Obě nemovitosti budou po účinnosti NOZ nadále nemovitou věcí.[3] Problém je jinde.

Dle § 3056 odst. 1) NOZ budou mít vlastníci pozemku a stavby, na cizím pozemku stojící, navzájem předkupní právo. To samozřejmě sníží možnosti budoucího převodu,[4] protože předkupní právo zakládá klientovi určité povinnosti navíc. Toto ustanovení nelze nyní smluvně vyloučit, protože je vzhledem ke své povaze kogentní. Navíc je stanoveno, že k ujednáním vylučujícím nebo omezujícím předkupní právo se nepřihlíží.

S ohledem na výše uvedené je tedy již nyní vhodné volit správné smluvní typy a na nový občanský zákoník myslet při uzavírání smluv už nyní. ●

JUDr. Jakub Dohnal, Ph.D., advokát

JUDr. JAKUB DOHNAL, Ph.D.

Poznámky

- [1] Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.
 [2] Anebo za situace, kdy katastrální úřad nepovolí vklad do katastru a bude provedena revize smluv.
 [3] Dle § 3055 NOZ Stavba spojená se zemí pevným základem, která není podle dosavadních právních předpisů součástí pozemku, na němž je zřízena a je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve vlastnictví osoby odlišné od vlastníka pozemku, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nestává součástí pozemku a je nemovitou věcí.
 [4] § 3056 odst. 1) (NOZ): Vlastník pozemku, na němž je zřízena stavba, která není podle dosavadních právních předpisů součástí pozemku a nestala se součástí pozemku ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, má ke stavbě předkupní právo a vlastník stavby má předkupní právo k pozemku. Předkupní právo vlastníka pozemku se vztahuje i na podzemní stavbu na stejném pozemku, která je příslušenstvím nadzemní stavby.

Podobně jako příroda i my v Kubištová & Co věříme jen v **užitečná** spojení. Jen taková mohou v čase **obstát** a **rozvinout** se do nových, neočekávaných forem. Jen taková stojí v **základech tradic**. Jen taková budou **oceněna jako silná**. Advokátní kancelář **Kubištová & Co** je právní společností právě takových **spojení**.

Tel: +420 28385 2288

E-mail: barbora.doleckova@kubistovaco.cz

www.kubistovaco.cz

Tím správným směrem ve všech oblastech práva...

Je příjemné, když všechny věci v životě do sebe vzájemně zapadají tak, že ani nepostřehneme, že se dějí. Naším posláním je přinášet tento pocit v oblasti práva našim klientům. Vysoká odbornost a profesionalita, spolu se silným zázemím a rozsáhlou praxí jsou potom zárukou toho, že vše co děláme, jde tím správným směrem.

Tvoříme krásu...

Náhradní plnění ve světle novely zákona o zaměstnanosti a výkladových stanovisek MPSV – co zaměstnavatele čeká a nemine

Novela zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v platném znění („ZoZ“), účinná od 1. 1. 2012 zavedla mimo jiné změny i poměrně zásadní novinky v oblasti náhradního plnění povinného podílu zaměstnaných osob se zdravotním postižením („OZP“).

Téma je velmi aktuální, protože k 15. 2. 2013 budou zaměstnavatelé poprvé povinni splnit svou povinnost zaměstnat povinný podíl OZP podle nového právního režimu. V čem je nový právní režim jiný a jaká rizika z toho pro zaměstnavatele plynou?

Nejprve shrneme základní pravidla v této oblasti. ZoZ stanoví, že každý zaměstnavatel, který zaměstnává více než 25 osob v pracovním poměru, je povinen zaměstnat 4% OZP v poměru k celkovému počtu zaměstnanců zaměstnavatele. Při zjišťování počtu zaměstnanců daného zaměstnavatele se přitom vychází z vyhlášky č. 518/2004 Sb., kterou se provádí ZoZ, v platném znění („vyhláška“). Zjišťuje se tzv. roční průměrný přepočtený počet zaměstnanců (průměrný přepočtený počet zaměstnanců dále jen „PPPZ“).

Pro účely výpočtu PPPZ se započítávají pouze zaměstnanci v pracovním poměru. Roční PPPZ se vypočte jako podíl celkového počtu skutečně odpracovaných hodin zvýšených o některé neodpracované hodiny stanovené vyhláškou (např. v důsledku dočasné pracovní neschopnosti, za kterou je poskytováno nemocenské, čerpání dovolené na zotavenou, překážek v práci na straně zaměstnavatele, atd.) a celkové stanovené týdenní pracovní

doby připadající v daném kalendářním roce na jednoho zaměstnance pracujícího po stanovenou týdenní pracovní dobu. K individuálním úpravám pracovní doby se nepřihlíží. Pokud je u zaměstnavatele více pracovních režimů (např. dvousměnný a třisměnný provoz), vypočte se roční PPPZ pro každý pracovní režim samostatně a výsledky se sečtou. Výpočet se provádí na dvě desetinná místa.

Provozuje-li zaměstnavatel činnost pouze část roku, součet odpracovaných a neodpracovaných započítatelných hodin se vydělí pouze poměrnou částí relevantního fondu pracovní doby. Za zahájení provozování se přitom dle stanoviska Ministerstva práce a sociálních věcí („MPSV“) považuje zaměstnání prvního zaměstnance. Zaměstnavatel tedy fakticky zjistí až po uplynutí daného roku výši svého povinného podílu.

Povinnost zaměstnávat OZP může zaměstnavatel plnit třemi základními způsoby nebo kombinací kterýchkoli z nich. Buď zaměstnává OZP v počtu povinného podílu, nebo odebírá výrobky nebo služby od zaměstnavatele, který zaměstnává více než 50 % OZP („kvalifikovaný dodavatel“), nebo takovému dodavateli zadává zakázky nebo odebírá výrobky a služby či zadává zakázky OZP – osobám samostatně výdělečně činným nebo odvádí stanovenou částku do státního rozpočtu. Poslední dva způsoby (odebírání výrobků, služeb nebo zadávání zakázek či odvod do státního rozpočtu) jsou tzv. náhradním plněním.

Počet OZP, které daný zaměstnavatel v předcházejícím roce zaměstnává, se přitom počítá stejně jako roční PPPZ s tím, že každý zaměstnanec-OZP, který je osobou s těžším zdravotním postižením, se započítává třikrát.

Pokud zaměstnavatel nezaměstnává dostatečný počet OZP, musí svou povinnost splnit některým ze způsobů náhradního plnění.

Pokud jde o odvod do státního rozpočtu, úprava se nezměnila. Za každou OZP, kterou by zaměstnavatel měl zaměstnat (a nezaměstnává), musí do státního rozpočtu odvést dvouapůlnásobek průměrné měsíční hrubé mzdy v národním hospodářství v prvním až třetím čtvrtletí („PMM“) kalendářního roku, v němž povinnost plnit povinný podíl vznikla. Tuto částku vyhláší MPSV ve Sbírce listin zpravidla koncem prosince daného roku. Za rok 2011 PMM činila 23 726 Kč.

Zásadní změny postihly náhradní plnění formou odběru výrobků či služeb nebo zadávání zakázek. Nově může kvalifikovaný dodavatel jako náhradní plnění poskytovat pouze své výrobky nebo služby. Co se přesně pojmem své výrobky nebo služby rozumí, není jednoznačné a MPSV k této otázce prozatím nedalo ani žádné výkladové stanovisko. Hraníční příklady jsou zřejmé – pokud kvalifikovaný dodavatel vyrábí prostřednictvím OZP svíčky, jedná se bez diskuse o jeho výrobky a jejich cenu lze jako náhradní plnění započítat. Pokud ale kvalifikovaný dodavatel dodává např. kopírky (které nevyrobí, ale nakupuje a prodává dále), nejedná se v takovém případě o dodání vlastního zboží a započítat je tedy zřejmě možné pouze

hodnotu služby – dodávky cizího výrobku. Na druhou stranu pokud ale kvalifikovaný dodavatel dané výrobky koupí od třetí osoby, stanou se výrobky jeho vlastnictvím – tedy jeho výrobkem. A to platí i u kopírky nebo podobných strojů. Cílem úpravy bylo zřejmě limitovat tento druh náhradního plnění na přidanou hodnotu, kterou danému výrobku nebo službě dává právě práce OZP, ale tento záměr se zákonodárci nepodařilo v zákoně jednoznačně vystihnout. Praxe, zdá se, toto omezení zásadněji nezaznamenala. V průběhu příštího roku se ukáže, jak k tomuto novému pravidlu výkladově přistoupí Úřad práce při své kontrolní činnosti.

ZoZ dále v tomto kontextu implementoval dvě nová kvantitativní omezení co do rozsahu náhradního plnění, které může kvalifikovaný dodavatel zaměstnavatelům poskytovat. V první řadě může na jednoho přepočteného OZP poskytnout výrobky či služby nebo splnit zakázky do výše odpovídající 36ti násobku PMM předchozího kalendářního roku. Pro účely tohoto výpočtu se OZP s těžším postižením třikrát nezapočítávají. O těchto zakázkách je kvalifikovaný dodavatel povinen vést evidenci obsahující identifikační údaje zaměstnavatele-odběratele a cenu bez DPH.

Vzhledem k tomu, že tento limit je nastaven dle čísel z předchozího kalendářního roku, že pokud kvalifikovaný dodavatel zahájí svou činnost, nemůže první rok své činnosti náhradní plnění touto formou poskytovat. Totéž platí pro rok, kdy kvalifikovaný dodavatel podmínky (50 % zaměstnanců OZP) poprvé splní.

Další limit vyplývá z vyhlášky a omezuje počet OZP, které si zaměstnavatel může započíst odběrem výrobků, služeb či zakázek od jednoho kvalifikovaného dodavatele. Počet započtených OZP nesmí být vyšší, než je skutečný počet zaměstnanců OZP daného dodavatele potvrzený za kalendářní čtvrtletí, které předchází zdanitelnému plnění dodávky výrobků nebo služeb, ve kterém k dodávce dochází. Dochází-li k dodávce ve více čtvrtletích, může si zaměstnavatel započíst nejvyšší čtvrtletní PPPZ OZP daného dodavatele pro relevantní čtvrtletí.

Počet OZP, které si zaměstnavatel může započíst na základě odběru zboží, služeb nebo zakázek od kvalifikovaného dodavatele, se stanoví tak, že se cena bez DPH vydělí sedminásobkem PMM za daný kalendářní rok. Výsledná částka se rovná počtu OZP, který si daný zaměstnavatel může započíst. Výrobky, služby nebo zakázky lze započíst, pouze pokud byly dodány či poskytnuty v roce, za který se povinný podíl počítá a zaplacený do 15. 2. následujícího roku.

Kvalifikovaný dodavatel je povinen vést evidenci poskytnutých plnění, která obsahuje

identifikační údaje odběratele a cenu dodaných výrobků, služeb nebo zadaných zakázek bez DPH. Pokud tuto evidenci nevede, může mu být uložena pokuta ve výši až 100 000 Kč.

Větší část odpovědnosti je však v tomto směru uložena na bedra zaměstnavateli, který touto formou plní povinný podíl. ZoZ ani jiný právní předpis nijak nesankcionuje kvalifikovaného dodavatele za to, že poskytuje plnění v míře, která je nezapočítatelná jako náhradní plnění. Je tedy na zaměstnavateli, aby si smluvně nastavil pravidla, která povedou kvalifikovaného dodavatele k tomu, aby vedl řádně evidenci, informoval zaměstnavatele o čtvrtletním PPPZ OZP a dodával v rozsahu splňujícím kvantitativní limity náhradního plnění – a porušení těchto povinností odpovídajícím způsobem sankcionoval. Určitě je v tomto směru vhodné i svého smluvního partnera předem prověřit – existují sružení kvalifikovaných dodavatelů poskytující v tomto směru alespoň určité morální garance.

Pokud to však zaměstnavatel neučiní, nese rizika on. Pokud nesplní svou povinnost zaměstnat povinný podíl OZP, protože výrobky, služby nebo zakázky odebrané od kvalifikovaného dodavatele budou nezapočítatelné – třeba proto, že kvalifikovaný dodavatel nevede řádně svou evidenci nebo poskytuje náhradní plnění ve větším rozsahu, než může dle nově zavedených limitů, a zaměstnavatel se o tom nedozví – může mu být uložena pokuta ve výši až 1 000 000 Kč.

Zaměstnavatel musí příslušné pobočce Úřadu práce do 15. 2. následujícího roku ohlásit plnění povinného podílu a způsob jeho plnění. Pokud hradí odvod do státního rozpočtu, musí být dne 15. 2. daná částka již připsána na účtu Úřadu práce.

Přestože je novela ZoZ účinná již od 1. 1. 2012, zkouška ohněm co do náhradního plnění čeká podnikatele až v průběhu roku 2013, kdy pobočky Úřadu práce začnou poprvé kontrolovat, jak se zaměstnavatelé i dodavatelé s novou úpravou a omezeními vypořádali. Přestože MPSV vydalo celou řadu výkladových stanovisek, k novince „vlastních“ výrobků nebo služeb se dosud nevyjádřilo. ●

Mgr. Veronika Odrobinová,
advokátka
Schönherr s.r.o.

schönherr
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

pevné základy vysoké cíle

- Bankovníctví a finance
- Insolvence a finanční restrukturalizace
- Fúze a akvizice
- Korporátní právo
- Nemovitosti
- Soudní spory

dynamický vztah s klientem

osobní a aktivní přístup

efektivní řešení

DUNOVSKÁ & PARTNEŘI s.r.o.
Palác Archa, Na Poříčí 1046/24
110 00 Praha 1

Tel.: +420 221 774 000
Fax: +420 221 774 555

office@dunovska.cz
www.dunovska.cz

Advokát nebo advokátní koncipient se zaměřením na farmaceutické právo – Praha

HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o.

se zaměřením na obchodní právo přijme v souvislosti s rozšiřováním právního teamu **ADVOKÁTA** nebo **ADVOKÁTNÍHO KONCIPIENTA** se zaměřením na **FARMACEUTICKÉ PRÁVO**.

Od svého založení v roce 2008 se HZ zaměřuje na poskytování **komplexních právních služeb středním a velkým korporacím, a to českým i zahraničním**. Stěžejní oblastí činnosti HZ je **obchodní právo**, především pak **fúze a akvizice** (včetně fúzí přeshraničních), **korporační právo, restrukturalizace, corporate governance** a **obchodní závazkové právo**. HZ disponuje rovněž zkušenými odborníky z oblasti trestního práva (zejména ve věcech hospodářských trestných činů), pracovního práva, práva nemovitostí, veřejných zakázek nebo v zastupování v soudních či rozhodčích řízeních. Nad rámec obecné specializace na obchodní právo a související obory práva se HZ zaměřuje na další čtyři klíčové průmyslové oblasti, ve kterých si získala postavení uznávaného poskytovatele právních služeb. Jedná se o **potravinářské právo, farmaceutické právo, franchising & outsourcing** a **insolvenci**.

Požadujeme

- odpovídající odborné znalosti a praxi v tomto odvětví
- znalost anglického jazyka na velmi dobré úrovni
- samostatnost
- odpovědný přístup k práci

Nabízíme

- možnost rychlého kariéerního růstu v dynamicky se rozvíjející advokátní kanceláři se stabilní obchodní klientelou
- různorodou práci
- příjemné pracovní prostředí
- finanční ohodnocení odpovídající úrovni uchazeče a reflektující pracovní nasazení

Praha (Main Office)
Revoluční 3
CZ-110 00 Praha 1
tel. +420 227 629 700

Brno (Branch Office)
Karásek 1
CZ-621 00 Brno
tel. +420 517 070 460

info@hajekzrzavecky.cz
www.hajekzrzavecky.cz

V případě zájmu adresujte, prosím, svou nabídku spolu se strukturovaným životopisem Tereze Bellerové na email bellerova@hajekzrzavecky.cz.

Bližší informace o společnosti včetně referencí naleznete na webových stránkách www.hajekzrzavecky.cz.

Jak opustit nemovitost

Změny obsažené v novém občanském zákoníku se dotýkají skutečně každé činnosti běžného života, jíž si můžeme představit. Jedna z novinek, které vstoupí od příštího roku v platnost, se týká opuštění věci vlastníkem jako způsobu zániku vlastnického práva. Princip derelikce, jak se takové opuštění odborně nazývá, je u běžně užívaných věcí celkem srozumitelný. Jak je to však s nemovitostmi? Je možné opustit pozemek či stavbu spojenou se zemí pevným základem? Jaké to s sebou nese právní důsledky?

Derelikce znamená opuštění věci jejím vlastníkem s úmyslem ji dále nevlastnit. Jedná se o jeden ze způsobů zániku vlastnického práva, který se ovšem v České republice příliš neuplatňuje. V současné době občanský zákoník řeší opuštění věci analogicky podle ustanovení o nalezání věci ztracené. Při bližším zkoumání zjistíme, že dle § 135 občanského zákoníku je ten, kdo ztracenou věc najde, povinen ji vydat majiteli. Pokud tento není znám, musí ji nálezcce vydat obci, na jejímž území k nálezce došlo. Teprve pokud se o ztracenou věc ve lhůtě šesti měsíců od odevzdání nepřihlásí její majitel, připadá vlastnictví obci. Z toho vyplývá, že i k opuštěným věcem lze podle stávajícího občanského zákoníku nabýt vlastnického práva. V případě opuštěné věci však šestiměsíční lhůta nemá žádné uplatnění. Vlastnické právo nového majitele musí přeci navazovat na vlastnické právo původního, což u opuštěné věci není reálné. Obec tedy vlastnictví k opuštěným věcem nabývá rovnou aktem opuštění. Výrazu „akt opuštění“ zde bylo užito zcela záměrně, neboť dle soudní judikatury je opuštění věci zpravidla definováno jako jednostranný právní úkon vyjadřující vůli dosavadního vlastníka nebyť nadále vlastníkem této věci. Je-li tedy opuštění právním úkonem, potom musí mít také náležitosti stanovené zákonem pro platnost právního úkonu. Musí být učiněno svobodně a vážně, určitě a srozumitelně. Aby derelikce byla platným úkonem, musí být věc nejen fakticky opuštěna, ale je také nutné toud vůli bezpečně doložit. Do konce i Ústavní soud ČR konstatoval, že právo věc opustit je součástí vlastnického práva a jeho

podstatou je projev vůle vlastníka věci nadále nebyť jejím vlastníkem.

Ztracená nemovitost?

Ze současné právní úpravy tak vychází několik nejasností, se kterou si advokátní praxe čas od času láme hlavu. Počínaje například tím, jak bezpečně doložit jednostranný neresovaný právní úkon vlastníka, kterým byla nemovitost opuštěna. Literatura sice uvádí, že není-li pochyb, že jde o věc opuštěnou, je nutno s ní nakládat jako s věcí ztracenou. Lze však vůbec nemovitost považovat za ztracenou? Aktem opuštění se nemovitost stává vlastnictvím obce. Nabízí se proto další otázka, jak dosáhnout zápisu vlastnického práva do katastru nemovitostí. Jelikož opuštění nebude vždy možné prokazatelně doložit, může se stát, že zápisy vlastnických práv nebudou odpovídat skutečnosti. Pak mohou nastat problémy při územních či stavebních řízeních, při kterých je nutný souhlas vlastníků dotčených nemovitostí apod.

Jak se bude nově opouštět

Derelikce a následné nabytí vlastnictví k opuštěné věci prošly obecně v novém občanském zákoníku (NOZ) několika změnami. Co bylo impulzem k těmto změnám lze vyčíst z důvodové zprávy k NOZ, která k případnutí opuštěných věcí do vlastnictví obce dle současné úpravy uvádí, že „ze zkušeností praktického života je zřejmé, že se jedná o zákonodárcovo nesplnitelné přání a že se život vydává zcela jinou cestou“. S odevzdáním opuštěných věcí obci si totiž zpravidla nikdo hlavu neláme.

Nově se tak stanovuje tzv. zásada okupační volnosti. Dle § 1045 NOZ věc, která nikomu nepatří (to je taková věc, kterou vlastník opustil, protože ji nechce jako svou držet), si může přivlastnit každý, jestliže zákon nestanoví jinak. Nová úprava počítá i s tím, že některé případy opuštění mohou být sporné. Nevykonává-li tak vlastník své vlastnické právo po určitou dobu (u nemovitostí se jedná o dobu deseti let, u movitostí o dobu tří let), má se automaticky za to, že věc opustil. Bylo by pak na vlastníkově, aby prokázal, že věc neopustil. Výjimka z tohoto pravidla je stanovena u věcí, jež mají pro vlastníka jen nepatrnou hodnotu. Byla-li totiž takováto věc zanechána na místě přístupném veřejnosti, považuje se za opuštěnou bez jakékoli lhůty.

Derelikce nemovitostí

Pro případ opuštění nemovitosti učinil zákon výjimku ze zásady okupační volnosti. Ustanovení § 1045 odst. 2 NOZ stanovuje, že opuštěná nemovitost připadá do vlastnictví státu. Pokud by nebylo možné prokázat, že nemovitost byla skutečně opuštěna, platí výše zmíněná zásada: jestliže vlastník nevykonává vlastnické právo k nemovitosti po dobu 10 let, má se za to, že je nemovitost opuštěna. Vlastník nemovitosti by pak musel prokázat, že svá vlastnická práva k nemovitosti dále vykonával a nemovitost tedy neopustil.

Přechodná ustanovení NOZ pak ještě stanoví, že byla-li opuštěna nemovitá věc, počne běžet ona desetiletá lhůta až ode dne nabytí účinnosti NOZ. To tedy znamená, že v případě opuštění nemovitosti před účinností NOZ, se může nový vlastník (stát) dovolávat opuštění nemovitosti až po uplynutí 10 let od účinnosti NOZ, ne od opuštění.

Na první pohled se zdá, že pozice nového nabyvatele nemovitosti čili státu je v rámci nové úpravy jednodušší. Pokud nebyla vlastnická práva vykonávána po dobu 10 let, nemovitost bude automaticky pokládána za opuštěnou bez nutnosti dalšího prokazování. Otázkou však je, jakým okamžikem počíná desetiletá lhůta běžet a co přesně spadá pod pojem „výkon vlastnického práva“. ●

Mgr. Lenka Kernová, advokátní koncipientka
TaylorWessing e|n|w|c advokáti v.o.s.

TaylorWessing
e|n|w|c Advokáti

ČERMÁK a spol.

advokátní a patentová kancelář
law and patent office

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. patří k největším a nejuznávanějším v České republice. Poskytujeme komplexní právní služby podnikatelské sféře i jednotlivcům. Specializujeme se především na právo průmyslové, na problematiku ochrany duševního vlastnictví a na obchodní právo v nejširším slova smyslu.

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. je velmi často vyhledávána domácí i zahraniční klientelou, čemuž každoročně odpovídá její umístění v prestižním přehledu The European Legal 500, průvodci světem advokátních kanceláří, který je široce respektován pro svou nezávislost a objektivitu. V oboru průmyslového práva a jiného duševního vlastnictví advokátní kancelář Čermák a spol. pravidelně zaujímá přední místa v oborech rozhodování sporů, obchodní právo a právo společností.

Společnost Čermák a spol. získala v letech 2010, 2011 a 2012 cenu „IP Law Firm of the Year“, udělovanou Managing Intellectual Property, pro Českou republiku a cenu „Právnícká firma roku 2010 a 2011 v oblasti duševního vlastnictví“ a „Právnícká firma roku 2011 v oblasti práva informačních technologií“ udělovanou společností EPRAVO.CZ, akciová společnost.

Advokátní kancelář Čermák a spol. poskytuje veškeré právní služby nejen v rámci České republiky, ale i na Slovensku a na evropské úrovni (zejména zastupování před Evropským patentovým úřadem a Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu). Většina klientů především v oblasti průmyslových práv využívá výhod vyplývajících ze zastupování jedinou kancelář v obou zemích. Centrální evidenci převzatých kauz vede pražská kancelář, která v takových případech obvykle zajišťuje i styk s klienty.

Své právní služby poskytujeme v českém, slovenském, anglickém, německém a francouzském jazyce.

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. | Elišky Peškové 15 | 150 00 Praha 5 |
| tel.: +420 296 167 111 | fax: +420 224 946 724 | e-mail: intelprop@apk.cz |

www.cermakaspol.cz

K zadávání veřejných zakázek dotovanými zadavateli postupy podle dotačních pravidel s ohledem na přechodná ustanovení novely zákona o veřejných zakázkách

V souvislosti s novelou zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách účinnou od 1. 4. 2012 (č. 55/2012 Sb.) došlo k podstatnému rozšíření okruhu subjektů, kteří jsou povinni podle tohoto zákona postupovat a k rozšíření zakázek, které jsou nutné podle tohoto zákona realizovat.

B ohužel přechodná ustanovení k tomuto zákonu neřeší poměrně časté situace zadavatelů, kteří zahájili zadávací řízení do 31. 3. 2012 avšak dokončovat je budou po 1. 4. 2012. Uzavření smlouvy na plnění splňující znaky veřejné zakázky po 1. 4. 2012 by mělo předcházet řádné zadávací řízení podle zákona účinného po 1. 4. 2012 nebo podle přechodných ustanovení zákona účinného do 31. 3. 2012. Co však mají dělat zadavatelé, na které přechodná ustanovení nedopadají?

K této problematice se vyjadřoval již dříve uveřejněný článek Mgr. Jana Tejkala a Mgr. Petra Pernici (v rámci portálu epravo.cz ID 82503) Stanovisko k „doporučení MMR postupu u zakázek, u kterých má být smlouva uzavřena po 1. 4. 2012“. Námí připravený článek přináší další pohled na věc a primárně se věnuje problematice dotovaných zadavatelů, kteří již před novelou ZVZ museli postupovat podle závazných dotačních pravidel, když tato problematika nebyla daným článkem řešena.

Výchozí stav

Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen ZVZ) ve znění novely č. 55/2012 Sb. je platný od 24. 2. 2012 a účinný od 1. 4. 2012. Účinnost právní normy znamená, že z ní jejím adresátům vznikají práva a povinnosti. Od stanoveného okamžiku účinnosti právní normy musí být tato právní norma aplikována na právní vztahy v ní upravené.

Aktuální ZVZ velmi podstatně rozšířil okruh subjektů, které jsou povinny při výběru dodavatele postupovat podle tohoto předpisu. Podstatná přitom byla změna definice dotovaného zadavatele dle § 2 odst. 3 aktuálního ZVZ, podle které je za dotovaného zadavatele považována právnická nebo fyzická osoba, která zadává veřejnou zakázku hrazenou z více než 50 % z peněžních prostředků z veřejných zdrojů

nebo pokud peněžní prostředky poskytnuté na veřejnou zakázku z těchto zdrojů přesahují 200 mil Kč. Další podstatnou změnou je snížení prahových hodnot vymezujících veřejnou zakázku malého rozsahu od podlimitní veřejné zakázky dle § 12 odst. 2 a 3 aktuálního ZVZ.

Aktuální ZVZ je od 1. 4. 2012 účinný pro všechny zadavatele (bez ohledu na to, zda byli či nikoli zadavatelé i dle předchozího ZVZ), všechny veřejné zakázky (bez ohledu na to, zda šlo o veřejnou zakázku rovněž ve smyslu předchozího ZVZ či nikoli) a všechna zadávací řízení.

ZVZ upravuje postupy při zadávání veřejných zakázek (viz § 1 ZVZ), tj. průběh zadávání veřejných zakázek.

Zadáváním ve smyslu ZVZ (viz § 17 odst. 1 písm. m) ZVZ) je takový postup zadavatele po-

dle ZVZ v zadávacím řízení, jehož účelem je zadávání veřejné zakázky. Zadávání je zahájeno oznámením o zahájení zadávacího řízení, které musí být uveřejněno zákonným způsobem. Končí buď uzavřením smlouvy nebo zrušením zadávacího řízení. Zadávání může trvat poměrně dlouho, a to i v řádu měsíců. ZVZ výslovně upravuje lhůty pro předběžné oznámení, podání nabídek a žádostí o účast, lhůty omezující zadavatele uzavřít smlouvu s vybraným uchazečem v případě přezkumu postupu zadavatele a dále lhůty pro uzavření smlouvy s vybraným uchazečem. Oproti tomu účinnosti nabývá právní předpis k určitému konkrétnímu datu, což působí střet předchozího ZVZ a aktuálního ZVZ v rámci probíhajících zadávacích řízení.

Tento časový střet je řešen cestou přechodných ustanovení novely ZVZ, která, pokud jde o zadávání, zní:

1. Zadávání veřejných zakázek, soutěže o návrh a řízení o přezkoumání úkonů zadavatele Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Jak je uvedeno výše, zadávání je zákonem výslovně definovaný pojem (viz § 17 odst. 1 písm. m) ZVZ). Stejně tak zákon taxativně vymezuje jednotlivé druhy zadávacích řízení (viz § 21 odst. 1 ZVZ). Z uvedeného lze proto dovodit, že příslušné přechodné ustanovení dopadá pouze na situace, kdy bylo zahájeno některé ze zákonem definovaných zadávacích řízení, ale nepokrývá situace, kdy subjekt zahájil výběrové řízení obdobné zadávacímu řízení avšak mimo rámec ZVZ a nešlo tudíž o zadávací řízení ve smyslu ZVZ.

ZVZ coby veřejnoprávní předpis je předpisem kogentním. Od jednotlivých ustanovení se tudíž nelze odchýlit, jejich aplikaci nelze rozšiřovat nad rámec stanovený výslovně zákonem. Pro veřejnoprávní normy je charakteristický princip legality, který je zakotven i v čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem a způsobem stanoveným zákonem). Státní orgány jsou tedy při své činnosti vázány právními předpisy a musí postupovat v souladu s nimi a způsobem, který je v nich naznačen.

Veřejnoprávní předpis jako je ZVZ by tedy měl být vykládán zejména za použití jazykového (gramaticko-sémantického) a logického výkladu, tedy zejména podle významu jednotlivých slov, jejich spojení a větné skladby případně za použití argumentace klasické formální logiky (avšak s velmi limitovaným využitím výkladu per analogiam, který se ve veřejném právu uplatní jen omezeně).

Podle jazykového výkladu ZVZ pak platí, že zadavatelé splňující podmínky dle § 2 ZVZ jsou povinni postupovat v souladu se ZVZ, a contrario ostatní subjekty tuto povinnost nemají a nelze ji po nich vyžadovat ani jim ukládat na základě analogie.

Dobrovolné podřízení se ZVZ, pokud není založeno výslovně zákonem (viz § 26 odst. 5 ZVZ), není možné. Pokud by tedy někdo vybíral dodavatele postupem obdobným zadávání ve smyslu ZVZ, pak takové jednání nelze posoudit jako zadávání dle § 17 odst. 1 písm. m) ZVZ se všemi zákonem předvídanými důsledky. Takové úkony zadavatele nemohou vést ke vzniku práv a povinností, které s nimi ZVZ spojuje. Pokud tedy začal někdo, kdo nebyl zadavatelem ve smyslu předchozího ZVZ, postupovat podle předchozího ZVZ, z pohledu předchozího ZVZ se o zadávání nejednalo a šlo jen o postup analogický, a to i za situace, že chtěl tento subjekt podle ZVZ v plném rozsahu postupovat.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže se opakovaně zabýval aplikací ZVZ na jednání subjektů, které se úpravě ZVZ podřídí dobrovolně. Úřad zastává názor, který je zde popsán, tedy že ZVZ coby veřejnoprávní úprava nezná, neupravuje a tedy ani neumožňuje rozšíření působnosti pouhým prohlášením (nebo jednáním) fyzické či právnické osoby. Podobnou právní konstrukci nelze dovodit ani výkladem, neboť by mimo jiné odporovala principu legality.[1]

Doporučení MMR

K otázce dopadů aktuálního ZVZ se vyjádřilo krátce před nabytím účinnosti novely ZVZ Ministerstvo pro místní rozvoj (učinilo pokus o autentický výklad právní normy, když ministr byl pověřen zpracováním a přípravou novely ZVZ) vydáním Doporučení Ministerstva pro místní rozvoj k postupu u zakázek, u kterých má být smlouva uzavřena po 1. dubnu 2012 (bez č.j. a data vydání)[2].

Podle doporučení MMR se přechodná ustanovení novely ZVZ vztahují toliko na veřejné zakázky ve smyslu § 12 odst. 1 a 2 předchozího ZVZ, avšak nikoli na veřejné zakázky malého rozsahu ve smyslu § 12 odst. 3 předchozího ZVZ, které byly z působnosti ZVZ vyjmuty podle § 18 odst. 3 ZVZ. Stejně tak se dle doporučení MMR přechodná ustanovení novely ZVZ vztahují pouze na zadavatele ve smyslu § 2 předchozího ZVZ avšak nikoli na subjekty, které předchozí právní úprava za zadavatele nepovažovala.

Podle MMR tedy veřejné zakázky malého rozsahu v hodnotě od 1 do 2 mil Kč resp. od 3 do 6 mil Kč a dále zakázky subjektů, kteří do 31. března 2012 nebyli zadavateli ve smyslu předchozího ZVZ, a jimi zadávané zakázky nebyly

ukončeny uzavřením smlouvy nejpozději do 31. března 2012, by měly být bez ohledu na předchozí ZVZ zadávány některým z formalizovaných řízení dle ZVZ.

Tento výklad MMR odpovídá jazykovému a logickému výkladu právního veřejnoprávního předpisu a respektuje rovněž princip legality (viz výše).

K doporučení MMR

Podle MMR by se doporučeným postupem subjekt dobrovolně podřídil úpravě předchozího ZVZ (možná analogie s ustanovením § 26 odst. 5 ZVZ[3]), čímž by na něho zřejmě měla dopadnout i přechodná ustanovení novely ZVZ, podle kterých by mu bylo umožněno zadávací řízení v režimu předchozího ZVZ dokončit. To však, jak bylo rozebráno shora, s ohledem na uvedený princip legality a charakter ZVZ coby veřejnoprávního předpisu, není možné.

Doporučení MMR tento aspekt tedy pomijí a s ohledem na to lze toto doporučení považovat za nedostatečně odůvodněné. Toto doporučení neřeší problém subjektů, které zahájily výběrové řízení podle dotačních pravidel, která jim tento postup přímo ukládala, a nikoli podle předchozího ZVZ, podle kterého ani postupovat nemohly.

Realizovat zadávací řízení podle předchozího ZVZ s důsledky předvídanými v předchozím ZVZ mohl pouze zadavatel, který byl zadavatelem podle předchozího ZVZ a současně zadával veřejnou zakázku dle předchozího ZVZ, případně veřejný zadavatel zadával zakázku malého rozsahu, avšak v souladu s § 26 odst. 5 předchozího ZVZ zahájil zadávací řízení postupem platným pro zadávání podlimitní veřejné zakázky.

Rozšíření působnosti ZVZ je možné výlučně zákonem, jak bylo učiněno novelou ZVZ s účinností od 1. 4. 2012. Doporučení MMR (ani pokud by mělo být vnímáno jako autentický výklad zákona) nemůže změnit ZVZ. Závaznou změnu právního předpisu může učinit pouze zákonodárce.

Důsledky čistě jazykového a logického výkladu aktuálního ZVZ a přechodných ustanovení novely ZVZ

Ti, kteří se stali dotovanými zadavateli ve smyslu aktuálního ZVZ a tedy nově jsou povinni dodržet zákonný postup zadávání veřejných zakázek v zadávacím řízení ve smyslu aktuálního ZVZ, jsou současně příjemci dotace

z veřejného rozpočtu. Nejčastěji se jedná o příjemce dotace na projekty spolufinancované z prostředků EU.

Práva a povinnosti příjemců dotace coby zadavatelů jsou dány právním aktem poskytnutí dotace (rozhodnutím o poskytnutí dotace případně smlouvou o poskytnutí dotace, která má charakter veřejnoprávní smlouvy nahrazující rozhodnutí o poskytnutí dotace). Timto právním aktem poskytnutí dotace jsou příjemci dotace určena pravidla čerpání dotace pro projekt a mimo jiné je mu stanovena i povinnost dodržet závazný postup výběru dodavatelů pro projekt pod sankcí krácení nebo odejmutí poskytnutých finančních prostředků.[4]

Poskytovatel dotace v podrobnostech stanoví závazný postup výběru dodavatele metodickým pokynem nebo jiným obdobným dokumentem (dále jen metodický pokyn), jehož obsah není příjemce dotace schopen jakkoli ovlivnit. Příjemce dotace se zavazuje tento metodický pokyn dodržet. Tím jsou státem (příslušným orgánem veřejné moci) závazně stanovena pravidla chování adresátů právního aktu poskytnutí dotace.

Příjemce dotace je obvykle povinen výběrové řízení zahájit a v průběhu výběrového řízení dodržet to znění metodického pokynu, které bylo účinné ke dni zahájení výběrového řízení (tj. ke dni činění prvních úkonů ve výběrovém řízení) – je tedy respektován princip právní jistoty, předvídatelnosti a ochrany nabytých práv. Pokud v průběhu výběrového řízení dojde ke změně metodického pokynu, zahájené výběrové řízení se dokončí podle původního znění metodického pokynu. To vše za předpokladu, že příjemce dotace není zadavatelem ve smyslu ZVZ, který by byl povinen zadávat veřejnou zakázku některým z formalizovaných zadávacích řízení dle ZVZ.

Metodický pokyn upravující výběr dodavatele pro dotovaný projekt v rámci příslušného operačního programu nebo regionálního operačního programu spolufinancovaného z prostředků EU musí respektovat Závazné postupy pro zadávání zakázek spolufinancovaných ze zdrojů Evropské unie, nespádajících pod aplikaci zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v programovacím období 2007 – 2013, které schválila vláda ČR svým usnesením č. 48/2009 dne 12. 1. 2009 (dále jen Závazné postupy).

Nejde tedy o svévoli nebo autonomii vůle příjemců dotace vybrat si dodavatele pro projekt dotovaný z veřejných rozpočtů, ale o vysoce formalizovaný státem určený a vymáhaný postup. Nedodržení tohoto postupu má za následek povinnost vrátit neoprávněně použité finanční prostředky a často rovněž zaplatit poměrně vysoké penále.

Metodické pokyny stejně jako ZVZ upravují proces výběru dodavatele a stanoví řadu závazných lhůt, jako např. lhůtu pro podání nabídek nebo žádostí o účast nebo lhůtu pro uzavření smlouvy s vybraným dodavatelem. Stejně jako v případě zadávání jde o časově náročný proces, v rámci kterého vznikají jeho účastníkům práva a povinnosti.

Čistě jazykový výklad a striktní respektování principu legality vylučuje, aby byly Závazné postupy, navazující metodické pokyny a výběr dodavatele na jejich základě posouzeny jako zadávání ve smyslu ZVZ. Do výběru dodavatelů pro projekty dotované z veřejných rozpočtů, zahájených a prováděných v souladu s právními předpisy, s právním aktem poskytnutí dotace činěným na základě a v mezích zákona a dle státem uznaných postupů, zasahuje novela ZVZ, která jej zpětně činí nezákonným. Takové důsledky novely ZVZ by zcela narušovaly důvěru v právo, ochranu nabytých práv a právní jistotu.

Uvedenou skutečnost se pokusilo řešit MMR prostřednictvím Národního orgánu pro koordinaci (dále jen NOK) (zastřešující orgán pro všechny operační programy v České republice financované ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti, který funguje v rámci MMR. MMR bylo stanoveno jako centrální metodický a koordinační orgán politiky hospodářské a sociální soudržnosti v rozpočtovém období 2007 – 2013) vydáním Stanoviska Ministerstva pro místní rozvoj – Národního orgánu pro koordinaci (č.j. 14548/2012-27 z 2. dubna 2012)[5].

Stanovisko NOK

Na rozdíl od prvotního doporučení MMR pozdější stanovisko NOK zaujalo výklad přechodných ustanovení podle analogie. Zadávací řízení zahájená do 31. března 2012 mimo režim předchozího ZVZ avšak podléhající regulaci podle Závazných postupů, je možné dokončit podle těchto závazných postupů.

Ke stanovisku NOK

Uvedené stanovisko považuje zadávání podle jiných předpisů než podle ZVZ za analogické k postupu podle ZVZ, a proto na ně aplikuje rovněž přechodná ustanovení aktuálního ZVZ. Toto stanovisko však obdobně jako doporučení MMR jde nad rámec zákona v rozporu s principem legality ovládajícím zpravidla ZVZ. Aktuální ZVZ výslovně uvádí, která zadávací řízení lze dokončit, a podle jakých právních předpisů se přitom bude postupovat.

K otázce zadávacích řízení, která lze dokončit, viz výše. Stanovisko NOK akcentuje skutečnost, že příjemci dotací museli při výběru dodavatelů dodržet Závazné postupy, a tedy

postupovali podle pravidel stanovených orgány veřejné moci, byť tato pravidla nemají sílu zákona.

Závazné postupy schválila svým usnesením č. 48 ze dne 12. 1. 2009 Vláda ČR, coby orgán moci výkonné, a současně uložila vedoucím ústředních orgánů státní správy, v jejichž působnosti je vykonávání funkce řídicího orgánu operačního programu a předsedům Regionálních rad regionů soudržnosti, řídit se těmito Závaznými postupy, zapracovat je do svých programových dokumentů a kontrolovat jejich dodržování na úrovni příjemců dotace.

Závazné postupy se pro zadavatele staly závaznými v důsledku uzavření smlouvy s příslušným poskytovatelem dotace o poskytnutí finančních prostředků z veřejných rozpočtů (či akceptací rozhodnutí o poskytnutí dotace). Závazné postupy nepředstavují právní předpis ve smyslu obecně závazného normativního právního aktu, který by ukládal zadavateli povinnost. Tato povinnost pro zadavatele vyplývá ze smlouvy s poskytovatelem dotace, ve které je poskytovatel dotace ze zákona oprávněn stanovit příjemci dotace podmínky jejího čerpání.

Zadávací řízení podle Závazných postupů tak není totožné s postupem podle ZVZ. Závazné postupy nelze podřadit pod právní předpisy a nelze je tedy bez dalšího podřadit pod přechodná ustanovení novely ZVZ, která umožňují dokončení zadávacích řízení výlučně podle dosavadních právních předpisů.

Nicméně odkazem na stanovisko NOK se zadavatelé nemohou zprostit své povinnosti uložené zákonem. Stanovisko NOK by mohlo být použito jako podpůrný argument při posuzování závažnosti porušení ZVZ a výše uložené sankce.

Rozhodný okamžik pro posouzení postupu zadavatele coby právní skutečnost

Podle ZVZ (a rovněž podle metodických pokynů) je pro posouzení charakteru zadavatele a zakázky rozhodný okamžik zahájení zadávacího řízení (vyplývá z § 158 odst. 1 ZVZ i z přechodných ustanovení k ZVZ) a nikoli okamžik ukončení zadávacího řízení uzavřením smlouvy s vybraným dodavatelem.

Před zahájením zadávacího řízení (tj. nejpozději při činění úkonu vlastního zahájení zadávacího řízení dle § 26 odst. 1 ZVZ) je jakýkoli subjekt vynakládající finanční prostředky z veřejných rozpočtů povinen zvážit, zda splňuje podmínky zadavatele ve smyslu § 2 ZVZ, a pokud ano, tak zda podle předpokládané hodnoty zakázky jde o veřejnou zakázku ve smyslu § 12 odst. 1

a 2 ZVZ. K rozhodnému okamžiku je určeno, jaký postup zadávání zakázek je zadavatel povinen dodržet, tj. jde o okolnost, s níž právní norma spojuje vznik, změnu nebo zánik subjektivních práv a právních povinností. Jde rovněž o právní skutečnost – právní úkon zadavatele.

Rozhodný okamžik může založit povinnost zadavateli postupovat podle ZVZ platného a účinného ke dni zahájení zadávacího řízení, případně postupovat dle Závazných postupů platných a účinných ke dni zahájení řízení na výběr dodavatele plnění (šlo-li o zadavatele – příjemce dotace, který však nenaplnoval definici dotovaného zadavatele dle znění ZVZ před novelou). Za určitých okolností pak nevznikne zadavateli vůbec povinnost postupovat podle ZVZ ani jiného právního nebo mimoprávního předpisu (např. veřejný zadavatel zadávající veřejnou zakázku malého rozsahu financovanou ze svého rozpočtu bude moci postupovat podle § 18 odst. 3 ve spojení s § 6 ZVZ a dodržet své vlastní interní zadávací předpisy, které by pro tento případ měl mít zpracované).

Až do 31. 3. 2012 právní norma (předchozí ZVZ) neukládala subjektům nespĺňujícím definici zadavatele realizovat zadávání podle předchozího ZVZ, tj. zahájit v některém z formalizovaných zadávacích řízení podle předchozího ZVZ se zákonem předvídanými důsledky (ani coby dobrovolné podřízení se předchozímu ZVZ – viz výše).

Oproti tomu aktuální ZVZ účinný od 1. 4. 2012 v důsledku podstatného rozšíření definice dotovaného zadavatele a snížením prahových hodnot pro veřejné zakázky dle ZVZ stanoví těmto subjektům povinnost uzavřít smlouvu s dodavatelem vybraným v souladu s aktuálním ZVZ, tj. uzavřít smlouvu s dodavatelem vybraným v některém z formalizovaných zadávacích řízení dle aktuálního ZVZ.

Právní jednání dovolené předchozím ZVZ (a dle předchozího ZVZ jediné možné) činí s účinností od 1. 4. 2012 aktuální ZVZ proti-právním. Lze za ně uložit správní sankci a zákaz plnění smlouvy a finanční prostředky z dotace vynakládané na plnění by byly neoprávněně použitými prostředky. Jde tak o příklad pravé retroaktivity právní normy, která velmi podstatně zasahuje do subjektivních práv a povinností.

Přechodná ustanovení tento nesoulad neřeší a při užití jazykového a logického výkladu neposkytují návod časového řešení účinnosti právního předpisu na práva a povinnosti založená předchozím ZVZ oproti aktuálnímu ZVZ, když dopadají výlučně za zadávání podle předchozího ZVZ. Užitím jazykového a logického výkladu, které by v zásadě měly být

užity u veřejnoprávního předpisu, lze dovodit právě zakázanou zpětnou účinnost aktuálního ZVZ, což je však závěr odporující pojetí právního státu.

Zákaz retroaktivity

Jednou ze základních zásad právního státu je mimo jiné zásada zákazu zpětné účinnosti zákona nebo jiného právního předpisu, resp. zpětná časová působnost právní normy – retroaktivita práva. Rozlišuje se mezi přímou a nepřímou retroaktivitou.

Pravá retroaktivita spočívá v tom, že účinnost právního předpisu začne dříve, než jeho platnost, takže se použije pozdějšího předpisu na případy (právní skutečnosti), které se staly již v minulosti. Takový postup je obecně možný ve prospěch subjektivních práv a vůbec právního postavení příslušných právních subjektů. Pravá retroaktivita tedy znamená, že se zpětně mění právní poměry, tj. že se podle v současnosti platné a účinné právní úpravy posuzují právní vztahy, právní skutečnosti a právní chování a jednání, které se uskutečnily dříve. Nová právní úprava mění právní následky, které podle práva nastaly přede dnem její platnosti.[6]

Zpětná působnost právní normy je pokládána za nepřipustnou legislativní techniku, která je v rozporu s požadavkem legitimního očekávání a právní jistoty, ochrany nabytých práv. [7] Je nepřipustné, aby práva, kterých podle zákona adresát právní normy nabyl, mu byla dodatečně odňata, aby se zpětnou účinností byl dodatečně změněn právní stav.[8]

Jiné možnosti výkladu přechodných ustanovení

Zpětné účinnosti právní normy vůči dotovaným zadavatelům dle aktuálního ZVZ by bylo možné se vyhnout využitím

- metody systematického výkladu, tj. výkladu založeného na posouzení jazykového a logického kontextu a posouzení konkrétního právního předpisu v kontextu celého právního řádu, zejména právních předpisů stejné a vyšší právní síly;
- metody teleologického výkladu, tj. výkladu založeného na posouzení smyslu, cíle a účelu právní normy v souvislosti s podmínkami, v nichž se má právní norma realizovat.

V tomto případě jde o posouzení, zda lze případně zadávání podle Závazných postupů, zahájené do 31. 3. 2012, posoudit jako zadávací řízení obdobné zadávání podle ZVZ, které lze dokončit po 1. 4. 2012 podle Závazných postu-

pů a uzavřít s vybraným dodavatelem smlouvu, aniž by byl takový postup zadavatele posouzen jako správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. c) aktuálního ZVZ.

Jak je uvedeno výše, Závazné postupy byly schváleny usnesením vlády ČR č. 48/2009 z 12. 1. 2009. Dle uvozujičích ustanovení Závazných postupů byly tyto přijaty za účelem stanovení základního minima v oblasti zadávání zakázek, které musí být ze strany řídicího orgánu příslušného dotačního titulu zapracováno do vlastních metodických pokynů, což má vést ke sjednocení postupu příjemců dotace v postavení zadavatelů při zadávání zakázek spolufinancovaných z prostředků EU. Závazné pokyny vychází a přebírají obecné zásady Smlouvy o fungování Evropské unie a povinnosti vyplývající z příslušných právních předpisů,[9] jejichž dodržování by mělo být zajištěno u těch zadávacích řízení, na které není možné aplikovat ZVZ.

Teleologický výklad

Na rozdíl od ZVZ coby obecně závazného právního předpisu jde v případě Závazných postupů o interní normativní akt, který dopadá toliko na subjekty, které realizují projekty spolufinancované z prostředků EU, aniž by na ně dopadal ZVZ. Závaznými postupy jsou však sledovány stejné cíle jako při zadávání zakázek podle ZVZ. Jedná se zejména o dodržení principu transparentnosti, nediskriminace a rovného zacházení, stejně jako předvídatelnosti a přezkoumatelnosti postupu zadavatelů podle objektivních měřítek při vynakládání prostředků z veřejných rozpočtů.

V obou případech jde přitom o předpis, který je zadavateli autoritativně určen (přímo zákonem nebo na základě a v mezích zákona právním aktem o poskytnutí dotace) a jehož dodržování je státem (Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže v případě ZVZ a příslušným poskytovatelem dotace v případě Závazných postupů) vymáháno a nedodržení postihováno.

Podle důvodové zprávy k novele ZVZ bylo rozšíření definice dotovaného zadavatele motivováno snahou sjednotit a tím zjednodušit pravidla výběru dodavatelů, které si až do 31. 3. 2012 určovali příslušní poskytovatelé dotace samostatně. Pravidla výběru dodavatelů byla roztržštěná. Tento argument ob stojí v obecné rovině, avšak v případě Závazných postupů a na ně navazujících metodických pokynů není zcela přesný.

Závazné postupy byly přijaty vrcholným orgánem moci výkonné a jsou sjednocujícím předpisem pro všechny operační programy a regionální operační programy, přes které jsou

realizovány projekty spolufinancované z prostředků EU. V případě Závazných postupů a na ně navazujících metodických pokynů nejde o rozříšitelnou úpravu, ale naopak o velmi systematickou, dlouhodobě stabilní a dobře předvídatelnou úpravu jak pro příjemce dotace, tak pro poskytovatele. Metodické pokyny se liší jen v detailech a často stanoví povinnosti nad rámec ZVZ, neboť umožňují pružněji reagovat na vývoj rozhodovací a výkladové praxe sporných institutů a sporných úkonů zadavatelů. K jejich aplikaci existují i výkladová a metodická stanoviska NOK a MMR. Respektování Závazných postupů jako předpisu obdobného ZVZ ve smyslu přechodných ustanovení novely ZVZ by tak odpovídalo i důvodové zprávě, neboť jde o ucelenou úpravu pravidel chování jejich adresátů.

Systematický výklad

Česká republika ve vztahu k projektům spolufinancovaným ze strukturálních fondů byla povinna v souladu s Nařízením EHS č. 2052/88 ze dne 24. 6. 1988 a č. 4253/88 ze dne 19. 12. 1988[10] přijmout taková opatření, aby bylo zajištěno řádné fungování řídicích a kontrolních systémů při vynakládání prostředků z rozpočtu ES. Tuto svou povinnost na úrovni konkrétních realizovaných projektů plnila v obecné rovině cestou ZVZ a pro subjekty, na které ZVZ nedopadala, pak cestou Závazných postupů. Z pohledu práva EU jsou tedy Závazné postupy srovnatelné se ZVZ co do obsahu a účelu předpisu i obecnosti jejich použití. Ačkoli tedy nejde o právní předpis coby výsledek legislativního procesu, jde o právní normu

stanovící závazná pravidla chování v určitých vztazích. Pro případ porušení jednoho nebo druhého předpisu se přitom z pohledu práva EU uplatní stejný postup řešení nesrovnalostí.

Smyslem a účelem obou předpisů (tedy jak ZVZ tak Závazných postupů) je zabezpečit transparentní a účelné vynakládání finančních prostředků z veřejných rozpočtů. Rušení zadávacího řízení realizovaného v souladu s obecně závaznými pravidly stanovenými na základě stejných principů jako ZVZ, by naopak vedlo k nedůvodnému zvyšování administrativní a finanční zátěže příjemců podpory.

Výklad právního předpisu by měl vést k odstranění případných nejasností právního předpisu, pokud tedy základními výkladovými metodami (gramatickým či logickým) nelze nejasnost právního předpisu a jeho aplikaci v praxi překonat, pak je na místě použít dalších výkladových metod tak, aby byla zaručena ochrana práv a oprávněných zájmů dotčených subjektů.

Závěr

Prostřednictvím jazykového ani logického výkladu nelze s ohledem na veřejnoprávní charakter ZVZ dovodit, že by Závazné postupy pro dotované zadavatele a výběr dodavatele na jejich základě bylo možné posoudit analogicky jako zadávání a zadávací řízení podle ZVZ a tuto skutečnost neřeší ani Doporučení Ministerstva pro místní rozvoj ani Stanovisko Národního orgánu pro koordinaci. Tento závěr

by ale zakládal pro adresáty ZVZ (dotované zadavatele teprve od 1. 4. 2012) situaci neslučitelnou s ústavními principy ochrany nabytých práv a zákazu pravé retroaktivity.

Aplikace extenzivního výkladu novely ZVZ, resp. přechodných ustanovení k novele ZVZ tak, aby výběrová řízení realizovaná podle Závazných postupů a na ně navazujících metodických pokynů bylo možné dokončit i za účinnosti aktuálního ZVZ, je výjimečně opodstatněná s ohledem na postavení Závazných postupů a závaznost příslušných metodických pokynů pro zadavatele – příjemce dotace. Závazné postupy a na ně navazující metodické pokyny stojí na stejných principech jako ZVZ, mají stejný smysl i účel jako ZVZ, aniž by šlo o obecně závazný právní předpis, avšak jejich závaznost pro adresáty je dána interním normativním aktem. Tento přístup umožňuje vyhnout se ústavně nekonformní retroaktivní působnosti aktuálního ZVZ. ●

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D., advokát
Mgr. Ing. Tereza Neumanová,
advokátní koncipientka
Advokátní kancelář Perthen, Perthenová,
Švadlena a partneři s.r.o.

Poznámky

[1] Obdobně viz rozhodnutí ÚOHS č. j. 2R08/05 ze dne 13. června 2005

[2] Dostupné na [www > http://www.portal-vz.cz/getmedia/2ee2ef62-3a0f-4a89-b8e9-a98f5e2206d7/Doporučení-MMR-postupu-u-zakazek-u-kterych-ma-byt](http://www.portal-vz.cz/getmedia/2ee2ef62-3a0f-4a89-b8e9-a98f5e2206d7/Doporučení-MMR-postupu-u-zakazek-u-kterych-ma-byt)

[3] § 26 odst. 5 ZVZ: Zahájí-li veřejný zadavatel zadávání podlimitní veřejné zakázky postupem platným pro zadávání nadlimitní veřejné zakázky, postupuje podle ustanovení platných pro zadávání nadlimitní veřejné zakázky. Zahájí-li veřejný zadavatel zadávání veřejné zakázky malého rozsahu (§ 12 odst. 3) postupem platným pro zadávání podlimitní veřejné zakázky, postupuje podle ustanovení platných pro zadávání podlimitní veřejné zakázky.

[4] Např. podle zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře

regionálního rozvoje, zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech

[5] Dostupné na [www > http://www.osf-mvcr.cz/aktuality/dulezite-upozorneni-pro-prijemce-stanovisko-nok-k-vykladu](http://www.osf-mvcr.cz/aktuality/dulezite-upozorneni-pro-prijemce-stanovisko-nok-k-vykladu)

[6] Gerloch, A.: Teorie práva, Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Dobrá Voda, 2001

[7] Viz náleze Ústavního soudu ze dne 4. 2. 1997, sp. zn. Pl. ÚS 21/96: „Obecně v případech časového střetu staré a nové právní normy platí nepravá retroaktivita... Vznik právních vztahů existujících před nabytím účinnosti nové právní normy, právní nároky, které z těchto vztahů vznikly, jakož i vykonané právní úkony se řídí zrušenou právní normou (důsledkem opačné interpretace střetu právních norem by byla pravá retroaktivita). Aplikuje se tedy princip ochrany minulých právních skutečností, zejména právních konání... Zrušení staré

a přijetí nové právní úpravy je nutně spjata se zásahem do principů rovnosti a ochrany důvěry občanů v právo. Dochází k tomu v důsledku ochrany jiného veřejného zájmu či základního práva a svobody. Platí tu zároveň maxima, prikazující v případě omezení základního práva, resp. svobody, šetřit jeho podstatu a smysl (čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod).“

[8] Knapp V.: Teorie práva, C.H.Beck Praha, 1. vydání, 1995, str. 209

[9] Zejména Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/18/ES z 31. 3. 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (zadávací směrnice) ve znění pozdějších předpisů

[10] Nahrazeno Nařízením Rady č. 1260/1999 ze dne 21. 6. 1999, aktuálně upraveno Nařízením Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. 6. 2006

Rozsah oprávnění prokuristy

Prokura je druhem smluvního zastoupení, upraveným v § 14 obchodního zákoníku, a to jak pozitivně, tak i negativně.

Prokuru lze udělit pouze fyzické osobě a k takovému zmocnění je oprávněn jediné podnikatel, který je zapsán v obchodním rejstříku. Dalším charakteristickým znakem prokury je, že rozsah oprávnění prokuristy jednat za podnikatele není specifikován v dokumentu, kterým je prokura udělována (subsidiární aplikací občanského zákoníku, a to konkrétně § 31 odst. 4 lze dovést požadavek písemné formy udělení prokury), ale je stanoven přímo obchodním zákoníkem, kde je v § 14 odst. 1 uvedeno, že prokurista je oprávněn ke všem právním úkonům, k nimž dochází při provozu podniku. A právě hranice, kdy lze právní úkon považovat za úkon, k němuž dochází při provozu podniku a kdy již prokurista jedná nad rámec svého zmocnění, bývá často problematická. Tímto příspěvkem bychom chtěli některé výše uvedené problematické aspekty oprávnění prokuristy osvětlit.

Jak uvádí komentář k obchodnímu zákoníku: „V udělení prokury nelze uvádět žádná omezení pod rozsah vymezený v § 14 odst. 1 ObchZ, jinak by nemohlo jít o platné udělení prokury.“[1] Rozsah oprávnění prokuristy je možné pouze rozšířit, a to dle dílce § 14 odst. 2 ObchZ. Ohledně omezení prokury vnitřními pokyny zákon stanoví, že tato omezení nemají vůči třetím osobám žádné právní následky, a to ani když o něm třetí osoby věděly.

Vraťme se však k charakteristice úkonů, ke kterým dochází při provozu podniku. Zákon podobně jako například u podmínek obvyklých v obchodním styku nespecifikuje, kdy jde o úkony, ke kterým dochází při provozu podniku. Je proto potřebné je odvodit vždy s ohledem na konkrétní okolnosti případu s přihlédnutím k druhu podnikání, charakteru a rozsahu podniku apod. Krajský soud v Hradci Králové ve svém rozhodnutí z roku 2003 dovo-
dil: „V prokure není zpravidla zahrnuto oprávnění uzavřít ručitelský závazek v souvislosti

s poskytnutím úvěru třetí osobě, tj. osobě odlišné od podnikatele, který prokuristovi prokuru udělil.“[2] Judikatura dále uvádí: „K provozu podniku nebudou patřit zejména mimořádné dispozice, které se sice týkají podniku, ale jeho další provoz podnikatelem znemožní (prodej nebo pronájem podniku), nebo ho alespoň podstatně negativně ovlivní (zřízení zástavního práva k podniku), popř. s provozem podniku nijak nesouvisí.“[3]

Z pohledu podnikatele může být problematickou situací, když prokurista podepíše v zastoupení podnikatele ručitelské prohlášení k zajištění závazku třetí osoby nebo zaváže podnikatele jako avalistu ze směně. Ve světle výše uvedených soudních rozhodnutí se lze domnívat, že podepsání ručení na směnce nebo podpis ručitelského prohlášení nepředstavuje úkon v rámci provozu podniku a prokurista k takovému úkonu není oprávněn. V případě, že prokurista realizuje úkon, který nesouvisí s provozem podniku, lze mít za to, že z uskutečněního jednání bude zavázán prokurista sám a bude podnikateli odpovídat za škodu, která z takového jednání podnikateli vznikla.

Z jednání prokuristy, které představuje překročení jeho zmocnění, je podnikatel zavázán pouze ve dvou případech:

- pokud překročení oprávnění vyplývající z udělené prokury výslovně schválil, nebo
- v případě, že svůj nesouhlas s jednáním prokuristy neoznámil druhé straně bez zbytečného odkladu po tom, co se o překročení oprávnění z prokury dozvěděl.

Vzhledem ke skutečnosti, že vztah prokury a plné moci je natolik provázán (prokura bývá označována též jako obchodní plná moc), platí, že nemá-li obchodní zákoník v ustanovení § 14 speciální úpravu, užijí se na prokuru, jak uvedeno výše, subsidiárně obecná ustanovení občanského zákoníku. Sdělení podnikatele druhé straně (i v ústní formě), že s jednáním učiněným prokuristou nesouhlasí, lze proto subsumovat pod ustanovení § 33 odst. 1 občanského zákoníku, tj. za sdělení nesouhlasu bez zbytečného odkladu po tom, co se o překročení oprávnění dozvěděl. Lhůta „bez zbytečného odkladu“ bude otázkou posouzení daného konkrétního případu. V důsledku zvýšení právní jistoty doporučujeme projevit takový nesouhlas podnikatele v písemné podobě.

Komentář z pera Štenglová, Plíva, Tomsa a kolektiv se však zejména v souvislosti s jednáním

prokuristy nad rámec § 14 odst. 2 obchodního zákoníku neztotožňuje s rozhodnutím Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2004, sp. zn. 21 Cdo 2207/2003, který shmul výše uvedené, tj. skutečnost, že podnikatel je jednáním prokuristy zavázán, ledaže oznámil svůj nesouhlas osobě, se kterou prokurista jednal, bez zbytečného odkladu po tom, co se o překročení dozvěděl. Autoři komentáře v této souvislosti uvádí následující: „Bez výslovného zahrnutí oprávnění zcizovat a zatěžovat nemovitosti do prokury není jednání prokuristy jednáním na základě prokury. Takové jednání nepředstavuje prokuristovo překročení oprávnění vyplývajícího z udělené plné moci, jak to vyžaduje § 33 odst. 1 ObčZ, ale je jednáním, které je v rozporu s kogentním ustanovením obchodního zákoníku (§ 14 odst. 2). Nemůže se jednat o ochranu dobré víry osoby, s níž prokurista jednal. Třetí osoba musí vědět, že prokuristovo oprávnění je jen v rozsahu vymezeném zákonem, pokud jí není prokázáno, že prokura zahrnuje i právo zcizovat a zatěžovat nemovitosti.“[4]

Lze tak shrnout, že v případě překročení oprávnění prokuristy při provozu podniku je tímto jednáním podnikatel vázán pouze v případě, že takové překročení schválil nebo oznámil osobě, se kterou prokurista jednal, svůj nesouhlas, a to bez zbytečného odkladu. V případě, kdy prokurista učinil úkony, které vedly ke zcizení nebo zatížení nemovitosti, aniž by k tomu byl oprávněn, lze na základě výše uvedeného dovést, že podnikatel bude z takového jednání zavázán pouze v případě, kdy ho schválil, a tedy vyslovení jeho nesouhlasu není v tomto případě nezbytné. ●

Mgr. Václav Vlk, advokát v trvalé spolupráci s Rödl & Partner

Mgr. Nora Bielíková, advokátní koncipientka Rödl & Partner, v.o.s.

Rödl & Partner

- [1] Dědič, J. a kol. Obchodní zákoník. Komentář. Díl I. 1. vydání. Praha: Nakladatelství POLYGON, 2002, s. 111
- [2] Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, sp. zn. 19 Co 495/2002, ze dne 27. 3. 2003
- [3] Rozsudek Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 29 Cdo 2720/2009, ze dne 28. 4. 2010
- [4] Štenglová, I., Plíva, S., Tomsa, M. a kol. Obchodní zákoník. Komentář. 13. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, s. 46

Rödl & Partner

PRÁVNÍ PORADENSTVÍ | DAŇOVÉ PORADENSTVÍ | AUDIT
OUTSOURCING | MANAGEMENT & BUSINESS CONSULTING

Úspěch nezná hranic!
Provázíme Vás po celém světě.

Praha

Platněřská 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 236 163 111
prag@roedl.cz

Brno

Mendlovo nám. 1a
603 00 Brno
Tel.: +420 530 300 500
bruenn@roedl.cz

www.roedl.cz

BEROUN GOLF RESORT

... hřiště s léčebnými účinky

(Ondřej Hejma)

BEROUN GOLF RESORT

Beroun GC – člen ČGF

- 18jamkové mistrovské hřiště
- Driving range
- Putting a chipping green
- Klubová restaurace pouze pro členy Beroun GC a jejich hosty
- Veřejná restaurace
- Vyhlídková terasa
- Otevřená kuchyně, pizza pec
- Konferenční centrum
- Hotel
- Wellness centrum
- Venkovní bazén
- Pro-shop
- Dětský koutek
- Byty na prodej a pronájem
- 10 minut z Prahy

BEROUN GOLF RESORT

Na Veselou 909

266 01 BEROUN

www.golfberoun.cz

recepce@golfberoun.cz

+420 313 101 090, +420 606 506 326

Úhrada exekučně vymáhané pohledávky třetí osobou jako důvod pro zastavení exekuce

Dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř. je důvodem pro zastavení výkonu rozhodnutí a v návaznosti na ustanovení § 52 odst. 1 exekučního řádu též pro zastavení exekuce zánik práva přiznaného exekučním titulem (samozřejmě za předpokladu, že výkon rozhodnutí či exekuce ještě nebyly provedeny). Typickým důvodem zániku vymáhaného práva, resp. jemu odpovídající povinnosti je přitom její splnění.

Pokud dojde ke splnění exekučně vymáhané povinnosti (tj. vymáhané pohledávky včetně jejího příslušenství a nákladů exekuce) ze strany povinného tzv. v rámci exekuce vůči soudnímu exekutorovi, nečiní taková situace v praxi žádný problém, pokud se tak stane buď na základě výzvy soudního exekutora k dobrovolnému plnění dle ustanovení § 46 odst. 5 exekučního řádu, nebo na základě provedení exekuce některým ze zvolených exekučních prostředků. V takovém případě je exekuce ukončena ex lege zánikem pověření soudního exekutora ve smyslu ustanovení § 51 písm. c)

exekučního řádu a nařízenou, resp. probíhající exekuci není třeba zvlášť usnesením soudního exekutora či soudu zastavovat.

Problematickým případem se však může stát situace, kdy dojde k úhradě exekučně vymáhané pohledávky vůči soudnímu exekutorovi tzv. mimo rámec vedené exekuce, a to zejména pokud se tak stane v důsledku úhrady vymáhané pohledávky ze strany třetí osoby např. na

základě dohody mezi třetí osobou a povinným ve smyslu ustanovení § 534 občanského zákoníku.

V praxi jsme se totiž setkali právě s případem, kdy byla exekučně vymáhaná pohledávka včetně příslušenství a nákladů exekuce uhrazena třetí osobou na základě dohody této třetí osoby s povinným ve smyslu ustanovení § 534 občanského zákoníku k rukám soudního exe-

kutora a kdy byl však následný návrh na zastavení exekuce ve smyslu ustanovení § 55 exekučního řádu, odůvodněný zánikem vymáhaného práva dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř. v návaznosti na ustanovení § 52 odst. 1 exekučního řádu, soudním exekutorem ve smyslu ustanovení § 55 odst. 3 exekučního řádu (pro nesouhlas oprávněného se zastavením exekuce) postoupený k rozhodnutí Okresnímu soudu v Českých Budějovicích, přesto tímto soudem zamítnut a toto zamítavé rozhodnutí následně potvrzeno i Krajským soudem v Českých Budějovicích jako soudem odvolacím.

Nastala tak paradoxní situace, kdy sice byla vymáhaná pohledávka včetně příslušenství a nákladů exekuce zcela uhrazena a soudním exekutorem k návrhu povinného dokonce zrušeny veškeré základy ve smyslu ustanovení § 44a odst. 2 exekučního řádu, proti povinnému však byla i nadále vedena formálně, věcně však zcela bezdůvodně exekuce, a i nadále vůči němu působilo generální inhibitorium ve smyslu ustanovení § 44a odst. 1 exekučního řádu a kdy např. u jeho nemovitého majetku byla v katastru i nadále evidována poznámka ohledně nařízené exekuce.

Okresní soud v Českých Budějovicích přitom založil své zamítavé usnesení pouze na jediné skutečnosti, a to té, že soudní exekutor, ačkoli v řízení byla prokázána úplná úhrada exekučně vymáhané pohledávky včetně příslušenství a nákladů exekuce k rukám soudního exekutora, dosud oprávněnému vymáhanou pohledávku nevyplatil a nedošlo tak údajně k zániku přiznaného práva ve smyslu ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř., neboť k tomu dojde toliko vyplacením vymáhané pohledávky oprávněnému. Současně tak posvětil postup soudního exekutora, který nevyplacení vymáhané pohledávky oprávněnému odůvodnil existencí insolvenčního řízení vedeného proti povinnému (ve fázi před rozhodnutím o úpadku, resp. ve fázi odvolacího řízení o odvolání insolvenčního navrhovatele proti usnesení o zamítnutí insolvenčního návrhu).

Krajský soud v Českých Budějovicích usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích potvrdil, když sice v odůvodnění svého rozhodnutí výslovně (v souladu s ustálenou soudní judikaturou – viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 20 Cdo 4481/2007) zkonstatoval, že zaplacení exekučně vymáhané pohledávky včetně příslušenství a nákladů exekuce třetí osobou je sice důvodem pro zastavení exekuce ve smyslu ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř., na druhou stranu však své rozhodnutí založil na

stejném závěru jako Okresní soud v Českých Budějovicích, tedy na závěru, že pokud soudní exekutor dosud oprávněnému nevyplatil vymáhanou pohledávku, nelze exekuční řízení zastavit.

Dle našeho, byť i neopodstatněného názoru tak došlo k vydání velmi nebezpečného soudního rozhodnutí, v důsledku kterého by mohla na základě vzájemné účelové součinnosti soudních exekutorů a oprávněných nebo naopak v důsledku jejich vzájemného sporu být vedena na majetek povinných exekuce v podstatě do „nekonečna“.

Povinný proto podal proti rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích dovolání k Nejvyššímu soudu ČR, kde formuloval zejména následující otázky zásadního právního významu (ačkoli přípustnost dovolání byla beztak dána ustanovením § 238a odst. 1 písm. c) o.s.ř.):

- zaniká v důsledku zaplacení exekučně vymáhané pohledávky včetně příslušenství, nákladů exekuce a nákladů oprávněného třetí osobou z jejího majetku za povinného na základě dohody uzavřené s povinným ve smyslu ustanovení § 534 občanského zákoníku na účet soudního exekutora jakožto zákonem pověřeného subjektu a tedy i zákonného místa platebního tato pohledávka a je tak dán důvod pro zastavení exekuce ve smyslu ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř. nebo k zániku exekučně vymáhané pohledávky dochází za stejných okolností až vyplacením soudním exekutorem takto obdržených finančních prostředků oprávněnému, kdy však závisí výlučně na vůli soudního exekutora příp. dalších okolnostech, zda a kdy se tak stane – např. v případě insolvenčního řízení či exekuce vedené na majetek oprávněného k výplatě dojít vůbec nemusí;
- je přípustné, aby za situace, kdy za povinného uhradila na účet soudního exekutora exekučně vymáhanou pohledávku včetně příslušenství, nákladů exekuce a nákladů oprávněného třetí osoba ze svého majetku na základě dohody uzavřené s povinným ve smyslu ustanovení § 534 občanského zákoníku byla i nadále vedena na majetek povinného exekuce a působilo tak proti němu značně omezující generální inhibitorium dle ustanovení § 44a odst. 1 exekučního řádu?

Nejvyšší soud ČR shledal dovolání v dané záležitosti jednak za přípustné, a to jak ve smy-

slu ustanovení § 238a odst. 1 písm. c) o.s.ř.), tak s ohledem na existenci vymezených otázek zásadního právního významu, a jednak za důvodné, a usnesení jak Krajského soudu v Českých Budějovicích, tak Okresního soudu v Českých Budějovicích zrušil a věc vrátil Okresnímu soudu v Českých Budějovicích k dalšímu řízení.

Co je však podstatné, ve svém rozhodnutí se Nejvyšší soud ČR jednoznačně k dané záležitosti postavil a jednoznačně vymezil (popř. částečně potvrdil své předchozí) právně závazné závěry a tedy i judikатурní názory, že:

- splnění dluhu k rukám soudního exekutora včetně splnění dluhu třetí osobou na základě ustanovení § 534 občanského zákoníku má jednoznačně za následek zánik exekučně vymáhaného práva a tedy i existenci důvodu k zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř. v návaznosti na ustanovení § 52 odst. 1 exekučního řádu s tím, že případné prodlení soudního exekutora s předáním částky, kterou přijal od povinného, oprávněnému je ryze věci vnitřního vztahu mezi nimi a nemůže jít k tíži povinného, který dluh splnil; jinými slovy exekučně vymáhané právo zaniká již jeho splněním – zaplacením vymáhané pohledávky k rukám soudního exekutora a nikoli až vyplacením takto obdržené částky oprávněnému;
- i když účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení proti povinnému nastaly před tím, než třetí osoba na účet soudního exekutora příslušnou částku na úhradu vymáhané pohledávky včetně příslušenství, nákladů předcházejícího řízení a nákladů exekuce (nákladů oprávněného a soudního exekutora), nemá a nemůže mít dosud probíhající insolvenční řízení proti povinnému žádný vliv na dané exekuční řízení, neboť uvedená částka byla uhrazena z majetku třetí osoby a nikoliv z majetku dlužníka ani jiného majetku náležejícího do majetkové podstaty, kterého se tak nedotýká,

čímž by mělo být do budoucna v obdobných případech jasno a výše popsanému formálnímu vedení exekuce zamezeno. ●

Mgr. Daniel Kaucký, advokát
Sládek & Partners, advokátní kancelář, v.o.s.

www.das.cz

Infolinka 800 10 55 10

Vaše cesta k právu!

D.A.S. Vám zajistí komplexní právní servis:

- ▶ specializovanou a odbornou právní pomoc v ČR i zahraničí
- ▶ právní poradenství 24 hodin denně ZDARMA
- ▶ zastupování odborníkem v konkrétní právní problematice až do výše 500.000 Kč
- ▶ právní ochrana ve všech oblastech života: od běžného soukromého rodinného života přes motorismus a zaměstnání až po podnikání

-
- ✓ řešení problémů souvisejících s vyřizováním reklamací
  - ✓ uplatňování nároků na odškodnění
  - ✓ zastupování v trestním či přestupkovém řízení
  - ✓ spory vzniklé s ostatními pojistiteli
  - ✓ spory mezi nájemníkem a majitelem bytu či domu
  - ✓ spory týkající se motorových vozidel a řidičů
  - ✓ pracovněprávní spory

Nelegální provoz loterií – 1. část (problémy na vnitřním trhu)

Legislativa týkající se provozu loterií a jiných podobných her je v českém právním prostředí poměrně konstantní. Klíčovým pro regulaci tohoto segmentu trhu je zák. č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů.

Za dobu celých dvacet jedna let jeho platnosti byl tento zákon pouze osmkrát novelizován; v roce 2011 ale byly přijaty hned čtyři jeho novely.

Nejpodstatnější změna právní úpravy nastala s účinností od 1. 1. 2012, po přijetí zák. č. 300/2011 Sb., v odborných kruzích po svém předkladateli v Poslanecké sněmovně často označovaném jako tzv. „Farského novela“. Tato novela s sebou přinesla celou řadu změn a v obecné rovině lze hovořit o celkovém zpřísnění podmínek provozu.

První zásadní odlišnost od dosavadní právní úpravy se objevuje hned v ustan. § 1 odst. 1 zák. č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen pod označením „loterní zákon“). V tomto ustanovení je zakotven principiální zákaz provozu všech loterií a jiných podobných her, až na výjimky, jenž stanoví loterní zákon. Dosa-

vaná právní úprava obsahovala pouze ustanovení, které umožňovalo uložit za provoz loterií nebo jiných podobných her bez povolení, které je oprávněno udělit ministerstvo financí, pokutu ve výši až 500 000 Kč. Nově tak vůbec prvně došlo ke konstatování obecného zákazu provozu loterií a jiných podobných her, vyjma těch, které jsou loterním zákonem kvalifikovány, či ministerstvu financí umožněny kvalifikovat, a jejichž provoz je dozorován ze strany ministerstva financí a finančních úřadů jakožto orgánů státního dozoru (potažmo pak ve výjimečných případech také ze strany krajských úřadů a obcí). V ustan. § 4 odst. 1 loterního zákona je pak zakotvena primární premisa, že loterie nebo jiné podobné hry mohou být provozovány pouze na základě povolení vydaného příslušným orgánem. Tím je v případě většiny druhů loterií a sázkových her přímo ministerstvo financí (u převážné části výherních hracích přístrojů nebo tombol pak obecní úřad). Současně pak došlo také k výraznému navýšení možného sankčního postihu za provoz loterií

či jiných podobných her bez oprávnění vydávajícího standardně ministerstvem financí, a sice až částkou 10 000 000 Kč.

V ustan. § 1 odst. 9 loterního zákona došlo také ke stanovení zákazu jakékoli propagace, reklamy a podpory prodeje loterií a jiných podobných her, které nebyly ve smyslu loterního zákona povoleny (či oznámeny – některé tzv. spotřebitelské loterie). Porušení tohoto zákazu pak podléhá sankcím stanoveným zák. č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a změně a doplnění zák. č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů.

Provoz, organizace, propagace nebo zprostředkování loterie nebo jiné podobné hry, která je provozována bez povolení vydaného příslušným orgánem, je porušením nejen loterního zákona, ale může rovněž naplnit skutkovou podstatu trestného činu neoprávněného provozování loterie a podobné sázkové hry dle ustan. § 252 zák. č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Realizace takové nelegální činnosti není rozhodně jednoduchá a vyžaduje vynaložení nemalých finančních nákladů. Ačkoli je tak zcela nepochybné, že nejzávažnější porušení loterního zákona (případně i trestního zákoníku) budou páčána ze strany právnických osob, zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, překvapivě ve svém výčtu trestných činů, jichž se může právníká osoba dopustit (viz ustan. § 7), tento trestný čin neobsahuje. Jelikož se ve smyslu ustan. § 4 odst. 3 loterního zákona provozováním loterií a jiných podobných her rozumí rozsáhlá činnost spočívající v uvedení loterií a jiných podobných her do provozu, včetně zprostředkovatelských, organizačních, finančních, technických a dalších služeb souvisejících se zajištěním provozu těchto her a jejich řádné ukončení a vyučování a vykonávání všech dalších činností, které provozovatel ukládají jiné právní předpisy, tedy činnost, kterou již ze samotné podstaty věci nemůže zajistit a obstarat jediná fyzická osoba, „skutečného pachatele“ takové trestné činnosti (právní subjekt) tak podle české právní úpravy nebude možno nikdy trestně stíhat.

Zák. č. 300/2011 Sb. přišel i s další převratnou novinkou, a sice s posílením pravomoci obcí. V ustan. § 50 odst. 4 loterního zákona je konstatováno, že obec může obecně závaznou vyhláškou vydávanou v samostatné působnosti stanovit, na kterých místech a v jakém čase je provozování sázkových her dle ustan. § 2 písm. e), g), i), l), m) a n) a loterií a jiných podobných her dle ustan. § 2 písm. j) a § 50 odst. 3 loterního zákona (tj. např. výherní hrací přístroje, sázkové hry v kasinu, lokální loterní systémy, centrální loterní systémy, a další) zakázáno, nebo stanovit, že tyto hry mohou být naopak provozovány pouze na místech a v čase takovou obecně

závaznou vyhláškou určených. To znamená, že regulace obce musí ke všem těmto druhům her přistupovat stejným způsobem; není tedy možné realizovat regulaci jen některého typu hry, takový postup by byl diskriminační. Obec se rovněž může rozhodnout, že formou své obecně závazné vyhlášky stanoví úplný zákaz provozu všech těchto loterií a jiných podobných her na celém svém území. Právní úprava ve znění platném do 31. 12. 2011 obcím světovala regulační pravomoc pouze ve vztahu k výherním hracím přístrojům. Obec tak mohla obecně závaznou vyhláškou vydanou v samostatné působnosti stanovit, na kterých veřejně přístupných místech je provoz výherních hracích přístrojů zakázán, nebo stanovit, že výherní hrací přístroje mohou být provozovány pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených. Plošný zákaz provozu výherních hracích přístrojů nebyl umožněn. V této souvislosti je třeba ještě zmínit tři judikáty Ústavního soudu z loňského roku (nálezy Pl. ÚS 29/10 ze dne 14. 6. 2011, Pl. ÚS 56/10 ze dne 7. 9. 2011 a Pl. ÚS 22/11 ze dne 27. 9. 2011), které překvapivým způsobem vložily technický pojem výherního hracího přístroje a změnilly celou řadu let (i samotným Ústavním soudem) požímanou pravomoc obcí týkající se vydávání obecně závazných vyhlášek k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku ve smyslu ustan. § 10 písm. a) zák. č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Obsah těchto nálezů, zveřejněný ještě před přijetím zák. č. 300/2011 Sb., pak měl významný vliv na konečnou podobu ustan. § 50 odst. 4 loterního zákona.

Přes veškerá tato zpřísnění a regulační opatření, se ministerstvo financí v současnosti potýká s řadou případů nelegálního provozu sázkových her. V některých městech se již začaly objevovat tzv. „internetové kiosky“. Jedná se o situaci, kdy v dosavadních provozovnách loterií či jiných podobných her byl tento provoz ukončen (např. v důsledku regulační obecně závazné vyhlášky, která v tomto místě provoz loterií neumožňuje) a vzápětí došlo k tomu, že do týchž prostor byla umístěna zařízení (většinou vizuálně podobná výherním hracím přístrojům a s akceptorem bankovek), jež nabízejí internetové připojení. Tato zařízení však neplní funkci počítačů s přístupem na web jako v obvyklé internetové kavárně, nýbrž umožňují internetové připojení k nabídce několika typů sázkových her. Sázejícímu je tak, de facto, zprostředkována účast na sázkových hrách, které nepodléhají žádné regulaci a dozoru. Není zajištěno uspokojení potenciálních výher, ani to, že se sázkové hry nebudou účastnit osoby mladší osmnácti let. V neposlední řadě je pak třeba poukázat také na skutečnost, že z provozu takovýchto her nejsou do státního rozpočtu či rozpočtů municipalit odváděny jakékoli daně, odvody či poplatky. Nutno připustit, že riziko vzniku těchto provozoven bylo poměrně

široce diskutováno již v době legislativního projednávání přijetí zák. č. 300/2011 Sb., protože negativní zkušenosti s tímto typem nelegálního provozu má zejména Ukrajina a Polsko. Přesto ke shodným případům, bohužel, nyní dochází také na území České republiky.

Dalším způsobem obcházení pravidel loterního zákona je zřizování tzv. „uzavřených klubů“. V místech, kde je provoz loterií a jiných podobných her obecně závaznou vyhláškou obce či města zakázán, vznikají provozovny, ve kterých je realizován provoz sázkových her (mnohdy i živých karetních turnajů) na základě členské příslušnosti k takovému klubu s tím, že se nejedná o místa veřejnosti přístupná. Ve skutečnosti však neexistují jakékoli regule pro přijetí do klubu a „členem“ se tak může stát naprosto kdokoli, kdo si pouze vyplní jednoduchou registrační kartu. Žádná další omezení zde již neplatí. V provozovnách pak dochází k provozu sázkových her, které nebyly žádným oprávněným orgánem povoleny, opět nejsou dozorovány, neexistují zde loterním zákonem požadované záruky (např. provozovatel ve formě akciové společnosti, požadavek minimální výše základního kapitálu, složená a vázaná finanční jistota, apod.) a nedochází k žádným povinným finančním odvodům.

Třetí formou obcházení loterního zákona, se kterou se je možno v současnosti setkat, je zřizování právnických osob (většinou v podobě občanských sdružení), které realizují karetní turnaje s tím, že se jedná o volnočasovou aktivitu, jež nepodléhá podmínkám loterního zákona a státnímu dozoru, neboť při rozhodování o výhře či prohře zde nefiguruje prvek náhody, nýbrž znalost, zkušenost a zručnost hráče. Jelikož i pokerové či obecně karetní turnaje podléhají ustanovením loterního zákona, je i zde možnost zásahu ze strany státních orgánů (ať již formou uložení sankcí dle loterního zákona nebo formou rozhodnutí o rozpuštění sdružení ze strany ministerstva vnitra, protože takové sdružení sleduje dosahování svých cílů způsobem, který je v rozporu se zákonem), příp. i pro úkony orgánů činných v trestním řízení.

Ze shora uvedeného tak plyne překvapivý závěr, že zpřísnění podmínek provozu, k němuž došlo v důsledku přijetí zák. č. 300/2011 Sb., sice eliminuje legální provoz loterií a jiných podobných her, avšak paradoxně vedle toho vede k rozvoji provozu nelegálního. ●

**Mgr. Jana Čechová Náplavová, advokátka
TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
advokátní kancelář s.r.o.**

Změny v úpravě rozhodčího řízení před Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky

V červenci letošního roku vstoupil v účinnost nový Řád Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen „Rozhodčí soud“).

Rozhodčí soud působí po řadu let v oblasti institucionální arbitráže jako nejvýznamnější stálý rozhodčí soud v České republice, který rozhoduje ročně více než tři tisíce sporů v plném rozsahu jejich arbitrability. Rozhodčí soud byl zřízen zvláštním zákonem jako stálý rozhodčí soud na základě § 13 zák. č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozhodčím řízení“) a jeho činnost, podmínky a průběh řízení vedeného před tímto soudem byly dosud upraveny Řády Rozhodčího soudu pro vnitrostátní a pro mezinárodní spory.^[1]

Nový Řád Rozhodčího soudu, který nabyl účinnosti dnem 1. 7. 2012 (dále jen „Řád Rozhodčího soudu“ nebo jen „Řád“), byl výsledkem činnosti zvláštní pracovní skupiny ve spolupráci s rozhodci a reagoval na dosud nejrozsáhlejší, krátce předtím^[2] přijatou novelu zákona o rozhodčím řízení, na dosavadní judikaturu soudů týkající se žalob na zrušení rozhodčích nálezů, jakož i na potřeby praxe rozhodčího řízení. Řád částečně zakotvil novou úpravu pravidel projednávání a rozhodování sporů v řízení před Rozhodčím soudem, odstranil či upravil některá stávající problematická či nejasná ustanovení a přispěl k terminologickému sjednocení právní úpravy. Cílem tohoto příspěvku

je upozornit ve stručném přehledu na hlavní obsahové změny a novinky, které novela Řádu přinesla.

Nový Řád v prvé řadě překlenul dosavadní dvojkoľejnost právní úpravy rozhodčího řízení pro tuzemské a pro zahraniční spory, byť byla v mnoha ohledech spíše formálního než věcného rázu, tím, že se nově vztahuje jak na vnitrostátní, tak na mezinárodní spory. Řád nově vymezuje ve svém § 57 definici tuzemského sporu, a to pro účely stanovení poplatku tak, že tuzemským sporem se dle uvedeného ustanovení Řádu rozumí spor, v němž se použije české hmotné právo, řízení se koná v češtině na území České republiky, rozhodnutí se vydává v češtině a všichni účastníci, popřípadě organizační složky zahraničních právnických osob, účastníci se sporu a zapsané v českém obchodním rejstříku, mají sídlo či bydliště na území České republiky. Ostatní spory jsou podle Řádu a *contrario* považovány za spory zahraniční.

Dalším, z pohledu rozdílnosti úpravy podstatnějším hlediskem, je rozdělení sporů na spory spotřebitelské a spory ostatní. Nový Řád plně reflektuje přijatou novelu zákona o rozhodčím řízení, která přinesla ve vztahu ke spotřebitelským sporům v důsledku unijní úpravy^[3] zásadní změny, zavádějící nové prvky ochrany spotřebitele. Tyto změny se týkají jednak zpřísnění požadavků na náležitosti rozhodčích doložek uzavíraných ve spotřebitelských sporech, jednak rozšíření práv spotřebitelů v průběhu rozhodčího řízení a po jeho skončení.

Rozhodčí doložka ve spotřebitelských vztazích musí být nově, pod sankcí absolutní neplatnosti, sjednána samostatně, tj. nikoliv jako součást podmínek, kterými se řídí smlouva hlavní a musí obsahovat zákonem taxativně vymezené informace týkající se hlavních aspektů rozhodčího řízení. V případě Rozhodčího soudu je tato zvláštní zákonem uložená

informační povinnost splněna odkazem na Řád, který je požadované informace obsahuje.

Pokud jde o úpravu rozhodčího řízení ve spotřebitelských sporech, přináší Řád Rozhodčího soudu řadu nových ustanovení. Spory ze spotřebitelských smluv mohou rozhodovat, nebyla-li uzavřena smlouva o rozhodci, pouze rozhodci zapsaní v seznamu rozhodců pro spotřebitelské spory vedeném Ministerstvem spravedlnosti. Rozhodci jsou v těchto sporech povinni při rozhodování zohlednit kromě věcně použitelného hmotného práva i předpisy na ochranu spotřebitele. Řád Rozhodčího soudu v § 9 odst. 2 dokonce vyloučil rozhodování spotřebitelských sporů podle zásad spravedlnosti, k čemuž jsou rozhodci v jiných sporech oprávněni na základě pověření stran. Další novinkou je možnost spotřebitelů vznášet námitku nedostatku pravomoci Rozhodčího soudu, případně námitku podjatosti rozhodců kdykoliv v průběhu řízení, zatímco v ostatních sporech jsou tyto námitky, až na výjimky, časově omezeny. Podle § 29 odst. 1 Řádu nelze spotřebitelské spory rozhodovat ve zjednodušeném řízení bez ústního jednání na základě písemnosti. Rozhodčí nálezy vydávané ve spotřebitelských sporech musí být vždy odůvodněny a musí obsahovat poučení o právu podat návrh na jeho zrušení soudem. Na rozdíl od ostatních sporů se nemohou strany ve spotřebitelských sporech dohodnout odchýlně od Řádu o náhradě nákladů právního zastoupení, v terminologii Řádu o tzv. výlohách na zástupce.

Nad rámec úpravy rozhodčího řízení obsažené v Řádu Rozhodčího soudu stojí za zmínku v této souvislosti uvést dva nové zákonné důvody pro přezkum rozhodčích nálezů soudem, které stanoví novela zákona o rozhodčím řízení výlučně pro spory ze spotřebitelských smluv. Podle prvního z nich bude soud moci zrušit rozhodčí nálezy, případně zastavit exekuci, pokud rozhodce rozhodoval v rozporu s předpisy na ochranu spotřebitele nebo ve zjevném rozporu

s dobrými mravy nebo veřejným pořádkem[4]. Tento důvod představuje zásadní průlom do doposud bezvýjimečně respektovaného principu zákazu hmotněprávního přezkumu rozhodčích nálezů, neboť umožňuje soudům, alespoň částečně, přezkoumávat rozhodčí nálezy i po věcné stránce. Druhým z uvedených důvodů je případ, kdy rozhodčí smlouva pro spotřebitelské spory neobsahovala náležitosti podle § 3 odst. 5 zákona o rozhodčím řízení[5]. Jde o speciální úpravu ve vztahu k obecným náležitostem platnosti rozhodčích smluv s tím, že v tomto případě je nedostatek náležitostí stížen absolutní neplatností rozhodčí doložky.

Kromě shora uvedené zvláštní právní úpravy týkající se spotřebitelských sporů přináší Řád Rozhodčího soudu i novinky a změny v úpravě rozhodčího řízení v ostatních sporech. Je výslovně zakotvena zásada, že spory jsou oprávněni rozhodovat pouze rozhodci zapsaní na seznamu rozhodců ke dni zahájení rozhodčího řízení. Ve výjimečných případech může předsednictvo Rozhodčího soudu na žádost některé ze stran rozhodnout o zápisu rozhodce ad hoc, nejede-li o jediného rozhodce nebo předsedu senátu. Není-li v rozhodčí doložce výslovně uveden počet rozhodců nebo je-li rozhodčí doložka v tomto ohledu neurčitá, rozhoduje spor podle nového Řádu senát složený ze tří rozhodců. Nedojednávají-li se rozhodci do 14 dnů ode dne oznámení o jejich jmenování na předsedovi senátu, zavádí se možnost tzv. zvláštního jmenování předsedy senátu[6]. Podstata spočívá v tom, že na žádost některé ze stran zašle Rozhodčí soud stranám seznam deseti rozhodců, ze kterých předseda Rozhodčího soudu hodlá jmenovat rozhodce. Každá ze stran má právo oznámit jména čtyř rozhodců, které odmítá, a předseda Rozhodčího soudu následně jmenuje předsedu senátu z rozhodců, kteří nebyli žádáni ze stran odmítnuti.

O pravomoci rozhodčího soudu k projednání a rozhodnutí sporu, ať už na základě námítky vznesené stranou nebo z vlastní iniciativy rozhodců v rámci zkoumání podmínek řízení, rozhoduje stejně jako doposud rozhodčí senát, resp. jediný rozhodce, který si může v případě potřeby vyžádat před svým rozhodnutím stanovisko předsednictva Rozhodčího soudu k této otázce. V případě negativního rozhodnutí rozhodčího senátu, tedy pokud rozhodčí senát dospěje k závěru, že pravomoc Rozhodčího soudu není dána, se zavádí možnost přezkumu tohoto rozhodnutí na žádost jedné ze stran. Přezkum provádí předsednictvo Rozhodčího soudu, které napadené rozhodnutí potvrdí nebo zruší.

Prodlužuje se doba trvání urychlených řízení, zejména z důvodů opakovaných problémů s doručováním, a to z dosavadních jednoho a tří měsíců na dva a čtyři měsíce. Rovněž právní úprava doručování doznala značných změn.[7] Zavádí se

doručování do datové schránky jako jednoznačně preferovaný způsob komunikace, v případě Rozhodčího soudu však nelze uplatnit fikci doručení zásilkou po uplynutí deseti dnů, neboť Rozhodčí soud není orgánem veřejné moci.[8] Nově se upravuje doručování prostřednictvím veřejné datové sítě (e-mailem) s využitím elektronického podpisu. Byly-li marně vyčerpány všechny způsoby doručování, které umožňuje Řád Rozhodčího soudu, a přesto se nepodařilo doručit straně na její poslední známou adresu, a to ani prostřednictvím jejího zástupce nebo jiné osoby, ponechává Řád i nadále možnost předsedovi Rozhodčího soudu ustanovit této straně tzv. osobu pověřenou k přijímání písemnosti (dříve tzv. opatrovník k přijímání písemnosti).

Pokud jde o samotná procesní pravidla jako je příprava projednání sporu, vedení ústního jednání, provádění dokazování atd., doznala tato ustanovení Řádu spíše zpřesnění než zásadních změn, zmínit lze nově zakotvenou povinnost rozhodčího senátu pořizovat protokol o hlasování v případech, kdy rozhodnutí senátu ve sporu není jednomyslné. Nově je rovněž povinné uvádět tuto skutečnost i v rozhodčím nálezu.

Za velmi významné ustanovení lze považovat novou dle § 36 Řádu Rozhodčího soudu, která výslovně stanoví, že rozhodčí řízení končí právní mocí rozhodčího nálezu nebo doručením usnesení o zastavení řízení. Toto ustanovení v původním znění, tedy že rozhodčí řízení končí vydáním rozhodčího nálezu, působilo v praxi nemalé potíže z pohledu doručování rozhodčích nálezů, které pro nedostatek přímé právní úpravy podléhalo úpravě obsažené v občanském soudním řádu, čímž byla v mnoha případech z důvodu nemožnosti kvalifikovaného doručení ohrožena či dokonce zneemožněna možnost výkonu rozhodčího nálezu.

Novelizovanou úpravu obsahuje Řád také pro nové projednání sporu po zrušení rozhodčího nálezu soudem. Zatímco dosavadní právní úprava vylučovala původní rozhodce, kteří vydali zrušený rozhodčí náleze, z nového projednání věci, nová úprava stanoví, že pokud se strany písemně nedohodnou jinak, spor znovu projednají rozhodci zúčastnění na původním projednání sporu (s výjimkou rozhodce, který buď nebyl povolán nebo neměl způsobilost být rozhodcem ve sporu, byl-li náleze zrušen z tohoto důvodu). Nutno říci, že takový postup lépe vyhovuje zásadám rychlosti a hospodárnosti rozhodčího řízení, neboť původní rozhodci jsou s případem seznámeni a strany nejsou zatíženy další poplatkovou povinností. V opačném případě, tedy pokud se strany dohodnou, že spor budou rozhodovat jiní rozhodci, hradí strany rovným dílem nebo v poměru jimi dohodnutém nový poplatek za projednání sporu ve výši stanovené sazebníkem nákladů.

Součástí Řádu Rozhodčího soudu se nově stala pravidla o nákladech rozhodčího řízení a sazebník nákladů[9], která byla do přijetí novely Řádu obsažena v samostatném dokumentu. Pravidla umožňují ve větší míře než dříve snížení poplatku za rozhodčí řízení v případech, kdy je spor rozhodován jediným rozhodcem, ve zjednodušených řízeních, v případech zpětvzetí žaloby nejméně 7 dní před datem konání ústního jednání apod., na druhé straně zavádějí nové poplatky za přezkum rozhodnutí a za zvláštní jmenování předsedy rozhodčího senátu. Výslovně je zakotvena zásada, že úspěšné straně se přiznává náhrada nákladů rozhodčího řízení (v případě částečného úspěchu podle poměru přiznané a zamítnuté části nároku) a pokud jde o náklady právního zastoupení, přiznávají se náhrady podle zvláštního předpisu, kterým je advokátní tarif, pokud se strany písemně nedohodly jinak.[10]

Intertemporální ustanovení Řádu stanoví, že řízení zahájená před jeho účinností se dokončí podle dosavadních předpisů, pokud se strany písemně nedohodnou, že se dokončí podle nového Řádu.

Závěrem lze shrnout, že nový Řád ve srovnání s jeho původní verzí přináší, i přes určité nedostatky, komplexnější a přesnější právní úpravu rozhodčího řízení před Rozhodčím soudem než doposud. Nakolik naplní potřeby praxe, ukáže čas a lze mu jen popřát, aby jej nestihl osud nesčetných novelizací jako většinu jiných právních předpisů v České republice. ●

JUDr. Šárka Zusková, advokátka a rozhodce Rozhodčího soudu
Advokátní kancelář Mgr. Ludovít Pavela

Poznámky

- [1] Pro speciální působnost Rozhodčího soudu v oblasti rozhodování sporů o domény, úhradové spory, on-line řízení atd. existují speciální Řády pro tyto druhy řízení.
- [2] Zákon č. 19/2012, který nabyl účinnosti 1. 4. 2012
- [3] Doporučení Komise (ES) č. 98/257/ES
- [4] § 31 písm. g) zákona č. 216/1994 Sb.
- [5] § 31 písm. h) zákona č. 216/1994 Sb.
- [6] § 23 odst. 5 Řádu Rozhodčího soudu
- [7] § 10 Řádu Rozhodčího soudu
- [8] § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů
- [9] §§ 45-57 Řádu Rozhodčího soudu
- [10] Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb.

K vybrané judikatuře z oblasti odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla

V souvislosti s odpovědností za škodu způsobenou provozem motorového vozidla se judikatura v průběhu času musela vypořádat s mnoha právními otázkami.

V tomto článku se zaměříme na vymezení pojmu provozovatel vozidla, a to zejména v případech, kdy je vozidlo předmětem leasingu: leasingový pronajímatel je vlastníkem vozidla a leasingový nájemce je jeho faktickým uživatelem (případně i řidičem).

V úvodu je třeba zmínit primární pravidlo, a to že za škodu způsobenou provozem motorového vozidla odpovídá podle ustanovení § 427 a násl. zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OZ“)[1], jeho provozovatel, podle ustanovení § 420 odst. 1 OZ[2] pak jeho řidič, pokud způsobil škodu zaviněným porušením právní povinnosti, nejde-li o případ uvedený v ustanovení § 420 odst. 2 OZ[3] (srov. např. rozsudek NS ČR spis. zn. 25 Cdo 990/2008 ze dne 1. 7. 2008 a rozsudek NS SSR spis. zn. 1 Cz 101/77 ze dne 27. 9. 1977, publikovaný pod č. 29/1979 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Odpovědnost provozovatele vozidla za škodu způsobenou jeho provozem tedy nevyklučuje souběžnou (solidární) odpovědnost řidiče tohoto vozidla, který způsobil škodu při těžce škodní události zaviněným porušením právní povinnosti (nejde-li o případ uvedený ve výše citovaném ustanovení § 420 odst. 2 OZ). Poškozený se tak může domáhat škody vůči provozovateli dopravního prostředku podle ustanovení § 427 OZ na základě objektivního principu (odpovědnost bez zřetele na zavině-

ní) a proti řidiči dopravního prostředku podle ustanovení § 420 OZ na základě subjektivní odpovědnosti založené na presumovaném zavinění (viz např. rozsudek NS ČR spis. zn. 32 Cdo 2837/2007 ze dne 17. 1. 2008).

Pojem provozovatel vozidla je v mnoha právních předpisech užíván a též různě definován. [4] Není však definován v OZ, tedy v základním právním předpisu, který upravuje odpovědnost za škodu způsobenou provozem dopravních prostředků (srov. dikci ustanovení

§ 427 OZ). Pokud jde o judikaturu, odkazuje se nejčastěji na rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové spis. zn. 25 Co 558/98 ze dne 12. 5. 1999, publikované v Soudních rozhledech č. 3 z roku 2000, podle jehož závěrů je provozovatelem vozidla ten, kdo má právní a současně faktickou možnost jej užívat, tedy sám organizovat provoz k plnění jeho funkcí a účelu. Jak je uvedeno v rozsudku NS ČR spis. zn. 25 Cdo 2563/2005 ze dne 27. 11. 2007, obecně je třeba za provozovatele motorového vozidla považovat vlastníka vozidla,

neboť u něj lze předpokládat možnost trvalé právní i fyzické dispozice s daným vozidlem. Vlastník, který půjčí motorové vozidlo jinému, zůstává jeho provozovatelem a v zásadě také subjektem odpovědným za škodu vyvolanou zvláštní povahou jeho provozu. Místo provozovatele by odpovídal ten, kdo by dopravního prostředku použil bez vědomí nebo proti vůli provozovatele (srov. ustanovení § 430 odst. 1, věta první OZ[5], jakož i rozhodnutí publikované pod č. R 70/1969 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek ČSSR).

Ve výše zmíněném rozsudku NS ČR spis. zn. 25 Cdo 2563/2005 ze dne 27. 11. 2007 (publikovaném pod č. 6/2009 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek NS) soud dále dovodil, že osobou odpovědnou za škodu způsobenou provozem vozidla podle ustanovení § 427 OZ je osoba, která je v konkrétním případě provozovatelem vozidla, přičemž tuto svou odpovědnost nemůže nijak smluvně převést, např. leasingovou smlouvou. Nejvyšší soud konstatoval, že: „V případě tzv. leasingu je třeba při určení provozovatele vozidla posoudit podle obsahu příslušné smlou-

vy, jaký rozsah práv k vozidlu vlastník převedl na leasingového nájemce. Za provozovatele vozidla nelze leasingového nájemce považovat tehdy, jestliže podle smlouvy byl oprávněn vozidlo za úplaty užívat obvyklým způsobem, aniž na něm směl provádět technické úpravy s výjimkou nutných oprav, měl hradit pouze údržbu a opravy vozidla a nebyl povinen vozidlo pojistit (pouze připojistit při cestě do zahraničí), přičemž pojištění vozidla včetně „zákonného pojištění“ bylo zahrnuto v „půjčovném.“ V daném případě soud posuzoval následující situaci. K nehodě došlo při provozu na pozemních komunikacích, a to konkrétně při střetu vozidla (jež bylo předmětem leasingu) s motocyklem. Motocyklista utrpěl škodu na zdraví a následně se domáhal její náhrady soudní cestou. Svůj nárok na náhradu škody uplatnil jednak vůči řidiči pronajatého vozidla, dále vůči vlastníku předmětného vozidla (leasingovému pronajímateli) a (pro zjednodušení) vůči leasingovému nájemci vozidla. Ze skutkových okolností případu, jak se podávají z odůvodnění citovaného rozsudku, vyplývá, že v daném případě byl leasingový nájemce oprávněn pouze užívat pronajaté vozidlo obvyklým způsobem, nesměl na něm provádět technické úpravy (s výjimkou nutných oprav) a ani nebyl povinen vozidlo pojistit. Na základě leasingové smlouvy tedy nájemce (vedle leasingových splátek placených pronajímateli) hradil pouze náklady na běžnou údržbu a opravy vozidla. Po posouzení předmětné leasingové smlouvy Nejvyšší soud dospěl k závěru, že leasingový nájemce (i) mohl s vozidlem disponovat pouze fyzicky, a to v omezeném rozsahu, a (ii) nebyl oprávněn s vozidlem disponovat právně. Za relevantní vzal též fakt, že zákonné pojištění odpovědnosti za provoz vozidla bylo zahrnuto v půjčovném (v leasingových splátkách) a že leasingový nájemce nebyl povinen vozidlo pojistit (smlouva stanovovala pouze jeho povinnost připojistit jej při cestě do zahraničí). Nejvyšší soud ve svém rozsudku uzavřel, že na základě leasingové smlouvy leasingový nájemce nenabyl tolik práv k půjčenému vozidlu, aby mohl být posuzován jako provozovatel vozidla, který je oprávněn s vozidlem právně a fyzicky disponovat. Provozovatelem vozidla tak v daném případě zůstal leasingový pronajímatel, tedy vlastník vozidla, který je tak odpovědný za škodu způsobenou motocyklistovi.

Z výše uvedeného vyplývá, že u leasingových smluv neplatí obecné pravidlo o tom, kdo je provozovatelem vozidla, a tedy osobou odpovědnou za škodu způsobenou při jeho provozu, zda leasingový pronajímatel nebo leasingový nájemce. Zodpovězení této otázky závisí na obsahu konkrétní smlouvy. Je přitom třeba mít zvláště na zřeteli, že tuto odpovědnost nelze smluvně převádět a že vždy bude záležet na posouzení rozdělení práv a povinností k danému vozidlu mezi účastníky leasingové smlouvy (resp. na rozsahu práv a povinností převedených prona-

jimatelem jakožto vlastníkem vozidla na nájemce). Tento závěr by tak měl být vždy zohledněn při koncipování leasingových smluv tak, aby bylo od počátku účastníkům zřejmé, kdo je provozovatelem vozidla a nese tak objektivní odpovědnost ve smyslu ustanovení § 427 OZ. ●

JUDr. Michaela Šerá, advokát
HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o.

HÁJEK ZRZAVECKÝ

Poznámky

- [1] Fyzické a právnické osoby provozující dopravu odpovídají za škodu vyvolanou zvláštní povahou tohoto provozu. Stejně odpovídá i jiný provozovatel motorového vozidla, motorového plavidla, jakož i provozovatel letadla.
- [2] Každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti.
- [3] Škoda je způsobena právnickou osobou, anebo fyzickou osobou, když byla způsobena při jejich činnosti těmi, které k této činnosti použili. Tyto osoby samy za škodu takto způsobenou podle tohoto zákona neodpovídají; jejich odpovědnost podle pracovníprávních předpisů není tím dotčena.
- [4] V zákoně č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je provozovatel vozidla (resp. provozovatel silničního vozidla registrovaného v registru silničních vozidel ČR) definován tak, že je jím fyzická osoba s místem trvalého pobytu nebo s místem povoleného pobytu v České republice nebo právnická osoba se sídlem v České republice, která vlastním jménem provozuje silniční vozidlo a je současně vlastníkem silničního vozidla a nebo je vlastníkem silničního vozidla oprávněna k provozování silničního vozidla. Pro účely zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, je provozovatel vozidla definován jako vlastník vozidla nebo jiná fyzická nebo právnická osoba zmocněná vlastníkem k provozování vozidla vlastním jménem. Zcela jinak je ovšem pojem provozovatele vozidla vymezen např. v zákoně č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů, a to pro účely stanovení osoby poplatníka silniční daně.
- [5] Místo provozovatele odpovídá ten, kdo použije dopravního prostředku bez vědomí nebo proti vůli provozovatele.

Restituce a dědění

Nelze-li pro zákonnou překážku věc vydat, je nárok na poskytnutí finanční náhrady odvozen od jinak žádoucí naturální restituce. V takovém případě, byl-li již dříve uplatněn nárok na vydání věci, jsou osoby, na něž přešel již nárok na vydání věci, též nositeli akcesorického nároku na finanční náhradu.

Produktovody a věcná břemena

K pozemkům, zatíženým stavbami produktovodů, zřízených za platnosti elektrizačního zákona č. 79/1957 Sb. a vládního nařízení č. 29/1959 Sb., vážne při splnění podmínek uvedených v elektrizačním zákonu věcné břemeno ve prospěch provozovatele produktovodu.

Užitný vzor, promlčení

Skutečnost, že užitný vzor byl zapsán do rejstříku, mu poskytuje ochranu podle zákona o užitných vzorech, ovšem s ohledem na registrační řízení při zápisu užitných vzorů nezaručuje, že se u konkrétního užitného vzoru skutečně jedná o takové technické řešení, které je způsobilé ochrany ve smyslu zákona o užitných vzorech.

Umoření listiny a konkurs

Řízení o umoření směnky, podle níž má povinnost plnit úpadek, je řízením, v jehož důsledku může být postižena majetková sféra úpadce

(tím, že na základě usnesení, kterým soud v takovém řízení prohlásí směnku za umořenou, věřitel uplatní v probíhajícím konkursu svá práva ze směnky), tedy jinak řečeno, řízením, jež se týká nároku, který má být uspokojen z majetku patřícího do konkursní podstaty úpadce. Prohlášením konkursu na majetek úpadce se proto v takovém případě řízení o umoření směnky přerušuje a lze v něm pokračovat jen na návrh správce, popřípadě ostatních účastníků řízení.

Veřejný návrh smlouvy o koupi akcií

Právo akcionářů domáhat se uložení povinnosti učinit veřejný návrh smlouvy o koupi akcií podle ustanovení § 183b odst. 1 obč. zák. a právo na náhradu škody vzniklé porušením této povinnosti jsou samostatné nároky uplatnitelne vedle sebe. Uplatnění práva na náhradu škody tak není nikterak podmíněno předchozím uplatněním práva na uložení dané povinnosti.

Procesní nástupnictví

Jestliže žalobce po zahájení řízení navrhne, aby na jeho místo vstoupil do řízení správce konkursní podstaty úpadce, jemuž pohledávku postoupil a jestliže správce konkursní podstaty úpadce s tímto návrhem souhlasí, pak skutečnost, že poté ve vztahu k této pohledávce pomínlý účinky konkursu (že byl konkurs účinně zrušen nebo že správce konkursní podstaty pohledávku vyloučil ze soupisu majetku konkursní podstaty úpadce postupem dle § 27 odst. 6

ZKV), není sama o sobě důvodem pro zamítnutí návrhu dle § 107 odst. 1 o. s. ř. O tom, zda návrhu vyhoví, rozhoduje soud již vůči dlužníku; souhlas se vstupem do řízení, udělený včas a řádně správcem konkursní podstaty, platí i pro dlužníka.

Cestovní smlouva a náhrada škody na zdraví

V případě nároků na náhradu škody na zdraví, jež vznikla v důsledku porušení povinnosti poskytnout řádně plnění sjednané cestovní smlouvou, se prekluzivní lhůta podle § 852i odst. 2 neuplatní, neboť tato lhůta je stanovena pouze pro uplatnění nároků z odpovědnosti za nesplnění či vadné plnění závazků z cestovní smlouvy.

Restituce a právní jistota

Z pohledu požadavku právní jistoty subjektivních práv osob, dlouhodobé stability a předvídatelnosti těchto práv, a zejména při respektu k obecnému principu spravedlnosti je v případě dlouholeté nečinnosti restituenta při uplatnění jeho nároku třeba učinit závěr, že vlastnické právo k věci náleží tomu, kdo věc nabyl v dobré víře.

Oddělitelnost právního úkonu

Při posuzování otázky, zda část právního úkonu postiženou důvodem neplatnosti lze oddělit od ostatního obsahu tohoto úkonu (§ 41 obč. zák.) je třeba dbát, aby byla respektována

vůle účastníků právního úkonu s přihlédnutím k účelu, jehož dosažení osoba konající právní úkon sledovala. Posouzení toho, zda lze část úkonu oddělit od ostatního obsahu, úzce souvisí s jeho výkladem; uplatní se proto interpretační zásady, jež vyplývají z ustanovení § 35 odst. 2 obč. zák. Oddělitelnost je nezbytné posuzovat podle obsahu právního úkonu; je proto rozhodné, zda jde o část právního úkonu obsahově oddělitelnou (je bezvýznamné, že se právní úkon týká věci, kterou lze oddělit).

Rozpor mezi znaleckými posudky

V případě rozporu mezi dvěma znaleckými posudky lze rozhodnout o přezkoumání těchto posudků dalším znalcem, příp. znaleckým ústavem, ovšem jen tehdy, neodstraní-li soud sám tento rozpor po slyšení obou znalců. Jestliže však znalec podal posudek mimo řízení na základě žádosti účastníka, nejedná se o provedení důkazu znaleckým posudkem ve smyslu § 127 o. s. ř., nýbrž o důkaz listinou podle § 129 o. s. ř.; v takovém případě nejde o rozpor ve znaleckých posudcích (srov. též rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. dubna 2002, sp. zn. 25 Cdo 583/2001).

Neexistující pohledávka

V případě přihlášení neexistující pohledávky do insolvenčního řízení není žádný důvod, aby taková pohledávka nebyla podrobena stejnému režimu jako jiné, do insolvenčního řízení nedůvodně přihlašované pohledávky, včetně uplatnění následků v podobě sankcí, jež s sebou snaha takového přihlašovatele prosadit se v insolvenčním řízení jako věřitel neexistující pohledávky, nese.

Použití pracovních prostředků zaměstnavatele pro osobní potřebu zaměstnance

Stanovení rozsahu souhlasu k použití výrobních a pracovních prostředků zaměstnavatele pro osobní potřebu zaměstnance (zaměstnanců) je zcela na vůli zaměstnavatele. Kontrola dodržování zákazu dle zákoníku práce nemůže být zaměstnavatelem vykonávána zcela libovolně (co do rozsahu, délky, důkladnosti apod.), neboť zaměstnavatel je oprávněn tuto kontrolu provádět pouze „přiměřeným způsobem“. Při posouzení „přiměřenosti“ je třeba přihlédnout zejména k tomu, zda šlo o kontrolu průběžnou či následnou, k její délce, rozsahu, k tomu, zda vůbec a do jaké míry omezovala zaměstnance v jeho činnosti, zda vůbec a do jaké míry zasahovala také do práva na soukromí zaměstnance apod. Předmětem kontroly může být pouze

zjištění, zda zaměstnanec porušil stanovený zákaz, ale s přihlédnutím k tomu, zda zaměstnavatel nečinil souhlas používat pro svou osobní potřebu výrobní a pracovní prostředky zaměstnavatele včetně výpočetní techniky a jeho telekomunikační zařízení a v jakém rozsahu. Je třeba rovněž mít na zřeteli, že, má-li zaměstnanec zakázáno užívat majetek zaměstnavatele pro svou osobní potřebu a zaměstnavatel má právo kontrolovat dodržování tohoto zákazu, musí mít zaměstnavatel také možnost nějakým způsobem tuto kontrolu realizovat a získat případně důkaz o nedodržování uvedeného zákazu.

Asistovaná reprodukce, právo na soukromý a rodinný život

Právo na rodinný život je zaručeno bez ohledu na to, zda je uskutečňován v manželství či mimo něj, právo na výchovu ze strany obou rodičů může být plnohodnotně naplněno bez ohledu na to, zda jeho rodiče jsou manželi a přístup k metodám asistované reprodukce by tedy měl být možný nejen pro manžele, ale také pro muže a ženu, kteří spolu žijí v partnerském vztahu.

Zástavní právo

Vznik soudcovského zástavního práva k nemovitostem nevylučuje, aby osoba odlišná od povinného dle exekučního titulu, na jehož základě bylo soudcovské zástavní právo zřízeno, prokázala, že povinný se vlastním nemovitostí zatížených soudcovským zástavním právem nestal a že takto zřízené soudcovské právo vůči této osobě není účinné.

Poučení dlužníka o možnosti podat návrh na oddlužení

Potřeba poučit dlužníka při doručení věřitelského insolvenčního návrhu o možnosti podat návrh na povolení oddlužení nebude dána tam, kde insolvenčnímu soudu bude známo, že dlužník je podnikatelem (a jako takový je z tohoto způsobu řešení svého úpadku vyloučen). Jestliže otázka, zda dlužník je podnikatelem, není podstatena najisto v době doručování věřitelského insolvenčního návrhu dlužníku (což je situace typická zejména v případech, kdy insolvenční návrh věřitele směřuje proti dlužníku – fyzické osobě), lze mít poučení dlužníka o možnosti podat návrh na povolení oddlužení za náležitě konkrétní, jen obsahuje-li současně (nejméně) předpoklad vyjádřený ustanovením § 389 odst. 1 insolvenčního zákona (že dlužník není podnikatelem). Tomu odpovídá např. ale spoň poučení, podle kterého: „Dlužník, který není podnikatelem a který má za to, že splňuje podmínky pro řešení svého úpadku oddlužením ve smyslu ustanovení § 389 a násl. insol-

venčního zákona, může podat do 30 dnů od doručení insolvenčního návrhu na předepsaném formuláři, jenž je k dispozici na webových stránkách Ministerstva spravedlnosti, návrh na povolení oddlužení. Později podaný návrh na povolení oddlužení insolvenční soud odmítne“.

Zpráva likvidátora insolvenčnímu soudu o možnosti uplatnit v insolvenčním řízení neplatnost nebo neúčinnost právních úkonů dlužníka

K iniciaci možného šetření nesouladu mezi údaji obsaženými ve zprávě dle § 144 odst. 1 písm. c/ insolvenčního zákona a údaji o majetku dlužníka uvedenému v seznamu dle § 104 odst. 1 písm. a/ insolvenčního zákona slouží (neplyne-li pochybnost o správnosti uvedených údajů z dosavadního obsahu spisu) postupy předepsané úpravou obsaženou v ustanovení § 144 odst. 1 písm. d/ a e/ insolvenčního zákona. Vyplývá-li ze seznamu majetku dle § 104 odst. 1 písm. a/ insolvenčního zákona, ze zprávy likvidátora dle § 144 odst. 1 písm. c/ insolvenčního zákona a z dosavadního šetření insolvenčního soudu, že dlužník nemá žádný majetek, lze opačný závěr (vylučující zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku) přijmout jen na základě konkrétních tvrzení o tom, že dlužník majetek má (a jaký), případně konkrétních tvrzení o neplatných nebo odporovatelných právních úkonech dlužníka.

Promlčení a ochrana spotřebitele

Na vztah ručitele zajišťující závazek ze spotřebitelské smlouvy je třeba aplikovat úpravu promlčení obsaženou v obchodním zákoníku, tedy čtyřletou promlčecí dobu podle ustanovení § 397 obč. zák.

Smluvní strany

Ustanovení § 55 odst. 3 obč. zák. nelze použít při výkladu projevu vůle stran při zjišťování, kdo byl (měl být) stranou smlouvy.

Ochranná známka, určitost podání

Pro zjištění, zda se jedná o chráněné nezapsané označení ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 40/94 je nutné použít vnitrostátní předpisy a zkoumat, zda jsou podle nich splněny podmínky článku 8 odst. 4 písm. a) a b) nařízení Rady (ES) č. 40/94.

Dobré mravy, náhrada škody

Právo musí být především nástrojem spravedlnosti, nikoliv souborem právních předpisů, které jsou mechanicky a formalisticky aplikovány bez ohledu na smysl a účel toho kterého zájmu chráněného příslušnou normou.

Odpovědnost státu za škodu, satisfakce

Není-li takových vyjádření či postupů ze strany orgánů činných v trestním řízení, v jejichž důsledku by došlo k medializaci věci a medializace případu je tak důsledkem zásady veřejnosti trestního řízení a obecných veřejných poměrů případu, nelze přičítat státu k tíži, že princip presumpce nevinny byl narušen sdělovacími prostředky, či dokonce že jimi byl narušen ve značné míře.

Vydírání a pohružka násilí

Pohružka násilí nemusí směřovat přímo proti napadenému, může směřovat např. vůči jeho dítěti, blízkému příbuznému apod., může se týkat dokonce i násilí na majetku s odstupem času. Pohružka násilí představuje hrozbu použití fyzické síly, která bude aktivována později, tj. nikoliv v okamžiku, který právě probíhá. Pohružkou násilí může být i jen demonstrována manipulace zbraní, k níž se poji slovně neurčitě vyjádřená hrozba dovozuje alternativní předpoklad jejího možného použití.

Lichva

Pro závěr, zda poškozený jednal v tísní, kterou pak pachatel trestného činu lichvy zneužil, není podstatné, zda se do tísně poškozený dostal vlastním přičiněním, nebo vlivem okolností nezávislých na jeho vůli. Pokud poškozený mohl hrozcímu stavu tísně předejít například uhrazením splatných pohledávek z jiných finančních zdrojů a neučinil tak a do stavu tísně se nakonec reálně dostal, nevylučuje to trestní odpovědnost pachatele (lichváře). Podstatné je, aby pachatel, vědom si tísnivé situace poškozeného, jí zneužil a poskytl mu řešení např. ve formě krátkodobého úvěru nebo půjčky, za něž si nechá smluvně slíbit takové plnění, které je co do povahy a výše v hrubém nepochopitelně nepoměru s jím poskytnutým plněním.

Účinná lítost a zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby

Pro zánik trestní odpovědnosti v důsledku účinné lítosti je rozhodné nikoliv to, co od obviněného (vzhledem k velkému časovému odstupu) již může stát objektivně požadovat, ale

to, aby obviněný dobrovolně odčinil veškeré následky trestného činu, tzn. uhradil celou částku, o níž stát v důsledku trestného činu porušené daňové povinnosti ukrátil. Proto je po obviněném třeba požadovat, aby, když chce využít účinky účinné lítosti a tedy své beztrestnosti, sám dobrovolně splnil svou povinnost k celé výši jeho činem vzniklého škodlivého následku tj. v té výši, pro níž se trestní řízení vede (tedy bez ohledu na to, že některou část jeho daňové povinnosti již finanční úřady nemohou doměřit ani požadovat k uhrazení).

Odpovědnost státu za škodu

Stát by neměl primárně odpovídat za škodu tehdy, jestliže nedbalostí v činnosti jeho orgánů byly vytvořeny podmínky pro úmyslné způsobení škody jinou osobou, zejména za situace, kdy po ní náhrada majetkové újmy (na rozdíl od státu) nebyla žádána. To však platí pouze v případě, pokud měl poškozený reálný důvod usuzovat na odpovědnost jiné osoby za požadovanou škodu.

Shromáždění vlastníků jednotek

Právo účastnit se shromáždění (jako jeho člen) a podílet se na rozhodování shromáždění vlastníků jednotek o záležitostech souvisejících se správou domu je osobním právem vlastníka jednotky. Jakkoliv lze hlasování na shromáždění považovat za právní úkon vlastníka jednotky, účast na shromáždění jako taková právním úkonem není. Člen shromáždění, který se účastní shromáždění, sice může právě proto, že se shromáždění účastní, vykonávat hlasovací právo (popř. i další práva, jako např. právo podávat návrhy, nahlížet do podkladů pro jednání apod.), nicméně účast na shromáždění je nutno od samotného hlasování (či výkonu dalších práv) odlišit. I tehdy, nebude-li se na shromáždění hlasovat, právo účastnit se svědčí pouze členu shromáždění (vlastníku jednotky). Současně platí, že člen shromáždění nemůže vykonávat hlasovací právo, neúčastní-li se shromáždění.

Dodávka vody z veřejného vodovodu

Při dodávkách vody z veřejných vodovodů a odvodu odpadních vod do veřejných kanalizací vznikají uzavřením smlouvy specifické závazkové vztahy, které jsou regulovány především speciálním zákonem č. 274/2001 Sb. (a jeho prováděcí vyhláškou č. 428/2001 Sb.), a právní úprava obecných předpisů (občanského a obchodního zákoníku) na ně dopadá jen omezeně. Ustanovení § 139 odst. 1 obč. zák. se nemůže na závazkový právní vztah vztahující při dodávce vody a odvodu odpadních vod vztahovat.

Sporné řízení a okruh dědiců

Určí-li žalobce okruh účastníků sporného řízení v návrhu na jeho zahájení (§ 90 o. s. ř.) odchýlně od okruhu účastníků řízení o dědictví a jako žalované označí jen některého (některé) z nich, nemůže být žalobě vyhověno pro nedostatek věcné legitimace vyplývající z hmotného práva, neboť se řízení neúčastní všichni nerozluční spolčníci (§ 91 odst. 2 o. s. ř.)

Odpovědnost státu za škodu

Za okolností, kdy neexistuje adekvátní úprava odpovědnosti státu za porušení unijního práva na vnitrostátní úrovni, se v situaci, kdy dojde k porušení unijního práva, aplikují v souladu se zásadou přednosti podmínky odpovědnosti státu vyplývající z judikatury Soudního dvora a vnitrostátní zákon č. 82/1998 Sb. se použije pouze pokud, pokud právo Evropské unie (včetně judikatury SD), nestanoví jinak.

„Přídělová cena“ podle zákona o půdě

Přídělovou cenou podle § 14 odst. 9 zákona o půdě se rozumí pouze cena přídělu realizovaného podle poválečného předpisu, všechny ostatní náhradové situace náleží pod § 16 odst. 1 zákona o půdě.

Stavební deník

Povinnost vydat stavební deník stavebníkovi, upravená ve stavebním zákoně, je jen jedním z prvků řady dílčích závazkových vztahů vznikajících v souvislosti s realizací stavby mezi stavitelem (stavebním podnikatelem) a stavebníkem (vlastníkem stavby). Účastníci tohoto vztahu mají vůči sobě rovné postavení a stavebník nemůže vynutit splnění povinnosti stavitele vydat deník, aniž by se obrátil na orgán veřejné moci k tomu určený; protože zákon nesvěřuje rozhodování o takovém sporu jinému orgánu, je k rozhodování povolán soud.

Exekuční řízení a místní příslušnost

S ohledem na účel exekučního řízení nelze v rámci posuzování místní příslušnosti exekučním soudem zjišťovat, zda, a případně na jakém místě v České republice má povinný majetek.

Vykonání trestu

Právní mocí rozhodnutí o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti nedochází k tomu, že by na trest obviněnému původním rozhodnutím uložený bylo možno nahlížet jako na trest, který byl vykonán.

Advokátní kancelář

Naše služby:

Korporátní a komerční právo

M&A

Finanční restrukturalizace

Cenné papíry

Smluvní agenda

Sporná agenda

Problematika hospodářské soutěže

Nemovitosti a stavební právo

Duševní vlastnictví

MSB Legal, v.o.s.

Bucharova 1314/8
158 00 Praha 13

Tel.: +420 251 566 005

Fax: +420 251 566 006

E-mail: paha@msblegal.cz

www.msblegal.cz

Advokátní kancelář MSB Legal, v.o.s. poskytuje komplexní právní služby podnikatelským subjektům, včetně společností s výlučnou či částečnou zahraniční majetkovou účastí. Ačkoli většinu agendy kanceláře tvoří problematika související s podnikáním, poskytujeme právní služby také nepodnikajícím fyzickým i právnickým osobám, převážně z oblasti občanského, pracovního a správního práva. Své služby poskytujeme v českém, anglickém a francouzském jazyce.

Janáčkovo nábřeží 51 / Praha 5 / 150 00

tel.: 251 119 311 / fax: 251 119 318 / email: sekretariat@ak-sladek.cz

SLÁDEK & PARTNERS, v.o.s.

advokátní kancelář

www.ak-sladek.cz

Jsme renomovaná advokátní kancelář střední velikosti se sídlem v Praze, V současné době s 25 zaměstanci. Zakladateli společnosti v roce 2003 byli a jejich dosavadními společníky jsou advokáti Mgr. et Mgr. Václav Sládek a Mgr. Iva Sládková

Poskytujeme právní služby ve všech oblastech práva, zejména v oblasti obchodního práva, občanského práva, správního práva, práva cenných papírů, konkursního práva, práva k nemovitostem, bytového a stavebního, práva duševního vlastnictví.

Samostatnou skupinu kanceláře tvoří specialisté na:

- exekuční právo a exekuční řízení
- nemovitosti
- veřejné zakázky

Velká část naší činnosti spočívá v zastupování klientů v řízení před soudy a orgány veřejné správy, a to ve všech stupních, u soudů pak včetně řízení před soudem Ústavním, jakož i zpracování příslušných podání nutných pro řízení před evropským soudem pro lidská práva ve Štrasburku.

SLÁDEK & PARTNERS, v.o.s.

advokátní kancelář

Exekuce a konkurs

Nabylo-li usnesení soudu, jímž byl konkurs na majetek povinného zrušen po splnění rozvrhového usnesení způsobu uvedenými v ustanovení § 44 odst. 1 a 2 ZKV, ve znění účinném od 1. 5. 2000 do 31. 12. 2007, právní moci v posledních třech měsících plynutí desetileté doby uvedené v § 408 odst. 1 obch. zák. nebo až po jejím uplynutí, nedojde k promlčení práva z obchodního závazkového vztahu na základě seznamu přihlášených pohledávek (§ 45 odst. 2 ZKV, ve znění účinném od 1. 5. 2000 do 31. 12. 2007) pro pohledávku, kterou úpadce v konkursním řízení výslovně nepopřel, podá-li oprávněný návrh na nařízení výkonu rozhodnutí nebo exekuce ve lhůtě tří měsíců od právní moci takového usnesení.

Věcný přezkum správnosti rozvrhového usnesení

Podstata věcného přezkumu správnosti rozvrhového usnesení vůči konkursním věřitelům tkví v posouzení, zda podle pravidel určených zákonem o konkursu a vyrovnání (srov. § 32 ZKV) bude mezi konkursní věřitele rozvržen dosažený výtěžek zpeněžení majetku konkursní podstaty způsobem, jenž bude odpovídat jejich zjištěným pohledávkám (v návaznosti na výsledky přezkumného jednání a incidenčních sporů vyvolaných popěrnými úkony).

Odpovědnost státu za škodu

Prostředky trestního procesu nelze posuzovat zcela izolovaně od kontextu účelu jejich použití, ani od výsledku trestního stíhání. Skončilo-li trestní stíhání obviněného zastavením nebo zproštěním obžaloby, měly by soudy posuzovat jednotlivé úkony a instituty provedené v průběhu trestního řízení s přihlédnutím k tomu, zda se jednalo o zásah či omezení základních práv poškozeného proporcionální účelu trestního stíhání.

Vady řízení

Založí-li soud své rozhodnutí na závěru o neunesení důkazního břemene, aniž předtím účastníkovi, přítomnému při jednání bezvýsledně poskytl řádné poučení podle ustanovení § 118a odst. 3 o. s. ř., pak zatíží řízení vadou, která může mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

Smlouva o běžném účtu a náhrada škody

Umožnila-li banka realizovat výběry z bankomatu nad rámec zůstatku peněžních prostředků na účtu, a to navzdory povaze účtu, který byl sjednán jako kreditní, zcela zjevně porušila

povinnosti stanovené právními předpisy vydanými za účelem předcházení vzniku škody nebo omezení jejího rozsahu (§ 382 obch. zák. ve spojení s § 415 obč. zák.).

Určení lhůty k provedení procesního úkonu

Při rozhodování o návrhu na určení lhůty k procesnímu úkonu může příslušný soud stanovit lhůtu jen k provedení takového procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány (tvrzeny) průtahy.

Náhrada škody

K vážné duševní poruše, vzniklé působením otřesných zážitků nebo jiných nepříznivých psychologických činitelů a tísnivých situací, může dojít i jinak než otřesným zážitkem, prožitým přímo při úrazovém ději, a to působením i jiných faktorů, typicky dlouhodobou hospitalizací, invaliditou, ztrátou zaměstnání, vytržením ze známého prostředí a zažitých stereotypů, zpřetrháním sociálních vazeb, existenční nejistotou, nepříznivým zdravotním stavem a jeho nejistou prognózou do budoucna a řadou dalších. Mají-li tyto psychické následky bezprostřední souvislost s poškozením fyzického zdraví, není důvod, aby nebyly odškodněny i v případech, že poškozený (např. z důvodu šoku či bezvědomí) vlastní průběh nehody nevnímal, popřípadě si na něj nepamatuje. Zjištění, zda poškozený trpí specifikovanou duševní poruchou, závisí pak především na posouzení lékaře – specialisty v odvětví psychiatrie.

Vlastníci jednotek a spoluvlastnictví pozemku

Vlastníci jednotek, kteří nejsou současně spoluvlastníky pozemku v poměru, v jakém jsou spoluvlastníky společných částí domu, jsou povinni mezi sebou provést takové vzájemné převody spoluvlastnických podílů k pozemku, jejichž výsledkem bude naplnění zákonného požadavku na spoluvlastnictví pozemku v určeném poměru. Tato povinnost stíhá jak vlastníky jednotek, kteří jsou spoluvlastníky pozemku v menším než zákonem požadovaném poměru (popř. nejsou spoluvlastníky pozemku vůbec), tak i ty vlastníky jednotek, jejichž spoluvlastnický podíl na pozemku převyšuje jejich spoluvlastnický podíl na společných částech budovy. Jestliže některý z vlastníků tuto povinnost nesplní a smlouvu o převodu odpovídajícího podílu na pozemku neuzavře, mohou se ostatní dotčení vlastníci jednotek domáhat splnění této povinnosti žalobou o uložení povinnosti smlouvy uzavřít, pravomocný rozsudek ukládající takovou povinnost přitom nahrazuje projev vůle – akceptaci návrhu smlouvy (§ 161 odst. 3 o. s. ř.).

Převod podílu se přitom děje zásadně za úplatu odpovídající ceně v čase a místě obvyklé.

Uznání závazku

Lze-li prostřednictvím obsahu faktury označené v uznání závazku uzavřít, že je takto identifikován „určitý závazek“ ve smyslu § 323 odst. 1 obch. zák., pak nastávají účinky uznání závazku předjímané ustanovením § 323 obch. zák. Vyvracet domněnku existence určitého závazku v uznaném rozsahu v době uznání (§ 323 odst. 1 věta první obch. zák.), je v takovém případě úkolem toho, kdo závazek uznal.

Příkázání věci

Pojem „nadřízený soud“, je-li použit občanským soudním řádem k určení věcné příslušnosti soudu, vychází z organizačních vztahů uvnitř soustavy soudů, nikoli ze vztahů instancčních, nelze jej zaměňovat s pojmem „odvolací soud“. Rozhoduje-li vrchní soud o příkázání věci jinému krajskému soudu (insolvenčnímu soudu), není toto jeho rozhodnutí rozhodnutím odvolacím.

Důkaz znaleckým posudkem

Soud je povinen hodnotit důkaz znaleckým posudkem stejně, jako jiné důkazy a vyvstanou-li pochybnosti o věcné správnosti znaleckého posudku, je povinen pokusit se odstranit vzniklé pochybnosti obstaráním dalších důkazů.

Oddlužení

Splňuje-li dlužník předpoklad pro schválení oddlužení obsažený v ustanovení § 395 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona jen s přihlédnutím k možným účinkům popření některé z přihlášených pohledávek, je insolvenční soud povinen pro účely rozhodnutí o tom, zda schvaluje oddlužení, předběžně posoudit význam popření pohledávky. Jestliže insolvenční soud (v procesní situaci vymezené stavem popřené pohledávky a obsahem popěrného úkonu) nevyloučí při předběžném posouzení úspěch uplatněného popření, pak oddlužení schválí. Vyjde-li posléze najevo, že popření pohledávky nebylo úspěšné a že s přihlédnutím k výši pohledávky není splněn předpoklad obsažený v ustanovení § 395 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona, je to důvodem k postupu podle ustanovení § 418 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona.

Odpovědnost státu za škodu

Výše přiznaného zadostiučinění by se neměla bez zjevných a podstatných skutkových odlišností konkrétního případu podstatně odlišovat od zadostiučinění přiznaného v případě skutkově obdobném. Významnější odchylka je v tomto směru možná jen tehdy, bude-li též soudem řádně a přesvědčivě zdůvodněna. V případě

náhrady nemajetkové újmy se s ohledem na její rozdílný charakter, v porovnání s náhradou škody (majetkové újmy) a zákonný požadavek přihlídnout při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo, omezení dovozané ve vztahu k nároku na náhradu škody neuplatní a naopak je třeba chování poškozeného, kterým ke vzniku nemajetkové újmy přispěl, zohlednit. Bude-li zjištěno, že se poškozený dopustil jednání, pro které byl následně trestně stíhán, nepovede to sice k závěru o tom, že si trestní stíhání zavinil a tím pádem k absenci odpovědnosti státu za poškozenému trestním stíháním vzniklou újmu, ale půjde o důležitou okolnost pro stanovení formy a případně výše odškodněné nemajetkové újmy.

Pracovní úraz

Korektním pokynem k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci může být i, byť vulgární, pokyn, stanovící pro podřízené závazný způsob chování a vysvětlující důvod svého pokynu. Pokyn má být vydán předem, nikoliv až ve chvíli, kdy již nějaký úrazový děj probíhá; není však na závadu, je-li vydán ve chvíli, kdy nebezpečí může hrozit, a smyslem pokynu je tomuto nebezpečí předejít. Pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci nelze chápat jen jako nějaké formalizované abstraktní poučování o pravidlech chování v situacích, které teoreticky mohou (ale nemusí) v budoucnu nastat, nýbrž také jako praktickou reakci, jejímž smyslem je osmělní jednání podřízených tak, aby se vyhnuli možnému nebezpečí, které by v průběhu výkonu práce při jiném způsobu chování mohlo jinak reálně hrozit.

Privatizace

Zákon č. 92/1991 Sb. pro přechod jiných práv a závazků souvisejících s privatizovaným majetkem stanoví jedinou podmínku, totiž, že na nabyvatele (postupem podle zákona č. 92/1991 Sb.) přejde vlastnické právo k privatizovanému majetku, s nímž jiná práva a závazky souvisejí. K uvedenému přechodu nedochází na základě volního projevu zakladatele a nabyvatele vyjádřeného ve smlouvě či v privatizačním projektu, ale ze zákona. Pro posouzení, která jiná práva a závazky souvisejí s privatizovaným majetkem přešly na nabyvatele, je proto rozhodné, kdy na nabyvatele přešlo vlastnické právo k privatizovanému majetku (srov. § 15 odst. 1 zákona ve znění do 27. 2. 1992 a § 19 odst. 3 zákona ve znění od 28. 2. 1992), nikoli to, kdy je nabyt privatizovaný podnik, případně příslušný fond národního majetku.

Přechod majetku státu na obce

Postup při přidělování pozemkového majetku v rámci tzv. první pozemkové reformy se po

roce 1920 realizoval za pomoci právní konstrukce „záboru“ majetku, při níž vlastnictví nepřecházelo na stát, ale až do přidělu nově hospodařícímu subjektu se věci formálně ponechávaly dosavadnímu vlastníku. Zpochybnění přidělu a tedy vlastnické kontinuity vycházející z provedené pozemkové reformy v současné době nemůže vést k přijatelným právním závěrům.

Myslivost a náhrada škody

Ustanovení § 55 odst. 4 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti představuje specifickou úpravu způsobu uplatnění nároku na náhradu škody způsobené zvěří u uživatele honitby. Jeho podstatou je prekluze práva, nedodržel-li poškozený ve stanovených lhůtách předepsaný postup a neučinil-li odpovídající úkony k uplatnění nároku. V první řadě je třeba s poukazem na výslovné znění první věty odstavce čtvrtého upozornit, že prekluzivní účinek má marné uplynutí každé ze lhůt upravených zákonem. První podmínkou k odvrácení prekluze je, aby poškozený učinil vůči odpovědné osobě právní úkon, jehož obsahem je požadavek na náhradu škody způsobené zvěří na polních plodinách. Pro tento úkon stanoví zákon lhůtu dvacet dnů ode dne, kdy škoda vznikla (§ 55 odst. 1). Ohledně počátku běhu prekluzivní doby je třeba ne zcela jasnou dikci zákona vyložit tak, že vznikem škody se zde míní škodná událost, tedy každé jednotlivé škodlivé působení zvěře na zemědělské pozemky, polní plodiny a zemědělské porosty, od níž počíná běžet lhůta k uplatnění nároku u uživatele honitby. Tato fáze má tzv. notifikační charakter, neboť slouží zejména k ověření mechanismu vzniku škody a k závěru, zda je vůbec dán základ odpovědnosti. Proto je nutno tento úkon doplnit o vyčíslení náhrady, v němž poškozený sděluje charakter utrpěných újem a její výši. Podle toho, zda jde o škodu, která je zjištělná dříve, než jsou poškozené porosty sklizeny, či nikoliv, rozlišuje se dvojitý režim. V případě, že je rozsah škody zřejmý okamžitě, aniž by bylo nutno čekat dozrání nepoškozených plodin (např. když porosty byly zcela zničeny nebo byly ztraceny vynaložené náklady), je lhůta pro tento úkon spojena se samotným uplatněním nároku, tj. činí shodně dvacet dní počítaných od téhož okamžiku vzniku škody. Oproti tomu právě pro případy, kdy se poškození plodin projeví až poté, co byla provedena jejich sklizeň, tedy jestliže teprve porovnáním očekávaného výnosu se skutečným lze určit ztrátu, zakládá zákon samostatně běžící lhůtu v délce patnácti dnů, jejíž počátek odkládá až k ukončení sklizně (§ 55 odst. 2 věta druhá zákona).

Odpovědnost státu za škodu

Odpovědnost státu za škodu způsobenou průtahy v restitučním sporu by mohla být dána jen tehdy, kdyby nečinnost soudů v tomto sporu byla rozhodující příčinou, pro kterou oprávně-

ná osoba přišla o možnost uspokojení nároku na náhradu škody způsobené porušením povinnosti vydat věc vůči povinné osobě. Stát v takovém případě odpovídá osobě oprávněné v restitučním vztahu za to, že nepostupoval tak, aby jí poskytl ochranu práva, tedy za doby nečinnosti, případně průtahů. V takové době řízení odpovídá za škodu vzniklou oprávněnému státu. Odpovědnost státu je v této situaci nutno odlišit od odpovědnosti za porušení povinnosti vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě ve smyslu § 13 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb.

Prodej movitých věcí a nemovitostí

Z pojmu „exekucemi“ obsaženého v ustanovení § 130 odst. 3 exekučního řádu, ve znění účinném od 1. 11. 2009, lze jazykovým výkladem dovodit, že zákon č. 119/2001 Sb., ve znění zákona č. 286/2009 Sb., je – mimo případů uvedených v R 2/2006 – třeba aplikovat nejen při souběhu výkonu rozhodnutí prodejem nemovitosti podle občanského soudního řádu s exekucí prodejem nemovitosti podle exekučního řádu, ale také v situaci, jsou-li tytéž nemovitosti postiženy dvěma či více exekucemi podle exekučního řádu.

Dovolací důvody

Dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř., lze uplatnit pouze tehdy, jestliže byl obviněnému uložen takový druh trestu, který zákon nepřipouští, nebo trest ve výměře mimo trestní sazbu stanovenou zákonem za trestný čin, jímž byl uznán vinným. Jiná pochybení soudu spočívající v nesprávném druhu či výměře uloženého trestu, zejména nesprávné vyhodnocení kritérií uvedených v § 31 až § 34 tr. zák., resp. § 39 až § 42 tr. zákoníku, a v důsledku toho uložení nepřiměřeně přísného trestu nebo naopak mírného trestu, nelze v dovolání namítat prostřednictvím tohoto ani jiného dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 tr. ř.

Neplatnost právního úkonu – převod zemědělského pozemku

Esenciálním předpokladem pro platné uzavření smlouvy o převodu zemědělského pozemku v režimu zákona č. 95/1999 Sb. je řádná (tj. co do obsahu i způsobu provedení) publikace oznámení o zahájení prodeje (tzv. veřejné nabídky podle § 7 odst. 2 cit. zák.), která se realizuje na úřední desce obecního úřadu obce, v jejímž územním obvodu se prodáván zemědělský pozemek nachází, a kdy tento obsah úřední desky musí být zveřejněn i způsobem umožňujícím dálkový přístup. Jestliže uvedená pravidla publikace tzv. veřejné nabídky podle zákona č. 95/1999 Sb. nejsou (zcela nebo zčásti – např.

i tím, že obsah úřední desky není zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup) dodržena, pak je třeba uzavřít, že za těchto okolností uzavřená převodní smlouva mezi Pozemkovým fondem ČR a nabyvatelem zemědělského pozemku je právním úkonem contra legem, neboť k jejímu uzavření bylo přistoupeno přesto, že veřejná nabídka prodeje tohoto pozemku nebyla zákonem předepsaným způsobem dodržena.

Občanská a obchodní věc podle Evropského soudního dvora

Na základě judikatury ESD lze pojmy „občanská a obchodní věc“ vymezit zejména prostřednictvím oddělení aktů veřejné moci (acta iure imperii). O výkon veřejné moci jde zejména v situaci, kdy subjekt veřejného práva uplatňuje vůči osobě soukromého práva požadavek na plnění vyplývající z práva veřejného. Za účelem zjištění, zda státní orgán jedná při výkonu státní moci, je nutné prozkoumat principy a detaily pravidel, kterými se řídí daný úkon. Tam, kde je založen na ustanoveních, kterými zákonodárce uděluje veřejné moci výsady nebo práva, nespadá takovýto úkon pod pojem „civilní věc“. O takový případ jde v situaci, kdy se jedná např. o obligatorní platbu určenou výhradněmu subjektu. Jedním z příkladů, kdy veřejný orgán vykonává pravomoci státu, je zaplacení poplatků, jež dluží soukromá osoba veřejnému subjektu – ať už národnímu nebo mezinárodnímu – za povinné používání jeho služeb a zařízení, přičemž tyto služby jsou nabízeny výlučně tímto subjektem. Toto platí zejména tehdy, pokud je výše poplatků, metody jejich výpočtu a postup při jejich vybírání, stanovena ve vztahu k uživateli jednostranně.

Výklad rozsahu imunity

Pro účely výkladu rozsahu imunity členů Parlamentu je třeba za orgány komor pokládat poslanecké a senátorské kluby.

Užívání společné věci spoluvlastníkem

Užívá-li spoluvlastník bez právního důvodu (zejména bez rozhodnutí většiny spoluvlastníků nebo bez dohody spoluvlastníků anebo bez rozhodnutí soudu) společnou věc nad rámec svého spoluvlastnického podílu, je povinen vydat to, oč se takovým užíváním obohatil, ostatním spoluvlastníkům podle pravidel o vydání bezdůvodného obohacení.

BSM a konkurs

Skutečnost, že bývalí manželé si případně vypořádají (bez účasti věřitelů) společné závazky

(dluhy) tak, že každý z nich má uhradit jen část společného závazku (dluhu), je z pohledu věřitele, který vůči nim uplatňuje tomu odpovídající pohledávku, právně bezvýznamná. Na řízení o prohlášení konkursu se vztahují základní zásady občanského soudního řízení, zejména zásada dispozitivní, z níž pro účastníky soudního řízení vyplývá, že mají uvádět své návrhy a dokazovat svá tvrzení.

Okamžité zrušení pracovního poměru

Útok na majetek zaměstnavatele, ať už přímý (např. krádeží, poškozování, zneužitím apod.) nebo nepřímý (např. pokusem odčerpát část majetku zaměstnavatele bez odpovídajícího protiplnění), představuje z hlediska vymezení relativně neurčité hypotézy § 55 odst. 1 písm. b) zák. práce tak významnou okolnost, že zpravidla již sama o sobě postačuje pro závěr o porušení povinnosti zaměstnance vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jim vykonávané práci zvláště hrubým způsobem.

Určovací žaloba

Vylučovací žaloba podle ustanovení § 19 ZKV je svou povahou žalobou určovací. Rozsudek, jímž soud takové žalobě vyhoví, se nevykonává (výkon rozhodnutí ani exekuci podle něj nelze nařídit). Povahu určovací žaloby neztrácí vylučovací žaloba ani tehdy, týká-li se vylučovací nárok (výjimečně) peněz. Vyhovující výrok rozsudku, na jehož základě má dojít k vyloučení peněžitého plnění z konkursní podstaty úpadce, proto nelze formulovat jako povinnost k zaplacení peněžitého plnění (jako povinnost ukládanou na základě žaloby ve smyslu § 80 písm. b/ o. s. ř.).

Uznání závazku

Uznání závazku podle ustanovení § 323 odst. 1 věty první obč. zák. je právním úkonem, který z povahy věci nemůže učinit nikdo jiný než dlužník. Z toho plyne, že i tam, kde je uznání závazku včleněno do smlouvy, je svou povahou právním úkonem jednostranným.

Vyloučení soudce

K vyloučení soudce z rozhodování u soudu vyššího stupně vzhledem k jeho účasti „na rozhodování u soudu nižšího stupně“, znamená, že nejde o jakoukoliv účast při provádění úkonů soudu nižšího stupně, ale z formulace „na rozhodování“ je patrné, že se požaduje výslovně rozhodovací činnost, která je završena „rozhodnutím“. Tímto rozhodnutím proto nemůže být jakýkoliv výsledný úkon soudce, ale je za něj nutné považovat jen takové rozhodnutí, jež se svou povahou blíží smyslu rozhodnutí, jak je vymezeno v ustanovení § 119 tr. ř., podle něhož soud rozhoduje

rozsudkem a jestliže zákon nestanoví něco jiného, usnesením. V rozhodnutí, jak má na mysli § 119 tr. ř., se odráží výsledek projednání určitých otázek a závazný způsob jejich řešení. Z rozhodnutí vyplývají pro subjekty vynutitelná práva a povinnosti. Kromě toho soud rozhoduje i dalšími ryze neformálními způsoby, kromě jiného např. vydává opatření, která jsou považována za neformální úkony spíše organizačně-technické povahy, jež zákon nespécifikuje. Ta se však za rozhodnutí v uvedeném smyslu nepovažují.

Maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání

Každý řidič, jemuž byl uložen trest či sankce závazku činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na určitou dobu, zároveň i pozbyl řidičské oprávnění. Tzn. vybudovaný řidič, jemuž bylo odňato řidičské oprávnění rozhodnutím příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností, a kterému uplynula doba jednoho roku k možnosti požádat o jeho vrácení, se, pokud jde o znovunabytí řidičského oprávnění, nachází v obdobné situaci, jako řidič, jenž uložený trest či sankci zákazu řízení motorových vozidel již vykonal (s výjimkou řidiče na něhož nedopadá povinnost vyplývající z ustanovení § 102 odst. 5 zákona o silničním provozu). Oba totiž k vrácení řidičského oprávnění musí splnit zákonem stanovené podmínky a předpoklady, které jsou v podstatě rovnocenné (viz § 123d, § 101, § 102 zákona o silničním provozu). Z toho vyplývá, že pokud takový řidič uvedeně zákonné podmínky a předpoklady k vrácení řidičského oprávnění nesplní a přesto usedne do motorového vozidla a toto řídí, vykonává činnost pro niž mu bylo odňato řidičské oprávnění podle jiného právního předpisu, případně činnost, pro kterou takové oprávnění pozbyl. To pak znamená, že řidič, který trest či sankci spočívající v zákazu řízení motorových vozidel již vykonal, ale zároveň ještě neprokázal zákonem stanovenou odbornou a zdravotní způsobilost k vrácení řidičského oprávnění, a přesto motorové vozidlo řídí, tak již sice nenaplnuje zmíněným jednáním zákonné znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí spočívající v tom, že vykonává činnost, která mu byla rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu veřejné moci zakázána, ale od 1. 12. 2011 (den nabytí účinnosti novely trestního zákoníku přijaté pod č. 330/2011 Sb.) naplňuje znaky tohoto přečinu spočívající ve výkonu činnosti, pro kterou pozbyl oprávnění podle jiného právního předpisu.

Podmínky řízení

Znění § 9 odst. 4 zákona o vlastnictví bytů představuje ve své podstatě přechodné ustanovení zákona č. 103/2000 Sb.; slova „platného před účinností tohoto zákona“ mívá na zákon č. 103/2000 Sb., a nikoliv na samotný zákon o vlastnictví bytů. ●

Zleva Miroslav Hübner, Miroslav Sedlák, Lubor Žalman, Martin Novák a Dean Brabec.

CFO Club:

VIII. Výroční konference Excellence in Finance

Již po osmé uspořádal ve středu 14. listopadu Klub finančních ředitelů v pražském Grand Hotelu Bohemia své nejnámennější setkání, výroční konferenci Excellence in Finance. Letošní ročník byl rozdělen do dvou programových bloků – „Kde hledat rezervy výkonnosti a jak uspět na zahraničních trzích“ a „Podpora podnikání a exportu ČR“.

Programově velmi obsáhlou odpolední odbornou část zahájil svým vystoupením Martin Novák, ředitel divize finance a místopředseda představenstva společnosti ČEZ, mimo jiné též držitel ocenění vítěz prestižní ankety Finanční ředitel roku 2011. Představil proces optimalizace center sdílených služeb Skupiny ČEZ. Zvláště se zaměřil na aspekty snížení komplexnosti řízení a redukci nákladů. Proces

snížení nákladů přináší Skupině ČEZ každoroční úsporu zhruba 500 milionů Kč, uvedl Martin Novák. Přestože se vzhledem k velikosti firmy a jejího zisku nejedná o zásadní částku, jde o nezbytný proces, který pomáhá držet náklady v rozumné výši a musí tak probíhat prakticky nepřetržitě.

„Jak může vhodně implementované IT přinášet společnosti benefity a jak IT využít pro nový rozvoj businessu?“ Tyto otázky si ve své

prezentaci položil Miroslav Hübner, ředitel IT společnosti Pražská energetika a předseda organizace CACIO. Následně pak přítomným členům Klubu představil řešení a postupy, které se jeho firmě v tomto smyslu osvědčily. Zajímavý byl například popis financování IT či koncept sledování a řízení nákladů pomocí tzv. „účtu zaměstnance“. Ten umožňuje sledovat veškeré náklady, které jsou s pracovníkem spojeny. Díky možnosti samokontroly výrazně snižuje nutnost nákladových limitů a zejména pak celkové finanční náklady nejen na IT zdroje.

Lubor Žalman, předseda představenstva a generální ředitel Raiffeisenbank a Miroslav Sedlák, ředitel korporátního rizika z téže banky, ve svém příspěvku nazvaném „Co očekává bankéř od CFOs“ popsali sedm vlastností či kompetencí, které banka očekává od CFO firmy žádající v bance o úvěr. „Správný“ CFO je tak z jejich pohledu například schopen postavit se názoru CEO či majitele a finančními argumenty „zreálnit“ vize a strategie. Je také realistický, při plánování nestaví vzdušné zámky a přede-

Zleva Miloslav Kubišta, Axel Gerhardy, Mikael Zakarian a Dean Brabec.

vším s bankou komunikuje otevřeně a včas informuje o případných závažných změnách.

Soňa Vladařová, Vice-chairman of the Board of Directors a CFO společnosti ČKD Group, se ve svém vystoupení věnovala klíčovým faktorům úspěchu při zahraniční expanzi. Expandující firma musí mít dle jejích slov především „pořádek doma“, tedy řádně fungovat po celou dobu práce na zakázce, od získání zakázky až po záruční a pozáruční servis. Základem úspěchu jsou také kvalitní a osobním kontaktem prověřené partnery a schopnost podělit se s nimi o dílčí úkoly, které by mohly být nad síly samotné firmy. Důležité je také nepodceňovat skrytá finanční rizika, zejména riziko kurzové a riziko vyplývající ze specifických místních daní.

Prezentující následně debatovali v diskusním panelu, který moderoval Dean Brabec, prezident CFO Clubu a Managing Partner CEE společnosti Arthur D. Little. Diskutovalo se například o dalším vývoji české i světové ekonomiky či možných strategiích růstu.

Druhou polovinu odborné části konference zahájili svou prezentací Mikael Zakarian, finanční ředitel Microsoft a Jaroslav Němec, Business Controller v těžce společnosti. Na praktických příkladech představili možnosti, které dnes finančním ředitelům přináší moderní softwarové nástroje a ukázali, jak s jejich pomocí mohou CFO získat „více za méně“, ať už z pohledu vynaložených financí či z hlediska množství času, který musí CFO každodenně vynakládat na udržení perfektního přehledu o stavu firemních financí.

Dean Brabec, prezident CFO Clubu a Managing Partner CEE společnosti Arthur D. Little ve svém příspěvku prezentoval 19 „megatrendů“, které konzultační společnost Arthur D.

Little vnímá jako zásadní pro hledání nových obchodních příležitostí. Uvedené trendy souvisí například s demografickými změnami, mobilitou, zdravotnictvím, klimatickými změnami, snižováním škodlivých emisí či s vývojem v oblasti obchodní a politické, jež se vyznačuje nestabilním ekonomickým prostředím a regulacemi.

Axel Gerhardy, místopředseda představenstva a CFO společnosti RWE Transgas prezentoval ve svém vystoupení cíle společnosti RWE v oblasti finančního řízení ve střední a východní Evropě. Jak uvedl, jedná se především o definování a podporu procesů regionálních společností Skupiny RWE s cílem umožnit jejich plánovaný růst. CFO také musí podporovat efektivní alokování finančních zdrojů a v neposlední řadě pomáhat rozvíjet lidské zdroje, které jsou pro dosažení vysoké obchodní výkonnosti klíčové.

Program odborných prezentací zakončil svým příspěvkem Miloslav Kubišta, předseda představenstva České exportní banky, pověřený též výkonem funkce generálního ředitele. Soustředil se především na představení nástrojů na podporu exportu s důrazem na popis role České exportní banky. Jak uvedl, jeho banka financuje vývozy do rizikovějších teritorií, kam komerční banky z různých důvodů vývoz nefinancují, přičemž český stát coby vlastník nepreferuje dosahování zisku banky, ale maximální objem podpořeného vývozu.

Také druhou část odborného programu zakončil diskusní panel za účasti prezentujících, moderovaný prezidentem CFO Clubu Deanem Brabcem. Hovořilo se především o faktorech úspěchu na zahraničních trzích či stabilitě podnikatelského prostředí v ČR.

V pořadí třetí diskusní panel zahájil zároveň společenskou část večera VIII. Výroční konference Excellence in Finance. Za moderace Deana Brabce zde diskutovali Jaroslav Hanák, prezident Svazu průmyslu a dopravy a Kamil Janáček, člen bankovní rady České národní banky. Tématem bylo především posílení konkurenceschopnosti České republiky a podpora podnikání a exportu.

O zajímavý předěl mezi odbornými diskusemi a příjemnou atmosférou společenského večera se postaral Ondřej Balík ze společnosti Kream, který přítomné seznámil s ekonomickými aspekty fungování businessu champagnského vína. Champagnské se samozřejmě také ochutnávalo, stejně jako vína svatomartinská a Beaujolais.

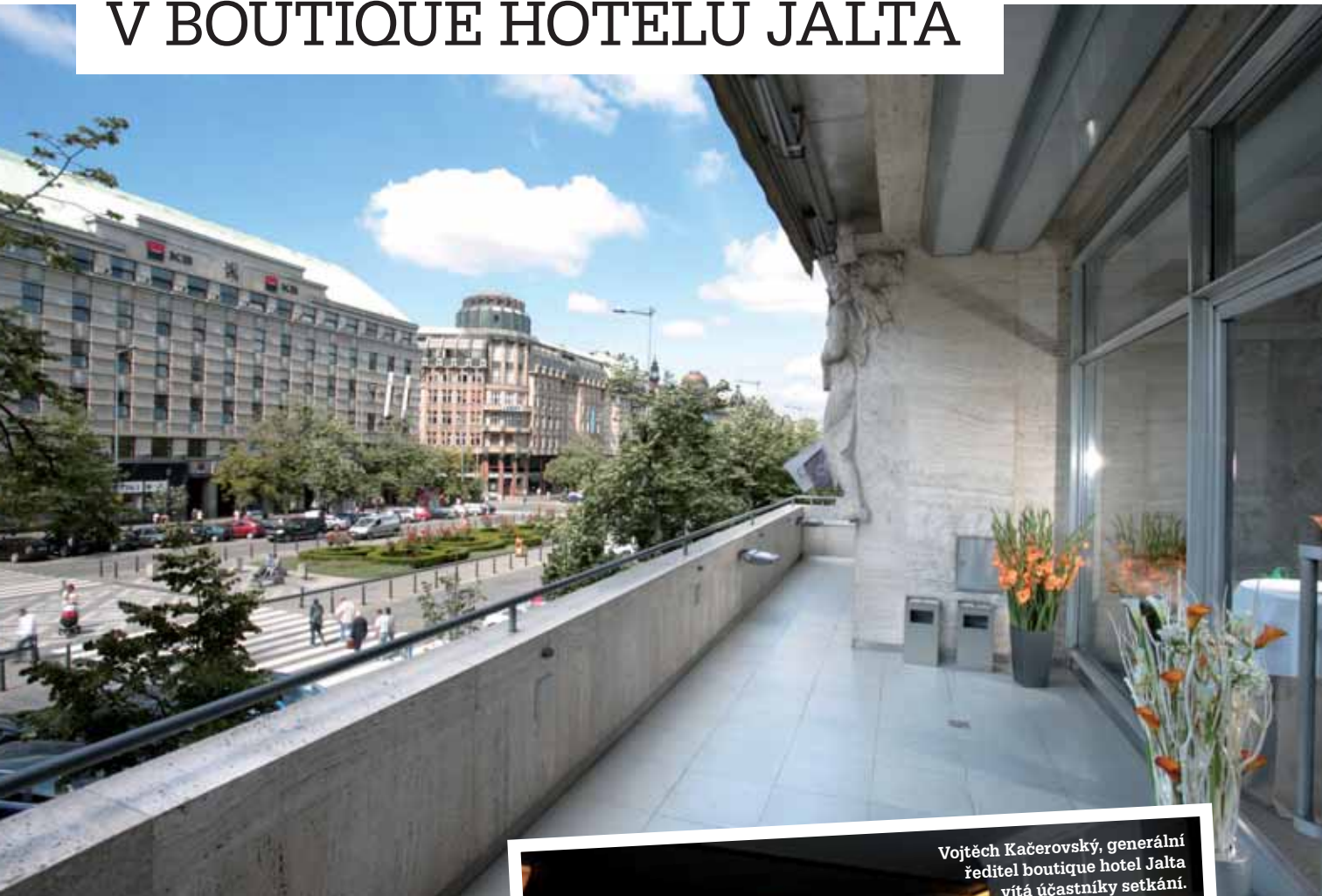
Jaroslav Hanák a Ondřej Balík.

Kamil Janáček a Dean Brabec.

Vánoční a letos též závěrečné setkání Klubu finančních ředitelů se uskutečnilo 12. prosince, tradičně pod záštitou společnosti RWE Transgas. To letošní mělo podtitul „Jak se tvoří filmové hity aneb situace na českém filmovém trhu“. ●

SETKÁNÍ PRÁVNÍKŮ V BOUTIQUE HOTELU JALTA

Ve čtvrtek 22. listopadu boutique hotel Jalta ve spolupráci s ERSTE Premier uspořádal neformální setkání pro zástupce předních právnických firem.

Vojtěch Kačerovský, generální ředitel boutique hotel Jalta vítá účastníky setkání.

„Právnický“ business gourmet cocktail slavnostně zahájil Vojtěch Kačerovský, generální ředitel hotelu. Hosty následně uvítali Josef Rynda a Monika Fraňková z ESTE Premier, kteří zároveň představili i služby privátního bankovníctví.

Hosté měli možnost kromě neformálního „oborového“ setkání ochutnat skvělé středomořské chuťovky restaurace Como a degustovat prémiové sekty, vína, destiláty, čaje a na závěr i doutníky. Hudebním zpestřením večera bylo vystoupení mexické skupiny Mariachi de Praga.

Partnery akce byli: It's our pleasure, United Drinks, White Grant, Club del Vino, Pedro's Tabacos, E-Právo a Unique Concept. Večer produkčně zabezpečovala společnost GPG communications.

O BOUTIQUE HOTEL JALTA

Boutique hotel Jalta je luxusní hotel s více než 50letou tradicí. Leží na Václavském náměstí, na jednom z neznámějších kulturních a obchodních center Prahy. Design budovy, který je považován za mistrovské dílo českého architekta Antonína Tenzera z roku 1958, je národní kulturní památkou v chráněné oblasti světového dědictví UNESCO. Boutique hotel Jalta nabízí ubytování v původních minimalisticky designových 92 pokojích v retro stylu směřujících do historie vzniku hotelu v 50. letech a dvou odlišných designových pokojích s nejmodernějšími prvky.

Konferenční místnosti mají celkovou kapacitou až 250 osob, jsou osvětlené denním světlem, jsou klimatizovány, vybaveny moderní kongresovou technikou a kompletním konferenčním servisem. Ve všech veřejných prostorech hotelu je k dispozici bezdrátové připojení k internetu (Wi-Fi). K dispozici je také terasa s kapacitou až 50 osob.

Vlajkovou restaurací hotelu je restaurace COMO, která nabízí speciality středomořské a mezinárodní kuchyně. Šéfkuchařem restaurace je pan Pavel Mencl s dlouholetými zkušenostmi v oboru.

Kuriozitou hotelu Jalta je v minulosti utajovaný prominentní protiatomový kryt v druhém podzemním podlaží. Kryt byl vyřazen ze sítě protiatomových krytů civilní ochrany v roce 1997.

Generálním ředitelem boutique hotelu Jalta je pan Vojtěch Kačerovský, kterého na pozici v prvním kvartálu 2013 nahradí pan Daniel Řepa. ●

S globalizací trhů stoupá zájem o tituly LL.M

Rozhovor s **JUDr. Athanassiosem Pantazopoulosem**, ředitelem magisterského studijního programu v oboru práva na University of New York in Prague

JUDr. Athanassios Pantazopoulos,
ředitel magisterského studijního
programu v oboru práva
na University of New York in Prague

UNIVERSITY OF NEW YORK IN PRAGUE ZAČALA STUDIJNÍ PROGRAM LL.M NABÍZET V ROCE 2009. JAK JE ÚSPĚŠNÝ?

Program jsme uvedli před několika lety, abychom doplnili nabídku magisterských oborů. Škola nabízí jeden z nejlepších programů MBA v dané oblasti a také oblíbené magisterské programy v oboru klinické a poradenské psychologie a v oboru odborné komunikace a public relations. V programu zaměřeném na mezinárodní a obchodní právo se odráží multikulturní povaha naší studentské obce a skutečnost, že absolventi se během své kariéry nezávadně uplatní na nejrůznějších pracovních trzích. Absolventi našeho LL.M programu jsou v porovnání s ostatními skvěle vybaveni pro poradenství společností a institucím, pokud jde o dopady zákonů Evropské unie a okolnosti podnikání mezinárodní firmy na řadě evropských trhů. Titul místním studentům navíc pomáhá provést podniky bludištěm legislativních a regulačních norem v Rusku a na trzích ve střední Asii, které jsou často cílem expanze společností sídlících ve střední Evropě.

JAKÁ JE ODEZVA STUDENTŮ? CO JE MOTIVUJE K PŘIHLÁŠENÍ DO PROGRAMU LL.M?

Dosud program absolvovalo již několik desítek studentů. Někteří se profesně uplatnili v institucích EU, další se připravují na právní certifikaci ve Velké Británii a jiní se věnují právní praxi v České republice a dalších členských zemích EU. Studenti oceňují flexibilní časový rozvrh programu (studijní období je rozloženo do jednoho roku, konkrétně pak jde o dva víkendy v měsíci) i různorodou nabídku seminářů relevantních pro účastníky s různými zkušenostmi. Titul LL.M je stejně užitečný pro právního poradce mezinárodní nevládní organizace i pro firemního advokáta ve velké korporaci. Oba právníci se musí orientovat v různých sadách národních zákonů, ať už se jedná o daňové úpravy u neziskových organizací nebo o pracovní právo v prostředí jednotlivých evropských zemí. Studenty do programu přitahují také vysoce kvalifikovaní a zkušení akademičtí pracovníci. Vedle kmenových zaměstnanců UNYP spolupracujeme s profesory vysokých škol v dalších členských zemích EU a z předních univerzit ve Spojených státech, a také s vyučujícími z dalších českých institucí. Tento program poskytuje rovněž jedinečnou příležitost k výzkumu, neboť naše partnerství s britskou University of Greenwich umožňuje studentům zapojit se do výzkumu v zahraničí. ●

SKVĚLÁ ADRESA PRO SKVĚLÉ PRÁVNÍKY

VÝZNAMNÝ PARTNER PRESTIŽNÍ
CELOJUSTIČNÍ SOUTĚŽE

právníkroku 2012

IDEÁLNÍ MÍSTO PRO FIRMU I BYDLENÍ

ŠIROKÁ NABÍDKA BYTŮ A DOMŮ

- Byty 1kk až 5kk a terasové domy
ihned k nastěhování

SKVĚLÉ CENY OD **55.000 Kč/m²**

- Cena zahrnuje parkování, sklep a terasy

SOUKROMÝ PARK

- Park plný zeleně pouze pro rezidenty

RECEPCE S OSTRAHOU

- Praktické služby a bezpečí

CENTRAL
CENTRAL PARK PRAHA

www.centralparkpraha.com

ČÍNSKÝ MALÍŘ HONGYU ZHANG

předvedl v Praze své
expresionistické portréty

Výstava čínského umělce nazvaná **Lidské krajiny** představila malby na plátně i kartonu a dřevořezby tvořené jedinečnou kombinací západních a tradičních čínských technik. Hongyu Zhang poprvé navštívil Prahu, aby po Paříži, New Yorku, Bolzanu a Pekingu i zde představil svá jedinečná plátna. S autorem výstavy, který ve Francii získal prestižní cenu Taylorovy nadace a je považovaný za nadějný talent, jsme měli příležitost osobně se setkat v Paláci Křižík, kde výstava probíhala, a požádali jsme jej, aby nás blíže seznámil se svojí tvorbou.

Hongyu Zhang se narodil v roce 1981 v severočínském Vnitřním Mongolsku. Celé dětství doprovázel svého strýce, profesora malby, na jeho cestách po Číně. Díky těmto zkušenostem se nejen sblížil s uměleckým světem, ale zároveň i dostal do kontaktu s různými vrstvami populace a různými kulturami jeho země. V roce 2003 dokončil studia na Akademii výtvarných umění Vnitřního Mongolska. O rok později přijel do Paříže a poprvé se setkal se západní kulturou. V roce 2007 úspěšně absolvoval Vysokou školu výtvarných umění ve Versailles a vystavoval na Salon d'Automne. Počátkem roku 2008 byl jmenován členem Salon d'Automne, vystavoval v New Yorku, v Grand Palais v Paříži a v celé řadě evropských galerií.

Kde jste čerpal inspiraci pro díla, která jste do Prahy přijel představit?

Hlavní inspiraci jsem získal už za dob mých studií při poznávání západních malířů. Nestudoval jsem jen malířství jako takové, ale četl jsem například také expresionistickou literaturu. Při tvorbě se potřebuji maximálně soustředit na svoji práci a zpravidla se věnuji vždy pouze jednomu dílu, které se snažím dokončit v kuse a minimalizuji odkoky k jiným tématům. Při samotné malbě pak rád poslouchám různou hudbu, která moji inspiraci ještě více koncentruje.

Dá se tedy říci, že k jednotlivým dílům se pojí vždy konkrétní hudba, která zrod malby doprovázela?

Nemůžu říci, že bych si vybíral přímo konkrétní písničky či interprety, ale snažím se vybírat hlavně z čínské tradiční hudby, která se k právě tvořenému dílu hodí a dokáže vystihnout jeho náladu. Zvolenou hudbu během tvorby díla většinou měním a nezůstávám jen u jednoho druhu. Jedno dílo pak může být ovlivněno mnoha styly – vážnou hudbou, rockem nebo například heavy metalem.

Tváře, které vidíme na obrazech, patří konkrétním lidem, modelům či jsou jen výsledkem inspirace vyvolané třeba náhodným setkáním s nějakým člověkem?

Jsou to lidé, které jsem někde náhodně potkal. Při práci si na ně znovu vzpomenu a vybavuji si je. Také si fotím lidi, kteří mě nějakým způsobem zaujmou, třeba svými zajímavými rysy. A třetím způsobem je spolupráce s klasickými modely. Nedá se ovšem říci, že by konečný výsledek a konečná podoba byly skutečnou podobou daného člověka či modela. Někdo třeba říká, že často vidí v obrazech i moji podobu, kterou možná do svých děl nevědomky promítám.

V rámci výstavy Lidské krajiny jste přivezl i svůj nejnovější obraz, a to portrét slavného spisovatele Franze Kafky, který žil a pracoval v Praze. Jakou hudbu jste si pouštěl při tvorbě tohoto díla?

Nezpomínám si přesně na jméno autora, ale jednalo se o evropskou vážnou hudbu.

Někteří odborníci Vás srovnávají se Schielem, je pro Vás on také inspirací nebo je ta shoda čistě náhodná?

Egon Schiele je skutečně jeden z mých nejoblíbenějších malířů a rád bych se mu ve své tvorbě co nejvíce přiblížil. Je to takový můj cíl.

Vernisáž výstavy Lidské krajiny, zleva Isabell Ehrlich, čínský malíř Hongyu Zhang, Jean Francois Ehrlich, předseda představenstva společnosti Cecopra a.s.

Co pro Vás znamená Vaše členství v prestižním Salon d'Automne?

Jsem velice rád, že se mohu účastnit akcí, které Salon pořádá. Je to pro mě především velká příležitost podílet se na zajímavých akcích a setkávat se s ostatními autory, vyměňovat si s nimi názory a čerpat inspiraci.

Jak se Vám líbí ČR? Máte v plánu se vrátit a možná zde i tvořit?

Ano, líbí se mi zde a velice bych si přál pracovat v Praze. Jistě by to pro mě byla velká příležitost k tvoření nových zajímavých věcí, ale bohužel zatím takový konkrétní plán nemám. ●

Součástí výstavy Lidské krajiny byla i instalace kreativních svítidel Světla v mracích z Atelieru Anne-Pierre Malaval, která nikdy nepřestává hledat nové hry světél a tvoří tak zajímavé návrhy svítidel. Sama autorka vystudovala právnickou fakultu a deset let se věnovala kariéře ve světě práva. Poté se rozhodla změnit své zaměření a začala se zabývat designem osvětlovacích těles a dekoracních předmětů z netradičního materiálu – z plastické hmoty polyfan. Díky tomuto materiálu vznikají jedinečné osvětlovací skulptury kombinující originální design s funkcí.

Splněná přání

aneb dobré skutky v hlavní roli

Přemýšleli jste někdy o tom, splnit přání i lidem, kteří v životě zatím neměli tolik štěstí jako vy? Ale jak na to? Pokud vám dárcovská smska přijde příliš málo a posílat peníze na charitativní účely převodem přes účet vám připadá moc anonymní, možná by vás stejně jako nás zaujal Strom splněných přání.

o je projekt, který na konci roku připravila Armáda spásy ve spolupráci s pražským obchodním centrem Šestka. Již třetí ročník charitativního Stromu splněných přání je úspěšnou akcí, která si dala za cíl podpořit děti, které na Vánoce nečekal útulný domov s hromadou balíčků pod stromečkem. Jak už prozrazuje jeho jméno, nebyl to obyčejný vánoční strom. Na Stromu splněných přání byla místo vánočních ozdob přání dětí z azylových domů Armády spásy. Každý z návštěvníků centra se mohl do projektu zapojit, vybrat si ze stromečku přání a jeho koupí pak splnit malý dětský sen konkrétního kluka nebo holčičky.

Věříme, že dárky potěšily nejen ty nejmenší obyvatele azylových domů, ale radostí z obdarování potěšil Strom splněných přání i všechny ty, kteří se projektu zúčastnili. No řekněte, není to krásný způsob, jak udělat dobrý skutek? ●

Strom splněných přání je tradiční předvánoční akce obchodního centra Šestka v Praze 6 a Armády spásy. Třetí ročník přišli podpořit i herci z rodinného seriálu Cesty domů televize Prima Family.

O NOVÉ AUTO SE MŮŽETE STARAT, NEBO SI HO JEN UŽÍVAT

Flexileasing
by Europcar

SVOBODA
VÝJÍMEČNOST
DOBRODRUŽSTVÍ
NEZÁVISLOST

Flexileasing - vaše bezstarostná jízda

žádné starosti s vašimi vozy - vše řešíme za vás
žádné dlouhodobé závazky - maximální flexibilita
až 4x ročně nový vůz - váš komfort a bezpečí
nejnovější modely na trhu - vaše dokonalá image

Zavolejte ještě dnes a naši profesionálové vám vypracují analýzu optimalizace vašeho autoparku ZDARMA, nebo získajte 30% bonus z ceny na tři měsíce jako dárek **pro prvních 30 klientů.**

Volejte na: +420 224 829 243

www.flexileasing.cz

Fenomén

jménem severský design

Severský design je pojem, který je již po mnoho desetiletí velkým zdrojem inspirace, synonymem kvality i předmětem obdivu.

Severský design, jehož původ je spjat s územím Norska, Švédska, Dánska a Finska, je typický jednoduchostí, moderní elegancí a čistou, vytříbenou formou. Charakteristickými znaky, díky nimž si získal své nezaměnitelné kouzlo, jsou důraz na kvalitu, pohodlí, krásu a funkčnost. V Česku je průkopníkem severské architektury finská společnost YIT, v oblasti inteligentních technologií do domácnosti zase dánská značka Bang & Olufsen. Severské doplňky a ikony designu nabízí například studio Designor.

Při zařizování svého domova dnes mnozí lidé volí jako smysluplné pojitko inspiraci jedním stylem bydlení, často vycházejícím z konkrétní země nebo kultury – od venkovského inspirovaného francouzskou Provence, přes zdobný Versace styl typický pro domy ruských oligar-

chů, až po interiér v severském duchu, který je jedním z nejvyhledávanějších stylů vůbec. Severští designéři totiž objevili minimalismus, jež přeměnili v lidem přístupný, užitečný a v celém světě žádaný trend. Lehkost, jednoduchost, důraz na vynikající řemeslné zpracování, tvar, detail a funkčnost se projevuje jak v architektuře, technologiích, nábytku a designu věcí každodenní potřeby, tak i v módním průmyslu.

Váza Savoy, designér Alvar Aalto, vyrábí Iittala, prodává Designor

Pražský projekt KOTI Hájek developera YIT Stavó se solárními kolektory na střeše inspirovaný finským projektem Konepaja. Oblíbenost finské architektury v Česku dokazuje i čerstvý zisk Ceny čtenářů v prestižní soutěži Best of Realty – Nejlepší z realit 2012.

se s tímto stylem setkat například díky developerské společnosti YIT Stavó, která typicky severské bydlení v sepětí s přírodou, zajímavým designem, využitím přírodních materiálů a nadstandardními službami pro klienty přináší. Finské pojetí barevně obložených fasád s užitím cihlových pásů a dřevěných obkladů reprezentuje například bytový dům KOTI Hájek, při jehož návrhu jsme se inspirovali naším projektem Konepaja ve Finsku. Využili jsme i další typický severský prvek – zasklené balkóny, které mohou obyvatelé využívat jako obytné zimní zahrady," vysvětluje Žuzana Martínková, manažerka rozvoje marketingu a prodeje pro region střední a východní Evropy skupiny YIT. Společnost klade také velký důraz na šetrnost k životnímu prostředí a na energeticky úsporné bydlení, například i s využitím technologie solárních panelů, které v dlouhodobém horizontu šetří peněženky svých obyvatel. Projekty se vyznačují výraznou úsporností a nízkoenergetickými parametry.

FINSKÁ ARCHITEKTURA V ČESKU

Severské klima je po většinu roku nevlídnou, temnou a chladnou zimou, pak ale po tři měsíce krásným a okouzlivým létem. A právě z nádherné přírody a z představy teplého a útulného domova designéři a architekti čerpají inspiraci a přenášejí ji do svých výrobků

i do architektury. „Seveřané si potrpí na kontakt s okolní krajinou, domy jsou proto stavěny s maximálním ohledem na životní prostředí a často tak, aby s přírodou co nejlépe splynuly. Fasády bývají ve světlých barvách za použití přírodních materiálů. V Česku je možné

PŘI ZAŘÍZOVÁNÍ BYTU SE INSPIRUJTE SEVERSKÝM DESIGNEM

Kultovní systém BeoSound 9000, designér David Lewis

Design je nedílnou součástí originálního životního stylu severských zemí. „Vždyt Dánsko, Finsko, Norsko a Švédsko vytvořily více ikon designu, než kterákoliv jiná oblast světa. Ostatně kdo by neznal například vázu Savoy finského designéra Alvara Aalta, která je jedním z nejznámějších skleněných objektů na světě," vzpomíná na ikonický výrobek Miloš Vilner, jednatel společnosti Designor, která v Česku produkty předních severských výrobců nábytku a interiérových doplňků prodává. „Nebo systém BeoLink umožňující kompletně rozvést zvuk i obraz z jedné místnosti do celého domu či bytu. A BeoSound 9000 od Davida Lewise, který vlastní každý správný starý mládenec, jistě také není třeba představovat," doplňuje Vladimír Dzurenda, zástupce dánské značky Bang & Olufsen na českém trhu.

Projekt Kokkolan Merihelmi ve městě Kokkola od společnosti YIT

Není překvapením, že tradičním materiálem v severském interiéru je dřevo. Nejběžnější je nábytek vyrobený ze světlých druhů, jakými je například jasan či buk. To je do jisté míry dáno i potřebou světla, kterého se v zimních měsících nedostává, a lidé proto podvědomě tmavé tóny v interiéru nevyhledávají. Seveřané milují bílou barvu, takže většina interiérů je vymalována na bílo. V některých případech i dřevěný nábytek (pokud nezůstává v přírodním tónu) nejčastěji natírají právě bílou barvou. Místnosti však nesmí působit sterilně, o to se starají nejen doplňky, ale i příjemné textilie a tapety s výraznými vzory, barevné květiny a abstraktní obrazy.

Vzorový byt v projektu KOTI Troja společnosti YIT Stavo, který charakterizuje použití přírodních materiálů, kvalitní standardy, důraz na detail i cit pro barevné sladění

„Moderní bytový design se ubírá směrem, který preferuje ucelené pojetí interiéru. Celkový vzhled, včetně ladění jednotlivých místností současného bytu nebo domu, se snaží přidržovat jasné linie. Jednotícím prvkem může být podlahová krytina, barva či vzor, které se opakují v celém interiéru,“ vysvětluje Miloš Vilner z Designoru. „Jak takový interiéru zařízený v severském duchu může reálně vypadat, si mohou

zájemci prohlédnout třeba v projektu KOTI Troja. Nechybí v něm originální tapety, vkusné doplňky ve výrazných barvách, jemné odstíny textilií ani dřevěný nábytek,“ poukazuje na zdařilou ukázkou finského interiéru Zuzana Martinková z YIT.

Další inspiraci představuje vzorový byt v projektu Tarjanne Dúbravka v Bratislavě, kde společnost YIT použila světlé podlahy, na stěnách typické tapety a solitéry finského designového nábytku. I koupelna vychází z finských standardních bytů a zahrnuje dřevěný obklad niky a kombinaci šedých a bílých dlaždiček, které jsou ve Finsku preferovány.

Vzorový byt v projektu Tarjanne Dúbravka v Bratislavě

DESET DŮVODŮ, PROČ JE SEVERSKÝ STYL TAK POPULÁRNÍ:

- je jednoduchý
- dobře se kombinuje
- vyznačuje se perfektní funkcí a uživatelským komfortem
- je nadčasový
- charakteristickým znakem je praktičnost
- používá neotřelé kombinace materiálů
- doplňky v zajímavých barevných odstínech vnášejí do interiéru optimismus
- kombinuje různé materiály s velmi propracovanými detaily
- interiéru i při použití pestrých barev působí vždy velmi harmonicky
- je krásný...

DESIGNOVÉ IKONY ZE SEVERU

**Taška značky Marimekko, designéři
Maija & Kristina Isola, prodává Designer**

Oblíbenými barevnými kombinacemi je bílá s modrou nebo bílá s odstíny hnědé. Nezbytnými jsou také vhodně zvolené doplňky. Polštářky, plědy, svíčky, vázy, zkrátka vše, co podpoří útulnost prostoru. Evergreenem, populárním i u nás, je například květovaný dekor Unikko. „Snad v každé finské domácnosti je k nalezení alespoň jeden artefakt zdobený těmito výraznými červeno-oranžovými květy z dílny firmy Marimekko. Značka se zrodila v roce 1951 a je v zemi skutečným fenoménem. Ženy a dívky se po ulicích procházejí ve stejných tričkách Marimekko, třímají v ruce stejnou tašku Marimekko a vůbec je nenapadne, že je na tom třeba něco divného,“ popisuje roztomilou finskou posedlost Miloš Vilner z Designoru.

**Čajový servis Marimekko ve vzorovém
bytě v projektu KOTI Troja**

To, co ale nakonec dělá severský styl skutečně jedinečným, je schopnost designérů dát praktickým výrobkům elegantní podobu, která si získá oblibu i mezi těmi, pro něž je nejdůležitějším kritériem právě estetika. Je mu blízká filozofie věcí s mnohostranným využitím v každodenním životě, kterých se není třeba zbavovat, protože je nahradí nové a modernější. Výrobky totiž mají nadčasový design, neztrácejí styl a perfektně fungují dlouhá léta. Stejná základní filozofie platí i v oblasti nábytku, kde je důraz na uživatelské pohodlí maximálně vyzdvihnout. Jednoduché tvary nábytku, ne nutně minimalistické, ale zároveň bez zbytečných ozdob, zaručují lehkost a funkčnost. Typická je také kvalita, která nahrává nadčasovému vzhledu.

**Reproduktory značky Bang & Olufsen,
prodává Bang & Olufsen**

Příkladem soudobého severského stylu, který oslovuje zákazníky v mnoha zemích celého světa, je bezesporu designová elektronika dánské společnosti Bang & Olufsen, firmy s více než 85letou tradicí. Nejen audio systémy této značky patří mezi absolutní světovou špičku. Hitem posledních let jsou také inteligentní domácnosti poskytující maximální uživatelský komfort. „Díky propracovanému systému je možné snadno obsluhovat a ovládat všechna automatizovaná zařízení, která se v domě či bytě nacházejí. Jediným zmáčknutím tlačítka na programovatelném dálkovém ovladači se tak například zapne televize, ztlumí světla, zatáhnou rolety a obývací pokoj se rázem promění v domácí kino. Pomocí systémů Lutron lze také nastavovat teplotu v bytě, ovládat klimatizaci a další technologie v domě. Protože jsme pochopili interakci mezi lidmi a technikou, kterou doma používají, nemusejí se uživatelé přizpůsobovat technice, ale technika se přizpůsobuje jim.“ vysvětluje Vladimír Dzurenda z Bang & Olufsen.

Dynamic Keypad, vyrábí Lutron

CO JE TYPICKÉ PRO FINSKO? JEDNOZNAČNĚ SAUNA!

Seveřané si potrpí nejen na dokonalost věcí, jimiž se obklopují. Velkou péči věnují také zdravému životnímu stylu a péči o svou tělesnou schránku. „Nedílnou součástí zdravého způsobu života ve Finsku je sauna. Ta je nejen symbolem a neodmyslitelným prvkem národní kultury, ale i běžným zařízením bytu či domu. Nachází se dokonce i v budově parlamentu v Helsinkách. Ve Finsku je zhruba 1,8 milionu saun na 5,3 milionu lidí a průměrný Fin se saunuje 2 – 3x týdně. Sauna bývá součástí koupelny, a to i v mnohopodlažních domech. Nemůže proto chybět ani v českých projektech YIT Stavo, kde je ve vybraných bytech ve standardním vybavení,“ doplňuje Zuzana Martínková z YIT. ●

**Sauna jako součást koupelny v projektu
KOTI Hostivař**

Hledáte respektovanou finanční instituci?

- Půjčku Provident se 130letou tradicí využívají více než dva miliony zákazníků v šesti zemích světa - u nás, na Slovensku, v Polsku, Maďarsku, Rumunsku a Mexiku.
- Mateřská společnost je úspěšně obchodována na londýnské burze.
- Podle průzkumu neziskové organizace Člověk v tísni je Provident druhou nejméně rizikovou nebankovní společností, od které si lze půjčit peníze.

PROVIDENT

Malé věci dělají velký rozdíl

www.provident.cz

Skupina Mint Investments dokončila akvizici obchodního centra Olomouc City

Historicky největší realitní transakce svého druhu v ČR

Realitní a investiční skupina Mint Investments zaplatila vydraženou kupní cenu 373 milionů korun za obchodní centrum Olomouc City. Tím byla úspěšně dokončena historicky největší realitní transakce svého druhu v České republice. Jednalo se o nedobrovolnou dražbu obchodního centra s vyvolávací cenou 215 milionů korun, která proběhla pod taktovkou dražebníka Naxos a.s. Prokázalo se, že i v České republice existují na trhu silní a flexibilní domácí investoři, kteří jsou schopni splatit takto vysokou částku v požadované třicetidenní lhůtě.

Obchodní centrum Olomouc City, jež zahájilo svůj provoz v roce 2005, je jedním z největších komplexů svého druhu v regionu střední Moravy. Leží na severozápadním okraji centra Olomouce. Celková pronajímatelná plocha činí přibližně 18 000 m². V současné době se zde nachází 70 obchodů, restaurací a dalších provozoven. Mezi hlavní nájemce patří například multikino CineStar, Sportisimo, Euronics, CCC, Reno, Gate a řada dalších.

Sebastien Dejanovski, partner Mint Investments, k transakci uvedl: „Jsme rádi, že se nám podařilo získat do portfolia tuto atraktivní nemovitost za tak zajímavou cenu. Uvedená obchodní transakce byla unikátní v mnoha ohledech; formou nedobrovolné dražby se ještě nikdy tak velký komplex neprodával. V současnosti jsou v centru kvalitní nájemci. Navíc jsme si jisti, že Olomouc City má i velký potenciál dalšího rozvoje. Z našeho pohledu je ovšem klíčové, že obchodní centrum dokonale zapadá do našeho portfolia retailových nemovitostí, které máme v různých regionech České republiky i na Slovensku. V současné době naše skupina spravuje obchodní centrum Laugaricio v Trenčíně, OC Rýnovka v Jablonci, Čestlice Retail Park a řadu dalších. Letos v listopadu jsme otevřeli nové obchodní centrum Breda&Weinstein v Opavě.“

Mint Investments je developerská a investiční realitní společnost s primárním zaměřením na oblast maloobchodu, kancelářských a rezidenčních nemovitostí. Mint se od roku 2004 podílel na 30 projektech v České republice a na Slovensku v celkové hodnotě přesahující 1 miliardu EUR. ●

CENTRAL PARK PRAHA – ZELENÁ REZIDENCE UPROSTŘED ŽIŽKOVA

Čtvrtí, které splňují přísná kritéria zájemců o bydlení a zároveň v nich stojí nové kvalitní projekty, v Praze není mnoho. Za perspektivní městskou část s nezaměnitelným duchem lze rozhodně považovat Žižkov.

K Praze byl připojen v roce 1922, ale vznikl mnohem dříve. Převažují zde činžovní domy z přelomu 19. a 20. století a občas se o této lokalitě hovoří jako o pražském Montmartru. Rozkládá se totiž stejně jako ta pařížská na vyvýšenině a ulice jsou často podobně strmé a úzké. Rovněž povahově byla Montmartru v minulosti blízka – plná nočního života, kaváren, barů a umělců. Žižkov si dnes sice stále zachovává svého genia loci, ale zároveň se proměňuje v atraktivní moderní čtvrť, jež se díky dostup-

nosti centra a množství zeleně stává ideální pro bydlení. Že je opravdu dobrou adresou, dokládá zájem kupců i nová výstavba, která zde vznikala a vzniká. Jeden z českých nejlépe prodávaných rezidenčních projektů loňského i letošního roku, Central Park Praha, leží právě tady.

KOMFORTNÍ BYDLENÍ NA ŽIŽKOVĚ

Nachází se na kopci s výhledem na město i Pražský hrad a v těsném sousedství parku Parukářka. Do Prahy přinesl progresivní koncept bydlení v parkové zeleni spojující kvality aktivního životního stylu, architektury, designu a služeb. Právem byl oceněn českou národní cenou Grand Prix 2010 za architekturu v kategorii Novostaveb. Byty jsou atraktivní nejen pro manažery, ale i pro rodiny s dětmi, mladé páry či seniory. Společnost CP Praha se v loňském roce podařilo prodat 90 bytů a zařadila se tím mezi 9% nejúspěšnějších českých developerů. Letos dokonce překoná magickou hranici sta prodaných bytů za rok.

Dominantou projektu je kromě moderních věží soukromý park určený pouze pro rezidenty. Má rozlohu 1,5 hektaru a pyšní se vzrostlými stro-

ňových rezidencí jsou v nabídce i mezonety či viladomy s vlastními vstupy a garážemi. Téměř všechny rezidence mají výhled na park Parukářka. Vyšší patra a nejluxusnější penthousy o velikosti až 350 m² nabízejí jedinečný panoramatický pohled na Staré Město a na dominantu Pražského hradu.

Byty mají navíc terasy po celém svém obvodu, díky čemuž jsou nejen originálně propojeny exteriéry a interiéry, ale obyvatelé mají výhled na většinu světových stran. U většiny bytů klienti ocení šatnu a technickou místnost např. pro pračku a sušičku. Koupelny zase často mají přístup denního světla. U rezidencí 3+kk a větších je koupelna u každé z ložnic. Byty navíc disponují ještě samostatným sociálním zařízením, které je doplněno malým umyvadlem, takže návštěvy nemusejí vstupovat do intimního prostoru koupelen. Pro ty, kdo chtějí mít jasnou představu o tom, jak se v Central Parku bydlí, je připraveno několik zařízených vzorových bytů. ●

V projektu je celkem 547 bytových jednotek v nejrůznějších variantách dispozic i velikostí. Od bytů 1+kk o velikosti 32 m² přes prostorné pětipokojové rezidence o rozloze 180 m² až po rozlehlé penthousy v nejvyšších patrech. V nabídce nechybí ani netradiční terasové domy spojující bydlení v centru metropole s výhodami rodinného domu obklopeného zelení. Z nabídky si tak vyberou nejen zaměstnaní manažeri, ale díky skladbě bytů i singles, mladé páry, senioři či rodiny s dětmi, pro které jsou jako stvořené větší byty 3+kk a 4+kk. Central Park Praha je navíc mnohem dostupnější, než si řada lidí myslí. Ceny zahrnující velký sklep, minimálně jedno parkovací stání v podzemí i DPH začínají již na 55 tisíc Kč/m².

PANORAMA PRAHY JAKO NA DLANI

Zárukou vysokého uživatelského standardu jsou promyšlené půdorysy rezidencí, které respektují specifika životního stylu a denního rytmu jak rodin s dětmi, tak lidí žijících samostatně či v bezdětném páru. Vedle jednoúrov-

ňových rezidencí jsou v nabídce i mezonety či viladomy s vlastními vstupy a garážemi. Téměř všechny rezidence mají výhled na park Parukářka. Vyšší patra a nejluxusnější penthousy o velikosti až 350 m² nabízejí jedinečný panoramatický pohled na Staré Město a na dominantu Pražského hradu.

Byty mají navíc terasy po celém svém obvodu, díky čemuž jsou nejen originálně propojeny exteriéry a interiéry, ale obyvatelé mají výhled na většinu světových stran. U většiny bytů klienti ocení šatnu a technickou místnost např. pro pračku a sušičku. Koupelny zase často mají přístup denního světla. U rezidencí 3+kk a větších je koupelna u každé z ložnic. Byty navíc disponují ještě samostatným sociálním zařízením, které je doplněno malým umyvadlem, takže návštěvy nemusejí vstupovat do intimního prostoru koupelen. Pro ty, kdo chtějí mít jasnou představu o tom, jak se v Central Parku bydlí, je připraveno několik zařízených vzorových bytů. ●

Druhá fáze jedinečného projektu **CLASSIC 7** v pražských Holešovicích je dokončena

Classic 7 – 2. fáze

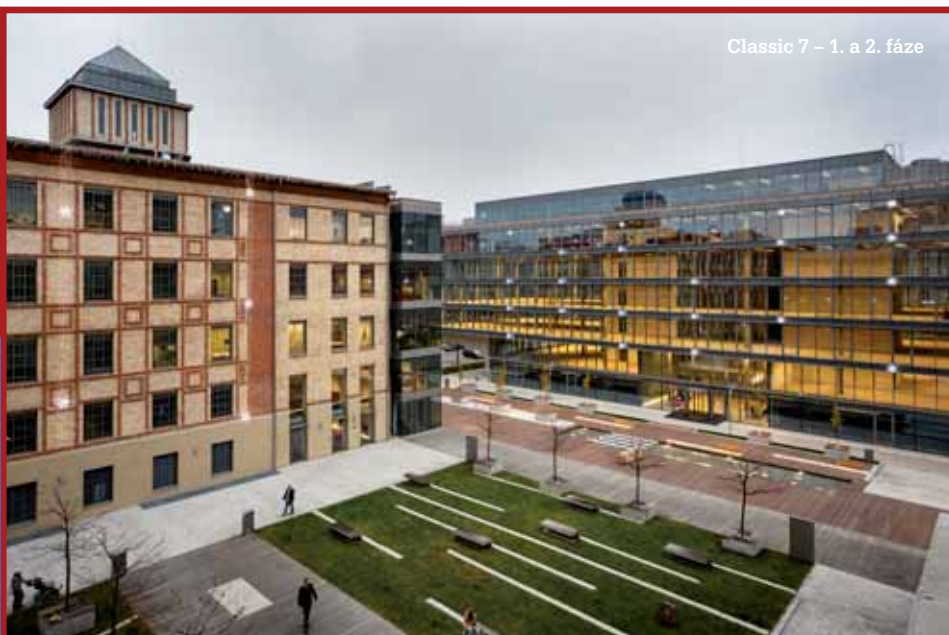

Druhá fáze **moderního kancelářského projektu Classic 7** v pražských Holešovicích navazuje na úspěch první fáze, která vznikla rekonstrukcí dvou objektů bývalého holešovického parního mlýna z roku 1911.

Dokončení stavby 2. fáze oslavil developer AFI Europe Czech Republic v prostorách nové budovy za účasti představitelů firmy, stávajících i potenciálních nájemců a obchodních partnerů společnosti. Během večera vystoupilo i smyčkové trio String Ladies, které zajistilo originální hudební doprovod.

Stavba probíhala velmi rychle – stavební práce na 2. fázi začaly v polovině roku 2011, kdy byl také slavnostně položen základní kámen,

a zcela dokončena byla ani ne po roce a půl. Druhá fáze **Classic 7** nabízí více než 11 000 m² pronajimatelných ploch, z čehož 10 445 m² jsou kancelářské plochy v 7 nadzemních podlažích. Pravidelný obdélníkový tvar každého podlaží představuje efektivní řešení pro nájemce, kteří si mohou zvolit, zda chtějí kancelář typu open-space či jednotlivé kanceláře. V suterénu budovy je celkem 677 m² skladových ploch a ve dvou podzemních patrech je 225 parkovacích míst. V přízemí budovy vzniknou obchodní jednotky a služby, které budou k dispozici jak nájemcům, tak obyvatelům blízkého okolí.

Classic 7 – 1. a 2. fáze

Generálním dodavatelem projektu byla společnost IMOS Brno. Architektonický návrh pochází stejně jako návrh první fáze z pera společnosti CMC architects. Dokončením druhé fáze vznikl uzavřený areál 4 budov s vnitřním atriem, které slouží nájemcům jako odpočinkové a relaxační zóny.

První etapa byla dokončena v roce 2008 a nabízí více než 18 000 m² plochy, 60 podzemních a 168 nadzemních parkovacích míst. Všechny budovy mají flexibilně dělitelné a moderně vybavené kancelářské prostory. První fáze je v současné době téměř zaplněna a je vyhledávána zejména pro svoji unikátní atmosféru, v níž se prolíná historie se současností. Mezi nejvýznamnější nájemce patří např. ESET Software, HBO nebo Centrum Holdings.

Classic 7 Business Park v Praze 7 – Holešovicích je kancelářským objektem třídy A, kde se doslova prolíná historie a současnost. Projekt je rozdělen do čtyř fází. První fáze zahrnující tři budovy vznikla přeměnou původních industriálních budov holešovického parního mlýna na kancelářské prostory. Tato etapa zahrnovala dva památkově chráněné objekty a moderní vestavbu – most, který propojuje obě původní budovy mlýna. Hlavní myšlenkou projektu bylo skloubit industriální architekturu z počátku 20. století s nejnovějšími technologiemi a vytvořit výjimečný a nadčasový prostor.

„Věříme, že stejně jako první fáze **Classic 7**, která je z 95 procent pronajata, najde brzy své nájemce i tato nová reprezentativní bu-

dova. Kromě inspirativní atmosféry Holešovic nabízí nový projekt jak dobrou dopravní dostupnost do centra Prahy, tak i vynikající občanskou vybavenost lokality. Vedle již fungujících služeb v první fázi projektu jako např. restaurace, kavárna, obchod s novinami, čistírna oděvů, kopírovací centrum, bankomat a jednací sál plánujeme vybudovat v druhé fázi projektu supermarket, lékárnu, další stravovací zařízení a případně jiné služby, které nájemcům poskytnou plný komfort,“ říká Doron Klein, generální ředitel AFI Europe Czech Republic. ●

Oslava dokončení 2. fáze: originální hudební doprovod zajistilo smyčcové trio String Ladies.

Slavnostní večer k dokončení 2. fáze Classic 7. Druhý zleva: Doron Klein, generální ředitel AFI Europe Czech Republic. Druhý zprava: Avi Barzilay, generální ředitel AFI Europe.

Liberec Plaza dinosaury na zimu neschovává

Pokud jste přemýšleli, kam se s dětmi vydat v zimě za dinosaury, rozhodně navštivte Liberec. Nákupní galerie Liberec Plaza jako jediná v celé republice nabízí vstup do DinoParku celoročně. Zdejší dinosauri totiž žijí pod střechou.

Liberec Plaza je moderní nákupní galerie, která byla slavnostně otevřena v březnu 2009. Svým zákazníkům nabízí nakupování a zábavu ve 4 podlažích a pohodlné zaparkování ve 4 podzemních patrech s 490 parkovacími místy. Mezi největší nájemce patří např. Billa, Sephora, Teta drogerie, O2 a ČSOB. Nejnovějšími přírůstky nákupní galerie jsou obchody Kniha Dobrovský, ORION, obchod se zbožím do domácnosti, Black Starx s módou pro mladé a Jeans Cult s džínovým zbožím. Mezi další nově otevřené jednotky patří také EMTEA Bílá kavárna & čajovna a pobočka cestovní kanceláře Bella Tour.

LIBERECKÝ DINOPARK V NÁKUPNÍ GALERII LIBEREC PLAZA

V České republice jediný, zcela krytý DinoPark byl v nákupní galerii Liberec Plaza otevřen 1. února 2012. Zábavní a zároveň vzdělávací DinoPark je situován ve dvou patrech nákupní galerie a umožní vám a vašim ratolestem prožít celý vývoj Země od jejího vzniku až po moderní dobu. V prvním patře je kladen důraz především na vznik a vývoj naší planety, ve druhém patře se pak dostanete až do období druhohor s mnoha druhy dinosaurů. V celém DinoParku je více než 50 pohyblivých i statických exponátů, všechny jsou zakomponované do svého přirozeného prostředí druhohor. DinoPark je vybaven celou řadou technických vymožeností, například díky 4D panoramatickému filmu „Příběh mláděte“ se ocitnete přímo v těsné blízkosti dinosaufího mláděte, které musí překonávat nástrahy krutého života druhohor. Se svými dětmi můžete také procházet po skleněné lávce

nad zálivem nebo prožít bouři druhohor s prvním deštěm, případně se opatrně projít druhohorním lesem, který je plný laserových nástrah.

Dětem se bude jistě zamlouvat 18metrový model Diploducose, který se brodí bahnitým jezerem. Nejzajímavějším exponátem je kostra Tyrannosaura rexe, kterou můžete sami ovládat a umožní vám pozorovat svět dinosaufíma očima.

OTVÍRACÍ DOBA A VSTUPNÉ

DinoPark v Liberec Plaza je otevřen po celý rok od 9:00 do 20:00 hodin, vstupné je v týdnu pro dospělé 130 Kč a pro děti (3-15 let) 80 Kč. Rodinné vstupné (2+2) je 300 Kč. Víkendové vstupné je pro dospělé 150 Kč a pro děti (3-15 let) 100 Kč. Rodinné vstupné (2+2) je 400 Kč.

JEDINEČNÁ LOKALITA HISTORICKÉHO CENTRA

Nákupní galerie Liberec Plaza se nachází přímo v historickém srdci Liberce, pasáží se napojuje na pěší zónu vedoucí centrem města. Nákupní galerie je dobře dostupná nejen hromadnou dopravou, ale také automobilem ze všech městských částí a okolních měst. ●

Salans Award for Excellence

At Salans we see in every challenge an opportunity for success.

We like going beyond boundaries. That's why we've been named:

- Law Firm of the Year 2011: Central Europe by The Lawyer
- European Law Firm of the Year 2010 by The Lawyer
- Law Firm of the Year 2009, 2010 and 2011 for Real Estate by epravo.cz.

Our difference lies in how closely we get to know you.

We understand your business and deliver solutions which embrace your vision.

Thank you for your trust.

Salans – A different approach

Platněřská 4

Praha 1

110 00

T: +420 236 082 111

F: +420 236 082 999

prague@salans.com

www.salans.com

SALANS

A different approach

PwC Legal

Nacházíme řešení

pwc

PwC Legal realizuje transakce a projekty ve více než 80 jurisdikcích, kde také využívá synergií se sítí PwC. To nám umožňuje poskytovat klientům praktické a obchodně orientované řešení na špičkové odborné úrovni a zajišťovat maximální úroveň právních a navazujících poradenských, daňových a auditorských služeb.

www.pwclegal.cz

© 2012 PricewaterhouseCoopers Legal s.r.o., advokátní kancelář. Všechna práva vyhrazena. V tomto dokumentu, "PwC" označuje společnost PricewaterhouseCoopers Legal s.r.o., advokátní kancelář, která je členem sítě společností PricewaterhouseCoopers International Limited, z nichž každá je samostatným a nezávislým právním subjektem.

Seminář Doxee 2012 představil nové trendy v komunikaci v cloudu

Jaké jsou hlavní výhody cloudu a jaká nabízí cloud řešení pro efektivní komunikaci se zákazníky, to byla horká témata konference Doxee, která se konala ke konci roku 2012 v Praze. Odborníci z různých koutů Evropy na ní prezentovali IT řešení a mezinárodní studie na téma Customer Communication Management in the Cloud.

Společnost Doxee, lídr v oblasti produktů a služeb pro tvorbu, distribuci a elektronickou archivaci dokumentů, uspořádala v pražských Vysočanech seminář, na kterém prezentovala nejnovější poznatky z oblasti cloud managementu a managementu komunikace se zákazníky (Customer Communication Management – CCM). Na příkladových studiích ukázala Doxee přechod CCM na novou platformu Doxee, která nativně podporuje nasazení v cloudu, a prezentovala výhody a úspory, které taková řešení pro efektivní komunikaci se zákazníky a legální archivaci dat přinášejí. „Jsme rádi, že jsme také letos mohli na semináři Doxee prezentovat špičkové technologie a případové studie, které ukazují, že se pro komunikaci se zákazníky otevírají široké možnosti využití inteligentních IT systémů, jako je naše nová platforma Doxee,“ říká Jan Holý, Business Development Manager společnosti DOXEE Czech s.r.o.

Také společnost IDC na semináři představila výsledky svého výzkumu o komerčním využití IT. Výzkum, který provedla na respondentech v regionu CEE, ukázal, že více než 40 % respondentů považuje za nejvyšší aktuální prioritu v oblasti IT řešení schopnost technologií adaptovat se na rychle se měnící podnikatelské prostředí. Za neméně důležité označili odpovídající také snižování nákladů v této oblasti a zvyšování bezpečnosti IT aplikací. Z odpovědí také vyplynulo, že se respondenti u svých externích dodavatelů IT služeb nejvíce potýkají s dlouhými reakčními dobami, vysokými cenami a neschopností těchto dodavatelů dodržovat stanovené termíny. Podle IDC je ideálním řešením těchto slabých míst právě přechod na cloud. Společnost InfoTrends indikovala, kam se bude komunikace se zákazníky v budoucnu ubírat a za současné klíčové trendy ovlivňující komunikaci se zákazníky označila technologické, ekonomické, kulturní a vládní aspekty. Specialisté z Accenture se věnovali tematice Cloud analytics a účastníkům konference ukázali, jak technologie cloudu a důkladná analýza umožňují společně lépe nacházet a využívat potřebné informace ze svých dat pro dosažení úspor. Na příkladech prezentovali, jak přinášet sdělení cílovým skupinám ještě efektivněji, vytvářet pro příslušnou oblast podnikání nové hodnoty a zajistit veškeré předpoklady pro zodpovědné rozhodování o klíčových otázkách firmy.

„Konference DOXEE 2012 zkrátka znovu ukázala, že inteligentní ekonomika potřebuje inteligentní IT, ke kterým technologie cloudu bezpečně patří,“ uzavírá Jan Holý.

DOXEE CZECH S.R.O.

Společnost DOXEE navrhuje a vyvíjí řešení pro komunikaci globálních i lokálních společností s jejich zákazníky na proaktivní, nákladově efektivní a profitabilní bázi. Je lídrem v oblasti datových služeb a legální archivace dokumentů a elektronické fakturace. Historie společnosti spadá do roku 2001, kdy byla založena společnost Doxee S.p.A. pod původním názvem Ebilling S.p.A., vlastníkem společnosti DOXEE Czech s.r.o. a DOXEE Slovak s.r.o. Součástí skupiny je také Doxee USA Inc. V současné době používá řešení a služby společnosti Doxee několik stovek globálních i významných lokálních společností z oblasti telekomunikací, bankovního a finančního sektoru, zdravotnictví, ale i technických služeb a výrobního či státního sektoru. Patří mezi ně například Telecom Italia, TIM Brasil, Banco Popolare či GDF Suez, v České republice a na Slovensku např. Telefónica, UniCredit Bank, Českomoravská stavební spořitelna, VÚB, RWE, ČEZ, Česká správa sociálního zabezpečení a další. Každý rok vyprodukuje DOXEE přes dvě miliardy dokumentů, které jsou rozeslány 100 milionům uživatelů na celém světě.

Elektronický archiv Software602: Ověřené řešení pro práci s datovými zprávami a dalšími důvěryhodnými dokumenty v právní kanceláři

Nutnosti pracovat s elektronickými dokumenty s právním významem se nevyhne žádná advokátní kancelář. Taková změna může přinést spoustu práce navíc a nová rizika. Stačí třeba jen připomenout, že uložený dokument s připojeným uznávaným elektronickým podpisem může časem ztratit ověřitelnost a jeho použitelnost v důkazním řízení by tudíž byla problematická. Ale přechod na elektronické dokumenty může také přinést více jistoty a obrovské zjednodušení práce. Vše záleží na tom, jaký informační systém pro práci s dokumenty AK zvolí.

SOFTWARE602 PŘINÁŠÍ ŘEŠENÍ, V RÁMCI KTERÉHO:

- je péče o dokumenty s právním účinkem **plně automatizována**,
- jsou **detailně dodrženy veškeré požadavky české i evropské legislativy**,
- jsou čitelnost dokumentu, věrohodnost původu i prokazatelná neporušenost obsahu udržovány **po neomezeně dlouhou dobu**,
- je možné přesně předvídat náklady na archivaci. Cena činí **jednu korunu za celý životní cyklus dokumentu** (tedy až do řádné skartace), bez ohledu na počet stran a datový objem.
- je uživatelské prostředí tak intuitivní, že prakticky **není zapotřebí učit se něco nového**.

● SYSTÉM Z DÍLNY SPOLUAUTORŮ NOREM

Za dnešní podobou Elektronického archivu Software602 se skrývá mnoho let práce, stovky projektů a miliony zpracovaných dokumentů s právním účinkem. Technologie Software602 prošly testováním organizovaným ETSI (European Telecommunications Standard Institute) a konzultanti Software602 působí v mezinárodních pracovních skupinách zaměřených na rozvoj norem pro archivaci dokumentů (konkrétně těch norem, které rozhodnutí EK a zákon 227/2000 Sb. označují za referenční normy).

Elektronický archiv Software602 je ucelené řešení zahrnující jak vlastní informační systém, tak služby potřebné k průběžné péči o dokumenty. Řešení je propojeno se 150 akreditovanými certifikačními autoritami v celé EU, od nichž získává informace potřebné pro ověřování pravosti dokumentů i ověřovací údaje (metadata), které mají být podle norem připojeny ke každému dokumentu. Z pohledu uživatele je vše plně automatizováno. Klikne nebo tukne na ikonku „ulož do dlouhodobého archivu“ a od té chvíle se o vše stará systém. Dokonce i rozhodnutí o ukládání do archivu je u některých dokumentů automatizováno.

HLAVNÍ RYSY A FUNKCE JE MOŽNÉ SHRNOUT TAKTO:

● SPRÁVA NEOMEZENÉHO POČTU DATOVÝCH SCHRÁNEK

Systém je připraven na zpracování zásilek z neomezeného počtu datových schránek různých advokátů nebo jejich klientů, a to tak, aby byla mezi nimi zachována důvěrnost.

● JISTOTA PŘEVZETÍ KAŽDÉHO DOKUMENTU SPRÁVNÝM ČLOVĚKEM VE SPRÁVNÝ ČAS

Každá zpráva je přidělena konkrétnímu uživateli (automaticky nebo manuálně) a proces je ukončen až poté, co uživatel potvrdil převzetí. Důkladný systém kontrol dává jistotu, že se žádný dokument či datová zpráva neztratí a nebude opomenut.

● **AUTOMATICKÉ HLÍDÁNÍ ČASU A ESKALACE**

Pokud není dokument převzat ve stanoveném termínu, systém zasláá podmínky a případné eskalace na nadřízené. Ošetřeny jsou také záležitosti typu zastupování v nepřítomnosti či zadávání specifických termínů (ve dnech nebo hodinách) pro vyřízení.

● **JEDNOTNÉ ZPRACOVÁNÍ VŠECH DOKUMENTŮ**

Systém vede evidenci nejen datových zpráv, ale i důležitých e-mailů, výstupů z konverze z listinné podoby, dokumentů vytvořených v kancelářských programech apod. Je tak možné sledovat pohyb dokumentů po organizaci, nahlížení do nich a postup jejich zpracování, případně vynutit dodržení pravidel. Samozřejmostí je možnost sdružovat dokumenty do spisů.

● **PŘIPRAVENÁ PROPOJENÁ S BĚŽNÝMI INFORMAČNÍMI SYSTÉMY A DMS**

Formulářové řešení Software602 lze velmi snadno napojit na jakoukoliv technologii respektující běžné standardy. Výměna dokumentů a popisných dat probíhá nejčastěji prostřednictvím webových služeb.

● **SAMOSTATNÁ EXISTENCE DOKUMENTU**

Protože jsou dokumenty ošetřovány podle referenčních norem vyžadovaných legislativou a ke každému dokumentu jsou tudíž připojeny veškeré data potřebná pro ověření jeho autenticity, může být dokumenty kdykoliv vyjmut z úložiště, odeslán e-mailem, nahrán na USB palec, předložen během důkazního řízení apod., aniž by tím jeho věrohodnost jakkoliv utrpěla. Pro AK je tak zcela nezávislou na informačním systému – dokumenty mohou být kdykoliv přeřráný jinam.

● **ELEKTRONICKÁ PODPISOVÁ KNIHA**

Součástí instalace může být nástroj pro hromadné podepisování, který využívá mimo jiné ČNB. Podpisová kniha umožňuje připojit elektronický podpis k celému seznamu dokumentů zároveň, případně ze seznamu vybrat, které mají být podepsány.

● **VYŠŠÍ BEZPEČNOST NEŽ PŘI PRÁCI S LISTINAMI**

Pokud jsou elektronické dokumenty uchovávány v systému (a nikoliv v jednotlivých počítačích), není možné je založit nebo ztratit, vymazat (nejedná-li se o řádnou skartaci) a dokonce i v případě havárie je dokument zálohován (originál dokumentu, nikoliv kopie!). Pokud jsou v dokumentu provedeny změny, lze dohledat předchozí verzi. Kromě toho je možné přesně sledovat a řídit, kdo do dokumentu nebo spisu nahlíží. Je-li to zapotřebí, může být přístup chráněn certifikátem.

● **PŘÍSTUP KDYKOLIV, ODKUDKOLIV A Z JAKÉHOKOLIV ZAŘÍZENÍ**

Advokát, který je u soudu, jedná se zákazníkem nebo je v jiné situaci mimo kancelář, může kdykoliv „sáhnout“ do elektronického archivu a stáhnout originál dokumentu. Dokonce k tomu ani nepotřebuje notebook, stačí tablet nebo smartphone. Z jakéhokoliv zařízení je také možné věrohodnost původu a neporušenost obsahu dokumentu, a případně k němu připojit elektronický podpis.

● **RYCHLÉ VYHLEDÁVÁNÍ A VYTVÁŘENÍ SESTAV**

Uživatelé s potřebnými právy mohou vyhledávat archivované dokumenty fulltextově i podle popisných dat, třídit je, vytvářet z nich sestavy

a podobně. Dohledávání v archivu jako činnost zabírající podstatnou část pracovní doby je zcela eliminováno.

● **ŘÍZENÍ SKARTAČNÍCH PROCESŮ**

Elektronický archiv Software602 pokrývá funkce jako přidělování skartačních znaků, elektronický archiv pokrývá funkce jako přidělování skartačních znaků, nastavování pravidel pro skartaci dokumentů, vedení skartačních seznamů, vytváření skartačních protokolů...až po realizaci schválené skartace.

● **ŘÍZENÍ OBĚHU DOKUMENTŮ**

Elektronický archiv Software602 poskytuje veškeré funkce, které je možné očekávat od pokročilého nástroje pro řízení workflow, včetně dynamického workflow, práce ve skupinách, paralelního workflow, zastupování, hlídání lhůt, eskalace apod.

● **KAŽDÉ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘI NA MÍRU**

Výčet připravených funkcí by mohl dlouho pokračovat. Ještě důležitější je ale schopnost společnosti Software602 přizpůsobit řešení konkrétní advokátní kanceláři, aniž by to vyžadovalo absolvovat obvyklé potíže vývoje na míru. Elektronický archiv Software602 s takovým přizpůsobením počítá od samého začátku, a je na to připraven.

To potvrzují i zkušenosti těch advokátních kanceláří, které již zmíněný produkt pro práci s dokumenty nasadily. Pokud Vás tyto zkušenosti zajímají, neváhejte nás kontaktovat. Rádi s vámi budeme diskutovat konkrétní zadání i možnosti, jak je řešit a případně zprostředkujeme referenční kontakt. ●

NEMUSÍTE MĚNIT ARCHIV. STAČÍ ZMĚNIT ZPŮSOB PĚČE O DOKUMENTY!

Software602 má řešení i pro ty, kdo mají problematiku práce s dokumenty kompletně pokrytu, nechtějí měnit dosavadní systém, ale zároveň chtějí jistotu dodržení legislativy a udržení právní účinnosti dokumentu v jakkoliv vzdálené budoucnosti.

Takovým advokátním kancelářím nabízí integrační jádro, které je možné do dosavadního systému instalovat a které zajistí správnou péči o archivované i nově ukládané dokumenty. Z pohledu uživatele se nic nemění.

PROČ JSOU MEZINÁRODNÍ NORMY TAK DŮLEŽITÉ

Existuje mnoho způsobů jak ošetřit elektronické dokumenty s právním účinkem. Ale jen jeden z nich má jednoznačnou oporu v legislativě.

Jedná se o sady formátů označované jako PAdES, CAdES a XAdES, které popisují dokumenty European Telecommunications Standards Institute. Pro účely dlouhodobé archivace jsou důležité zejména jejich verze PAdES LTV, CAdES-A. Na tyto dokumenty se odvolává Rozhodnutí EK 2011/130/EU, a následně pak novelizovaný zákon o elektronickém podpisu (227/2004 Sb. v aktuálním znění). Díky tomu jsou veškeré změny norem automaticky promítnuty do legislativy.

Pokud je dokument ošetřen podle těchto norem, bude možné kdykoliv v budoucnu doložit jeho autenticitu, a to bez ohledu na jakoukoli možnou událost. To znamená, že ani zánik elektronického archivu nebo prolomení šifrovacího kódu nepoškodí již archivované dokumenty.

Jiří Zelinka:

„Klienti u nás hledají bezpečí, jistotu a rozumné zhodnocení majetku nad inflaci.“

Zázemí, ochrana, interakce, důvěra a bezpečné zhodnocení prostředků klientů. To jsou zásady ERSTE Private Banking.

„Řada klientů si naše služby vybírá díky tomu, že máme v nabídce konzervativnější portfolio,“ říká **Jiří Zelinka, ředitel Erste Private Banking a ERSTE Premier České spořitelny**. Tento druh portfolia je určen zejména pro klienty, kteří nejsou příznivci rizikových investic. „Takových, kde sice můžete na jedné straně dosáhnout vysokých výnosů, ale zároveň také o část svých prostředků přijít.“

ERSTE
BANK
Private Banking

Ještě než se budeme věnovat tomu, jaké služby konkrétně klientům Erste Private Banking nabízí, zajímá mě, co Vás nejvíce odlišuje od konkurence? Přeci jen není privátní bankovníctví novinkou na trhu.

Patříme k jednomu z největších útvarů privátního bankovníctví v České republice. Spravujeme klientům majetek v řádu desítek miliard korun. Od konkurence nás odlišuje, že nabízíme spíš konzervativnější portfolia. Naši klienti sice nemohou očekávat, že jeden rok vydělají desítky procent, ale zároveň čelí menšímu riziku, že za rok značně prodělají.

V letošním roce jste navázali spolupráci s E-právním a plánujete navázat partnerství s vybranými právními kancelářemi. Jsou vůbec Vaše služby vhodné pro právníky?

Pro právníky je typická spíš konzervativnost a právě proto si s nimi dobře rozumíme. Naši hlavní devizou je aktivní správa majetku klienta, což nám umožňuje nejen majetek obhospodařovat za účelem dosažení očekávaného výnosu, ale také chránit v dobách propadu trhů a velké volatility. Funguje to tak, že klientovi navrhneme vhodnou investiční strategii, na základě které vytvoříme portfolio, které potom dostane do správy portfolio manažer.

To není u privátních bankéřů standardem?

U nás ano, pokud o to má klient zájem. Běžnější ale je, že privátní bankéř klientovi sestaví investiční portfolio na tzv. komisionářské bázi. Vysvětlí mu produkty, logiku jejich propojení a důvody, proč mu je nabízí. Pokud si klient takové portfolio koupí, bankéř v rámci odborné péče sleduje portfolio v čase a poskytuje klientovi informace důležité pro rozhodování. Konečné rozhodnutí o podobě portfolia však vždy zůstává na klientovi.

A při aktivní správě majetku to tedy funguje jak?

Klient si zvolí vhodnou investiční strategii a podepíše mandátní smlouvu, díky níž může portfoliomanážer klientovy prostředky aktivně spravovat a reagovat na situaci na trhu, aniž by ke každému kroku potřeboval svolení klienta. Náplní práce portfoliomanážera je, že se denně dívá na trhy a provádí aktivní správu tohoto portfolia, aby minimalizoval riziko ztrát svěřených prostředků. Zkrátka platí to, co máme dlouhodobě v našem motto: chráníme vaše peníze.

Roli bude jistě také hrát cena správy majetku.

Klient platí za aktivní správu roční poplatek odvislý od výše majetku a zvolené investiční strategie. V zásadě platí, že s výší obhospodařovaného majetku cena za službu zpravidla klesá. Pokud se klient rozhodne pro komisionářskou variantu, hradí bance vždy transakční poplatky, které souvisí s nákupem cenných papírů do portfolia.

Jsou nějaké podmínky, abych se mohl stát klientem EPB?

Pokud máte majetek alespoň v hodnotě 10 milionů korun, chuť se o své finance starat a chcete je zhodnocovat s námi, bude nám potěšením Vám nabídnout službu Erste Private Banking. Jako samozřejmost získáte nadstandardní bankovníctví Erste Premier bez jakýchkoliv dalších podmínek. K tomu, aby pro vás naši specialisté privátní bankéři sestavili vhodné portfolio, se samozřejmě nedostaneme během půl hodiny. Během schůzek zjišťujeme klientovy potřeby, možnosti a priority a pak už se bavíme do detailu o vhodné investiční strategii a složení portfolia.

Úspěšní právníci nemají mnoho času na správu osobních financí, poskytujete i nadstandardní služby?

Ano, právě nadstandardní bankovníctví ERSTE Premier si doslova klade za cíl být svým klientům partnerem nejen ve světě financí. Hledáme stále nové způsoby, jak naše klienty, zvyklé na dokonalost, oslovit. Vybudovali jsme pro naše klienty luxusní zázemí VIP letištního salonku ERSTE Premier Lounge v odletové hale Letiště Václava Havla v Praze, součástí naší péče jsou i služby Concierge – individuální servis osobního asistenta pro

informační a rezervační služby v kultuře, cestování či byznysu.

Jak vypadá typické portfolio vašeho klienta?

Typické portfolio sestává z několika tříd aktiv. Jedna investiční třída představuje dynamickou akciovou složku. Do druhé třídy, úrokové, řadíme dluhopisy a peněžní trh. Dále se věnujeme realitním investicím. Není to, že bychom kupovali domy, ale investujeme do nich prostřednictvím akciových či nemovitostních fondů. No a pak tu jsou takzvané alternativní investice, jako například komodity. Máme pět tříd aktiv, které různě mícháme. Naši lidé nejsou v přeneseném slova smyslu nic jiného než chemici, kteří tyto třídy namíchávají podle toho, jaké má klient požadavky na likviditu, jaké riziko je ochoten podstoupit a jaký výnos od investice očekává.

Soustředí se ERSTE Private Banking pouze na Prahu, nebo své služby poskytujete i v regionech?

Působíme ve třinácti místech po celé republice. Dá se říct, že nás klienti najdou všude tam, kde jsou korporátní centra České spořitelny. A právě v regionech jsme hodně úspěšní, například v Ostravě nebo Olomouci se nám velmi daří.

Kdybych chtěl dnes investovat volné prostředky, co byste mi poradil?

Neznám sice Váš rizikový profil, ale mohu prozradit, že naši klienti preferují poslední dobou investice do akcií perspektivních, dynamicky rostoucích podniků nebo investují do korporátních dluhopisů renomovaných společností, dále do alternativních investic, jako je například půda a do nákupu investičních certifikátů. ●

ERSTE PRIVATE BANKING

Erste Private Banking představuje komplexní servis pro náročné klienty. Zahrnuje širokou škálu produktů a služeb zejména v oblasti správy aktiv, investičního poradenství a financování, stejně jako v oblasti tradičních bankovních produktů, s důrazem na individuální potřeby klienta. O kvalitě poskytovaných služeb nejlépe vypovídají různá ocenění. Za rok 2011 získala Erste Private Banking prestižní ocenění Euromoney. Čerstvě se stala nejúspěšnější privátní bankou v regionu střední a východní Evropy podle časopisu Banker. Podle Jiřího Zelinky jsou ovšem největším oceněním právě spokojení klienti.

Kontakt:

Erste Private Banking
Rytířská 29, 110 00 Praha 1
tel.: +420 956 713 881
fax: +420 224 641 069
e-mail: erstepivatebanking@csas.cz

Změny v daňové správě od 1. ledna 2013

Od 1. ledna 2013 nás čeká další změna v oblasti daňové správy. K tomuto datu se stane účinným nový zákon o Finanční správě České republiky[1] (**„Zákon o finanční správě“**), který je základním pramenem komplexní reorganizace daňové správy.

Ač státní správa avizuje, že pro běžné daňové subjekty nová právní úprava nepřinese v reálném životě zásadní změny či nové povinnosti, realita zejména v oblasti určení správce daně u daně z nemovitostí a především pak při placení daní bude jiná. Podívejme se tedy dále na některé změny, jejichž dopad budeme moci zanedlouho sami zhodnotit.

OBECNĚ O NOVÉ ÚPRAVĚ FINANČNÍ SPRÁVY

Zákon o finanční správě popisuje jednotlivé orgány Finanční správy České republiky z hlediska jejich vymezení, působnosti a vedení. Obsahuje také ustanovení upravující nahlížení do spisu, náhradu škody osobě, která poskytovala pomoc orgánu finanční správy a také řeší otázky související s poskytováním údajů. Důležitá je skutečnost, že obsažená úprava je úpravou sui generis, tedy ji nelze chápat jako předpis speciální či obecný pro daňový řád[2] (**„Daňový řád“**), protože kompetence orgánů finanční správy se budou řídit jak Daňovým řádem, tak také jinými předpisy (např. správním řádem).

Název Finanční správa České republiky byl zvolen tak, aby reprezentoval nejen základní funkce orgánů daňové správy, ale zároveň i vystihoval zamýšlenou transformaci finanční správy do podoby jednotného inkasního místa pro příjmy veřejných rozpočtů (JIM).

Nová úprava finanční správy sleduje především tyto cíle:

- Zlepšení účinnosti celé správy daní, a to jak prostřednictvím snížení počtu finančních úřadů, tak také snížením

zátěže spojené s plněním předpisů i správních nákladů.

- Zlepšení efektivity vymáhání a pobídek k dobrovolnému placení prostřednictvím mj. i nastolením kultury služeb, využívání informací od třetích stran či zpracováváním analýz rizik.
- Zjednodušení a racionalizace správy příjmů v podobě větší specializace a vyšší transparentnosti správy příjmů.
- Zajištění kvalifikované pracovní síly prostřednictvím strategie kariéřního postupu i atraktivního a kolegiálního prostředí.
- Omezení kontaktu mezi plátcem a orgány správy příjmů pomocí optimalizace sítě úřadů nebo cílených služeb podle segmentů daňových subjektů a rizik.
- Plně využívání informačních technologií zejména využíváním elektronické státní správy (e-government).

Uvedené snižování počtu finančních úřadů je pro daňové poplatníky víceméně pouze změnou názvů jednotlivých institucí, neboť se předpokládá, že součástí nových finančních úřadů zůstanou stávající (finanční) úřady v podobě územních pracovišť.

Co se cíle zvýšení inkasa daní týče, nemusejí pobídky k dobrovolnému placení daní zcela zasáhnout svůj cíl, nebudou-li spojeny s komplexním zpřehledněním a zjednodušením samotného daňového systému. Tohoto kýženeho stavu se však v dohledné době patrně nedočkáme.

Ohledně cíle zajištění kvalifikované pracovní síly je nutno zdůraznit, že záměr zákonodárce je zcela jasný a správný. Velkou otázkou však zůstává, jaké budou zvoleny konkrétní způsoby k jeho dosažení, neboť přestože státní správa může nabídnout vyšší jistotu stability zaměst-

nání pro potencionální uchazeče, tak s kariéřním postupem, atraktivitou a kolegiálníto prostředí to v některých případech již příliš optimistické není. Vedle toho je třeba si též uvědomit, že platové možnosti státních institucí prozatím nebyly na takové úrovni, aby mohly zaměstnat a dlouhodobě si udržet špičkové odborníky na jednotlivé problematiky (možná se to však ve finanční správě od 1. 1. 2013 změní, neboť bude moci sama provádět přerozdělování přidělených finančních prostředků). Co se však samotné odbornosti týče, nelze si již nyní nevsimnout pozvolna se zvyšující úrovně odbornosti některých pracovníků finančních úřadů.

Omezení kontaktu mezi správcem daně a daňovým subjektem, stejně jako využívání elektronické formy komunikace jsou pro daňové poplatníky pozitivními informacemi. V případě elektronické formy komunikace však můžeme identifikovat již nyní určité vnější omezení, spočívající v nutnosti vlastnit tzv. elektronický podpis založený na kvalifikovaném certifikátu. Se systémem e-government úzce souvisí také otázka datových schránek. Přestože je zavedení elektronického podpisu i datových schránek obecně dobrá cesta ke snižování administrativní zátěže a zrychlování komunikace, existují oblasti, dotýkající se především uživatelského komfortu jak při pořizování, tak při následném využívání těchto instrumentů, které je odsouvají do pozadí.

Předpokládané úspory v souvislosti se zavedením Finanční správy České republiky se odhadují na 150 mil. ročně, nicméně dosažení úspory leží pouze v teoretické rovině, neboť její realizace je závislá na „postupu eventuelní optimalizace sítě územních pracovišť a další vývoj Projektu JIM“[3]. Samotná důvodová zpráva pak uvádí, že úspory by bylo dosaženo až v pozdějších letech provozu.

V souvislosti s novým uspořádáním daňové správy se nepředpokládá, že by došlo ke snížení pracovních míst oproti současnému stavu. Přestože se nenavrhují ani zvýšení pracovních míst, lze se domnívat, že s ohledem na potřebu zřízení několika nových úřadů mohou takové potřeby nabírat reálných rozměrů.

ORGÁNY FINANČNÍ SPRÁVY

Současná daňová správa je, podle zákona o územních finančních orgánech[4] („**Zákon o územních finančních orgánech**“), tvořena třístupňovým systémem územních finančních orgánů, které jsou podřízeny Ministerstvu financí České republiky:

- Generální finanční ředitelství,
- finanční ředitelství,
- finanční úřady.

Na územní České republiky tak v současné době existuje 8 finančních ředitelství (pro hl. m. Prahu, v Praze, Českých Budějovicích, Plzni, Ústí nad Labem, Hradci Králové, Brně a Ostřavě) a 199 finančních úřadů (76 v bývalých okresních městech, 12 v Praze, 4 v Brně a 3 v Ostřavě). Připomeňme ještě, že Generální finanční ředitelství bylo vytvořeno s účinností od 1. ledna 2011 jako orgán zastřešující českou daňovou správu, podřízený Ministerstvu financí ČR, a to v rámci kompetenční a organizační reformy správy daní. Osobní složka Generálního finančního ředitelství byla vytvořena vyčleněním části odborů Ministerstva financí ČR, které souvisely s řízením územních finančních orgánů a výkonem správy daní.

Od 1. ledna 2013 dojde ke zrušení Zákona o územních finančních orgánech, tedy i kompletnímu zániku výše uvedených územních finančních orgánů. V souladu se Zákonem o finanční správě budou územní finanční orgány nahrazeny následujícími orgány Finanční správy České republiky, podřízené Ministerstvu financí ČR:

- Generální finanční ředitelství,
- Odvolací finanční ředitelství,
- finanční úřady.

Generální finanční ředitelství bude zajišťovat koncepční rozvoj a podporu orgánů finanční správy, bude provádět řízení o správních deliktech, podílet se na přípravě návrhů právních předpisů nebo přezkoumávat hospodaření krajů.

Odvolací finanční ředitelství bude sídlit v Brně a půjde o jediný odvolací orgán proti prvoinstančním rozhodnutím finančních úřadů. Předpokládá se vysoká úroveň odborných znalostí a specializace úředníků, tedy by mělo dojít k rychlejšímu a efektivnějšímu vyřizování veškerých podání. K 1. 1. 2013 nedojde k vytvoření územních pracovišť Odvolacího finančního ředitelství.[5] Veškerá územní pracoviště budou zřizována až podle aktuální potřeby rozhodnutím generálního ředitele Generálního finančního ředitelství.

Finanční úřady budou redukovány na celkem 14 krajských institucí (pro hlavní město Prahu, Středočeský kraj, Jihočeský kraj, Plzeňský kraj, Karlovarský kraj, Ústecký kraj, Liberecký kraj, Královéhradecký kraj, Pardubický kraj, Kraj Vysočina, Jihomoravský kraj, Olomoucký kraj, Moravskoslezský kraj, Zlínský kraj) a jeden Specializovaný finanční úřad. Územní působnost krajských finančních úřadů bude odpovídat vždy příslušnému vyššímu územně-samosprávnému celku. Změní-li se v budoucnu hranice vyššího územně-samosprávného celku, změní se také územní působnost dotčených finančních úřadů. Věcná působnost pak bude tvořena především kontrolní a vymáhací činností, dále budou vykonávat kontrolu dotací, výběr pojistného a převod peněz účastníků důchodového spoření na účty penzijních společností, přezkoumávat hospodaření krajů, hlavního města Prahy, regionálních rad soudržnosti a vykonávat dozor nad přezkoumáváním hospodaření obcí, dobrovolných svazků obcí

a městských částí Prahy. Ke každému krajskému finančnímu úřadu budou zřízena územní pracoviště (vyhláškou ministerstva), a to v místech, kde mají sídlo dosavadní finanční úřady.[6] Územní pracoviště finančních úřadů se budou zabývat především registrační a vyměřovací činností, povedou a budou spravovat spisy daňových subjektů a budou vykonávat správu daní daňových subjektů. Specializovaný finanční úřad zůstává zachován ve stávající podobě, získá však nové kompetence v oblasti výkonu cenové kontroly, kontroly hazardu a vedení Centrálního registru smluv (registrace smluv účastníků důchodového spoření a komunikace s penzijními společnostmi). Také specializovaný finanční úřad bude mít svá územní pracoviště, konkrétně v Brně, Českých Budějovicích, Hradci Králové, Ostřavě, Plzni a Ústí nad Labem.

Přehled reorganizace stávajících finančních orgánů:

Stávající orgán		Orgán od 1.1.2013
Generální finanční ředitelství	=>	Generální finanční ředitelství
x	=>	Odvolací finanční ředitelství (Brno)
Finanční ředitelství (8x)	=>	Finanční úřady (14x)
Specializovaný finanční úřad	=>	Specializovaný finanční úřad
Finanční úřady (199x)	=>	Územní pracoviště finančních úřadů (199x)

Změna systému finanční správy může v období těsně po datu 1. 1. 2013 vzbuzovat také otázky ohledně podání řádných opravných prostředků k rozhodnutím správce daně, doručeným těsně před 1. 1. 2013. Pokud daňový

subjekt obdrží do 31. 12. 2012 rozhodnutí dosavadního správce daně, proti kterému může použít řádný opravný prostředek (např. odvolání), přičemž lhůta pro podání odvolání uplyne až po 1. 1. 2013, tak jestliže odvolání podá po 1. 1. 2013, mělo by být správně adresováno příslušnému krajskému finančnímu úřadu (nikoliv tedy původnímu správci daně, ze kterého se od 1. 1. 2013 stalo pouze územní pracoviště nového krajského finančního úřadu).[7]

Realizací této kompletní reorganizace bude mít daňová správa možnost určovat strukturu, funkční organizaci i konkrétní rozdělení finančních prostředků mezi jednotlivé orgány. Pro daňové subjekty by nové uspořádání mělo představovat mimo jiné také vyšší jistotu jednotnosti rozhodování ve stejných či podobných případech (přestože tato povinnost vyplývá pro správce daně již dnes,[8] skutečnost bývá často odlišná).

NAHLÍŽENÍ DO SPISU

Současná úprava § 66 odst. 1 Daňového řádu stanoví, že daňový subjekt může nahlédnout do spisu u správce daně. Vznikají však různé interpretační obtíže, o jakého správce daně jde (místně a věcně příslušného či jakéhokoliv).

Zákon o finanční správě v části druhé upřesňuje procesní úpravu nahlížení do spisu v tom, že daňový subjekt je oprávněn nahlížet do spisu u správce daně, u kterého je zrovna spis umístěn. Současně je nově stanoveno, že příslušný orgán finanční správy musí daňový subjekt na požádání bezodkladně informovat, u kterého správce daně se jeho spis nachází. Otázkou je, bude-li někdo potřebovat nahlédnout do spisu, o kterém neví, kde se přesně nachází, jak si orgán finanční správy vyloží neurčitý právní pojem „bezodkladně“. Důvodová zpráva k Zákonu o finanční správě pouze opisuje zákonný text, včetně uvedení výrazu „bezodkladně“, aniž provádí jakékoliv další upřesnění. Pravděpodobně se však pod tímto neurčitým časovým určením nebude skrývat lhůta delší než jeden měsíc, neboť 30 dní je nejkratší limit pro vydání rozhodnutí v daňovém řízení.[9] Vydání

rozhodnutí v určité záležitosti pak představuje v naprosté většině případů složitější úkol, s vyššími nároky na odbornost správce daně, než je oznámení o tom, kde se nachází spis daňového subjektu.

DAŇ Z NEMOVITOSTÍ

V souvislosti s reorganizací finanční správy bylo rozhodnuto také o změně systému místní příslušnosti správců daně z nemovitostem. Od 1.1.2013 se tak zcela opouští původní princip, kdy místně příslušným správcem daně byl finanční úřad, v jehož obvodu byla nemovitost umístěna. Nově se zavádí pravidlo kumulace správy daně z nemovitostí pod jedno územní pracoviště v kraji. Tedy nemovitosti poplatníka v daném kraji budou spravovány jedním územním pracovištěm krajského finančního úřadu. Popsané pravidlo však má určité výjimky, jejichž aplikaci popisuje ne zcela jednoduchý rozhodovací diagram umístěný na internetových stránkách České daňové správy.[10]

V obecném pohledu lze vyjít ze základního určení, že pokud má poplatník daně z nemovitostí místo pobytu/sídlo v kraji, ve kterém má i nemovitosti, pak je správcem daně z nemovitostí územní pracoviště finančního úřadu, ve kterém má poplatník místo pobytu/sídlo. Jestliže právnická osoba vlastní více nemovitostí v jiném kraji, než v jakém má sídlo, spadajících pod více územních pracovišť (dříve finančních úřadů), pak je od 1. 1. 2013 místně příslušným k těmto nemovitostem určené územní pracoviště. Rozbor situací, jak určit správce daně z nemovitostem fyzické osoby v krajích, ve kterých tento poplatník (fyzická osoba) nemá místo pobytu, je pak natolik komplikovaný, že překračuje možnosti tohoto článku. V této souvislosti je vhodné poukázat na skutečnost, že dlouhodobě proklamovaný záměr zjednodušení správy daní se opět naplnit nepodařilo.

Pokud tedy nemáte povinnost podávat daňové přiznání k dani z nemovitostí, pak příslušného správce daně lze zjistit jednoduše až odečtením ze složenký zaslané pro účely provedení platby daně z nemovitostí.

PLATBA DANÍ

Veškeré daně hrazené daňovým subjektem bankovním převodem musejí být zasílány na správný bankovní účet příslušného finančního

úřadu. Takové číslo účtu obsahuje předčíslí (identifikuje konkrétní daň), kmenovou – matrikovou část (identifikuje konkrétní finanční úřad) a směrový kód banky (identifikuje bankovní ústav, který vede daný účet). Toto obecné základní pravidlo se s nástupem nové finanční správy od 1. 1. 2013 nemění.

Určité negativní ohlasy však může sklidit kompletní přečíslování matrikových částí bankovních účtů, neboť systém zůstává sice stejný (tj. každý finanční úřad bude mít svou matrikovou část čísla účtu), ale problém tkví v tom, že namísto 199 finančních úřadů budeme mít od 1. 1. 2013 pouze 14 finančních úřadů, což znamená pouze 14 čísel účtů (nebereme-li ohled na různá předčíslí účtů podle jednotlivých daní).

Pro zjištění, jaký účet bude který finanční úřad od 1. 1. 2013 používat, připravilo Generální finanční ředitelství přehled nových matrikových částí čísel účtů:[11]

Název krajského finančního úřadu od 1. 1. 2013	Matriková část bankovního účtu
Finanční úřad pro hlavní město Prahu	77628031
Finanční úřad pro Středočeský kraj	77628111
Finanční úřad pro Jihočeský kraj	77627231
Finanční úřad pro Plzeňský kraj	77627311
Finanční úřad pro Karlovarský kraj	77629341
Finanční úřad pro Ústecký kraj	77621411
Finanční úřad pro Liberecký kraj	77628461
Finanční úřad pro Královéhradecký kraj	77626511
Finanční úřad pro Pardubický kraj	77622561
Finanční úřad pro Kraj Vysočina	67626681
Finanční úřad pro Jihomoravský kraj	77628621
Finanční úřad pro Olomoucký kraj	47623811
Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj	77621761
Finanční úřad pro Zlínský kraj	47620661
Specializovaný finanční úřad	77620021

Co se týče předčíslí, je u jednotlivých daní shodné pro všechny finanční úřady. Směrový kód banky je u všech účtů finančních úřadů 0710 (Česká národní banka).

Na nové účty krajských finančních úřadů je nutno poukazovat daň počínaje dnem 1. 1. 2013. Jestliže budeme odesílat platbu daně z našeho účtu do 31. 12. 2012 včetně, musíme ji směřovat ještě na původní číslo bankovního účtu daného finančního úřadu (tj. do 31. 12. 2012 postupujeme při odesílání platby prostřednictvím banky podle dosavadních pravidel).

ZÁVĚR

Přestože státní správa zastává názor, že komplexní revize daňové správy nebude mít žádný negativní dopad na daňové subjekty, ba jim naopak uleví od administrativní zátěže, existují v nové úpravě aspekty, které nebudou daňovými subjekty vnímány pozitivně. Jde především o změnu čísel bankovních účtů finančních úřadů, na které se musí hradit veškeré daňové povinnosti a též komplikace se stanovením správce daně u daně z nemovitostí. V ostatních záležitostech by se reorganizace finanční správy neměla samotného daňového subjektu výrazněji dotknout, bude-li skutečně úroveň poskytovaných služeb zajištěna věcně stejně, jako je tomu doposud. V prvních chvílích tak na straně daňových subjektů bude působit pravděpodobně největší potíže správné pojmenování příslušné instituce. ●

Ing. Lukáš Pěsna,

Senior Consultant,
TPA Horwath Tax s.r.o.

Mánesova 28

120 00 Praha 2

Tel.: +420 222 826 311

Fax: +420 222 826 412

e-mail: tax@tpa-horwath.cz

Poznámky

[1] Zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, v platném znění.

[2] Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, v platném znění.

[3] Citace z důvodové zprávy k Zákonu o finanční správě.

[4] Zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, v platném znění.

[5] Ověřeno dotazem na GFŘ, odbor komunikace, dne 28. 11. 2012.

[6] Zdroj: Tisková zpráva České daňové správy, uveřejněná na adrese http://cds.mfcr.cz/cps/rde/xchg/cds/xsl/ceska_danova_sprava_16703.html?year=0# (náhled dne 26.11.2012).

[7] Ověřeno dotazem na GFŘ, odbor komunikace, dne 28. 11. 2012.

[8] Viz ustanovení § 8 odst. 2 Daňového řádu.

[9] Bližší viz Pokyn MFČR č. D-348 o stanovení lhůt při správě daní, čl. I., odst. 3.

[10] Viz http://cds.mfcr.cz/cps/rde/xbcr/cds/MF-Inf17_1.pdf (náhled dne 28. 11. 2012).

[11] Přehled byl převzat z internetových stránek České daňové správy, viz http://cds.mfcr.cz/cps/rde/xchg/cds/xsl/ceska_danova_sprava_16801.html?year=0 (náhled dne 28. 11. 2012).

archimedes
language academy

Neučte se jako před 100 lety

Výuka jazyků s iPadem

- individuální hodiny
- zábavné workshopy
- telefonáty v cizím jazyce
- aplikace ALApp v iPadu

angličtina, obchodní angličtina,
specifická angličtina dle studentova zájmu
francouzština, čeština pro cizince

www.ala.cz

Adresář advokátních kanceláří, které přispěly do sekce „z právní praxe“

**Advokátní kancelář
Hartmann, Jelínek, Fráňa
a partneři, s.r.o.**

Sokolovská 49
186 00 Praha 8 – Karlín
Tel: +420 225 000 400
Fax: +420 225 000 444
e-mail: recepcpha@hjf.cz
www.hjf.cz

**DVOŘÁK & SPOL.,
advokátní kancelář, s.r.o.**

Oasis Florenc
Pobřežní 12
186 00 Praha 8
Tel.: +420 255 706 500
Fax: +420 255 706 550
e-mail: office@akds.cz
www.akds.cz

Advokátní kancelář Mgr. Ludovít Pavela

Konviktská 291/24
110 00 Praha 1
Tel.: +420 226 211 941
Fax: +420 226 211 940
e-mail: ak@akpavela.cz
www.akpavela.cz

**Fiala, Tejkal a partneři,
advokátní kancelář, s.r.o.**

Mezníkova 273/13
616 00 Brno
Tel.: +420 541 211 528
Fax: +420 541 210 951
e-mail: recepc@akfiala.cz
www.akfiala.cz

**Advokátní kancelář
Perthen, Perthenová, Švadlena
a partneři s.r.o.**

Velké náměstí 135/19
500 02 Hradec Králové
Tel.: +420 495 512 831-2
Fax: +420 495 512 838
e-mail: pps@ppsadvokati.cz
www.ppsadvokati.cz

GIESE & PARTNER, v.o.s.

Palác Myslbek
Ovocný trh 8
117 19 Praha 1
Tel.: +420 221 411 511
Fax: +420 222 244 469
e-mail: voda@giese.cz
www.giese.cz

BBH, advokátní kancelář, v. o. s.

Klimentská 1207/10
110 00 Praha 1
Tel.: +420 234 091 355
Fax: +420 234 091 366
e-mail: legal@bbh.cz
www.bbh.cz

Glatzová & Co., s.r.o.

Betlémský palác
Husova 5
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 401 440
Fax: +420 224 248 701
e-mail: office@glatzova.com
www.glatzova.com

CMS Cameron McKenna v.o.s.

Na Poříčí 1079/3a
110 00 Praha 1
Tel.: +420 296 798 111
Fax: +420 221 098 000
e-mail: Prague@cms-cmck.com
www.cms-cmck.com

**HÁJEK ZRZAVECKÝ
advokátní kancelář, s.r.o.**

Revoluční 3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 227 629 700
Fax: +420 221 803 384
e-mail: info@hajekzrzavecky.cz
www.hajekzrzavecky.cz

JUDr. JAKUB DOHNAL, Ph.D.

JUDr. Jakub Dohnal, Ph.D., advokát

Budovcova 10
796 01 Prostějov
Tel.: +420 608 566 224
e-mail: advokat@jakubdohnal.cz
www.jakubdohnal.cz

**Havel, Holásek & Partners s.r.o.,
advokátní kancelář**

Týn 1049/3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 895 950
Fax: +420 224 895 980
e-mail: office@havelholasek.cz
www.havelholasek.cz

**HOLEC, ZUSKA
& PARTNEŘI**

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

HOLEC, ZUSKA & Partneri advokáti

Palác Anděl
Radlická 1c/3185
150 00 Praha 5
Tel.: +420 296 325 235
Fax: +420 296 325 240
e-mail: recepc@holec-advokati.cz
www.holec-advokati.cz

KŠD LEGAL**advokátní kancelář s.r.o.**

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 221 412 611
Fax: +420 222 254 030
e-mail: ksd.law@ksd.cz
www.ksd.cz

MARŠÁLEK & ŽILA

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ PRÁVNÍKŮ | ADVOKÁTI

**Maršálek & Žila,
advokátní kancelář**

Stará cesta 676
755 01 Vsetín
Tel.: +420 571 410 895
Fax: +420 571 410 232
e-mail: sekretariat@marsalekzila.cz
www.marsalekzila.cz

MSB Legal, v.o.s.

Bucharova 1314/8
158 00 Praha 13
Tel.: +420 251 566 005
Fax: +420 251 566 006
e-mail: praha@msblegal.cz
www.msblegal.cz

NITSCHNEIDER & NOVÁK

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

**NITSCHNEIDER & NOVÁK, s.r.o.
advokátní kancelář**

Cintorínska 3/A
811 08 Bratislava
Slovenská republika
Tel.: +421 220 921 210
e-mail: office@nitschneider-novak.com
www.nitschneider-novak.com

**PRK Partners s.r.o.
advokátní kancelář**

Jáchymova 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 430 111
Fax: +420 224 235 450
e-mail: office@prkpartners.com
www.prkpartners.com

**Randl Partners
advokátní kancelář**

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 222 755 311
Fax: +420 239 017 574
e-mail: office@randls.com
www.randls.com

Rödl & Partner, v.o.s.

Platněnská 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 236 163 111
Fax: +420 236 163 799
e-mail: prag@roedl.cz
www.roedl.cz

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Schönherr s.r.o.

nám. Republiky 1079/1a
110 00 Praha 1
Tel.: +420 225 996 500
Fax: +420 225 996 555
e-mail: office.czechrepublic@schoenherr.eu
www.schoenherr.eu

**Sládek & Partners,
advokátní kancelář, v.o.s.**

Janáčkovo nábř. 39/51
150 00 Praha 5
Tel.: +420 251 119 311
Fax: +420 251 119 318
e-mail: sekretariat@ak-sladek.cz
www.ak-sladek.cz

TaylorWessing ein|w|c advokáti v.o.s.

U Prašné brány 1
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 819 216
Fax: +420 224 819 217
e-mail: prag@enwc.com
www.taylorwessing.com

**TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
advokátní kancelář, s.r.o.**

Trojanova 12
120 00 Praha 2
Tel.: +420 224 918 490
Fax: +420 224 920 468
e-mail: ak@iustitia.cz
www.iustitia.cz

Weinhold Legal, v.o.s.

Charles Square Center
Karlovo náměstí 10
120 00 Praha 2
Tel.: +420 225 385 333
Fax: +420 225 385 444
e-mail: wl@weinholdlegal.com
www.weinholdlegal.com

**Žižlavský a partneři,
advokátní kancelář**

Široká 5
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 947 055
e-mail: ak@zizlavsky.cz
www.zizlavsky.cz

DELOR

Five Star Tailoring
*****

Delor Bespoke Tailoring OBLEKY NA MÍRU

Váš oblek musí padnout dokonale – být doslova na Vaši míru. Ať už často cestujete, chcete oblek na léto, na zimu či na golf, vše dokážeme vyřešit vhodně zvoleným materiálem a důkladným měření Vaší postavy pro vytvoření skvěle padnoucího střihu.

již od 18.900,- Kč

Shirts KOŠILE NA MÍRU

Nechte si zevšednit výjimečný pocit při nošení košile Delor šité na míru, která vám zaručeně padne. Vyberte si z nejrůznějších vzorů a barev, typů límců, manžet, kapes či monogramů.

již od 2.050,- Kč

Shoes PÁNSKÁ OBUV NA MÍRU

Zažijte luxus podílet se na tvorbě své vlastní obuvi na míru, spojené s nadstandardním pohodlím díky kvalitní technologii zpracování a nabídce mnoha materiálů, modelů, podrážek a barev. Vyzkoušejte Vaši první obuv na míru.

již od 12.000,- Kč

Accessories LUXUSNÍ MÓDNÍ DOPLŇKY

Módní doplňky jsou neméně důležité jako svrchní oděv sám. Vyberte si z nepřeberné palety barev kravat, manžetových knoflíčků a dalších doplňků, které zdůrazní Vaš styl.

již od 1.550,- Kč

Delor Praha 2
Uruguayská 11
120 00 Praha 2

Delor Praha 7
Osadní 35
170 00 Praha 7

Delor Brno
Václavská 125
619 00 Brno

Delor Ostrava
Jurečkova 6
702 00 Ostrava

Delor Bratislava
Panenská 29
811 03 Bratislava 1

www.delor.cz

Hennessy

PARADIS IMPÉRIAL

ROKU 1818 RUSKÁ CAREVNA MARIE FJODOROVNA POŽÁDALA RODINU HENNESSY, ABY VYTVOŘILA KOŇAK VÝJIMEČNÉ KVALITY JAKO DÁREK PRO JEJÍHO SYNA, CARA ALEXANDRA I. O SKORO DVĚSTĚ LET POZDĚJI, ZNAČKA HENNESSY UVÁDÍ NA TRH REINTERPRETACI TOHOTO VZÁCNÉHO COGNAKU: PARADIS IMPÉRIAL.

PORSCHE DESIGN
40Y

PORSCHE DESIGN
DASHBOARD
P'6620

P'6620 Dashboard. A purist has reinterpreted a modern classic. Admire the extraordinary precision of the automatic movement behind the clean, clear face. The result: Style and exclusivity that makes each second essential. www.porsche-design-prague.cz